

சுவதி

10

ஜூலை - ஆகஸ்ட் 2004 ரூ.30

வரலாற்றுச் சிறப்பிதழ்

டேவிட் வாஷ் புருக்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு: பறையர்களின் பொற்காலம்?

அடங்க மறு

திருமாவளவன்
கட்டுரைகள்

வெளியீடு: தாய்மண்
விற்பனை உரிமை: சுதர்சன் பூக்ஸ், 74,
மனிமேடை பின்புறம், நாகர்கோவில் 629001

முச்சந்தி இலக்கியம்

ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி

பக். 280 விலை ரூ. 140

வெளியீடு:

காலச்சுவடு பதிப்பகம்,

669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629001.

உள்ளடக்கம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு: பறையர்களின் பொற்காலம்? - டேவிட் வாஷ் புருக்	3
ஆதி திராவிடர் பூர்வ சரித்திரம் - கோபால் செட்டியார்	7
அஞ்சலி - ரெவரெண்ட் ஜான் ரத்தினம் - அன்பு பொன்னோவியம்	17
இம்மானுவேல் சேகரன் - வே. அலெக்ஸ்	20
அஞ்சலி - மாவீரன் ஆரிய சங்கரன்	27
ஒரு தலித் இதழ் - ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி	29
ஈழம்: தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம் - கே. டானியல்	31
வரலாற்றுப் பிரக்கிரமம் பிரக்கிரமியின்மையும் - தருமராஜன்	38
1921 சென்னைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் - ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி	48
குசுமபாலெ - தேவனூரு மஹாதேவ	57
சமத்துவம் என்னும் தலித் இதழ் - ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்	60
ஆலயப் பிரவேசம் - இரட்டைமலை சீனிவாசன்	63
கவிதை	66
கந்தன் கருணை - என். கே. ரகுநாதன்	75
நேர்காணல்: ஓளவை - பெ. அய்யனார்	82
மதமாற்றம் ஒரு நிவாரணம் ஆகாது	94
நேர்காணல்: சுகி வா தியாங்கோ - ஆர். அழகரசன்	95

தலித்

நிர்வாக ஆசிரியர்கள்
சி. துரைக்கண்ணு குமு. ஜவஹர்

தொகுப்பு
ரவிக்குமார்

வெளியீடு

தலித்
பி-7, எமரால்டு தெரு, வட்டம் - 13
நெய்வேலி - 1

தொடர்புக்கு

28, வீரபத்திரசாமி கோயில் தெரு
லாஸ்பேட்டை
பாண்டிச்சேரி 605 008

சந்தா விவரம்
தனி இதழ் 20
ஆண்டு சந்தா ரூ. 150
(சுரியர் கட்டணம் உட்பட)

வரலாறு என்ற விஞ்ஞானம்

“கார்ல் மார்க்ஸ் வரலாற்றின் விஞ்ஞானத்தை ஸ்தாபித்தவர்” என்றார் ஃப்ரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த அறிஞர் லூய் அல்தூஸர். கணிதம், பௌதீகம் ஆகிய விஞ்ஞானங்கள் பற்றிய அறிவு மனித குலத்துக்குப் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. கார்ல் மார்க்ஸின் வரலாறு பற்றிய பார்வை தத்துவத் துறையில் பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. கணிதத்தோடு பிறந்த தத்துவம் பௌதீகத்தால் மாற்றமடைந்தது, “அது வரலாறு என்ற கண்டத்தை கார்ல் மார்க்ஸ் திறந்துவிட்டதன் மூலம் மேலும் புரட்சிகரமாக மாறிவிட்டது” என்று குறிப்பிட்ட அல்தூஸர் அந்தப் புரட்சியையே ‘இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாதம்’ என்றார்.

மனிதகுல வரலாற்றை வர்க்கப் போராட்டங்களின் வரலாறு என விவரித்த மார்க்ஸ், இந்தியாவைப் பற்றித் தனக்குக் கிடைத்த வரையறைக்குட்பட்ட விவரங்களின் அடிப்படையில் தெரிவித்த கருத்துகளும் கூட இந்திய மார்க்சியர்களால் உள்வாங்கப்படவில்லை. சாதி, மத, ஆசாரங்களைக் கடைபிடித்துக்கொண்டே கம்யூனிஸ்டும் பேசுவார்களாகவே இந்திய மார்க்சியர்களில் பெரும்பாலோர் இருக்கின்றனர். அதனால்தான் இந்தியச் சமூகத்தை விளங்கிக்கொள்ள அம்பேத்கர் கண்டறிந்து முன்வைத்த ஆய்வுக் கருவிகளை அவர்கள் இப்போதும் புறக்கணித்துவருகின்றனர். அவர்கள் எழுதிய ‘புரட்சிகர’ வரலாறுகளும் கூட தலித் மக்களுக்கு நியாயம் செய்யாதது இதனால்தான். எனவேதான், தலித் மக்கள் தமது வரலாற்றைத் தாமே தேடிக்கண்டுபிடிக்கவும், கட்டியமைக்கவும் முற்பட்டுள்ளனர்.

ஏப்ரல் மாதத்தை தலித் வரலாற்று மாதமாக அறிவிக்கவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை சென்ற இதழில் சுட்டி காட்டியிருந்தோம். மின்னஞ்சல் மூலமாகவும் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது (திரு. ஆனந் அவர்களின் உதவி இதில் குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்று). பல நாடுகளிலும் அதற்கு வரவேற்பிருந்தது. மதுரையில் ‘எழுத்து’ அமைப்பு சார்பில் ஒரு கருத்தரங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ‘பயனீர்’ ஆங்கில நாளேட்டில் இது குறித்து ரவிக்குமார் எழுதிய பத்தி ஒன்று வெளியானது. 1999 பாராளுமன்றத் தேர்தலையொட்டி சிதம்பரம் (தனி) தொகுதியில் ஏவப்பட்ட கலவரங்கள் பற்றிய பதிவு “வன்முறை ஜனநாயகம்” என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு பரவலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்விதமாக நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிடவேண்டும். அதற்குள் தலித் வரலாற்றுக்கென பிரத்யேகமாக ஆய்வு இதழ் ஒன்றைத் துவக்க வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. அதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த இதழின் உருவாக்கத்தில் நண்பர்கள் தருமராஜன், வே. அலெக்ஸ், ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி, முதலானோர் ஆர்வத்தோடு பங்களிப்புச் செய்தனர். அய்யனார், அழகரசன் ஆகியோர் நேர்காணல்களைப் பதிவு செய்து தந்தனர். இந்த இதழுக்கெனச் சேகரிக்கப்பட்ட படைப்புகள் பலவற்றை இடமின்மை காரணமாக வெளியிட முடியவில்லை. அவை அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

இதில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆதிதிராவிடர் பூர்வசரித்திரம் 1920இல் தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டுப் பின்னர் திரு. கமலநாதன் அவர்களின் முயற்சியால் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டது. வெண்மணி பற்றிய தீக்குளியல் என்ற நீண்ட கவிதை புரட்சிப் பண்பாட்டு இயக்கத்தால் எண்பதுகளில் சிறுபிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது. அதை எழுதியவர் குறித்த விவரம் கிடைக்கவில்லை. கந்தன் கருணை ஈழத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்க செயல்பாடுகளுக்கு உத்வேக மூட்டிய நாகடம். டானியலின் அரிய கட்டுரையை நண்பர் பொ. வேல்சாமி அனுப்பித் தந்தார்.

இந்த இதழ் தாமதமானதற்குப் பொருளாதாரப் பிரச்சினை மட்டும்தான் காரணம். தன்னார்வக் குழுக்களையோ, வேறு அதிகார அமைப்புகளையோ சாராமல் சுயசார்போடு வெளிவரும் இந்த இதழை வளர்த்தெடுக்க அக்கறையுள்ள அனைவரது உதவியையும் வேண்டுகிறோம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு:

பறையர்களின் பொற்காலம்?

டேவிட் வாஷ்புரூக்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியுடன் ஒப்பிடுகையில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தென்னிந்தியப் பொருளாதாரச் சூழல் பல்வேறு துறை களில் விரிவடைந்ததாயிருந்தது. கைவினை, மற்றும் விவசாயம் சார்ந்த தொழில்கள் தவிர்க்க கோயில், நீதிமன்றங்கள், நகர்புறங்கள், இராணுவம் சார்ந்த தொழில் களில் தொழிலாளர் தேவை மிக அதிகமாக இருந்தது. இந்த வரலாறுக்கான புள்ளியியல் தரவுகள் இகழார்ந்த ஒரு சார்புடையதாகவும் நம்பகத்தன்மையற்றதாகவும் உள்ளது. ஆனால் காலனீய ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் எடுக்கப்பட்ட பல்வேறு கணக்கெடுப்புகள் மொத்த தொழிலாளர்களில் 60 விழுக்காடு மட்டுமே விவசாய தொழில்களில் நேரடியாக ஈடுபட்டிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த விரிவான பொருளாதாரச் சூழல் உயர் திறனையும் நிபுணத்துவத்தையும், பல்வேறு துறைகளுக்கிடையேயான 'பரிமாற்றங்களையும்' உணர்த்தியது. இப்பரிமாற்றங்கள் பெரியளவிலான உடல் உற்பத்தியை உருவாக்கின. இப்பரிமாற்றங்கள் சந்தை சார்ந்த, அதாவது விலையால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட, பரிமாற்றங்களாக இல்லை; மாறாகக் கோயில், அரசு மற்றும் பரம்பரை 'மரியாதை'கள் சார்ந்த பல்வேறு மறு பகிர்வு முறைகள் நடைமுறையில் இருந்தன. எப்படி இருப்பினும், இடைக்காலத்திலேயே பணத்தின் அடிப்படையிலான வடிவங்கள் பெரும் பாலான பரிமாற்றங்களில் ஊடுருவியிருந்ததற்கான ஆதாரங்கள்

உள்ளன. மேலும் இவற்றில் பெரும் பாலானவை விலை மதிப்பீட்டின் (Price - Rational) அடிப்படையிலேயே உருவாகின. தொழிலாளர்களின் உறவுகள், விவசாயத்திலும் கூட, ஓரளவிற்கு இதனால் பாதிக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் அரசால் ஆரம்ப காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட நில அளவீட்டுக் குறிப்புகள் தொழிலாளர்களுக்கு விவசாய உற்பத்தியில் கொடுக்கப்பட்ட பங்குகள் பற்றித் தெரிவிக்கின்றன. வெவ்வேறு பயிர் வளர்ப்பு முறைகளுக்கு ஏற்படும் தொழிலாளர் தேவைக்கு ஏற்ப தொழிலாளர்களின் பங்கு விகிதங்கள் மாறுபட்டது. அதாவது உற்பத்தியில் தொழிலாளரின் பங்கு அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுக்கான விளைச்சலின் பங்கும் அதிகமாக இருந்தது. அரிசி மற்றும் பணப்பயிர்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் சிறப்புப் பிராந்தியங்களில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் நுகராத பொருட்களையே கூலியாக (பங்காக) பெற்றார்கள். அந்த பொருட்களைத் தாங்கள் உணவாகக் கொண்ட மற்ற காய்ந்த தானியங்களுக்கு மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு அவர்களே பொறுப்பாளர்கள். ஆரம்ப காலத்தில் மாவட்டங்களிலுள்ள வணிகம் பற்றி எடுக்கப்பட்ட ஆய்வுகள், உதாரணத்திற்கு, பொதுத் தொழிலாளர்கள், அவர்களது வருமான விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, நிலவுடைமையுடைய விவசாயக் குடும்பங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தது தெரிகிறது. நடைமுறையளவிலும் குறியீட்டளவிலும் (Symbolically) தொழிலாளர் (உழைப்பு) உறவுகளில் 'பணம்' ஊடுருவியிருந்தது. உழைப்பாளர்களின் ஒப்பந்தக் குறிப்புகள் அவர்களது உடன்படிக்கைகளின் பகுதிகளாகப் பண ஊதியமும், விளைச்சலில் பங்கும், உடைகளும் இருந்ததாக குறிக்கின்றன. பெரும்பாலான உடன்படிக்கைகளின் சட்டப்பூர்வமான அங்கமாக வெளிப்படையாகவும் குறியீடாகவும் பணத்தை (அரசரின் தலை பதிக்கப்பட்ட) வழங்குவது முதன்மையானதாக கருதப்பட்டது.

நிபுணத்துவம் மற்றும் பரிமாற்றங்கள் சார்ந்த பொருளாதாரங்களில் எதிர்பார்க்கப்படுவது போல, உழைப்பானது இயல்பாகவும் (Physically), துறைகளுக்கிடையேயும், சமூக ரீதியாகவும் இடம் மாறக்கூடியதாக இருந்தது. நீர்ப்பாசனமுள்ள (மிகச்) சில பிராந்தியங்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் விளைச்சல் காலந்தோறும்

சூழலியல் சார்ந்தும் தட்ப வெப்பநிலை சார்ந்தும் நிலையானதாக இல்லை. கிராமங்களுக்கிடையேயான உழவர்களின் இடமாற்றம் வழக்கமானவொன்றாக இருந்தது. 1790களில் கிராமங்களுக்கிடையே நடந்த மக்களின் இடம் பெயர்வு 13 விழுக்காடாக இருந்ததாக லயோனல் பிலேஸ் (செங்கற்பட்டு ஜாகிரின் முதல் ஆட்சியாளர்) கணக்கிட்டுள்ளார். முதல் அளவையாளரின் கூற்றுப்படி, 1810 முதல் 1814 வரை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட தொடர் வறட்சியால் அம்மாவட்டத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்கள் தஞ்சைக்கும், பிற காவிரி டெல்டா பகுதிகளுக்கும் தற்காலிகமாக இடம் பெயர்ந்தனர். சில சமயங்களில் பெரும் முதல் பலமிக்க விவசாயிகள், சிறு விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் உள்ளிட்ட ஒட்டு மொத்த கிராம சமூகமே இடம் பெயர்ந்ததும் உண்டு. ஆனால் (சாதி அடிப்படை தவிர மற்ற அடிப்படையில் எளிதில் அடையாளப்படுத்த முடியாத) சிறு விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் சுதந்திரமாக இடம் பெயரக் கூடிய சூழல் இருந்தது. பெரும்பாலான கிராமக் குறிப்புகள், ஒரு சில காலங்களில் உற்பத்தியையும், தொழிலாளர் சக்தியையும் உயர்த்தக்கூடிய இடம் பெயர்ந்து வந்துள்ள விவசாயிகளுக்கு குறைந்த தொகை பணத்திற்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டதாக குறிக்கின்றது. இதன் காரணமாக சில மோசமான விவசாய நிலங்கள் முழுவதிலும் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தார்கள். உதாரணத்திற்கு, கோதாவரி டெல்டாவில் ஆற்று நீரோட்டம் (riverine system) சில சமயங்களில் மணல் தீவுகளை உருவாக்கும். இவை மிகவும் செழிப்பானதாக இருந்தாலும் ஒருவகையான காய்ச்சலால் வேளாண்மைக்கு உகந்ததாக இல்லை. இந்தத் தீவுகள் “பறையர் தீவுகள்” என்றழைக்கப்பட்டன. ஏனென்றால் இந்தத் தீவுகள் முற்றிலுமாகப் பறையர்களால் விளைவிக்கப்பட்டன. குறுகிய காலத்தில் தங்கள் பணவருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள அவர்கள் இந்த சிக்கல்களை எதிர்கொண்டு கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

இந்த விரைவான பண வருவாய் இருந்ததால் (மேலும் அதன் பலன் தள்ளி வைக்கப்பட்டதால்) பொருளாதார தளத்திலும், ஓரளவிற்கு சமூக தளத்திலும் அந்தஸ்து உயர்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்த வேளாண் பொருளாதாரத்தில் பறையர்கள் நிலவுடைமையாளராவதற்கு எதிராக சில பலவீனமான கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. இருந்தாலும் அவர்கள் ‘நிலவுடைமையுள்ள’ சாதிகளிலுள்ள கீழ்நிலையிலுள்ளவர்களின் செயல்பாடுகளுக்கு நிகரான வேளாண் செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பெரும்பாலான பகுதிகளில் அவர்கள் தங்கள் உழைப்புச் சக்தியை அதிகப்படுத்தக் கூடிய வகையில் ஆடு, மாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர். பெரும்பாலான உற்பத்தி முறைகள் சாதிய முறையையே கொண்டிருந்ததால் பறையர்கள் சிறு விவசாயிகளின் வேலைகளை ஒத்த வேலைகளிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இதிலுள்ள வேறுபாடு என்னவெனில் உற்பத்திக்கு உற்பத்திப் பொருளிலிருந்து முதலாளியின்

பங்காகக் கணக்கிடப்படாமல் தொழிலாளர்களின் பங்காகக் கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த வேறுபாடும் மங்கக்கூடும்.

தீண்டாத தொழிலாளர்கள் நிலவுடைமை உரிமையுள்ள சாதிகளுக்கு சொந்தமான ‘இனாம்’ நிலங்களை விளைவிக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் (குறிப்பாக தஞ்சாவூரில்) உயர் சாதிகளிலுள்ள ஏழைகள் போல நேரடியான குத்தகைதாரர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், இவர்கள் தங்களின் அந்தஸ்து உயர்வுக்கு வேளாண்பொருளாதாரத்திற்கு வெளியிலும், அதாவது நெசவு, கட்டிடம், இராணுவம் மற்றும் பிற தொழில்களிலும் வாய்ப்புகள் பெற்றிருந்தார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் (பிந்தைய பகுதியில்) காலனிய அதிகாரிகள் சாதி அந்தஸ்தையும் உண்மையான பொருளாதார செயல்பாடு மற்றும் ஊதியத்தையும் இணைக்க முற்பட்ட போது சாதிய அமைப்பின் எச்சத்தின் உறுதியின்மையால் மிகவும் குழம்பிப் போயிருந்தனர். கோயில், பரம்பரை மற்றும் அரசு மரியாதை முறைகளில் இருந்த நெகிழ்வுத் தன்மை பொருளாதார முன்னேற்றம் சமூக அந்தஸ்து அளவிலும் வெளிப்பட்டதை உணர்த்துகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் கூட, கூலியானது (பணமாக இருந்தாலும் அல்லது தானியமாக இருந்தாலும்) மிக அதிகமாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும் இந்நிலை நம்பகத்தன்மை வாய்ந்ததாக இல்லை. விவசாயத்தில் ஒரு ஆணுக்கு நாளொன்றுக்கு 2 படிகள் (நெல் அல்லது தினை) கூலியாக இருந்திருக்கக்கூடும். நல்ல விளைச்சலுள்ள காலங்களில் ஒரு மாதத்திற்கு 100 படி வரை இருந்திருக்கலாம். இந்த அளவுகள் வெறும் கோட்பாடு சார்ந்த கணிப்பீடல்ல, ஐரோப்பிய நிறுவனங்கள்

தங்கள் வேலையாட்களைப் பெறுவதற்கு இதற்கு நிகரான கூலியையே கொடுத்தனர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பின்பாதியில் நிலையான கூலியாக இருந்த ஒரு வராகளைக்கொண்டு நல்ல விளைச்சலுள்ள காலங்களில் 175 படி நெல்லும் விலையுயர்ந்த காலங்களில் 100 படி நெல்லும் வாங்க முடியும். கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தங்கள் சிப்பாய்களுக்கு மிகவும் அதிகப்படியாக 1.75 வராகளை ஒரு மாதக் கூலியாகக் கொடுத்தது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் இராணுவத்தில் பறையர்கள் மிக அதிகமாக இருந்தனர்.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி துணி உற்பத்தியில் முற்றிலும் ஆதிக்கம் செலுத்த முற்பட்ட காலத்தில் கைவினை குழுக்களின் மேலான அக்கறை கூலித் தொகை பற்றிய விவாதங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. துணி உற்பத்தியில் பாரம்பரிய நெசவாளர்கள் மேல்தட்டு வர்க்கமாக இருந்தார்கள். மலிவான விலையில் கடினமான ரக துணி உற்பத்தியில் பறையர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தார்கள். இந்த நிலையை பாரம்பரிய நெசவாளர்களின் ஆதிக்கத்தை உடைப்பதற்கு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி பயன்படுத்தியது. மிகவும் நெருக்கடியான

**வேளாண்
பொருளாதாரத்தில்
பறையர்கள்
நிலவுடைமையாளராவதற்கு
எதிராக சில பலவீனமான
கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன.
இருந்தாலும் அவர்கள்
'நிலவுடைமையுள்ள'
சாதிகளிலுள்ள
கீழ்நிலையிலுள்ளவர்களின்
செயல்பாடுகளுக்கு நிகரான
வேளாண் செயல்களில்
ஈடுபட்டிருந்தனர்.**

காலங்களில் கூட நெசவாளர்களின் கூலி 120படி நெல்லுக்குச் சமமாக இருந்தது. இதன் மறுபக்கமாக வறட்சிக்காலங்களில் தொழிலாளர்கள் புரவலர்களைச் சார்ந்து வாழவேண்டிய நிலை இருந்தது. நிரந்தரமான வேலையும், உறைவிடமும் இல்லாதவர்கள் விளைச்சல் தவறிய காலங்களில் கோட்டை மற்றும் கோயிலுள்ள நகரங்களில் இரந்துண்ணும் நிலையில் இருந்தனர். வறட்சிக்கு பலியானவர்களில் பெரும்பாலோர் பறையர்களாகவும் உழைக்கும் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

இந்த மாதிரியான நிலைமைகளுடன் பல்வேறு முறைகள் இணைந்து நிலவின. இந்த முறைகளுள் மிக முக்கியமானது முன்பணம் கொடுத்து தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்துவது. இந்த முறையில் தொழிலாளர்கள் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு கொத்தடிமைகளாக நடத்தப்பட்டமையால் காலனிய அதிகாரிகளின் எதிர்ப்பைப் பெற்றது. உற்பத்தி விலைக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் முன்பணம் மிக அதிகமாக இருந்தது. குறிப்பாக நெசவுத் தொழிலில் முன்பணம் உற்பத்தி விலையின் 50% மேலாக இருந்தது. இரண்டாவதாக, உழைப்பாளிகளையும், இறுதி உற்பத்தியையும் மூலதனத்தினால் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க இயலவில்லை. மேலும், ஒருவரிடம் கடன் பெற்று உற்பத்தி செய்தபின் அதிக விலைக்கு மற்றவரிடம் விற்று பணத்தை மட்டும் திரும்பத் தரும் போக்கும் இருந்தது. இந்தச் சூழல் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தது.

நகர்மயமாதலின் விளைவாக வளர்ந்த வணிகம் மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் ஏற்பட்ட தொழிலாளர் தேவையும், இதன் காரணமாக கிராமங்களில் கூலியாட்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. அடிமைத் தொழிலாளர் நிலத்திற்கு மதிப்பில்லாதிருந்ததால் நிலவளம் மிக்க பகுதிகள் தவிர மற்ற இடங்களில் ஒடுக்குமுறைகள் அதிகமாக இல்லை. கூலியாட்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதில் நிலவிய கடுமீ போட்டியினால் சில சமயங்களில் முதலாளிகள் தங்கள் தொழிலாளிகளை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள வன்முறையைப் பயன்படுத்தினார்கள். இந்த ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த எந்த அரசு இயந்திரமும் போதுமானதாக இல்லை. அதே சமயத்தில், முதலாளிகளிடையே இருந்த போட்டியினால் தொழிலாளரின் கூலியும் உயர்ந்தது. தொழிலாளர்களை வலுக்கட்டாயமாக அடிமைப்படுத்த திட்டவட்டமான கருவியில்லாததும் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்தது. இந்த இரண்டு முரணான நிலைகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் அரசு அதிகாரத்திற்கும் இடையேயிருந்த நம்பகத்தன்மையற்ற உறவு வழிவகுத்தது. இந்நிலை தென்னிந்திய அரசின் பலவீனமாக கருதப்பட்டது.

முன்றாவது மிக முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் தொழிலாளர்கள் ஒரு நிறுவனமாக இணைந்து மூர்க்கத்துடன் எதிர்க்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தார்கள். கைத்திறமும், இயந்திரங்களும் பெற்றிருந்த குழுக்கள் மிக சகஜமாக தங்கள் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினார்கள். 'நிலமற்ற' மற்றும் 'தீண்டாத' தொழிலாளர்களையும் கூட உள்வாங்கிக் கொள்ளும் அளவிற்கு உற்பத்திக் கொள்கைகள் நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தனித்திறமையோ, மூல ஆதாரமோ, உரிமையோ இல்லாத தொழிலாளர் வர்க்கம் ஏதும் இல்லை. 1780களில் செங்கற்பட்டு ஜாகிரில் பெரும்பாலான கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் முறைப்படி கூலிக்கு அமர்த்தப்படுவதும், பின்னர் அறுவடை முடிந்தபின் விலகுவதும், பின்னர் அடுத்த

பருவத்தில் அமர்த்தப்படுவதும் திருவிழாச் சடங்காக இருந்தது.

பறையர்களின் வலிமை பல இடங்களில் பரவலாக வெளிப்பட்டது. ஆரம்பகாலங்களில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் அதிகாரிகள் பறையர் கலகத்திற்கு மிகவும் அஞ்சியிருந்தார்கள். 1790ல் மசூலிப்பட்டினம் வறட்சியின்போது இவ்வதிகாரிகள் சமூக ஒழுங்கை பாதுகாப்பதற்கு முனைப்புடன் செயல்பட்டனர். இடங்கை வலங்கை சாதிகளுக்கிடையே ஏற்படும் கலவரங்களில் பறையர்கள் (பெரும்பாலும் வலங்கை சாதிகளில் இருந்தனர்) வலங்கை சாதிகளால் முன்னிறுத்தப்பட்டார்கள். பறையர்கள் இடங்கை சாதிகளால் தீட்டாக கருதப்பட்டதால் அவர்களைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வரிவசூல் செய்வதற்குப் பணியில் அமர்த்தியது. பறையர்கள் தீட்டானவர்கள் என்பதால் இடங்கை சாதியர்கள் உடனே வரியை கொடுத்துவிடுவார்கள். இங்கு தீட்டு என்பது பறையர்களின் பயங்கரமான தோற்றம் குறித்த புனைவுகளினாலும், அடர்ந்த காடுகளிலுள்ள ஆவிகளுடனும், பண்படாத இயல்புகளுடனும் கொண்டுள்ள தொடர்பு களினாலும் கட்டமைக்கப்பட்டது.

இந்தப் பின்னணியின் அடிப்படையில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி பறையர்கள் மற்றும் உழைக்கும் சாதிகளின் பொற்காலம் என்று முன்வைக்க விழைகிறேன். நவீன வறுமையும், உடைமைகளிழந்த நிலையும் இந்த மக்களை ஆட்கொண்டமையால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இந்நிலை மாறியது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழல்கள் அதிக வேலையாட்களுக்கான தேவையை உருவாக்கின. இராணுவத்துறையில் குதிரைப்படையில் வேலையாட்களாகவும், இராணுவ பொருட்களை இடமாற்றவும், சிப்பாய்களாகவும் பறையர்கள் பணி அமர்த்தப்பட்டார்கள். கிழக்கிந்திய கம்பெனி அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்காமல் கட்டாயமாகப் பணியமர்த்த முற்பட்டாலும் அந்த காலகட்டத்திலிருந்த அரசியல் சூழல் அதற்கு இடமளிக்கவில்லை. கிழக்கிந்திய கம்பெனி சிப்பாய்களுக்கு (பெரும்பாலும் பறையர்கள்) மற்ற தொழிலாளர்களை விட அதிகமான ஊதியத்தையே கொடுத்தது.

அந்த காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் முரண்பாடுகள் இராணுவ ஆதிக்கத்தை மட்டுமின்றி பொருளாதார ஆதிக்கத்தையும் நோக்கியே இருந்தன. 1770 களில் செங்கற்பட்டு நெசவு பர்கானாவில் இருந்த பறையர்கள் நூலின் தேவை அதிகரித்ததால் விவசாயத்தை தவிர்த்து நூல் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டனர். மேற்கிந்திய மற்றும் தென் கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்த அடிமை சந்தைகளுக்கு தேவையான கடின ரக துணி உற்பத்தியில் பறையர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஆந்திராவின் சில பகுதிகளில், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி நெசவாளர்கள் தங்கள் இயந்திரங்களை கடின ரக துணி உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட பறையர்களுக்கு இரவில் குத்தகைக்குக் கொடுத்ததாக குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

விவசாயமல்லாத பிற துறைகளில் தொழிலாளர் தேவை அதிகரித்ததால், விவசாயத்திலேயே எஞ்சியிருந்த தொழிலாளரின் நிலை முன்னேற்றமடைந்தது. இதன் விளைவாக உரிமைப் பகிர்வில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பார்பனர்களிடமிருந்த உரிமைகள் மரபு வழி குத்தகையாளர்களான பள்ளிகளின் (வன்னியர்) கைகளுக்கு மாறின இந்தச் சூழலில் ஒரு சில பறையர் குழுக்கள் குறுகிய காலத்திற்கு மிராகதாரர் அந்தஸ்தையும் உரிமையையும் பெற முற்பட்டார்கள்.

ஒரு நிலையில் இராணுவ ஆட்சியாளர்கள், வணிக முதலாளிகள் மற்றும் நிலம் மற்றும் மூலாதார உரிமையாளர்கள் வணிகத்தை வளரச்செய்ய முற்பட்டாலும் மற்றொரு நிலையில் அவர்கள் லாபத்திற்காகப் போட்டியிடுபவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்களிடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளினால் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் பயனடைந்தார்கள். மலபார் பகுதிகளில் திப்பு சுல்தான் நாயர், நம்பூதிரிகளின் மேலாதிக்க சிறப்புரிமைகளின் மேல் மேற்கொண்ட தாக்குதல்கள் தற்காலிகமாக அடிமைகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நில மளித்தன. மைசூரிலும் இது போன்ற ஆதிக்க உரிமைகளை உடைத்தது மட்டுமன்றி அரசுக்கும் அடித்தள மக்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படுத்த அவர் முற்பட்டார். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி சாதிய கட்டமைப்புகளைக் கட்டுத்து பறையர்களுக்கு மரியாதையும் அந்தஸ்தும் அளித்தது. குறிப்பாக இராணுவத்தில் அவர்களைப் பயன்படுத்தி ஆதிக்க வர்க்கத்தின் நலன்களை எதிர்கொண்டது.

1830கள் முதல் இந்த நிலை உடையத் தொடங்கியது. கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஏகாதிபத்திய அரசாக மாறுவதற்கு இராணுவமயமாதலையும் சேவைத் துறையையும் குறைத்து முற்றரிமை பெறும் நிலையை நோக்கிச் செயல்பட்டது. இதுவே பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் உருவான குழல்கள் உடைவதற்கு காரணமானது. இதனால் தொழிலாளர்கள் மீண்டும் நிலத்திற்கே திரும்பும் நிலை ஏற்பட்டு அதனால் கூலியும் சரிந்தது.

1830கள் முதல் துணி உற்பத்தியைத் தாராளமயமாக்கியதும் இதில் போடப்பட்ட முதலீட்டை நிறுத்தியதும் நெசவுத்துறையில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆதிக்கத்தை அதிகரித்தது. மேலும் மலிவு விலையில் துணி உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கியதால் கடின ரக துணிகளின் உற்பத்தி குறைக்கப்பட்டது. இதனால் பறையர்கள் வேலையிழந்தார்கள்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனி புராதன இந்து சமயக் கட்டமைப்பை மீண்டும் ஏற்படுத்தவும், அதே வேளையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பொருளாதாரத்தில் தனது செயல்பாட்டை சீர்திருத்தி நவீனப்படுத்தவும் முற்பட்டது. இதனால் மக்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், உற்பத்தியில் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பங்கை குறைக்கவும் வேண்டியிருந்தது. பின்னர் விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கிலும் மூலதனத்தினால் உருவாகும் லாபத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கிலும் செயல்படத் தொடங்கியது. இதனால் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் தொழிலாளர் கொள்கையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டது.

திப்பு சுல்தானின் ரயத்வாரி கொள்கையையே இந்திய மண்டல அரசு பின்பற்றியது. இதனடிப்படையில் நிலத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர் எவராகிலும் நிலத்தைப் பெறலாம். ஆனால் விவசாய உற்பத்திக்கு முதல் தேவைப்பட்டதால், தனியார் மூலதனத்தைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வரவேற்றது. இதனால் மீண்டும் ஆதிக்க சாதி களே நிலங்களைப் பெற்றன. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் அதிகாரத்துடன் ஆதிக்க சாதிகள் தங்கள் நில அதிகாரத்தை மீட்டது. தொழிலாளர் சாதிகளின் மேல் கடும் விளைவு களை ஏற்படுத்தியது.

கிழக்கிந்திய நிறுவனம் உற்பத்தியில் அதிக பங்கை கோரியதும், நில உடைமையுள்ள சாதிகள் தங்கள் பங்கை நிலவிறுத்திக்கொள்ள தொழிலாளர்களின் சுதந்திரத்தையும்,

பங்கையும் உரிமையையும் குறைத்தனர். கூலித் தொழிலாளர் குறைவாக இருந்ததால் மிராகதார்களின் புகாரின் பேரில் பறையர் சிப்பாய்கள் இராணுவத் திலிருந்து பணி நீக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி மேற்கொண்டு பறையர்கள் பணியில் அமர்த்தப்பட்டமாட்டார்கள் என்று கிழக்கிந்திய கம்பெனி உறுதியளித்தது. இந்தக் காரணங்களினால் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சென்னை மாகாணத்தின் நகரங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்காக இருந்த பறையர்களின் எண்ணிக்கை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் 10 விழுக்காடாகக் குறைந்தது.

இந்த காலகட்டத்தில், தப்பித்து ஓடிய அடிமைகளைப் பிடித்து மீண்டும் முதலாளிகளிடம் ஒப்படைக்கும் பணியில் ஆட்சியாளர்கள் உள்ளூர் அதிகாரிகளைப் பணித்தார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசு இந்த அடிமை முறையை அங்கீகரிப்பதில் தயக்கம் காட்டினாலும் எதிர்க்கவில்லை அதனால் முன்பணம் பெற்ற தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் வலுக்கட்டாயமாகப் பிடித்து வைத்தனர்.

பிரிட்டிஷ் அரசு நில உடைமையை நிறுவனமயப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதால் உற்பத்தியில் தொழிலாளரின் பங்கு சட்டப்படி அமல்படுத்த முடியாததாயிற்று. இந்நிலையில் கூலியானது தொழிலாளர்களின் மற்றும் சப்ளை என்பதால் முடிவுசெய்யப்படும். இதனால் தொழிலாளர் கொண்டிருந்த அனேக உரிமைகள் செயல்படுத்த முடியாதவையாயின. தொழிலாளரின் மாற்று வேலை வாய்ப்பின்மையும், கட்டாயமாக விவசாயத்திற்கு தள்ளப்பட்டதும் கூலியை சரியச் செய்தது.

1804இல் மன்றோவால் எடுக்கப்பட்ட முதல் கணக்கெடுப்பின்படி கிராம அதிகாரிகளிடம் 22 விழுக்காடு இனாம் நிலமிருந்தது. தொழிலாளர்கள் கணிசமான அளவு பங்கினைப் பெற்றிருந்தனர். 1869இல் அதிகாரிகளிடமிருந்த இனாம் நிலம் 70% ஆக உயர்ந்தது. 1871 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி சென்னை மாகாணத்தின் 96% மக்கள் தாங்கள் பிறந்த மாவட்டத்திலேயே வாழ்ந்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் மக்களின் இடப்பெயர்வு பெருமளவு குறைந்துவிட்டதை இது காட்டுகிறது.

மாறிய நிலைமைகளுக்குப் பொருண்மை உறவுகளின் மாற்றம் மட்டுமே காரணம் அல்ல. வேளாண் விரிவாக்கமும் அதனுடனிணைந்த காடுகளின் அழிப்பும், மேய்ச்சல் நில வாழ்க்கையைக் குறுக்கிவிட்டதோடு, பறையர்களின் மீது ஏற்றப்பட்டிருந்த கவர்ச்சிக்கும் குறியீட்டு வலிமைக்கும் காரணமான 'கட்டற்ற வனாந்தரங்களிலிருந்தும் அவர்களை விலக்கிவிட்டன. பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கினால் பார்ப்பனீய மயமாகிவந்த சாதியக் கருத்தியல், பறையர்களை உடல்ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் பண்பாட்டுரீதியாகவும் 'அசுத்தமானவர்களாக', மனித நிலைக்குக் கீழானவர்களாகவும் பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சாதியச் சமூகத்தைக் கருத வைத்தது. 'முதலாளிய' நவீனமயமாக்கமும், இந்திய மரபும் ஒன்றிணைந்து, உடைமை வர்க்கங்களுக்கும் அவர்களின் வெள்ளை எஜமானர்களுக்கும் தேவைப்பட்ட ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்குரிய உழைக்கும் வர்க்கத்தை உருவாக்கி விட்டன.

தமிழ்ச் சுருக்கம்: ச. செரோம் சாம்ராசு

ச. செரோம் சாம்ராசு, சென்னை வளர்ச்சி ஆய்வு நிறுவனத்தில் (M.I.D.S) பி.எம்.டி ஆய்வு மாணவர், வரலாற்று நோக்கில் தலித்துகளின் நிலவுரிமை பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறார்.

ஆதி திராவிடர் பூர்வ சரித்திரம்

வங்காள ராஜதானியின் மேற்கு அரைபாக வடதேசங்களிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள பாகங்களிலும் இலங்கை தீவிலும் பெலுசிஸ்தான் தேசத்திலும் கலப்பற்ற திராவிடர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொத்தம் பதினோரு கோடியே முப்பது லட்சம் ஜனங்கள். இதைத்தவிர கலப்புற்ற திராவிடர்கள் இந்தியாவில் சுமார் பத்துகோடி ஜனங்களிருக்கிறார்கள், மகமதியர் ஆறுகோடி இந்தியாவிலிருக்கிறார்கள் இவர்கள் மங்கோலிய துர்கி நாட்டாரின் வமிசம் ஆகையால் இந்தியாவிலுள்ள சுமார் முப்பது கோடி ஜனத்தில் கலப்பற்ற ஆரியர்கள் மூன்று கோடிதான் என்கிறார்கள். தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளுவம், கொச்சி, காண்டு, தோடா, கோட்டா ராஜமகால், உரேயான், பிராஉளுஇ முதலிய பன்னிரண்டு பாஷைகளும் திராவிட பாஷைகள்.

இத்திராவிடர் இந்தியாவின் பூர்வீககுடிகள். ஆரியர் பின்னிட்டு வந்தவர்கள். திராவிடர் ஆதியில் யூபிரடீஸ், டைகிரிஸ் நதிகளின் மத்தியிலுள்ள “ஏலம்” நாட்டிலிருந்து இத்தேசம் வந்தார்களென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் வேறு சிலர் இந்தியாவின் தெற்கிலிருந்தும் கடல் கொள்ளப்பட்டதுமான “இலேமூரியா” கண்டத்திலிருந்து வந்தவர்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் ஆரியர் இந்தியாவிற்கு பின்னிட்டு வந்தவழியாகவே இவர்களும் வந்து நியூஜீலாண்டு வரையில் பரவியிருந்த இந்தியாவின் தென்பாகத்தில் குடியேறினர் என்கிறார்கள் வேறு சிலர் திராவிடர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்தவர்களென்றும் சிலர் இமயகிரி மூலமாய் இந்தியாவின் வடகிழக்கு கணவாய் வழியாய் இத்தேசத்துக்கு வந்தனர் என்கிறார்கள். திராவிடர் இந்தியாவின் ஆதிகுடிகளே என்பாரும் உளர். இவைகளிலெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்மை இருக்குமென்றே தோன்றுகிறது.

1800 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த தமிழர் என்னும் நூலில் ஸ்ரீமான் கனகசபை என்பவர் இந்தியாவின் பூர்வ குடிகள் வில்லவர், மீனவர் என்றும் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்த நாகர்களால் இவர்கள் ஜெயிக்கப்பட்டார்கள் என்றும் தேவநாகரி என்கிற பாஷைகளின் எழுத்துக்களை

www.tinymeal.subnet

கோபால் செட்டியார்

நாகரிடம் ஆரியர் கற்றுக்கொண்டார்களென்றும் சொல்லுகிறார். மேலும் தமிழ் சங்க நூல்களில் கூறப்படும் மறவர், எயினர், ஓலியர், ஓவியர், அருவவர், பரத்துவர் முதலியோர் மேல்கூறிய நாக வமிசத்தார் என்றும் கூறுகின்றார். பின்னிட்டு இந்நாகர்கள் மங்கோலியாவிலிருந்து வந்த தம்ர்லிடி அல்லது தமிழர்களால் ஜெயிக்கப்பட்டார்களென்றும் சொல்லுகிறார். மேலும் அத்தமிழரில் மாரர் என்போர் பாண்டிய ராஜ்ஜியத்தையும், திரையர் சோழராச்சியத்தையும், வானவர் சேர ராச்சியத்தையும்,

கோசர் கொங்கு நாட்டையும் ஏற்படுத்தினதாகச் சொல்லுகிறார்.

இந்தியாவின் பூர்வீக குடிகள் கருப்பு நிறமுள்ள ஓர்வகை நீக்ரோ ஜாதியார் என்பாரும் உளர். நாகர்களே பூர்வ குடிகள் என்று சொல்பவரும் உளர், வேறு சிலர் அம்மாதிரி கருப்பு நிறமுள்ள பூர்வகுடிகளிருந்தாலும் அவர்கள் நாகர்களுடன் விவாகம் முதலியது செய்துகொண்டு கலந்து கொண்டார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை என்கிறார்கள் டாக்டர் கால்ட் வெல் துரை “பறையர்” என்போர் முதல் எல்லோரும் திராவிடரே, வேறு பூர்வகுடிகளில்லை என்கிறார் ஆயினும் நாகரே பூர்வ குடிகள் என்று தோன்றுகிறது கி.மு 11வது நூற்றாண்டில் தமிழர் வந்த பிறகு நாகரும் தமிழரும் கலந்து திராவிடராயினர்.

1911ஆம் வருடம் சூலை மாதம் 28இல் உள்ள ரிப்போர்ட்டில் சர்க்கார்

சாசன சாஸ்திரவித்துவான் அடியில் வருமாறு கூறுகின்றனர் “மகாபாரத வீரன் அருச்சுனன் நாக இராணியையும், தமிழ் நூல்களில் சோழ அரசர்களைப்பற்றி அவ்வித சங்கிதியையும் நாகர்கள் பல்லவ அரசர்களுடன் விவாகம் செய்துகொண்டதாகவும் ஏற்படும் சரித்திரங்களால் நாகர்கள் இந்தியாவில் பூர்வகுடிகள் என்று ஏற்படுகிறதுடன் வடக்கிலிருந்து வந்த அரசர்களால் ஜெயிக்கப்பட்டார்களென்றும் அயலாருடன் விவாகங்கள் செய்து கலந்தபடியினால் நாகர் என்னும் வமிசம் மறைந்துவிட்டதாகவும் ஏற்படுகிறது. மணிமேகலையின் அடியில் கண்ட பாடலிருக்கிறது.

“வென்றிவேற் கிள்ளிக்கு நாகநாடாள்வோன்
றன்மகள் பீலிவளை தான்பயந்த.
புனிற்றிளங்குழவி...”

அதாவது, “நாகநாட்டு அரசன் குமாரத்தி
பீலிவளை என்பவன், ஜெயக்கொடி ஏந்திய சோழன்
கிள்ளி என்பவனுக்கு ஈன்ற இளங்குழந்தை.”

இதனால் தமிழ் அரசனாகிய கிள்ளிக்கும்
நாகநாட்டுப் பெண் பீலிவளை என்பவளுக்கும்
விவாகம் நடந்ததாக ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியாக
தமிழர்களும் நாகர்களும் விவாகங்கள் செய்து
கொண்டு கலப்புற்றார்கள் இவ்வகை கலந்தவர்கள்
சமூகத்தில் உள்ளவர்தான். அம்மாதிரி கலக்காதவர்
மலைகளில் இன்னுமிருக்கின்றனர். நீலகிரியிலுள்ள
தோடர்கள் கலப்பற்ற திராவிடர்கள் என்றும், காடர்
குறும்பர் முதலியவர்கள் பூர்வகுடிகள் என்றும்
சொல்லுகிறார்கள்.

தமிழிலக்கண வித்துவான்களும் கூட திராவிட
நாட்டிலிருந்தவர்களை மக்கள், தேவர், நரகர் என்றனர்.
இதில் நரகர் என்பது நாகர், மக்கள் என்பது தமிழ்
மக்கள், தேவர் என்பது ஆரிய பிராமணர். நாகர்
என்பது நாகர் என்கிற பூர்வகுடிகள், காடுகளிலும்,
தாழ்ந்த நிலங்களிலும் விளங்காத இடங்களிலும்
(நரசம்) இருந்த பூர்வகுடிகளுக்கு நாகர் என்றுப் பெயர்.
மேற்கூறியவைகளால் திராவிடர் என்பது ஆதிகுடிகள்
- நாகர் - தமிழர் என்கிற மூலகை ஜனங்கள் ஒன்றுபட்ட
பிறகு உண்டான பெயர். ஆதிகுடிகள் இல்லை என்று
ஏற்பட்டால், நாகரும் தமிழரும் சேர்ந்து திராவிட
ராயினர்.

மணிமேகலை, பத்துப்பாட்டு முதலிய நூல்களில்
நாகர்களைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறது. பூர்வீக புத்தமத
நூல்களிலும் நாகர் என்கிற பெயர் அடிக்கடி வருகிறது.

“நாக நன்னாட்டு நானூறி யோசனை
வியன்பாதலத்து வீழ்ந்து கேடெய்தும்”

“நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலை”

நாகநாடு என்பது தமிழகத்துக்கு கிழக்கு அல்லது
தென்கிழக்கிலிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
தமிழ் ஜில்லாக்களில் கள்ளர் வேடர்களில் நீலன்,
நாகன் என்கிற பெயர்களை சாதாரணமாய் காணலாம்.
கள்ள ஜாதியினராகிய திருமங்கை ஆழ்வாருக்கு நீலன்
என்பது பெயர். அவர் மலையரசன் ஒருவனுக்கு ஓர்

துணி கொடுத்தார். - அதை சிறுபாணாற்றுப்படையில், “நீல
நாகன் நல்கிய கலிங்கம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.
கண்ணப்ப நாயனார் தகப்பனுக்கு நாகன் என்று பெயர்.
அவர் ஓர் வேடர், நாகர்கள் வீரர்கள். அந்நாகரில்
ஓலிநாகன், முகளிநாகன், சங்கநாகன், நீல நாகன் என்று
நால்வகையுண்டு.

மறவர், எயினர், ஓலியர், ஓலியர், அருவலர், பரத்துவர்
இவர்கள் நாகவமிசத்தை சேர்ந்தவர்கள். பூர்வீக தமிழ்
நூல்களில் மறவன், எயினன் என்கிற வார்த்தைகளை
அடிக்கடி காணலாம். அவர்கள் விவ்வித்தை தெரிந்தவர்
களாகவும், புத்த வீரர்களாகவுமிருந்தார்கள். பாண்டிய
நாட்டில் இப்பொழுது கூட மறவர்களை அதிகமாய்
பார்க்கலாம். பூர்வீக காலமுதல் எயினர்கள் பல்லவ சோழ
நாட்டிலிருந்தார்கள். பறையர் என்போர் மேல்குறித்த
எயினர்தான். இவர்களை தற்காலத்திலும் கூட வட
ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில்
அதிகமாய் காணலாம். இவ்விடங்களில்தான் எயினர்
முன்காலத்திலிருந்தது.

கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டிலிருந்த மாங்குடி கிழார்
எழுதிய ஓர் நூலில் அடியில்கண்ட பாடலிருக்கிறது.

துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பென், நின்நான்
கல்லது குடியுமில்லை (புறநாநூறு). இதில்தான் முதல்முதல்
“பறையன்” என்கிற பதம் காணப்படுகிறது. இதைத் தவிர
11ஆவது நூற்றாண்டிலிருந்த ராஜராஜ சோழன் காலம்
வரையில் பறையன் என்ற பெயரே தமிழ் நூலிலாவது
சாசனங்களிலாவது காணோம். கி. பி. 11ஆவது நூற்றாண்
டில் பறையன் என்பது ஜாதி பெயரானது. டாக்டர்
ஓப்பார்த்துரை, சமிஸ்கிருத பகரியா (மலைநாட்டின்)
என்பதிலிருந்து பறையன் என்ற பதம் உண்டானதாக
சொல்லுகிறார். பறை அடித்ததால் இவர்களுக்குப் பறையர்
என்கிற பெயர் உண்டானது என்றும் சொல்லப்படுகிறது.
பெளத்த மதமும் சமண மதமும் அடங்கிய பிறகு பார்ப்பார்
ஜாதி வித்தியாசங்களை கடுமைய் ஏற்படுத்தியபோது இப்
பறையரென்போரைப் பிரித்து அவர்களை தாழ்மை
படுத்தினர். இந்த விவரங்களை பின்னிட்டுரைப்போம்.

2. அத்தியாயம்

“பறையர்” என்போர் ஆதி திராவிடர் எனல்”

திராவிடர் என்போரில் முதல் முதல் இத்தேசத்திலிருந்த
பூர்வகுடிகள் ஓர்வித கருப்புநிற ஜாதியார் என்பர்
அவர்களிருந்தது சந்தேகமாகவே தோன்றுகிறது.
பின்னிட்டு வந்தவர்கள் நாகர். இந்நாக வமிசத்தை சேர்ந்த
எயினர் வகுப்புக்கு “பறையர்” என்போர் சேர்ந்தபடி
யினால் இவர்களையே ஆதி திராவிடர் என்பர். அப்படி
சொல்லவும் நியாயமிருக்கிறது ஆயினும் இவர்கள் ஆதி
திராவிடர் என்கிற பெயரிட்டுக் கொண்டால் மற்ற
திராவிடர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் ஓர் வித்தியாசம்
தோன்றும். அவ்வித வித்தியாசத்தை உற்பத்தி செய்யக்
கூடாது தமிழ் நூலில் சிறப்புற்று விளங்கும் ஸ்ரீ மான் டி.
பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் “பறையர்” என்
போரைப் பற்றி அடியில் குறித்தவாறு ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகை
யில் வரைகின்றனர். “ஆதித்திராவிடர் என்கிற பாத்திய

“பறையன், பஹறையன் முதலிய வார்த்தைகள் பூர்வீக
திராவிடர்களின் வமிசத்தார் என்றும், “ப” முதலில்
உள்ள இந்த குடிகளெல்லாம் திராவிட வமிசத்தின்
பூர்வீக ஜனங்கள் . . . பறையன், ஓலியன், வள்ளுவன்
முதலியவைகள் பூர்வீக மகிமையின் அடையாளங்கள்
இப்பொழுதும் கண்டுபிடிக்கலாம்,

தையைக் கேட்கிற பஞ்சமர்கள் கூறுவது ஏறக்குறைய உண்மைதான். “பஞ்சமன்” என்கிற வார்த்தையானது தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருந்து நீக்க யாரோ அவ் வார்த்தையை கொஞ்ச காலத்துக்கு முன் புதிதாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் உண்மைப் பெயரான “பறையன்” என்பதற்கு “பேசப் படப்பட்டவன்” என்பது அருத்தம். பூர்வீக இந்தியாவில் மற்றவர்கள் அவர்களைப்பற்றி பேசும்படியான பேர்பெற்ற மனிதர்களாயிருந்திருக்க வேண்டும். அந்த காரணத்தினால் தங்களை சுற்றிப்பரவிய நாகரீக கருத்துகளை தெரிந்துகொள்ளாதபடி அவர்கள் பிறரை விலக்கியிருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் பின்னடைந்திருக்க வேண்டும் எல்லா சுதேசி உற்பத்தியான ஜனங்களும் இம்மாதிரியாய்விட்டார்கள் எனன்று சரித்திரங்களாவறிகிறோம் சீனதேசத்திலும் ஜப்பானிலும் அயல் நாட்டாரோடு ஜனங்கள் சம்மந்தப் படாதிருக்க விரும்பிய காலமுமிருந்தன. இந்து தேசத் திலேயே ஐரோப்பியர் வந்தபோது ஏதாவது ஒன்றை யிழக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களை நெருங்கவில்லை “பறையர்கள்” வேலைக்காரர்களாக அவர்களிடமமைந்தார்கள் அப்படியில்லாமல் கல்விக்கு சுதந்திர ராயிருந்த பிராமணரோ படிப்பு விஷயங்களை பிடித்து கொண்டு எஜமானர்களாகிவிட்டார்கள்.

www.kistynclaren.com

இன்னும் சொந்தத்தில் நான் ஒன்றும் சொல்லாமல் ஜென்மம் சொத்தின் உற்பத்தியைக் கண்டுபிடிக்க அதிக கஷ்டப்பட்டவரும் நினைத்தவரும் அறிவை செலுத்தின வருமான திருவனந்தபுரம் ஐகோர்ட் ஜட்ஜி ராமன் தம்பி என்பவர் எழுதிய ஜென்மி குடியன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு முகவுரையிலிருந்து சிலவற்றை சொல்லுகிறேன். அவர் தன்னிட விசாரணையில் சந்தர்ப்பவசமாய் பறையர்களையும் அன்னவர் போன்றவர்களையும் குறித்து எழுதியிருக்கிறார். இந்தியாவின் வடமேற்கு மகாணங்களிலிருக்கும் பிராமணர்களைப்பற்றி பேசும்போது போலன் கணவாய் முதல் பர்சியன் வளைகுடா வரையிலிருக்கும் பிரம் என்கிற மலைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு பிராமணர் என்கிற பெயர் வந்தது என்கிறார். ஒருவேளை அந்த பிரம் என்பது வடகிழக்கு பெலுகிபஸ்தானிலிருந்த பாடர், பரடர் என்பதிலிருந்து வந்திருக்கலாமென்றும் சொல்லுகிறார். “பறையன்” என்னும் வார்த்தை இவ்வார்த்தைகளோடும், “பர” என்றால் மலையென்கிற அர்த்தமுள்ள வார்த்தையிலிருந்து வந்த பரவன், பாரியர், பஹூரியன், மாலர் பார், மராஸ் மலையிலுள்ளவன் என்கிற அர்த்தமுள்ள வார்த்தைகளோடு சம்மந்தப்பட்டிருக்கிறது

வள்ளுவன் முதலியவைகள் பூர்வீக மகிமையின் அடையாளங்கள் இப்பொழுதும் கண்டுபிடிக்கலாம். மலையாளத்தின் “வள்ளுவநாடு” என்பதும் திருவனந்த புரத்தில் “புலையனார் கோட்டம்” என்பதும் அவர்களிடம் நீங்கிப்போன பெருமையைக் காண்பிக்கிறது.”

அவர்கள் அதிக பலசாலிகளான ஜனங்களால் ஜெயிக்கப்படுகிற வரையில் அதற்கு அரசர்களாகவும், வயல் உரிமைக்காரர்களாகவும் ஆதியிலிருந்த தங்கள் சுதேசமாகிய சேரநாட்டிற்கு, மலையாளத்தில் புலையர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் செருமன் - செருமி என்கிற வார்த்தைகள் சம்மந்தப்பட்டது என்று ஓர் பெரியவர் ஆதரவால் ஏற்படுகிறது. குரும்பநாட்டு குரும்பரும், வள்ளுவநாட்டு வள்ளுவரும் புலையனார் கோட்டத்தைக் கட்டிய புலையரும் அதே கதியை யடைந்தார்கள். நெடுவன் காடு என்கிற கோகோஷ மங்களத்தின் புலையர் இராணியால் கோகோஷ மங்களம் காரகாரருக்கு அனுப்பிய கடிதமாக எண்ணப்பட்ட ஓர் ஓலை சீட்டை தான் பார்த்ததாகவும் அந்த கமிட்டியின் பிரசிடென்ட்டுக்கு ஒரு பெடிஷன் பெற்ற தாசீல்தார் சொன்னார்.

3. அத்தியாயம்

“பறையர்” மேன்மை

பார்ப்பார் பறையர் என்போரை தாழ்த்துவதற்கு முன் பறையர் என்போர் நல்ல ஸ்திதியில் இருந்ததாகவே ஏற்படுகிறது. தண்டகாரணிய வனத்தில் முதலில் சாகுபடி செய்யவும் அவ்விடங்களில் கோட்டைகள் கட்டவும் காடுகளை வெட்டினவர்கள் எயினர்கள்தான். காடுகளை வெட்டினவர்களுக்கு வெட்டியான் என்கிற பெயர் வந்தது என்பாருமுண்டு.

சாகுபடிக்கு கிணர் தோண்டினவர்களுக்கு தோட்டி (தோண்டு - வெட்டு) என்கிற பெயர் வந்தது. கி. பி. 3, 4ஆவது நூற்றாண்டிலினவர்கள் அரசர்கள். ஆம்பூர் வேலூர் முதலிய இடங்களில் ஆண்டுவந்தார்கள். எயினர்களுக்கு கொட்டகாரம் என்கிற களஞ்சியங்களும், எயில் எனும் கோட்டைகளும் இருந்தன.

40ஆவது பக்கத்தில் ஜட்ஜி ராமன் தம்பியானவர் அடியில் கண்ட பாக்டர் ஒப்பர்ட் துரையின் கருத்தை காண்பித்திருக்கிறார். “பறையன், பஹூறையன் முதலிய வார்த்தைகள் பூர்வீக திராவிடர்களின் வழிசத்தார் என்றும், “ப” முதலில் உள்ள இந்த குடிகளெல்லாம் திராவிட வழிசத்தின் பூர்வீக ஜனங்கள் . . . பறையன், ஒலியன்,

அவர்களுக்கு பாணன் என வாத்தியக்காரர்களும
வள்ளுவன் என குருக்களும் தேகப்பயிற்சிக்காரர்
களாகிய பணிக்கர்களும், செம்மான் என்கிற செருப்பு
தைக்கிறவர்களும் அம்பட்டன், வண்ணான் முதலியவர்
களுமிருந்தார்கள். இப்பறையரென்போர் வமிசத்தார்
கள் பூர்வீகத்தில் கிராமங்களை ஏற்படுத்தினர்.
அவர்கள் ஏற்படுத்தின கிராமங்களுக்கு அவர்கள்தான்
அதிகாரிகள் இப்பொழுதும் எல்லைத் தகராறுகளை
பறையருக்குதான் பஞ்சாயத்து சொல்லிக்கொள்
கிறார்கள். 1910 வருடத்திய ரிப்போர்ட்டில் மதராஸ்
சுவர்ன்மென்ட் நூற்பைசயாளனை சொல்லுகிறதாவது
“11ஆவது நூற்றாண்டின் ஒரு சில சாசனத்தில்
முடிபாகவர் என்னும் கிராமத்தில் ஓர் கோவிலுக்கு
பாத்திய பட்ட நிலத்தின் பாத்தியதையை வேசாலி
பறையனும் அவனிடமந்திரிகளும் பைசல் செய்ததாக
சொல்லியிருக்கிறது” இக்காலத்திலும் தஞ்சாவூர்
ஜில்லாவிலிருக்கும் திருவாலூரில் சிவன் பண்டிகை
களில் எவற்றிலும் சுவாமி ஊர்கோலம் வரும்போது
பறையன்தான் வெள்ளைக் குடை பிடித்து முன்பாகச்
செல்லுகிறான் சென்னைப்பட்டணத்தில் நாளைக்கும்
பெத்தநாயக்காம்பேட்டையில் பகிரங்கமாய் தெருக்
களில் ஏகாத்தாமாரி பக்கத்தில் யானையின்பேரில்
உட்கார்ந்துகொண்டு அந்தம்மைக்கு தாலிகட்டப்
பட்டவன் பறையனே சிதம்பரத்தில் பேரிறைவன்
சிவன் பக்கத்தில் யானை மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு
வீதிகளில் ஊர்கோலம் வரும்போது புரோகிதர்போன்று
சாமரம் வீசப்பட்டவன் பறையனே சர்வம் ஐகநாதம்
என்று சொல்லுபவர்களுக்கு பிரசாதம் கொடுப்பவன்
பறையனே பேலூர், மேல்கோட்டை முதலிய இடங்
களிலிருக்கும் கோவில்களில் பறையன் ஆசேபனை
யின்றி உள்ளேபோய் கடவுளை தரிசிக்கிறான். ஸ்ரீ
ராமானுஜருடன் கூடபோய் டில்லிபாச்சா ஆமத்
ஷாவின் குமாரத்தியிடமிருந்து ரங்கநாயகர் சிலையை
கொண்டுவந்தவர் பஞ்சமர்தான். இப்பறையர் வமிசத்
தில் உதித்த திருப்பானாழ்வார் கடவுளை திருத்
தாண்டகம் செய்யச் செய்தார் நந்தன் என்பவர்

கடவுளை ஆலிங்கனம்
செய்து கொண்டார்
வீரபாகு என்பவர் அரிசு
சந்திரனை அடிமை
கொண்டார் - திரு
வள்ளுவர் என்கிறவர்
மதுரை சங்கத்தின்
சங்கப்பலகையின்
பேரில் ஆச்சரியமான
நடவடிக்கை நடத்திய
குறளை எழுதினார் ஸ்ரீ
ராமானுஜ சுவாமிகள்
இக்குலத்தாரை, திருக்
குலத்தார் என்றார்.

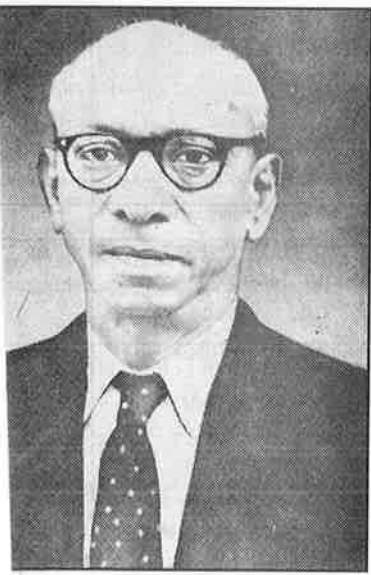
தற்காலத்திலேயே
இப்பறையர்களுக்கு
இவ்வித சிறப்புகளி
ருக்குமாயின் பூர்வீ

கத்தில் எவ்வளவு சிறப்புற்றவர்களாயிருக்க வேண்டு
மென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை இவர்கள் ஓர்
காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் அரசவமிசத்தை சேர்ந்தவர்
களாகயிருந்தார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை கர்னல்
ஆல்காட்டு துரை சொல்லுகிறபடி “ராஜியங்களும்
மதங்களும் மாறினபோது, பறையர் அரசர்கள் தங்கள்
தேசத்தையும், பறையர் கனவான்கள் தங்கள் செல்வத்தை
யும் பறையரில் தாழ்வானவர்கள் தங்கள் செல்வத்தை
எல்லாவற்றையுமிழந்தார்கள்” ரெவிரென்ட் கெளடி
என்பவர், பறையர்களுள் பூரியும் என்கிற வியாசத்தில்
அடியில் வருமாறு வரைந்துள்ளார் அழிந்த பிரபுக்கள்
பேரில் அன்பு பாராட்டப்பட்ட ஜனங்களிருக்கிறார்கள்;
அன்னவருக்கு நான் சொல்லுவதாவது, ‘இந்த தேசத்தில்
அப்பேரப்பட்ட பிரபுக்கள் வகுப்பிற் சேர்ந்தவரில்
பறையர்கள் பூர்வீகமானவர்கள் என்றும் அந்த
காரணத்தால் தயாளமுள்ளவர்களாகயிருக்க வேண்டு
மென்றும் சொல்லுகிறேன்.

4. அத்தியாயம்

பறையர் எப்படி தாழ்த்தப்பட்டார்கள்

மேல்கண்டபடி எல்லாம் சிறப்புற்றிருந்த “பறையர்”
என்போர் யாரால் எப்படி தாழ்த்தப்பட்டார்கள் என்பதை
சற்று விசாரிப்போம், இப்படி “பறையரைத் தாழ்த்தியவர்”
ஆரிய பிராமணர். இவ்வாரியர் சுமார் மூவாயிரம்
வருஷங்களுக்கு முன் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து
இந்தியாவின் வடமேற்கு கணவாய் வழியாய் இந்தியா
விற்கு வந்தனர். இவர்கள் வந்து இந்தியாவில் விந்திய
பர்வதத்திற்கும் நர்மதைக்கும் வடக்கில் தாங்கள்
பெயரிட்ட “ஆரியவர்த்தம்” என்கிற பாகத்தில் நெடுங்
காலமிருந்தனர், இவர்கள் பூர்வீக சாஸ்திரங்களின் படி
ஆரியவர்த்தத்தை விட்டுவிட்டு தென்புறம் வரத்தகாதவர்.
தென்னிந்தியாவில் தமிழர்கள் ஆரியருக்கு இடங்
கொடாமல் தாங்கள் தமிழ், தெலுங்கு முதலிய திராவிட
பாஷைகளைப் பேசிக்கொண்டு சுயாச்சியாய் நெடுங்
காலமிருந்தனர் இத்திராவிடர் ஜாதிகுல வேறுபாடுகளற்ற
வர்களாய் ஒருவரோடொருவர் விவாகம் பிரிதிபோசனம்
முதலியவைகள் எவ்வித ஆசேபனையும்ன்றி செய்து
கொண்டும், பிரதேசங்களுக்கு கப்பல் யாத்திரை சென்று
வியாபார முதலியது செய்தும் கல்வியிற் சிறந்தவர்
களாகவும் அதிக நாகீகமுடையவர்களாகயிருந்தார்கள்.
இத்திராவிட ராஜ்ஜியங்களைப்பற்றி மனு தர்ம சாஸ்திரத்
திலும் ஆரியர் புராணமாகிய ராமாயணத்திலும்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட நாட்டின் சிறப்பைப்
பற்றியும் அவர்கள் நாகீகத்தைப்பற்றியும் இராமாயணத்
திலேயே பரக்கக் காணலாம். இவ்வண்ணம் சிறப்புற்று
சுத்த சைவசீலராய் சகோதரத்துவம் நிறைந்து சுகமாய்
வாழ்ந்து வந்த நாட்டிற்கு ஆரியர் முதலில் யாத்திரைப்
பிரயாணிகளாக வந்தனர். அவர்களுக்கு திராவிடர்
“மிலேச்சர்” என்று பெயரிட்டனர். பண்டைகாலத்து
நிகண்டுகள், திவாகரம், பின்கலந்தை முதலியவைகளில்
“ஆரியர்” என்பதற்கு “மிலேச்சர்” என்றே சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது இவ்வாரியரில் சிலராவது அனுசரித்துவந்த
ஆசாரங்களும் நடத்தைகளும் திராவிடர்களின்

நடவடிக்கைகளுக்கு தாழ்ந்திருந்தமையால் அம்மாதிரி “மிலேச்சர்” என்று பெயரிட்டிருக்கவேண்டும். சமஸ்கிருத பாரதத்திலேயே சிந்து நதியின் கணவாயிலிருந்த சில ஆரியர்களுக்கு “மிலேச்சர்” என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஆரியருக்கு “சுரர்” என்கிற ஒரு பெயர் உண்டு. அதன் பொருள் “சுரா” சம்மந்தம் உடையவர் எனப்பலப்படுகிறது. “சுரா” என்பதுகள், மது என பலபொருள் குறித்த ஒரு மொழியாதலால் சுரர் என்பதற்கு கள் குடியர் என்பதே பொருளாம். இவ்வாரியர்கள் குதிரை ஆடு, மாடு முதலியவைகளை தின்பதுடன் சோமபான மென்னும் கட்டுத்தலுமுடையவராதலினால் வைதீக கிரியை என்று யாக்கங்கள் செய்வதும், அவற்றுள் ஆடு மாடு அசுவமாகிய இவைகளை பலியிட்டு புசிப்பதுமன்றி புருஷமேத யாகமென மனிதரையும் பலியிட்டு தின்று வந்தார்கள். இதனாலேதான் ஆரியருக்கு ஆதிகாலத்தில் மிலேச்சர் என்றும் சுரர் என்றும் பூர்வகால நூலாசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். மேலும் தமிழகத்தில் முதல் முதல் வரும்போது ஸ்தம்பத்தின்பேரிலாடுபவர்களாகவும் வந்தார்கள். ஆகையினால் தமிழர்கள் அவர்களை தொம்பரென்றும் ஜாலவித்தைக்காரர்களென்றும் நினைத்தார்கள். “ஆரியக் கூத்தாயினும் காரியத்தின்பேரில் கண்ணாயிரு” என்கிற பழமொழியில் நாளை வரையில் ஆரியக்கூத்து என்கிற பதம் தமிழிலிருக்கிறது. மேலும் இன்னொரு பதமாகிய “ஆரியப்பாவை” என்பது ஆரியர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்டக்காரர்களாக திறிந்துகொண்டிருந்தார்களென்பதை கியாபகப்படுத்துகிறது. இவ்விதமாக ஆரியரில் சிலிருந்தபோதிலும் அவர்கள் மொத்தத்தில் அறிவுள்ளவர்களாகவும் நாகரீகமுடையவர்களாகவே இருந்தார்களென்று ஏற்படுகிறது இவ்வாரியர் தமிழகம் வந்துசேர்ந்து சுமார் 400, 500வருஷங்களுக்கு பின்னர் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் பொருளதிகாரம் 502-வது பாடலில் அடியில் வருமாறு ஆரியரை தாழ்மையாக கூறுயிருக்கிறது.

“பார்ப்பான் பாங்கன் நாழி செவிலி
சீர்தரு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோ
டளவியன் மரபினறு வகை பேருங்
களவிளிற் கிளவிக் குறிய ரொம்ப.”

இவ்வாரிய பிராமணர்கள் கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மத்தியில் தாங்கள் நிற்பவர்களென்றும், அநேகவித மந்திர வித்தைகளை தெரிந்தவர்களென்றும், மனிதர்களுக்கு தாங்கள் தேவர்களென்றும், தாங்கள் எதையும் செய்ய சக்தியுள்ளவர்களென்றும் நவக்கிரகங்கள் தாங்கள் சொல்லுகிறபடி நடக்க வேண்டியவைகளென்றும், வேண்டும்போது மழை பெய்யச் செய்ய சக்தியுள்ளவர்களென்றும் தமிழர்களை பலவகையில் பயமுறுத்தினார்கள். பண்டைகாலத் தமிழரசர்கள் நீங்கி விபசாரத் தால் பிறந்த தமிழரசர்களை கைவசப்படுத்திக் கொண்டு பலவித தந்திரங்கள் செய்து ஏமாற்றி, குற்றமற்ற தமிழர்களை தங்களின் தீய ஒழுக்கங்களையும் ஆசாரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தனர்.

தமிழ் நூல்களெல்லாம் கடலுக்கு இரையாய் விட்டபடியினால், பின்னிட்டுவந்த தமிழ் வித்துவான்கள் வியாசர் கட்டுப்பாடு செய்து எழுதிய நூல்களையே

ஆதாரமாக எண்ணி தமிழர் எல்லாம் ஆரியரென்று சரித்திரம் தெரியாமல் கூறிப்போயினர். ஆரியர் தமிழர்களிடத்திலிருந்து தங்களுக்கு வேண்டியது எவ்வளவோ அவ்வளவு தெரிந்துகொண்டு; தங்கள் சுயநன்மைகளைக்கோரி எழுதிக்கொண்ட சுருதி, ஸ்மிருதி இதிகாசங்களையே தமிழ் வித்துவான்கள் உண்மையான நூல்களென நம்பி தாங்கள் அவைகளை அனுசரித்தும் பிறரை அனுசரிக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டுப் போயினர். அவ்வித கொள்கைகளையும் அனுசரிக்க அநேக நூல்களையும் எழுதிவிட்டார்கள். தமிழகத்தில் ஆரியரின் ஆசாரங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர் தாழ்ந்தவர் என்கிற கருத்தும் பரவியது. இவ்வித மெல்லாம் தமிழர்களை ஏமாற்றி தங்கள் ஆசாரங்களையும் தீய ஒழுக்கங்களை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி ஆரியர் செய்தனர். அவ்வகை ஏற்படுத்தியதில் ஜாதிவித்தியாசம் என்பது ஒன்று. கபிலர் தம் அகவலில் பிராமணரைக் குறித்து சொல்லும்போது,

“முற்படைப்பானில் வேறாகிய முறைமைபோல்
நால்வகை ஜாதியை யிந்நாட்டினீர் நாட்டினீர்”

என்றார்.

தமிழகத்தில் ஜாதி வித்தியாசங்கள் கிடையா. ஜாதிப் பெயர்களெல்லாம் தொழிலைக் காண்பிப்பதே ஒழிய யாதொரு ஜாதியையும் காண்பிக்கவில்லை. கிறிஸ்து பிறந்த பின் 800 வருஷங்களான பின்னும் ஒருவரோடொருவர் விவாகம் போசன முதலியது செய்துக்கொண்டு வந்தார்கள். கி.பி. 14ஆவது நூற்றாண்டின் மத்தியில் “வள்ளுவபறை பதினெட்டு ஜாதி”யிருந்ததாக ஏற்படுகிறது. தமிழகத்தில் ஆரியரிட நால்வகை வகுப்பாகிய பிரம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திர வகுப்புகளை ஏற்படுத்த முயன்ற போது பிராமண பட்டம் தமிழ் ஜாதியர் யாருக்கும் கொடுக்காமல் அதை தாங்களே பற்றிக்கொண்டனர். மற்ற மூவகை ஜாதிகளை ஏற்படுத்தியது. 1. போசனம் 2. தொழில் 3. மதம் 4. இடம் இவைகளையனுசரித்து ஆரியரும் திராவிடரும் கி.பி. 250ஆவது வருஷம் வரையில் மாமிச பட்சணிகளாயிருந்தார்கள். சமண மதம் வந்தபிறகு பிராமணர் அதை விட்டுவிட்டார்கள். திராவிடரில் சிலரும் அதை நீக்கினர். அதிலும்

“பறையர்” என்போர் புத்த மதத்தை தழுவினபடியினால் பிராமணரின் வேதங்களை நம்பாதவர்களாயினர்.

அப்படி அவர்கள் வேதங்களை நம்பாமல் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை “சண்டாளர்” என்றார்கள். தற்காலத்திலும் ஒரு இந்துவானவன் கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டால் அவன் பிராமணர் வேதங்களை நம்பாதவனாகிறான். அப்பேர்பட்டவனை “பறையன்” என்று சொல்வது வழக்கமுண்டு.

பிராமணர்களுக்கு வேண்டிய பிராணிகள் அதிக மேன்மையானவைகள். அவ்வகை பிராணிகளை கொல்லுதல் பாவம் என்றார்கள். பிராமணருக்கு வேண்டிய பஞ்சகவியத்தை தரும் பசு பரிசுத்தமான தாயிற்று அதைக் கொல்லுதல் பெருந்த பாவமென்று பிராமணர்கள் சொன்னார்கள். பத்துப்பாட்டிலும், புறநானூறிலும் எயினவேடர்கள் பன்றியிறைச்சியும் காட்டுப் பசுவையும் தின்று மதுபானம் செய்து வந்தார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. தற்காலத்திலும் அவ்வழக்கம் நீங்கவில்லை, எயினராகிய "பறையர்" என்போர் பசு மாமிசத்தை கொண்டு தின்றபடியினால் பிராமணர் அவர்களை மிக தாழ்மைபடுத்தினர், அவர்களை தீண்டத்தகாதவர் என்றனர், பிராமணர் முன் மேலுக்கு வர வேண்டுமானால் மாட்டு மாமிசத்தை சாப்பிடும் வழக்கம் விட்டு விடவேண்டியதாயிருந்தது. அதன்படியே இதர எயின வமிசத்தினராகிய கைக்கோளர், பாணர், செம்மான், கம்மாளர் முதலியவர்கள் அவ்வழக்கத்தை விட்டு மேன்மை அடைந்தனர். அப்படி விடாத பறையர் தாழ்மையடைந்தார் பிராமணர்கள் தான் இவர்களை இத்தாழ்வான நிலைமைக்கு கொண்டுவந்தவர் என்று "தமிழ் வாசகங்கள்" எழுதிய சீனிவாச அய்யங்காரே ஒத்துக்கொள்கிறார். பறையர்களை பாப்பார் இன்னும் தங்கள் அக்கிராரங்களிலும் கிராமங்களிலும் விடுகிற தில்லை. நந்தன் சரித்திரத்தைப் படித்தால் தமிழ் பிராமணர்களின் துர்நடத்தைகள் நன்றாய் தெரியும் ஆகையினால் பிராமணர் வழக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதபடியினால் பறையர் என்போரை பிராமணர் தாழ்த்திவிட்டார்கள் என்பது நிச்சயம்.

பறவை புறத்தார், பறையர் என்றதை கடப்பை திரு. பிளேயா கோல் என்பவர் அடியில் வருமாறு சொல்லுகிறார்.

"நான் விசாரணை செய்தவரையில் இவர்கள் வீரபஞ்சமர் அல்ல, சதாசிவ பிரமத்தின் ஐந்தாவது சிரசிலிருந்து உற்பத்தியான லிங்காயத்துகள் அல்லது வீரசைவர்களுக்கு வீரபஞ்சமர் என்று பெயர், அப்பெயர் இப்பறையர் என்போருக்கு தகாது இவர்கள் மகாபாரதத்தில் சொல்லியிருக்கும் நாஸ்தீக பஞ்சமர்களுமல்ல, நாஸ்தீக பஞ்சமர் என்போர் ஓர்காலத்தில் இந்துக்களாயிருந்தது பின்னிட்டு சமண பௌத்த மதங்

களையேற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு பெயர் அப்படி மதம் மாறினவர் ஜாதியற்றவர்களானார்கள் அவர்களை ஜாதியற்ற சூத்திரர் என்று சொல்லவேண்டுமே ஒழிய பஞ்சமர் எனலாகாது காண்டன்ய, தனஞ்ஜய, வசிஸ்ட, விஸ்வமித்திர கோத்திரத்தார் சூத்திரரானார்களே ஒழிய பஞ்சமர் ஆகவில்லை. இந்த பதம் ஓர்காலத்தில் ஆரியரில் ஜாதிகெட்டவர்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டதால் இவர்களுக்கு தகாது." இவர்களின் பூர்வீக சரித்திரத்தை அடியில் வருமாறு கூறுகின்றனர்:

"இவர்கள் உண்மையான சரித்திரம் கசியப்ப பிரமாவிடமிருந்து ஆரம்பிக்கிறது கசியப்ப பிரஜாபதியின் இரண்டாவது மனைவியாகிய திதி என்பவளின் குமாரர்கள் பரிசுத்த சாஸ்திரங்களில் இவர்களுக்கு "தைத்தியர்" என்று பெயர். கசியப்ப முனிவரின் முதல் தாரமாகிய அதிதியின் குமாரர்களுடன் எக்காலமும் சண்டை செய்ய முடியாமல் தென்னாட்டிற்கு வந்து அவ்விடமே நிலைக்கலாயினர். அவர்களின் அரசன் ஹிரண்யகசியப்பர் என்பவர் பிரஹலாத ஆம்லாதன் பின்னிட்டு வந்தவர். சென்னப்பட்டணம் அடுத்த மகாபலிபுரத்தில் அரசுசெய்ய மகாபலி என்பவர் பின் சக்கரவர்த்தியாயினர். பிறகு பரணராஜா ஆண்டார். பிறகு இந்த ராஜ்ஜியம் ஜெயிக்கப்பட்டது அப்பொழுது அதற்கு தொண்டைமண்டலம் அதாவது தொண்டர் அடிமைகளின் மண்டலம், நிலம் என்கிற பெயர் வந்தது. அக்காலத்தில் அதற்கு இரண்டு ராஜதானிகளிருந்தன. ஒன்று பறவைபுரம் பறவைபுரத்திலிருந்தவர்களுக்கு பறையர் என்று பெயர். இவர்கள் தமிழர். பறவைபுரம்-நீர்ப்பட்டிகளாகிய பறவை என்கிற பதத்திலிருந்து வந்தது. கீர்த்தி பெற்ற வாத்துகளுக்கு இப்பொழுதும் பேர்பெற்ற தற்கால காஞ்சிபுரத்துக்குதான் பறவைபுரம் என்று பெயர் இருந்தது. இன்னம் மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில் கோலார் ஜில்லாவில் மாலாடு என்கிற பட்டணம் உண்டு. இவர்களில் தெலுங்கு பேசியவர்கள் இங்கிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அயலாராகிய கன்னடியர் அவர்களை அவர்கள் ஊரை அனுசரித்து மாலரு என்று பெயரிட்டார்கள்."

3. பறை அடிப்பதால் பறையர் என்றது

திராவிடர் சரித்திரம் நன்குணர்ந்த ஒருவர் சொல்லுகிறதாவது, திராவிடரில் ஆதியில் மூன்று வகுப்புகள் உண்டு. அதாவது 1. குருக்கள், 2. வணிகர், 3. வேளான்கள். இவைகள் ஜாதி வகுப்பல்ல பறையர் என்போர் மூன்றாவது வகுப்பை சேர்ந்திருக்கலாம். அக்காலத்தில் அவர்களை தொடக்கூடாது என்று ஒன்றுமில்லை. அவர்களும் ஆதியில் மற்ற தமிழர்களுடன் ஒருவரோடொருவர் விவாகம் போசனம் முதலியது செய்துவந்தனர். பூர்வகாலத்தில் அரசர்களுக்குள் அடிக்கடி யுத்தங்கள் நேரிடுகிறதுண்டு. அந்த காலங்களில் இவர்கள் பறையடிப்பது வழக்கம் அப்பொழுது பறையடிக்கும் தொழில் வெகு சிரேஷ்டமாகவேயிருந்தது யுத்தக்களத்தில் சேனைகளுக்கு முன்சென்று பறையடிப்பதை அரசர்களும் நன்கு மதித்தார்கள். அவர்கள் அரசர்களுக்கு அத்தியா

"பறையர்" என்போர் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் "சண்டாளருக்கு"

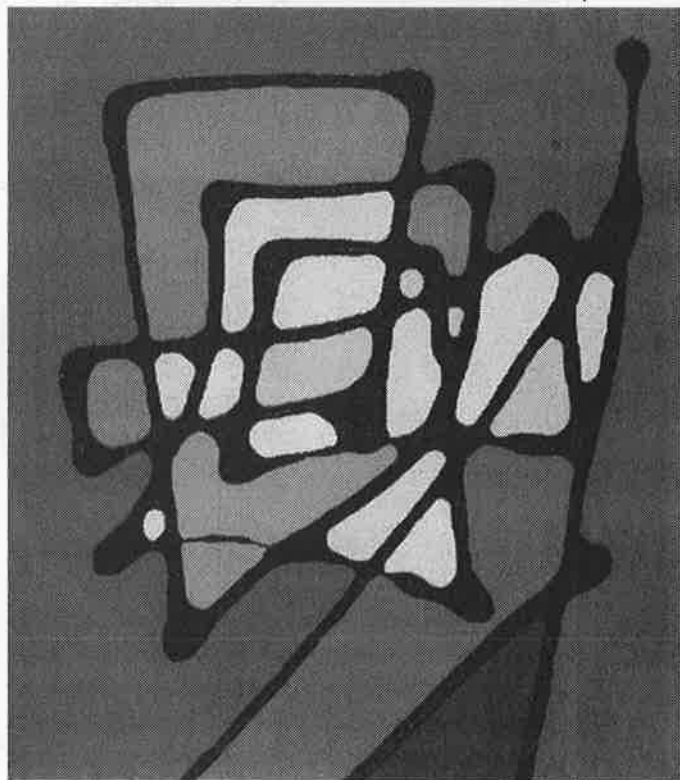
சம்பபடுத்தினார்கள். மனுதர்ம சாஸ்திரம் எழுதிய காலத்தில் தமிழகத்தில் "பறையர்" என்ற பெயரே கிடையாது. ஆனபடியினால் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் "பறையர்" என்கிற வார்த்தையே கிடையாது. ஆனால் அந்த சாஸ்திரத்தில் "சண்டாளன்" என்கிற பதமுண்டு. மனு சொல்லுகிறபடி "சண்டாளன்" என்பவன் பிராமண ஸ்திரீக்கும் சூத்திர தகப்பனுக்கும் பிறந்தவன்.

வசியமானவர்களாயிருந்தார்கள். அம்மாதிரி யுத்த காலங்கள் சென்றபிறகு மற்றவர்களுக்கு அவர்களைப் பற்றிய அக்கறை குறைந்தது. அதன்மேல் புத்த மதமும், சமண மதமும் விர்த்தியாயின, அதற்குமுன் எல்லா திராவிடரும் மாட்டு மாமிசபட்சனிகளாயிருந்தவர்கள்தான். மேற்குறித்த மதங்களால் தமிழர்கள் மாமிசம் சாப்பிடுவதை விட்டுவிட்டனர். மாடு பரிசுத்த பிராணியாய்விட்டது. பறையர் என்போர் மட்டும் விடவில்லை. பறையினால்தான் அவர்கள் சிறப்படைந்தது. அதனால் தான் அவர்கள் சிறப்பு பின்னிட்டு குறைவுபட்டது. அவர்கள் பறையடிக்கும் தொழிலை விடவில்லை. யுத்த காலங்களில் இல்லா விட்டாலும் மற்ற விவாக மரண காலங்களில் அவர்கள் பறையடிக்க வேண்டியதாய் நேரிட்டது. தோலை பிரித்து எடுப்பதற்கும் அந்த மாமிசத்தை சாப்பிடுவதற்கும் அதிக வித்தியாச மில்லாமையால் அவர்கள் மாட்டு மாமிசத்தையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டேயிருந்துவிட்டார்கள். அதனால் தான் இவர்கள் தாழ்ந்த ஸ்திதிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பது ஒரு கொள்கை.

4. “பறையர்” பௌத்தர் என்பது

பௌத்தமதம் அசோக அரசர் ஆண்ட காலத்தில் இந்தியாவின் எல்லா பாகங்களிலும் இதர தேசங்களிலும் பரவியது. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய காவியங்களிலும் பெரிய புராணத்திலும் இன்னும் அநேக நூல்களிலும் தென்னிந்தியாவில் பௌத்த மதம் பரவியிருந்தது என்பதாக சொல்லப்படுகிறது. பௌத்த மதத்தையும், சமண மதத்தையும் துரத்திவிட சைவமும் வைஷ்ணவ மதமும் செய்த பிரயத்தனங்கள் தமிழ் நூல்களில் விசாலமாய் காணலாம். சென்னையில் கீர்த்தி பெற்றுயிருந்தவரும் தமிழ் நூல்களை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்திருந்தவருமான பூர்மான் அயோத்திதாஸ் பண்டிதர் என்பவர் பறையர் என்போர் பௌத்த மதத்தை ஏற்றுக்கொண்டதினால் இவ்வித தாழ்மை நிலைமைக்கு கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்று அநேக நூலாதரவு களுடன் ருசுவு செய்கின்றார். இது விஷயம் அவர் எழுதியிருக்கும் நூல்களெல்லாவற்றையும் வாசிக்க தகுதி உடையன. அவைகளை அனுசரித்து “பறையர்” என்போர் அநேகர் பௌத்த மதத்தை இச்சென்னை ராஜதானியில் தழுவிருக்கின்றனர். யுவான் சுவாங் என்கிற சீனதேசத்து பிரயாணி சுமார் - கி. பி. 630 ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது தென்னிந்தியாவிற்கும் வந்தார். அப்பொழுது அவர் காஞ்சிபுரத்தை போய் பார்த்தபோது அவ்விடத்தில் பத்தாயிரம் புத்தமத கர்ம குருக்களையும் புத்தமடங்களையும் பார்த்ததாகவும் சொல்லுகிறார். முன் சொன்னபடி காஞ்சிபுரம் பறவை புரமாகிறது. இப்பொழுதும் செங்கல்பட்டு வடஆற்காடு தென்ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் “பறையர்” என்போர் அதிகமாயிருக்கின்றனர். ஆகையினால் காஞ்சிபுரம் பௌத்த மதத்துக்கு அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் சிரேஷ்டமான இடமாயிருந்திருக்க வேண்டும். இம்மாதிரி தென்னிந்தியாவில் பௌத்த மதத்தை தழுவினர் “பறையர்” என்போரின் முன்னோர்கள். இவர்களை பிராமணர் அதிகாரம் ஏற்பட்ட பிறகு அவர்கள்

“பறையர்” என்று தாழ்மைபடுத்தினர். “பறையர்” என்போர் புத்த மதத்தை தழுவினபடியினால் பிராமணரின் வேதங்களை நம்பாதவர்களாயினர். அப்படி அவர்கள் வேதங்களை நம்பாமல் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை “சண்டாளர்” என்றார்கள். தற்காலத்திலும் ஒரு இந்துவானவன் கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டால் அவன் பிராமணர் வேதங்களை நம்பாதவனாகிறான். அப்பேர்ப்பட்டவனை “பறையன்” என்று சொல்வது வழக்கமுண்டு. பூர்வத்தில் இலங்கா தேசமென்றும் தற்காலம் கொளம்பு - கண்டியென்றும் வழங்கும்படியான தேசத்தில் வாழும் குடிகள் யாவரும் பெரும்பாலும் பௌத்தர்களென்பது சகலருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும் சமஸ்கிருதத்தில் வரைந்துள்ள சுந்திர காண்டத்தில் அநுமார் இலங்கை சேர்ந்து

www.custommadeart

அவ்விடத்திலுள்ள மாளிகையிலுட்கார்ந்து அதனை புத்தர் வியாரமென்றும் கூறியதாக விளங்குகின்றது. அவ்வகை பௌத்த நாடென்று தெரிந்தே தற்காலம் இராம நாடகம் பாடிய அருணாசலக் கவிராயர் என்பவர் தானியற்றியுள்ள சுந்திர காண்டத்தில் இலங்கைதீவை பறையர் ஊரென்று இழிவுபடுத்தியே பாடிவைத்திருக்கின்றார்.

சுந்தரகாண்டம்

சீதைபுலம்பல்

“நிறை தவசுக்குக் குறையிவளென்று
நினைந்துகை விடுவாரோ

பறையர் ஊரிலே சிறையிருந்த வென்னை பரிந்துகை தொடுவாரோ -

“பறையர்” என்போர் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் “சண்டாளருக்கு” சமப்படுத்தினார்கள். மனுதர்ம சாஸ்திரம் எழுதிய காலத்தில் தமிழகத்தில் “பறையர்” என்ற பெயரே கிடையாது. ஆனபடியினால் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் “பறையர்” என்கிற வார்த்தையே கிடையாது. ஆனால் அந்த சாஸ்திரத்தில் “சண்டாளன்” என்கிற பதமுண்டு. மனு சொல்லுகிறபடி “சண்டாளன்” என்பவன் பிராமண

www.mexicanmasks

ஸ்திரீக்கும் குத்திர தகப்பனுக்கும் பிறந்தவன். அப்படி இருந்தால் இச்சண்டாளர் என்போர் ஆரிய நாட்டில்தான் இருந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் மிஸ்டர் ரோமின் சண்டர் டட் என்பவர் வெங்காள ராஜதானி யிலிருக்கும் 3 கோடியே 60 லட்சம் ஜனங்கள் இம்மாதிரி சண்டாளர் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆரியர் சாஸ்திரப்படி மேல்ஜாதியார் கீழ்ஜாதியாருடன் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்று இருப்பதால் அவ்விதம் பிறந்த பிள்ளைகளை சண்டாளர் என்பது தகாது.

ஆரியநாட்டில் சமண பௌத்த மதங்களை சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆரியர் நால்திக பஞ்சமர் என்றார்கள் தென்னாட்டு பிராமணர்கள் அப்பேர்ப்

பட்டவர்களை பறையர், சண்டாளர் என்றார்கள். மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் சண்டாளனுக்கு அடியில் குறித்தவாறு தெண்டனை சொல்லியிருக்கிறது: “தங்களுக்கு தகுந்த வேலைகளை செய்துகொண்டு. இவர்கள் காட்டிலாவது, சுடுகாட்டு பக்கங்களிலாவது குன்றுகளின் மேலாவது பெரிய மரங்களில் குடியிருக்க வேண்டியது. அவர்கள் கிராமங்களின் வெளிபாகங் களிலுமிருக்க வேண்டியது அவர்களுக்கு பாத்திரங்கள் கிடையாது. நாய்களும் கழுதைகளும் அவர்கள் செல்வம் சவங்களின் மேலிருக்கும் துணிகளை அவர்கள் தரிக்க வேண்டும். உடைந்த பாண்டங்களில் புசிக்கவேண்டும். இரும்பு நகை போடவேண்டும். அவர்கள் திரிந்து கொண்டே யிருக்கவேண்டும். ஒருவன் மதசடங்குகள் செய்யும் போது அவர்களை பார்க்கவும் கூடாது அவர்களுடன் பேசவும் கூடாது. அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடன் லேவாதேவி யாரும் செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு சாப்பாடு கொடுக்கும் பட்சத்தில் உடைந்த பாண்டங்களில் ஆட்காரன் மூலமாய் குடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கிராமத்தில் ராத்திரியில் திரியக்கூடாது அரசன் உத்தரவின்பேரில் பகல் காலத்தில் கிராமத்திற்குள் வரலாம். கிராமத்தில் அனாதி பிணங்களை அவர்கள் புதைக்க வேண்டியது. அரசன் கொலையாளிகளென்று ஏற்படுத்தியவர்களை அவர்கள் கொன்று துணிமணிகளையும் படுக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்” (மனு அதிகாரம் ஒ 5.50 - 55)

புத்தமத மடங்களில் பிராமணர்கள் அதிகாரம் பெற்றபோது மேல்குறித்த மனுதர்ம சாஸ்திரப்படி திராவிடரில் புத்த மதத்தை சேர்ந்தோரை அடக்கி விட்டார்கள். அச் சாஸ்திரப்படியே “பறையர்” என்போர் ஊளைக்குமிருக்கிறார்கள்.

5. அத்தியாயம்

பிராமணர்தான் “பறையர்” என்போரை தாழ்த்தியது.

முதலில் பிராமணர் கல்வியற்ற குடிகளையும் காமியமுற்ற சிற்றாசர்களையும் வஞ்சித்து பயந்து யாசித்து வந்தார்கள். அதிகாரத்துடன் பிச்சை எடுத்து உண்ண ஆரம்பித்தபோது திராவிட பௌத்தர்களை ஊரைவிட்டு துரத்தியும்விட்டார்கள். அத்திராவிட பௌத்தர் பிராமணர்களின் மோச நடவடிக்கைகளை சகல குடிகளுக்கும் பறைந்து வந்தார்கள். அப்படி செய்தவர்களை பறையர் என்று வகுத்து சகல விஷயத்திலும் சீர் பெறவிடாமல் நசித்துவிட்டார்கள். புத்த விவேக குடிகளிருக்கப்பட்ட இடங்களில் பிராமணன் வந்துவிட்டால் சாணத்தை கரைத்து அவர்களை துரத்தி சாணச் சட்டிகளை உடைப்பது வழக்கமாம். அப்படி ஓடும் காலத்தில் பிராமணர் இவர்களை தீண்டலாகாது என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓடினார்களாம் அதை அனுசரித்து விவேகமற்ற குடிகள் இவர்களை தீண்டாதவர்களென்று கூறினார்கள். அப்படியே ஏற்படுத்தியும்விட்டு விட்டார்கள். பிராமண பருந்து என்றும் பறப்பருந்து என்றும்

பாப்பார்நாய் பறநாய் என்றும் ஒவ்வொன்றுக்கும் பெயர் வைத்தார்கள். வீரவாகு சக்கிரவர்த்தியை பறையன் என்றார்கள். அரிச்சந்திர புராணமெழுதி. அதிலும் “பறையன்” என்ற பெயரை பரவச் செய்தார்கள். “பறையரை” பதிமுன்று வர்க்கமாய் பிரித்து “பறையன்” என்ற பெயரை பரவச் செய்தார்கள். மேலும் திராவிடப் பெளத்தர்களை சுத்த சலத்தண்டை நாடவிடாமலும் அம்பட்டர்களை சவரம் செய்யவிடாமலும், வண்ணார்களை வஸ்திரம் துவைக்க விடாமலும் செய்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரியாக திராவிடப் பெளத்தர்கள் ஸ்நானம் செய்யாமலும் துணிகளில்லாமலும் ஏழைகளாய் போனமையால் அழுக்குடையவர்களாய் தாழ்ந்த நிலைமைக்கு கொண்டு வரப்பட்டார்கள். தற்காலத்திலும் ஓர் பிராமணனை பிடித்து அவனை ஸ்நானம் செய்யவிடாமலும் தரித்துக்கொள்ள வஸ்திரமில்லாமலும் அழுக்குத் துணிகளை போட்டுக்கொள்ள செய்தால் அவன் “பறையன்” போல் தானிருப்பான்.

“பறையர்” என்போர் இந்த ஸ்திதிக்கு வந்ததற்கு காரணம் பிராமணர்கள்தாம் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. கி. பி. 7ஆவது நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்த யுவான் சுவாங் என்பவர் சொல்லுகிறதாவது “பிராமணர் சமய பேதக்காரர்களுடனும் அவர்கள் கடவுள்களுடனும் சண்டை செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும் அம்மதம் (புத்தமதம்) நிஜமாகவே தென்னிந்தியா முழுமையும் உன்னத ஸ்திதியிலிருந்தது.”

இச்சாட்சியத்தினால் புத்த மதத்துடன் சண்டை செய்தவர் பிராமணர் என்று ஏற்படுகிறது. திராவிடப் பெளத்தர்களை பறையராக தாழ்த்தியது பிராமணர் என்பதற்கு வேறு சாட்சியம் வேண்டியதில்லை. திராவிடப் பெளத்தர்களுக்கு பெருத்த விரோதிகள் பிராமணரேயாம். இதைத் தவிர தமிழ் வாசகம் எழுதிய ஸ்ரீ மான்யம் ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், ஆ.ஹ., அவர்கள் பிராமணர் திராவிடர் சங்கிதி தெரிந்தவராயிருக்கிறார். அவர் சொல்லுகிறதாவது:- “எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பறையர் ஜாதியை ஏற்படுத்திய சூழ்ச்சியில் முதல் காரணம் பிராமணரிடவிலக்குகையே.” விவேகானந்த சுவாமிகளும் இந்து தேசம் தாழ்வடைந்தது பிராமணர்களால் தான் என்கிறார். அவர் சொல்வதாவது: “கடித்த பாம்பே தான் கக்கிய விஷத்தை தானே உரிஞ்சால் கடியுண்ட மனிதன் பிழைப்பான் என்கிற ஓர் குருட்டு நம்பிக்கையுண்டு. அப்படியானால் பிராமணர் தங்களின் விஷத்தை தாங்களே உரிஞ்சவேண்டும்.”

ஆலசிய மகாத்மியம் என்கிற பூர்வீக நூலில் 69ஆவது அத்தியாயத்தில் தங்கள் மதநம்பிக்கைக்காகப் பெளத்தர்களும் சமணர்களும்யெப்படி தலை வெட்டுண்டார்களென்றும், சிலருடைய தலைகள் எப்படி எண்ணெய் செக்கில் வைத்து ஆட்டப்பட்டதென்றும், எப்படி கழுவேற்றப்பட்டார்களென்றும், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் திரேகங்களை குள்ளநரி, நாய் பட்சிகளுக்கு இறையாக விடப்பட்டதென்றும் பரக்க காணலாம். மேல்கண்ட அவஸ்தைகளெல்லாம் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவிலின் பரிசுத்த கிணற்றின் சுவற்றில் ஒரு பெரிய

தட்டின்மேல் எழுதியிருப்பதை இப்பொழுதும் பார்க்கலாம். யுவான் சுவாங் சாட்சியத்தினால் இம்மாதிரியெல்லாம் சமணர் பெளத்தர்களை நசுக்கியது பிராமணர் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

தற்காலத்தில் சிலர் பிராமணரல்லாத மற்ற ஜாதியாரும் இதற்கு உத்திரவாதம் என்பார்கள். சில திராவிடர் பூர்வீகத்தில் கல்வியின்மையால் பிராமணரின் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். மற்ற திராவிட ஜாதியாரும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களே. அவர்களையும் பிராமணர் தீண்டுகிறதில்லை. இப்பொழுது பிராமணர் தங்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்று மற்ற ஜாதியிலுள்ள திராவிடர் அறிந்துகொண்டார்கள். தற்காலம் கிளம்பியிக்கும் பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தினர் பறையர் என்போருடன் சமபந்தி போசனம் செய்து காண்பித்தனர். திராவிடன் முதலிய பத்திரிகைகள் இன்னும் அதிகமாய் பரவ நாளுக்குநாள் திராவிட ஜாதியார் எல்லோரும் பறையர் என்போரை சமமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஆங்கிலேய நாகரீகமும் கல்வியும் இத்தேசத்திற்கு வந்தபிறகு எல்லோரும் கண்திறந்து கொண்டார்கள். ஆயினும் பூர்வ காலத்தைப்போல தற்காலத்தில் மூடர்களிருப்பதால் முழுமையும் நீக்கக்கூடாமலிருக்கிறது. ஆயினும் ஆசார் சீர்திருத்தக்காரர் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க முயற்சி செய்கின்றனர். ஆதிதிராவிடரை விர்த்தி செய்ய ஆரிய சமாஜம் அதிக பிரயத்தனப்படுகிறது. எவராயினும் ஆரிய சமாஜத்தில் சேர்ந்தால் அதைச் சேர்ந்தவர்கள் அவனை சமமாக ஏற்றுக் கொள்ள தயாராயிருக்கிறார்கள். அநேக அத்தேசத்து பஞ்சமர்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னம் ஒரு சபை பிரமசமாஜ் என்பது இவர்களுக்குகூட ஜாதி வித்தியாசம் கிடையாது ஆனால் சென்னப்பட்டணம் பிரம்மசமாஜத்தார் ஜாதியை ஒழிக்கவில்லை இவர்களும் பஞ்சமர்களுக்கு அதிகமாய் உழைக்கிறார்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உயர்த்த Depressed Classes Mission பல இடங்களில் இந்தியாவில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. கிரிஸ்து மதமும் மக மத்திய மதமும் அநேக ஆதி திராவிடர்களுக்கு நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன. ஆங்கிலேய கவர்ன்மெண்டாரும் அநேக நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள் இனி செய்யவும் போகிறார்கள்.

6. அத்தியாயம்

முடிவு

ஆதி திராவிட சகோதரர்களே நீங்கள் மாட்டிறைச்சி உண்பதினாலேயே உங்களுக்கு தாழ்மை இக்காலத்தில் உண்டாகாது. இந்துக்களிலேயே மாட்டிறைச்சி சாப்பிடும் பெத்தபோய ஜாதி முதலிய ஜாதிகளுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் மரியாதையிருக்கிறது. நீங்கள் கல்வியில்லாமல் ஏழ்மைத்தனத்திலிருப்பதால்தான். இவ்வித கஷ்டங்கள் நேரிடுகிறது. உங்கள் ஏழ்மைத் தனத்தை நீக்கவும் செல்வமுள்ளவர்களாகவும் சிறந்த

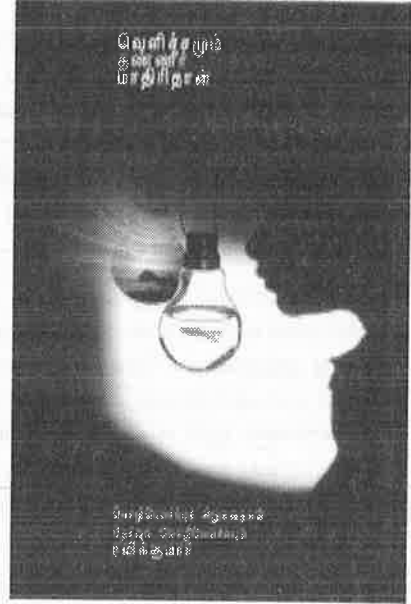
கல்விமான்களாகவும் நீங்கள் ஆனால் உங்களுக்கு மேன்மை தானே உண்டாகிறது. நீங்கள் ஏழைகளாயிருந்தாலும் நன்னடத்தையுள்ளவர்களே என்பதற்கு ஐயமில்லை 500 ரூபாய் மாதம் சம்பளமுள்ள ஓர் பிராமண உத்தியோகஸ்தன் லஞ்சம் வாங்கினாலும் ஒரு ரூபாய் சம்பளமுள்ள கிராம ஆதி திராவிட தலையாரி தன்னிடம் மணியகார் குடுத்த ஆயிரம் ரூபாய் சர்க்கார் பணத்தை ஒரு பிசகுமில்லாமல் தாலுக்கா கச்சேரியில் யோக்கியமாய் கொண்டு வந்து கட்டுகிறான் இந்து மதத்தில் இத்தியாதி சங்கடங்களிருக்க நீங்கள் ஏன் அம்மத்திலிருக்கவேண்டும் உங்கள் பூர்வீக மதமாகிய பௌத்த மதத்தில் சேருதல் நலமன்றோ அல்லது மற்ற உயர்ந்த ஜாதி என்கிற இந்துக்களில் ஏற்றுகொண்ட பிரம்மசமாஜத்தை நீங்கள் ஏற்றக்கொள்ள ஆகேஷ்பனை என்ன? இவைகளை யோசித்துப் பாருங்கள் ஆங்கிலேய அரசாட்சியில் எல்லாரும் சமம் அப்படியிருக்க உங்களின் சம்பாத்தியத்தை அனுபவிக்க ஒட்டாமல் யாராவது செய்தால் அதை விட்டுவிடக்கூடாது உங்கள் பாத்தியதைகளை நிலை நாட்டுங்கள் ஓம்ரூல்காரருடன் சேராதீர்கள் ஆங்கிலேயர் உங்கள் கையினால் செய்யப்பட்ட சாப்பாட்டை சாப்பிட்டு அவர்கள் உங்களை சகோதரர்களாக நினைக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வந்தபிறகுதான் உங்களுக்கு மேன்மை உண்டாகி வருகிறது நீங்கள் மேல் நிலைமைக்கு வருகிறதை அவர்கள் காலத்தில் அதை கெடுக்க யாராலும் முடியாது. ஓம்ரூல் வந்துவிட்டால் உங்கள் கதியும் மற்ற திராவிடர் கதியும் அதோகதிதான். புத்த மார்க்கம் சென்ற பிறகு பிராமணர்கள் மறுபடியும் ஜாதி வித்தியாசங்களை அதிக கடுமாய் ஏற்படுத்தி திராவிடர்களை இம்சிக்கலாயினர் அதிலும் ஆதி திராவிடர்களாகிய உங்களை வெகு ஈனஸ்திதியில் கொண்டு வந்து வைத்தார். அந்தஸ்திதியில் ஆங்கிலேயர் இத்தேசம் வருகிற வரையில் நீங்கள் இருந்தீர்கள். இப்பொழுது அவர்களை எதிர்த்து மேலே வருகிறீர்கள். நீங்கள் மாத்திரமல்ல மற்ற திராவிடர்களும் அவர்கள் பிடிப்பிலிருந்து வெளிப்பட்டு வருகிறார்கள். அப்படி தங்கள் பாதத்தடியிலிருந்து திராவிடர் தப்பி ஓடாதபடி அவர்களை விர்த்திக்கு கொண்டு வந்தவர் கரும் எல்லாரையும் சமமாக நடத்தும் ஆங்கிலேயரைத் துரத்திவிட்டு தாங்கள் மறுபடியும் திராவிடராகிய நம்மை காலடியில் நசுக்க வேண்டுமென்று பிராமணர் சுய ஆட்சி கேட்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் கொஞ்சமேனும் இடந்தரலாகாது. உங்களால் ஆனவரையில் சுய ஆட்சி தற்காலம் கூடாதென்று எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். சுயஆட்சி வேண்டுமென்கிற வாயிலேயே வர்னாசிறம தர்மத்தை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்கிறீர்கள் இப் பிராமணர்கள். ஓர் பிராமண பைஸ்வா (பேஷ்வா) அரசாட்சியில் பறையர் என்போர் வெளியில் வந்தால் அவர்கள் தங்கள் கழுத்தில் சட்டியை மாட்டிகொண்டும் இடுப்பில் துடைப்பத்தை கட்டிக்கொண்டு வரவேண்டியதாயிருந்தது. ஆகையால் பிராமண அரசாட்சி வேண்டாம் நன்றாய் யோசித்துபாருங்கள்.

வெளிச்சமும் தண்ணீர் மாதிரிதான்

தொகுப்பும் மொழிபெயர்ப்பும்: ரவிக்குமார்

விலை ரூ. 40

ஆப்ரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட இச்சிறுகதைகள் வறுமையை, நோயை, போரை, ஓடுக்குமுறையை எதிர்கொள்ளும் மனிதர்களை நம்முன் வரைந்துகாட்டுகின்றன. வன்முறையின் ரூட்பங்களை விவரிப்பதன்மூலம் அதனைக் கடந்து செல்லும் ஆற்றலை இக்கதைகள் தருகின்றன. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகளை எழுதியவர்களில் காப்ரியேல் கார்ஸியா மார்க்யெஸ் தவிர மற்ற அனைவரும் தமிழுக்குப் புதியவர்கள்.

வெளியீடு :

தலித்

28, வீரபத்திரசாமி கோயில் தெரு
லாஸ்பேட்டை
பாண்டிச்சேரி - 605 008.

ரெவரெண்ட் டி. ஜான் ரத்தினம்

அன்பு பொன்னோவியம்

“நீர் போகும் இடத்திற்கு நாணும் வருவேன்; நீர் தங்கும் இடத்திலே நாணும் தங்குவேன். உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்... மரணமேயல்லாமல் வேறொன்றும் உம்மை விட்டு என்னைப் பிரிக்காது.”

பரிசுத்த வேதாகமம் - ரூத் - 1: 16, 17

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் ரூத் சரித்திரத்தில் உள்ள அந்த உயர் நீதியைப் புற ஜாதியாகிய வேமாவாயிய பெண்மணி ரூத் உலகத்திற்கு அறிவுறுத்திச் சென்றாள். சாதி மாறு பாட்டாலும் தன் உணர்வையும், கடமையையும் தெளிவாக புரிந்துகொண்டு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அவளது நேரிய நெறியை கடைபிடித்து வாழ்ந்தவர் நமது உயர் மதிப்புக் குரிய ரெவரெண்ட் டி. ஜான் ரத்தினம்!

கிறித்தவம் சாதி முறைகளை ஓரளவுக்கு மறைத்துவிட முயன்றது. கல்வி, வசதி, நாகரிகம் ஆகிய முறைகளால் தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி பெருமகன் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு முன்னேற விரும்பினால் அதற்கு முழு ஆதரவு கிறித்தவத்தில் உண்டு. எனினும் தாழ்த்தப்பட்டோர்களாகவே இருந்துகொண்டு கிறித்தவ புனித நெறியை ஏற்றவர்கள் “தீண்டாமை”ப் போன்ற கொடுமைகளினின்றும் தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது போய்விட்டது நாம் கண்கூடாக கண்டதாகும். ஆனாலும் தன்னை பகிரங்கமாக்கிக் கொண்டு கிறித்தவ ஊழியராக தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கு பெரிதும் பாடுபட முன் வந்த மிகக் குறைந்த சிலரில் முதல் வரிசையின் முதல்வராக தன்னை அர்ப்பணித்தவர் ரெவரெண்ட் டி. ஜான் ரத்தினம் அவர்களாவார்கள்.

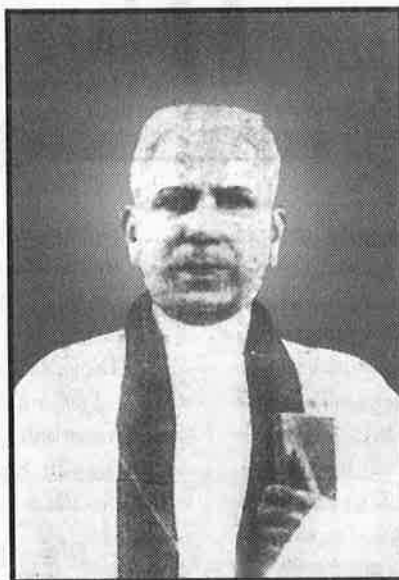
ரெவரெண்ட் அவர்கள் இருந்த இடத்தை மறக்காமலும் புகுந்த இடத்திற்கு மாசு ஏற்படுத்தாமலும் வாழ்ந்த பெருந்தகையாவார். அவர் “தாழ்த்தப்பட்டோர்” சென்ற இடந்தோறும் சென்றார் - அவர்கள் தங்கிய இடங்களிலே தங்கினார். அவர்களை எப்போதும் தம் மக்களாகவே பாவித்தார் - மரணத்தின் வாயிலிலே நுழைந்தபோதும் தாழ்த்தப்பட்டோர்களின் எதிர்கால வாழ்வையே எண்ணி ஏங்கினார். அப்பேரருளாளன் தாழ்த்தப்பட்டோர்களிடையே இருந்து விலகி வாழ்விரும்பியிருந்தால் சீராக,

செம்மையாக, மதிப்போடும் புகழோடும் வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த பாடும் சமூகத்தை முன்னேற்ற முயன்ற அவரை நமது சமுதாயம் செல்லாக்காசாக்கிவிட்டது. ஏசு கூறிய “ஒருவன் தன் ஊரிலும் தன் வீட்டிலுமேயன்றி வேறெங்கும் கனவீன மடையான்” என்ற வாக்கியத்தை தாழ்த்தப்பட்டோர் இனம் ரெவரெண்ட் விஷயத்தில் மெய்ப்பித்துக் காட்டிவிட்டது.

ரெவரெண்ட் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர்களின் குறைகளை எடுத்துக் கூற எழுந்த பல நூறு கூட்டங்களுக்கு தலைமை வகித்தவர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் கனன்று எழுந்து எழுச்சி வெள்ளத்தை உருவாக்கிய பலரில் முக்கியமானவர். தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்காக கல்வித் துறைகளிலும், தொழில் - அரசியல் ஆகியத் துறைகளிலும் முன்னேற பெரும்பாடுபட்டவர். பழங்குடி மக்களுக்கென தனிப் பெரும் பள்ளியை துவக்கி தன் நேரிடைப் பார்வையிலே கண்காணித்து வளர்த்தவர் - சுய நலமற்ற தியாக உள்ளத்தினர்.

பாழாய்ப் போன பழங்குடி இனம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மூன்று பிரிவுகளாக பிரிந்து நின்றது. இந்து மதத்தை பெரிதென நம்பி அதன் மூலமாக வாழ்ந்து விடலாம் என்று எண்ணிய கூட்டம் ஒன்று இரண்டாவதாக கிறித்துவத்தில் தான் நாம் வளர முடியும் என்று நம்பியவர்கள். மூன்றாவதாக பௌத்தம்தான் நம்முடைய புராதன மதம் என்று துணிந்து ஏற்ற குழுவினர். இவை மூன்றும் மதத் துறையிலே தங்களையும் தங்கள் சமூகத்தையும் முன்னேற்ற பெரும் பாடுபட்டார்கள். உண்மையான சுயநலமற்ற தியாகிகளாக அனைவரும் உழைத்தனர், பல இடுக்கண்களையும் ஏற்று தங்களையே அழித்துக் கொண்டு சமுதாயத்தையும் குழப்பி விட்டார்கள் எனினும் அந்த உத்தமர்களின் நல் உழைப்பால் ஒவ்வோர் துறையிலும் பழங்குடி மக்கள் பெருந்த நன்மையே அடைந்தார்கள். இருப்பினும் ஒற்றுமையற்றிருந்தார்கள் மூன்று குழுக்களாக வெவ்வேறாக பிரிந்திராமல் அன்றே ஒன்றுபட்டிருந்தால் இன்று பழங்குடி மக்கள் நாடாள் வோர்களாக - வசதி பெற்றவர்களாக - இருந்திருப்பார்கள்.

அன்று பழங்குடி பெருமக்களில் ஒரு சிலரே மேடை மீது ஏறிக் கொள்கை விளக்கம் தரத் துணிந்து நின்றனர்

சிலர் நேரிடையாக ஆதரவு தந்தனர். அப்படிப்பட்டவர்களில் முதன்மை பெற்றவர் உயர்திரு ஷாப்பு சுப்பிரமணியம் அவர்களாவார். அதனை மிகவும் பயன்படுத்திக் கொண்டவர் ரெவரெண்ட் ஜான் ரத்தினம் அவர்கள் தான். இவருக்கு தந்தை எம். சி. ராஜா உறுதுணையாக இருந்தார்.

ரெவரெண்ட் அவர்கள் கல்வியால் மட்டுமே பழங்குடி மக்கள் முன்னேறு முடியும் என்ற நம்பிக்கையை உடையவர். கல்வி பயின்றபின் கிடைக்கப்பெறும் ஊதியம் சிறிதாயினும் சிக்கனமாக வாழ்ந்தால் எல்லாத் துறைகளிலும் எளிதாக முன்னேறிவிட முடியும் என்பதை அவர் அடிக்கடி விளக்கினார். எனவே தான் கல்வி வசதிக்காக 1887 ஆம் ஆண்டில் “வெஸ்லியன் மிஷன்” பள்ளியை ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் தோற்றுவித்தார். அந்நாளில் பத்து மைல் சுற்றளவிலிருந்து மாணவர் வந்து குழுமிப் படிக்கும் பெரிதான முதல் கல்விக்கூடமாக அது இருந்தது. அப்பள்ளி பழங்குடி மக்களுக்கானது என்றாலும் எல்லா இன மாணவர்களுக்கும் படிக்கும் வாய்ப்பை பெருந்தன்மையாக அவர் செயல் படுத்தியது மிகமிகப் பெருமைக்குரிய செயலாகும்.

1890இல் பொது மக்களின் நலனுக்காக மேடையேறினார். வெறும் “ரத்தின”மாக அவரால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாத நிலையிருந்தது. சாதிக் கொடுமையின் உச்சநிலை சமுதாய மக்களுக்கு எதையும் செய்ய விடாது என்ற முடிவுக்குப் பிறகு “ஜான் ரத்தின”மானார் பழங்குடி மகனாயிருக்கும் முனிசாமி, யூசுப்பாகவும், ஜோசப்பாகவும் மாறிவிட்டால் - அத்துடன் கல்வியும், வசதியும் இருந்து விட்டால் அவரை எதிர்க்கும் துணிவு அன்றைய உயர்த்தப்பட்டோர்களுக்கு இல்லாமலிருந்தது. அத்துடன் வெள்ளையர்களின் உறவும் இருந்தால் மற்ற இன மக்களின் தொல்லைகளிலிருந்து கூட தப்பிவிட முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை வளர்த்துக் கொண்டு மனித சமுதாயத்திற்கென்று தொண்டாற்றியவர்களை நாம் காணல் அரிது. ஆனால் அவ்வாறு உழைத்தவர் ரெவரெண்ட் ஜான் ரத்தினம் அவர்கள்தான் என்பதை நம்மால் அறுதியிட்டுக் கூற முடியும்.

உயர்திரு ஜான் ரத்தினம் அவர்கள் கிறித்தவர்தான். ஆனால் பழம்பெருங்குடி சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர். அவர் ஏசுவின், புனித நெறியைப் பின்பற்றினார். அதே நேரத்தில் வாழ்விழந்து, வசதியிழந்து, ஒதுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, தீண்டாதவராக கிடந்த பழங்குடி மக்களுக்கு இரவு பகலாக அயராது தொண்டாற்றினார். மதத்துறையை விட்டாரில்லை. மக்கள் நலனைத் துறந்தாரில்லை, நாடு - தேச நலனுக்காக விளம்பரத்தை வேண்டி நிற்காமல் உழைத்த பண்பாளர் அவர். சுருங்க கூறினால் அவர் மனித சமுதாயத்திற்காக உழைத்தார் எனலாம். மக்கள் வளம்தான் நாட்டின் வளம் - தேசத்தின் வளம் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அவர் தவறுகிற கிறித்தவர்களை திருத்தினார். குதர்க்கம் பேசும் இந்துக்களுக்கு விளக்கம் தந்தார். குத்தலாக பேசிய இஸ்லாமியர்களை வாதத்துக்

கழைத்தார், பெளத்தர்களைப் பாராட்டினார் எனினும் எல்லோரும் அவரை எதிர்க்கவே செய்தனர். அந்த எதிர்ப்பின் முன்னணியில் நின்றோர் தாழ்த்தப்பட்டோர் இனமே.

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலுங்கூட அப்பெருந்தகை சலிப்படையவில்லை. “தனக்குத் தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற எந்த பட்டணமும், எந்த வீடும் நிலைநிற்க மாட்டாது” என்ற ஏசுவின் வசனத்தையே அறிவுறுத்தி “நமக்குள்ளே ஒற்றுமையை வளர்ப்போம்” என்றே பழங்குடி மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

1900இல் நெல்லை மாவட்ட கிறித்தவர்கள் பழங்குடி மக்களாலேயே பழங்குடி மக்களுக்கென கட்டப்பட்ட

வாழ்விழந்து, வசதியிழந்து, ஒதுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, தீண்டாதவராக கிடந்த பழங்குடி மக்களுக்கு இரவு பகலாக அயராது தொண்டாற்றினார். மதத்துறையை விட்டாரில்லை. மக்கள் நலனைத் துறந்தாரில்லை, நாடு - தேச நலனுக்காக விளம்பரத்தை வேண்டி நிற்காமல் உழைத்த பண்பாளர் அவர். சுருங்க கூறினால் அவர் மனித சமுதாயத்திற்காக உழைத்தார் எனலாம்.

திருச்சபைக்கும் செல்லவிடாமல் அவர்களை தங்களுடைய விவசாய பண்ணைக்கு முழு நேரமும் பயமுறுத்தி பயன்படுத்தும் கொடுமையிலறங்கினார்கள். இதுபோன்றே மற்ற மாவட்டங்களிலும் சாதாரணமாக நடக்கத் தொடங்கிற்று. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் தமது “திராவிட தூதன்” பத்திரிகையில் அவ்வப்போது அருமையான விளக்கங்களையும் அறிவுரைகளையும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்தார். ஆனாலும் புனித பைபிளை நித்தம் நித்தம் படிப்போர் அன்று அதனை உணர மறுத்தார்கள்.

1914வரை அவர் பழங்குடி மக்களின் எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் தலைமை வகித்துக்கொண்டிருந்தார். அரசியல் சூழ்நிலையால் ஒரு சில பெருங்குடி மக்கள் அதனைத் தவறாக புரிந்துகொண்டு தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கு ஒரு கிறித்தவரா தலைமைத் தாங்குவது என்ற பிரச்சினையை கிளப்பினர். அரசியல் குட்டையில் அகப்பட்டதை எடுத்துக்கொள்ள காத்திருந்த அன்றைய பிற்போக்காளரின் இத்தகைய கீழ்மையான எண்ணத்திற்கு பயந்து அன்றிலிருந்து கூட்டங்களுக்கு தலைமை வகிப்பதை தவிர்த்தார். ஆனால் அத்தகைய பிற்போக்காளர் திரு. பாத்திரோ, திரு நாயர், செட்டியார் போன்றவர்களை தங்கள் மாநாட்டிற்கு தலைவராக்கினர் என்னே! உயர் திரு ஜான் ரத்தினம் அவர்கள் அதற்காக வருந்தியதாகத் தெரியவில்லை. இருப்பினும் அந்நிகழ்ச்சி ஒன்றை நமக்கு நினைவு படுத்துகிறது. “எருசலேமே, எருசலேமே தீர்க்க தரிசிகளைக் கொலை செய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன் குஞ்சு

களைத் தன் சிறகுகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளும் வண்ணமாக நான் எத்தனை தரமோ உள் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மனதாயி ருந்தேன் உங்களுக்கோ மனதில்லாமற் போயிற்று” என்ற ஏசுவின் புனிதப் பொன் மொழியை அன்று இவர் தமிழகத்தைப் பார்த்துக் கூறவில்லை எனினும் அவரின் உருகிய உள்ளம் எண்ணியிருக்குமன்றோ!

ரெவரெண்ட் ஜான் ரத்தினம் அவர்களை நாம் புகழ்வதைக் காட்டிலும் பிறர் கூறக் கேட்டது நமக்கு பெருமையாகும் ஆகவே தமிழ்ப் பெரியார் என தமிழகத்தால் புகழப்பெற்ற திரு. வி.க. அவர்களது உரையால் கேட்போம்:

“அந்நாளில் ஆதி திராவிடர்க் கென்று மாகாணத்தில் அமைந்த பள்ளிகளில் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியே சிறந்ததாயும், பெரியதாயும் விளங்கியது. அதன் நிகழ்ச்சிகள் எல்லா வற்றையும் எழுதப் புகுத்தால், அவை மட்டும் ஒரு தனி நூலாகும் . . . கண்டிப்பு, தண்டிப்பு, அதிகாரம் முதலிய உருமற் போர்கள் ஆயிரம் விளக்கு பள்ளியில் நடம் புரிதல் அருமை. அவை ஒரே வழி நடம்புரிய எழினும், ஆங்குவீற்றிருக்கும் - ரெவரெண்ட் ஜான் ரத்தினம் அன்புத் தெய்வத்தின் முன்னர் ஓடுங்கி ஓதுங்கும். வேலையைத் திறம்பட நடாத்துவது அதிகாரமா அன்பா என்றால் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி அன்பு என்றே பதில் கூறும். தலைமையாசிரியர் ஜான்ரத்தினம் பிள்ளையின் அன்பு, பள்ளியை நன்முறையில் வளர்த்தது. அவர் பார்வையில் ஏதேனும் குறைகாணப்பட்டால் உடனே ஆசிரியர் கூட்டம் கூட்டுவர், ஜெபம் செய்வர். அவரது ஜெபமும் அன்புரையும் குறைபாட்டை ஒழிக்கும். பொறாமை, கோள் முதலியன அங்கே இடம் பெற்றதில்லை தலைமை ஆசிரியர் அன்பு எங்களைப் பொறுப்புணர்ந்து நடக்கச் செய்யும். எங்கட்கு அப்பள்ளி கோயிலாகியது. அன்பு என்ன செய்யாது. அன்பு உயர்வு தாழ்வைக் கடந்த பணிக்கு உரியது என்னும் நுட்பம் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் நன்கு விளங்கியது.

ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் நாடோறும் ஆதி திராவிடப்பிள்ளைகளுடன் பழகும் பேறு எனக்குக் கிடைத்த தன்றோ? அதனால் யான் அடைந்த தென்னை? யானும் ஆதி திராவிடனாகிய பேற்றை அடைந்தேன். அதாவது யான் சாதியற்றவனானேன் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுதல் கூடாதென்று பேசி வந்தேன்; எழுதி வந்தேன். அப்பேச்சையும், எழுத்தையும் செயலாக்கியது ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி. மதவெறி என்னை பேயாக் கியது. அப்பேயையும் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி ஓட்டியது. ஜான் ரத்தினத்தின் கூட்டுறவு எனது மதவெறியின் வேரைக் கவ்வியது தொண்டின் திறத்தை ஜான் ரத்தினத்தின் வாழ்க்கை எனக்கு அறிவுறுத்தியது. ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி பைபிளின் பொருளை என்னுள்ளத்தில் விதைத்தது அவ்விதை யான் ஒரு பெருஞ்செல்வம் பெறத் துணை நின்றது. என்ன செல்வம்? கிறிஸ்துவச் செல்வம். அதுவே அந்தணச் செல்வம். அப்பள்ளி என் வாழ்க்கைக்கென்றே தோன்றியது போலும்! . . . ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி என்றால் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை தானே.

ஜான் ரத்தினம் பிறர் குற்றம் பாராட்டாமே, மூர்க்கரை மனமார நேசித்துப் பண்படுத்தல், அன்பார்ந்த ஜெபம் முதலியன என்னுள்ளத்திலிருந்த பலவிதக் கரடுமுரடு களை ஒருவாறு போக்கி வந்தன என்று அறிக்கை செய்கிறேன் . . . ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி வாழ்க்கையும், தியோசாபிகல் சங்க அறிஞர் போதனையும், பிறவும் எனது மனோநிலையை மாற்றின.

கமலாம்பிகை எனக்கு வாய்த்தாள் திருமணம் நடந்தது. தேவாரம் முழங்கியது. கிறிஸ்து ஜெபமும் நிகழ்ந்தது. அங்கே சிறப்பு முதல் முதல் அடியவர்க்கே அளிக்கப் பட்டது. ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரும் என்னுயிர் நேயருமாகிய ஜான் ரத்தினம் எழுந்தார். வெள்ளிச் செம்பொன்றை கொடுத்தார். கிறித்தவக் குழுவின் சார்பில் வாழ்த்து மலர் பொழிந்தார். அத்தமிழ் மலர் மணத்தை யான் நுகர்ந்து கொண்டே பக்கத்திலிருந்த மணமகளை நோக்காமல் நோக்கினேன். அவள் மூரிப்புப் புலனாயிற்று. ஜான் ரத்தினம் இறுதியில் நிகழ்த்திய ஜெபம் அமிழ்தமாகியது . . .

வெல்லியன் மிஷனால் நான் பெற்ற நலங்கள் பல. அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று, கிறிஸ்துவச் செல்வமெனும் அந்தணச் செல்வம். அச்செல்வ விதை முதல் முதல் என் உள்ளத்தில் விழுமாறு துணை செய்தது ஒருவரது நேசம். அவர் யார்? அவர் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை. அவர்க்கு யான் என்றும் கடமைப் பட்டவன். எனது வணக்கம் அவர்க்கு உரியவாக”.

(திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் என்ற புத்தகத் திலிருந்து)

இவ்வாறு உயரிய பண்பாளரான ஜான் ரத்தினம் அவர்களை அன்றைய மாற்று சமூகத்தினரும், மதத் தினரும் புகழ்ந்தனர். ஆனால் தமது இனத்தாரால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டார் அப்பேரருளாளன். எனினும் அவர் தொடர்ந்து பணியாற்றியமைக்கு நாம் தலைதாழ்த்தி வணங்குவதற்கு கடமைப் பட்டவர்களாவோம். இறுதியாக அவர் “நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள். உப்பானது சாரமற்றுப் போனால், எதினால் சாரமக்கப்படும்? வெளியே கொட்டப் படுவதற்கும், மனுஷரால் மிதிக்கப்படுவதற்கும் உதவாது - உங்களுக்குள்ளே உப்புடையவர்களாயிருங்கள். ஒருவரோடொருவர் சமாதானமுள்ளவர்களாயும் இருங்கள்” என்ற ஏசுவின் வசனத்தையேக் கூறி எச்சரித்தார். இருப்பினும் அன்று ஏற்றோமா? இன்று ஏற்கிறோமா? இனியாவது ஏற்போமா?.

உயர்திரு ஜான் ரத்தினம் போன்ற நமது வழிகாட்டிகளின் தொண்டுகளையும், நமக்காக அவர்கள் வகுத்துக் காட்டிய வழிகளையும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு ஒன்று படுவோம்!

(இக்கட்டுரை 15.2.1963ஆம் ஆண்டு திரு. முடிஜிஜை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த அம்பேத்கார் எனும் இதழில் (மலர் 1, இதழ் 8 பக்கங்கள் 5, 6, 7) மறைந்த திரு. அன்புபொன்னே வியம் அவர்கள் எழுதியது.)

தொகுப்பு : வே. அலெக்சர்

இம்மானுவேல் சேகரன்

(1924-1957)

வே. அலெக்ஸ்

தலித் மக்களை சாதிய அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும். அவர்களையும் மனிதர்களாக வாழவைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணமும் அவர் சிந்தித்தார். சாதிய அடிமைத்தனத்தை அழித்தொழிக்கும் துணிவுமிக்கப் போராட்டத்தில் தனக்கு எந்தநேரமும் மரணம் நேரலாம், ஆதிக்க சாதியெறியர்களால் தான் படுகொலை செய்யப்படலாம் என்ற நிலையிலும் துணிவுமிக்கப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த சாதியொழிப்பு போராளிகளில் முதன்மையானவர் இம்மானுவேல் சேகரன்.

இளமையும் கல்வியும் :

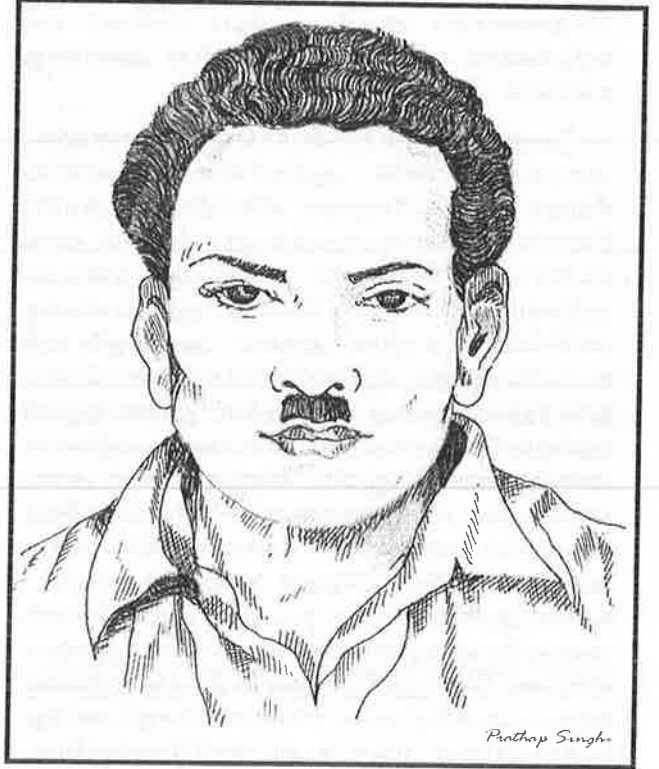
இராமநாதபுரம் மாவட்டம், முதுகுளத்தூர் தாலுகா செல்லூர் கிராமத்தில் (பரமக்குடியிலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது) 1924ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 9ஆம் நாள் சேது என்ற வேதநாயகம் - ஞானசுந்தரி தம்பதியினருக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தார்.

அக்காலத்திலேயே ஆங்கிலக் கல்வி கற்றவர் இவரது தந்தை வேதநாயகம் ஆசிரியராகவும், வழக்கறிஞராகவும் பணியாற்றினார். களையூர் முதற்கொண்டு பல கிராமங்களில் தனியாகப் பள்ளிகளை நடத்தி வந்தார். ஆங்கிலத்தையும், கணிதத்தையும் திறமையாகக் கற்பிப்பதில் புகழ் பெற்றிருந்தார். பரமக்குடியில் புகழ்பெற்ற நாட்டு வக்கீல்களில் (கூடரவ) ஒருவராக திகழ்ந்தார்.

இளமையிலேயே தனது தந்தையின் சமூகப்பணியால் ஈர்க்கப்பட்டார் இம்மானுவேல். தனது ஆரம்பக் கல்வியைத் தனது தந்தையாரிடம் செல்லூரிலேயே கற்றார். அதன் பிறகு, பரமக்குடியில் சி. எஸ். எம். (Church of Sweden Mission) பள்ளியில் விடுதியில் தங்கி ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்தார். உயர்நிலைக் கல்வியை இராமநாதபுரம் சுவார்ட்ஸ் பள்ளியில் படித்தார். அவர் படிப்பில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தைப் போலவே, விளையாட்டிலும் திறமையாக இருந்தார். கால்பந்து விளையாட்டு வீரராகத் திகழ்ந்தார்¹.

இராணுவத்தில் பணி:

சுவார்ட்ஸ் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதே அவர் இந்திய இராணுவத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றினார். இராணுவத்தில் அவில்தாராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். இதன் மூலம் அவர் பலமொழிகளைத் தெரிந்தவராக விளங்கினார்.

ஆங்கிலம், உருது, இந்தி, ரோமன் முதலிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார்².

இராணுவ வாழ்க்கையில் அவர் அனுபவித்த சமத்துவம், மரியாதை போன்றவற்றைத் தனது சமுதாய மக்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லையே என வேதனைப்பட்டார். “என் தாய் நாட்டையும், மக்களையும் அன்னியர்களிடமிருந்து, இன்னுயிரைத் தந்து காக்க நான் தயாராக இருக்கும் போது, என் சமூக மக்களை இந்த இழிநிலையிலிருந்து மீட்க ஒருவரும் இல்லையே” என வேதனையடைந்தார். “என் நாட்டைக் காக்க ஏராளமான இராணுவ வீரர்கள் இருக்கின்றார்கள்! ஆனால், என் சமூகத்தினரைக்காக்க எந்தத் தலைவன் இருக்கிறான்? இந்தக் கேள்வியினால் ‘என் நாட்டைக் காப்பதை விட என் சமூக மக்களைக் காப்பதே’ என் முதல் கடமை எனக் கூறி அவில்தார்ப் பணியை உதறித் தள்ளினார்.

திருமணமும் இல்வாழ்வும்:

1946ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 17ஆம் நாள் வீரம்பல் கிராமத்தைச் சேர்ந்த அமிர்தம் கிரேஸ் என்ற ஆசிரியையைத் தனது இலட்சிய வாழ்க்கையின் துணையாக ஏற்றார்.

சமூக விடுதலைப் பணிக்குத் திருமண வாழ்க்கைத் தடையில்லை! என்பதையுணர்ந்த தியாக உள்ளத்தோடு குடும்பச் சுமையை, தனது ஆசிரியப் பணியோடு சேர்த்து சுமந்தார் அமிர்தம் கிரேஸ்.

அம்மையார் அவர்கள் வீரம்பல் எனும் கிராமத்தில் 1923ஆம் ஆண்டு சாமுவேல், மரியம்மாள் தம்பதிகளுக்கு மகளாகப் பிறந்தார். இராமநாதபுரம் ஆண்ட்ரூஸ் பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பை 1938 ஏப்ரல் மாதம் முடித்தவுடன் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியையானார்.

இந்த இலட்சிய தம்பதிகளுக்கு மேரிவசந்த ராணி, பாப்பின் விஜய ராணி, சூரிய சுந்தரி பிரபா ராணி, மாணிக்கவள்ளி ஜான்சி ராணி ஆகிய நான்கு பெண் மக்கள் பிறந்தனர்.

தனது இலட்சிய வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருந்தார். தியாக உள்ளத்துடன் ஆசிரியப்பணியையும், குடும்பப் பொறுப்புகளையும் மனநிறைவுடன் கவனித்துக் கொண்டார்.

திருமணத்திற்கு பிறகு கொஞ்சமும் தளர்வோ! சோர்வோ! இன்றி தீர்முடன் இம்மானுவேல் 'மக்கள் விடுதலைப்பணியில்' ஈடுபட்டதற்கு அமிர்தம் அம்மையாரின் தியாகமும், அற்பணிப்புமே காரணம் எனலாம்..

இளமையிலேயே கணவனை இழந்த போதிலும் அதே தியாக, அற்பணிப்புடன் அம்மையார் குழந்தைகளை வளர்த்து ஆளாக்கினார். இறுதிவரை கணவரின் இலட்சியத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்த அம்மையார் 1985ம் ஆண்டு ஜனவரி 15ம் நாள் காலமானார்.

காங்கிரஸில் இம்மானுவேல்:

தென் மாவட்டங்களில் குறிப்பாக மதுரை இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி மட்டுமே அக்காலத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தது. இப்பணியில் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்துக்கொண்ட பார்ப்பனர் 'அரிசனத் தந்தை' என அழைக்கப்பட்ட திரு. வைத்தியநாத அய்யர். இவர் இந்தப் பணியை மதுரை மாவட்டத்தை மையமாக வைத்துச் செய்தார்.

காமராஜர் அமைச்சரவையில் காவல்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கக்கன் அவர்களோடு இம்மானுவேல் இணைந்து தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரச்சாரப் பணியில் ஈடுபட்டார். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த திரு. வைகுண்டம் எம்.எல்.ஏ அவர்களோடும் இப்பணிக்காகப் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்தார். வீரம்பல், கருமல், பேரையூர், மருதகம், பெரியஇலை, காக்கூர் சிக்கல் முதலிய கிராமங்களில் இம்மானுவேல் பல கூட்டங்களை நடத்தியுள்ளார். இந்த ஊர்களுக்கு இவர் சென்று விட்டாலே மக்கள் திரண்டு வருவார்கள். ஊரின் பொது இடத்திலோ, மரத்தடியிலோ அல்லது வீட்டுத் திண்ணையிலோ கூட்டங்கள் நடத்தினார். அரிக்கேள் விளக்கு, பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கு வெளிச்சத்தில்தான் கூட்டங்கள் நடந்தன.

“இந்தநாடு சுதந்திரம் அடைந்து விட்டது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியை காங்கிரஸ் பேரியக்கம் விரட்டிவிட்டது. இனியும் நாம் பிறருக்கு பயந்து கொண்டு அடிமைகள் போல வாழவேண்டியதில்லை. சட்டமும், அரசும் நமக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றன; இனி நாம் ஆதிக்க சாதியினருக்கு தலை

வணங்கும் ஈனப்பிறவிகளாக இருக்க வேண்டியதில்லை. நம்மை இழிவுபடுத்தும் கொடுமைகள் அனைத்திற்கும் சாவும்ணி அடிக்கவேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது” என்ற எழுச்சிமிகு பேச்சுக்கள் இளைஞர்கள் மனதில் ஆவேசமான விடுதலை உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு போராட்ட நெருப்பைப் பற்றி எரிய வைத்தது.

காங்கிரஸ் கட்சியின் மூலம் காமராஜ், கக்கன் ஆகியோரோடும் இவருக்கு நெருக்கமான உறவு இருந்தது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் காங்கிரஸ் கூட்டங்களை எல்லாம் 'தீண்டாமை எதிர்ப்பு பிரச்சாரக் கூட்டங்களாக' மாற்றிய பெருமை இம்மானுவேலைச் சாரும். மாவீரன் இம்மானுவேல் மேடைகளில் பேசினால் அனல்பறக்கும். கேட்பவர் இரத்தம் கொதிக்கும்; அந்த அளவிற்கு மேடைப் பேச்சிலேயே வீரஉணர்வூட்டுவார்.

“நாய்கள் கூட குளத்தில் சுதந்திரமாக தண்ணீர் குடிக்கிறது. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தண்ணீர் குடிக்க முடிவ தில்லை. இந்த இழிநிலை தொடர நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது” என்று வீரமுழக்கமிட்டார்.

அவர் காலத்தில் இருந்த அரசியல்வாதிகளைப் போல வார்த்தைஜாலங்களாலும் வெற்று ஆரவாரத்தாலும் பாமர மக்களை ஏமாற்றி அரசியல் ஆதாயம் தேடவில்லை. எதையும் நேருக்கு நேர் துணிச்சலுடன் பேசுகின்ற நெஞ்சுறுதி அவரிடம் இருந்தது. அதே நேரத்தில் பிறரை அநாகரீகமாகவோ, தரக்குறைவாகவோ பேசியதுமில்லை.

இவருடன் எப்போதும் இளைஞர் கூட்டம் இருந்து கொண்டே இருக்கும்; கிராமங்களில் கூட்டம் நடத்தும் போது அவருடன் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று வருவார்கள். குறிப்பாக அவருடன் பல ஊர்களில் மக்கள் பணி செய்தவர்கள்.

கமுதி	:	திரு. முத்துமாணிக்கம்
கருமல்	:	திரு. ஜெயராஜ்
கன்னிச்சேரி	:	திரு. சந்தானம்
கூரியூர்	:	திரு. எஸ்.கே. வேலு
பரமக்குடி	:	திரு. பாலச்சந்திரன்
சித்தூர்	:	திரு. காளியப்பன்.

காங்கிரஸில் உறுப்பினராய்ச் சேர்ந்த நாளில் இருந்து சாகும் வரை தூய வெள்ளை கதராதையே உடுத்தி வாழ்ந்து வந்தார்.

வெங்கட்டான் குறிச்சி கொலை முயற்சி:

இம்மானுவேல் காண்பவர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் வசீகரத் தோற்றமுடையவர். எளிமையான வாழ்க்கையும், இனிய சுபாவமும் அவரை மக்களுடன் நெருக்கமாக பிணைத்தது. கணீரென்று சத்தமாகத்தான் எப்போதும் பேசுவார். எதற்கும் அஞ்சாதவர், பிரச்சனைகளை துணிச்சலுடன் அணுகும் மனோதிடம் அவரிடம் இயல்பிலேயே இருந்தது. குற்ற மிழைத்தவர்கள் யாரானாலும் நேருக்கு நேர் சந்தித்து தவறை சுட்டிக் காட்டும் அஞ்சாநெஞ்சமுள்ளவர்.

அதே நேரத்தில் கட்சித்தலைவர்களிடமும் பெரியோர் டமும் மரியாதையுடன் பழகுவார். தனது குடும்பத்தையும்

சொந்த நலனையும் விட சமுதாயத்தையே பெரிதாக நேசித்தார். இசையில் ஈடுபாடு உள்ளவர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம், நாமக்கல் கவிஞர் ஆகியோரது பாடல்கள் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானவை. ஏ. எம். ராஜா பாடல்களை விரும்பிப் பாடுவார். சிலம்பாட்டத்தில் முழுமையான தேர்ச்சி பெறா விட்டாலும் கூட அதிக ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தார்.

பிறப்பினால் கிறித்தவராக இருந்தாலும் இம்மானுவேல் தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்களிடையே உள்ளவரும் பாரபட்சமின்றி பழகி வந்தார். இம்மானுவேல் ஒரு கிறித்தவன், அவனை எப்படித் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டீர்கள்? என்ற சாதி - இந்துத் தலைவர்களின் பிரச்சாரத்தை முறியடிக்க எண்ணிய திரு.கக்கன் இம்மானுவேலின் பெயரை 'இம்மானுவேல் சேகரன்' என மாற்றினார்.

1955ஆம் வருடம் . . . ! தமிழகத்தையே புயல் வெள்ளம் குறையாடி சீரழித்திருந்த நேரம். அமிர்தம் கிரேஸ் அம்மையார் செல்லூர் அரசுப் பள்ளியிலிருந்து வெங்கட்டான்குறிச்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தார். ஆசிரியர் குடியிருப்பு ஊரிலிருந்து சற்று தள்ளியிருந்தது.

செல்லூர் - வீட்டை காலிசெய்து வெங்கட்டான் குறிச்சிக்கு தட்டு, முட்டு, சாமான்களை வண்டியில் ஏற்றி வந்த அலுப்பில் இம்மானுவேல் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால், சாதி வெறியர்கள் இமைப்பொழுதும் தூங்காது அவரைக் கொல்லத் தருணம் தேடி அலைந்தனர்.

அன்றிரவு வீட்டின் கூரைமீதேறி ஓட்டைப் பிரித்து எடுத்தனர். திருடர்கள் போல அனைவரும் தூங்கிவிட்டனரா இல்லையா? என்பதை அறிய, ஒரு கல்லை வீட்டிற்குள் போட்டனர். அக்கல் மூத்த குழந்தை தலையருகில் விழவே விழித்துக் கொண்டது. குழந்தை இம்மானுவேலை எழுப்ப கட்டிலில் படுத்திருந்தவர் விழித்துப் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டார். வரிசையாக கூரையில் ஓடுகளை இல்லை.

'யார்ரா அது! எவன் ஓட்டைப் பிரிச்சவன்? என்று சத்தம் போட்டுக்கொண்டே கதவைத் திறந்து வெளியே வந்தார். கூரையிலிருந்து குதித்து பத்துக்கும் குறையாத கும்பல் தலைதெரிக்க ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மனைவி சொல்லியும் கேளாது கூட்டத்தினரைத் தான் ஒருவராகவே துரத்தியடித்தார். இம்மானுவேல் குரலை கேட்டதும், குலைநடுங்கி வயற்காட்டிற்குள் கூட்டம் ஓடி ஒளிந்தது.

தீண்டாமை எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் துண்டு கிளாஸ் போராட்டம்

அந்நாளில் தமிழகத்தின் பல கிராமங்களில் பின்பற்றப் பட்டு வந்த தீண்டாமைக் கொடுமைகளில் இதுமொன்று. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஊர்ப்பொதுவிடங்களில் சமமாக நடத்தப்படுவதில்லை. குறிப்பாக உணவகங்கள், டீ கடைகளில் இம்மக்களுக்கென்று தனிக்குவளை (சிரட்டை அல்லது கொட்டாங்குச்சி) வைக்கப்பட்டிருக்கும். இக்குவளையில்தான் அம்மக்களுக்குக் காப்பி அல்லது டீ தரப்படும். தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் டீ குடிப்பதற்கு முன்பு அக்குவளையைத் தானே கழுவிக்கொள்ள வேண்டும். தண்ணீர் குடிப்பதற்கென்று கடைக்கு வெளியே தகரக் குவளை

அல்லது சிரட்டை கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அவைகளைத்தான் அவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இக்கொடுமைக்கெதிராக இம்மானுவேல் மக்களைப் போராடத் தூண்டினார். 'துண்டுகிளாஸ்' வைத்துள்ள கடைகள் மீது போலீசில் புகார் செய்து தண்டனை பெற்றுத்தந்தார். சில கடைகளில் துண்டுகிளாஸ்களைக் கடைக்கு முன்னாலேயே உடைத்தெறிந்தார். சிலர் இப்போராட்டத்தால் டீ கடைகளை மூடிவிட்டனர். இம்மானுவேல் இப்போராட்டத்தை முதுகுளத்தூர் பரமக்குடியைச் சுற்றியிருந்த பல கிராமங்களில் மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தினார்.

குடிதண்ணீர்ப் போராட்டம்

'தெருநாய்கூட ஊர்க்குளத்தில் தண்ணீர் குடிக்கிறது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால் தண்ணீர் எடுக்க முடியவில்லை' இவ்வாசகத்தை இம்மானுவேல் தாம் பேசும் கூட்டங்களில் எல்லாம் குறிப்பிட தவறுவதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஊர்ப் பொதுக் கிணற்றிலோ அல்லது குளங்களிலோ குடி தண்ணீர் எடுக்க முடியாது. சாதி இந்துப் பெண்கள் தங்கள் பாத்திரங்களில் பிடித்து ஊற்றுவதையே கொண்டுவர வேண்டும். இப்படி ஒரு அவல நிலை இன்றைக்கும் இந்தியாவின் பல கிராமங்களில் நடைமுறையில் உள்ளது. இம்மானுவேல் இப்பிரச்சனைக்கும் சட்டத்தின் துணையோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சம உரிமை கிடைக்கப் போராடினார்.

கொண்டலாவிப் போராட்டம்

இக்கிராமம் முதுகுளத்தூரிலிருந்து ஐந்து கி. மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரில் அரசு வெட்டித்தந்த கிணறு ஒன்றிருந்தது. இக்கிணற்றில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாதென்பதற்காகச் சாதி இந்துக்கு மலத்தையும், சாணத்தையும் கிணற்றில் அள்ளிப் போட்டனர்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அரும்பாடுபட்டுக் கிணற்றைச் சுத்தம் செய்து மீண்டும் தண்ணீர் எடுத்தனர். பின்னரும் சாதி இந்துக்கள் மலத்தையும், சாணத்தையும் போட்டதால் மக்கள் இம்மானுவேலிடம் முறையிட்டனர். அவர் இப்பிரச்சனையைச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து ஒரு திட்டத்தையும் முன் வைத்தார். அதன்படி கிணற்றை ஒரு தகரத்தால் மூடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகுதிக்கு ஒரு குழாயும் (பைப்பும்), மற்றவர்களுக்கு ஒரு குழாயும் (பைப்பும்) எனத் தனித் தனியாகப் போடச் சொன்னார். பைப்பிற்குத் தண்ணீர் வர மின்சார மோட்டார் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் தண்ணீர் பிரச்சனை அங்கு ஏற்படவில்லை. இம்மானுவேல் வெற்றிகண்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளில் இதுவும் ஒன்று.

ஊர்ப்பஞ்சாயித்து:

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கிடையே ஏற்படும் சண்டை சச்சரவுகளுக்கும்; சாதி இந்துக்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்கும் நீதி வேண்டி உயர் சாதித் தலைவர்களிடமே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கைகட்டித் தலைகுனிந்து காலங்காலமாக நின்று வந்த அவலநிலையை இம்மானுவேல் மாற்றினார். நம் மக்களுக்கிடையே ஏற்படும் பிரச்சினைகளை நாமே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களிடம் செல்லக்கூடாது என்று அறிவுறுத்தினார். இத்துடன் நிலலாமல்

தமது தந்தை வேதநாயகத்தைப் போலவே பல ஊர்களில் பஞ்சாயத்து செய்து மக்களுடைய சண்டை சச்சரவு போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு மேல் சாதிக்காரர்களிடம் செல்லாமல் தங்களுக்குள் தீர்வுகாணச் செய்தார்.

இம்மாதிரியான தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கெதிராக இம்மானுவேல் நடத்திய போராட்டங்களினால் மக்களுக்கிடையே ஒரு மாபெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. மக்கள் தங்கள்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள சமூகக் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடத் துணிவு பெற்றனர். அரசும் சட்டமும் தங்களுக்கென்று சிறப்பாக வழங்கும் சலுகைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அறிவைப் பெற்றனர்.

1957 பொதுத் தேர்தல் பிரச்சாரம்:

1957ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் காங்கிரசு, முன்னேற்றக் கட்சி (பார்வாடு பிளாக்) ஆகிய இரண்டு கட்சிகளுக்கும் இடையே கடுமையான போட்டி நிலவியது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்தனர். இம்மானுவேல் சேகரன் தாயார் பிறந்த முதுகுளத்தூர் அருகேயுள்ள வீரம்பல் கிராமத்து மக்கள் ஓட்டளிக்கப் போகும்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடியைக் கையிலேந்தி அணிவகுத்துச் சென்று வாக்களித்தனர். இதனால் கலவரத்தின் போது மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டது வீரம்பல் கிராமம்.

தேர்தலின் போது இம்மானுவேல் சேகரன் தொகுதி முழுவதும் கிராமம் கிராமமாகக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பிரச்சாரம் செய்துவந்தார். மறவர்கள் தேர்தல் நாளன்று தொகுதியின் பல பகுதிகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஓட்டளித்து விட்டால் பார்வாடு பிளாக் கட்சி தோற்றுவிடும் என்கிற எண்ணத்தில் பல கிராமங்களில் மக்களை ஓட்டளிக்காமல் தடுத்தனர்.

தேர்தல் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் மறவர்கள் காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் போட்ட தாழ்த்தப்பட்ட நாடார் மக்களுக்குக் கொடுமைகள் செய்தனர். இதனால் முதுகுளத்தூர் பகுதி முழுவதுமே மிகவும் பதற்றத்துடனும், கொந்தளிப்புடனும் காணப்பட்டது. இந்நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மறவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி போலீசுக்கும், கலெக்டர் முதலிய பிற அரசு அதிகாரிகளுக்கும் முறையிட்டு இருந்தனர்.

இதற்காகச் செப்டம்பர் 10, 1957 அன்று முதுகுளத்தூர் தாலுகா அலுவலகத்தில் 'அமைதி ஒப்பந்தக் கூட்டம்' நடத்த இராமநாதபுர மாவட்ட ஆட்சியாளர் அழைப்பு விடுத்திருந்தார். பள்ளர், மறவர், நாடார் முதலிய சாதியத் தலைவர்களுக்கும், பிற அரசுத் தலைவர்களுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்பப்பட்டு இருந்தது. கூட்டம் 10 ஆம் தேதி காலை 10.30 மணிக்கு தொடங்கியது.

சமாதானக் கூட்டம்

1957 மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில், முதுகுளத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியிலிருந்து பார்வாடு பிளாக் கட்சி வேட்பாளரான உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர், அருப்புக்கோட்டை நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலும் போட்டியிட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். நாடாளுமன்ற பதவியை வைத்து கொண்டு

சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்ததால், முதுகுளத்தூர் தொகுதிக்கு இடைத்தேர்தல் 1957 ஜூலை மாதம் 1ஆம் தேதி நடைபெற்றது.

இத்தேர்தலில், பார்வாடுபிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த சசிவர்ணத்தேவர் வெற்றிப்பெற்றார். தலித் மக்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வாக்களித்திருந்தனர். இதனால், தலித் மக்கள் மற்றும் நாடார்கள் மீது மறவர்கள் வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டனர்.

'பத்திரகாளி'க்குப் பலி கொடுப்பதற்காக காடாமங்குளத்தில் ஒன்பது தாழ்த்தப்பட்டவர்களை பட்டப்பகலில் மறவர்கள் தூக்கிப் போனார்கள். அதைப்பற்றி சட்டசபையில் ஒரு ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை வந்தது' என்று திரு. தினகரன் தனது முதுகுளத்தூர் கலவரம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சித்தன்குடி கிராமத்தில் குடித்தண்ணீரில் மலத்தை அள்ளிப் போட்டார்கள்.

காடமங்கலத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பயிர்களை அழித்து உடைமைகளை திருடிச் சென்றனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து போலீசில் அனைத்துத் தரப்பு மக்களும், ஒருவர் மீது ஒருவர் புகார்களைக் கொடுத்தனர். அப்போது இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கலெக்டராக இருந்த திரு. சி. ஆர். பணிக்கர் வருவாய்த்துறை, காவல்துறை அதிகாரிகளுடன் ஆலோசித்து 1957 செப்டம்பர் 10 அன்று சமாதானக் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

முதுகுளத்தூர் தாலுகா அலுவலக வளாகத்தில், காலை 10.30 மணிக்கு சமாதானக் கூட்டம் துவங்கியது.

தலித் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக திரு. பேரையூர் பெருமாள் பீட்டர் அவர்களும் திரு. இம்மானுவேல்சேகரன் அவர்களும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். மறவர்கள் சார்பாக நாடார் சார்பில் - வேலுச்சாமி நாடார், திரு. சீனிவாச நாடார் ஆகியோரும் காவல்துறை சார்பில் - D.I.G ஹோம்ஸ், D.S.P., Dy. D.S.P மற்றும் நேயிஸ் துரை முதலிய முக்கிய அரசு அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டனர். வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளும் அருப்புக்கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினர் எம்.டி.ஆர். இராமசாமி செட்டியார், காசிநாததுரை (சேதுபதியின் தம்பி) சுப்பையாபிள்ளை போன்ற பிற அரசியல் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டனர். கட்டிடத்திற்கு வெளியே ஏராளமான பொதுமக்கள் உள்ளே நடைபெறுவதை அறிந்து கொள்ளும் ஆவலுடன் குழுமியிருந்தனர்.

கூட்ட நடைமுறைகளை, கலெக்டர் சி. வி. ஆர் பணிக்கர் விளக்கிக் கூறினார். அதன் பின்னர் தலித் தலைவர்கள், மறவர், நாடார் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து தனித்தனியே விவாதித்தனர். அப்போதுதான் ஒவ்வொரு குழுவும் அச்சமின்றி பிரச்சனைகளைப் பேச முடியும் என கலெக்டர் தெரிவித்தார்.

குழுக்கள் தனித்தனியே விவாதித்தன. மறவர் குழுவினர் உ. முத்துராமலிங்க தேவர் வந்த பிறகே விவாதிக்கத் தொடங்கினார். ஏனெனில் அவர் தாமதமாக கூட்டத்திற்கு வந்தார். தேவரை மற்ற அரிஜனங்கள் "எஜமான்" என வாழ்த்த வணங்கினர். ஆனால் இம்மானுவேல் சேகரன் 'எஜமான்' என அழைக்கவில்லை.

ஓவ்வொரு பிரிவினரது கருத்துகளையும் கலெக்டர் கேட்டறிந்தார். ஒவ்வொரு குழுவும் மற்ற குழுவினர் மீது குற்றச்சாட்டுகளை வெளியிட்டனர். தலித்துகள் பற்றி நாடார்கள் புகார் கூறவேயில்லை. தலித் மக்கள், நாடார்கள் மீது மறவர்கள் புகார் செய்தனர்.

“அரிசனங்களும், நாடார்களும் வேண்டுமென்றே போலிசில் தேவர்களைப் பற்றிப் பொய் வழக்குகளைத் தொடுக்கிறார்கள்” என்று திரு. உ. முத்துராமலிங்கத் தேவர் குறை கூறினார். இம்மானுவேல் இதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அண்மைக்காலம் வரையில் தேவர் சாதியினர் அரிசனங்கள் மீது நடத்திய வன்முறைகளைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டினார். வாக்குவாதம் காரசாரமாக நடந்தது. இறுதியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முடிவுகளைத் தெரிவித்தார்.

குறிப்பிட்ட சம்பவங்களை தனது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கலெக்டர் வாக்களித்தார்.

மீண்டும், அனைவரும் ஒன்றாகக்கூடி, சமாதானத்தை நிலைநாட்ட என்ன செய்வது என்பது பற்றி விவாதித்தனர். அப்போது உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர் தலைவர்கள் அனைவரும் பாதிக்கப்பட்ட கலவரப் பகுதிகளுக்குச் சென்று பொது மேடைகளில் பேசலாம் என்றார். “மக்களின் கொந்தளிப்பு அடங்காமல் இருக்கும் பகுதிகளில் கூட்டம் நடத்த முடியாது. எனவே தலைவர்கள் அனைவரும் கையொப்பமிட்ட சமாதான அறிக்கையை துண்டுப் பிரசுரங்களாக அச்சிட்டு விநியோகிக்கலாம் என்றார் பெருமாள் பீட்டர். (பொதுக்கூட்ட மேடைகளில் சரளமாகப் பேசக்கூடியவர் உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர்) தனக்கு சாதகமாகக் கிராமங்களில் கூட்டங்கள் நடத்தலாம் என்பதை கூட்டத்தில் தெரிவித்தார். பாமர மக்களைத் தூண்டி கலவரத்தைத் தீவிரப்படுத்த நினைத்ததை பெருமாள் பீட்டர் தகர்த்தெறிந்தார். பெருமாள் பீட்டரது ஆலோசனையை அனைவரும் ஏற்றனர்.

திரும்பவும் கூடிய மாநாட்டில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்தது. சமாதானத்தை நிலை நாட்டத் துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அரிசனங்களுக்கு படிக்கத் தெரியாததால் துண்டு பிரசுரங்களை வெளியிடுவதில் ஒரு பயனும் இல்லை என்றார். அதற்கு இம்மானுவேல், “தேவர்களைக் காட்டிலும் அரிசனங்கள் அதிகம் படித்தவர்கள்” என்றும் இன்றைக்கே ஒரு சர்வே செய்தால் அது தெரியும் என்றும் கூறினார்.

உடனே கூட்டு வேண்டுகோளில் இம்மானுவேலுடன் சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட்டால் இம்மானுவேலை தனக்கு சமமான மக்களின் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டதாகும் என்பதால், சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர் மறுத்தார். ஆனால், திரு. பெருமாள் பீட்டர் அவர்களை தலைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும் என்றார்.

இம்மானுவேல் சேகரன் உடனே “தான் தேவரைப் போல பெரிய தலைவராக இல்லாவிட்டாலும், தன்னையும் சிலர் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால் சமாதான அறிக்கையில் கையெழுத்திட முடியும் என்றார். கலெக்டர் கடுமையாக கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் தேவர் கையெழுத்திட்டதாக திரு. தினகரன் குறிப்பிடுகிறார்.

பெருமாள் பீட்டர், இம்மானுவேல் சேகரன் மற்றும் பிற தலைவர்களும், சமாதான அறிக்கையில் கையெழுத்திட்டனர்.

இறுதியில் அனைவரும் கையெழுத்திட்ட அறிக்கையை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பணிக்கர் வெளியிட்டார். ஆனால், அடுத்தநாள் நடந்த பயங்கரத்தால் இந்த ஒப்பந்தம் பயனற்றுப் போனது.

ஆங்கிலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட அந்த வேண்டுகோளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து கலெக்டர் வாசித்துக் காண்பித்தார். அலுவலகப் படிவத்தில் (Office Copy) அனைவரும் கையொப்பம் இட்டனர். ஆனால், அடுத்தநாள் நடந்த பயங்கரத்தால் இந்த ஒப்பந்தம் பயனற்றுப் போனது.

கூட்டம் பிற்பகல் 01.30 மணிக்கு முடிந்தது.

கூட்டம் முடிந்தவுடன் இம்மானுவேல் சேகரனை, பெருமாள் பீட்டர் தன்னுடன் பேரையூருக்கு அழைத்துச் சென்றார். தனது வீட்டிலேயே தங்க வைத்திருந்தார். இம்மானுவேல்சேகரன் அடுத்தநாள் (11ஆம் தேதி) பரமக் குடியில் உள்ள பாரதியார் பள்ளியில் “பாரதியார் நினைவு விழா” நிகழ்ச்சியில் பேசுவதற்கு ஏற்கனவே ஒப்புக் கொண்டிருந்ததால் தான் கட்டாயம் செல்லவேண்டும் என்று பெருமாள் பீட்டர் அவர்களிடம் தெரிவித்து விட்டுச் சென்றார். அவரை பேரையூர் சிலம்பு வாத்தியார் திரு. தாசன் அவர்கள் முதுகுளத்தூர் பேருந்து நிலையம் வந்து, வழியனுப்பி வைத்தார்.

இம்மானுவேல் படுகொலை

செப்டம்பர் 10ஆம் தேதி சமாதானக் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அக்கூட்டத்தில் பங்கேற்ற பேரையூர் பெருமாள் பீட்டர் அவர்கள் இம்மானுவேலை பேரையூருக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டார். அவர் ஏற்கனவே பரமக்குடி உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடைபெற்ற பாரதி விழாவில் பேசுவதற்காக ஒப்புக்கொண்டிருந்ததால், அவ்விழாவில் கட்டாயம் பங்கேற்க வேண்டும் எனக் கூறிவிட்டு செப்டம்பர் 11ஆம் தேதி மாலை அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டார். விழா முடிந்து இரவு 9.15 மணியளவில் பரமக்குடி பேருந்துநிலையம் அருகே ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடையில் பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயத்தில் முதுகுளத்தூரிலிருந்து வந்த பேருந்தில் ஆயுதங்களுடன் வந்த கும்பல் ஒன்று இம்மானுவேலைப் பார்த்து “இதோ இங்கே நிற்கிறான்” எனக் கூச்சலிட்டு நிராயுதபாணியாக இருந்த இம்மானுவேலைப் பின்புறமாகக் கழுத்தில் வெட்டியது. ‘நீதானடா தேவருடன் சவால்விட்டுப் பேசியவன்’ எனக்கத்திக் கொண்டே கொலை வெறியைத் தீர்த்துக்கொண்டது. இம்மானுவேல் ‘கழுத்தை அறுத்துத் தலையைத் தனியே எடுப்போம்! என சபதமிட்டிருந்த கூட்டம் இம்முயற்சிப் பலிக்காமல் ஓடி ஒளிந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட! மக்களின் ஒரு சகாப்தம் வீழ்த்தப்பட்டது. சாதிவெறிக்கு மாவீரனின் உயிர் பலியானது. படுகொலைச் செய்து காட்டுத் தீயாகப் பரவி முதுகுளத்தூர் கலவரமாக வெடித்தது.

படுகொலை செய்தி காட்டுத் தீயாகப் பரவி கலவரமாக வெடித்தது.

12.11.1957 பிற்பகல் காங்கிரஸ் கட்சியின் சகல மரியாதை களுடன் மாவீரனின் அடக்கம் பரமக்குடியில் செய்யப்பட்டது.

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் தலைவனை இழந்த துக்கத்தை, ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பை எண்ணி கதறித் துடித்து அழுது புலம்பினர்.

முதுகுளத்தூர் கலவரம்:

காலகாலமாக அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு சமூகத்தின் கடைக்கோடிக்குத் தள்ளப்பட்டு விலங்குகளை விட கேவலமாக நடத்தப்பட்ட மக்கள், தங்களது விடுதலையின் ஒரே நம்பிக்கை நட்சத்திரத்தை இழந்த மீளாத்துயரத்தில் இருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது 'வெந்த புண்ணில் வேலை பாய்ச்சுவது போல' தேவர்கள் அவர்களது வீடுகளைக் கொளுத்தவும் சொத்துக்களை நாசம் செய்யவும் துணிந்தனர். முதுகுளத்தூர் பரமக்குடி, சிவகங்கை, கமுதி பகுதிகளில் வன்முறையை கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். இந்த வரலாற்றிலேயே 'இழப்பதற்கு இனி ஏதுமில்லை' என்று உணரத்தக்க ஒரு போராட்டத்தில் முதன்முதலாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் வீறுகொண்டு எழுந்து பதிலடி கொடுத்தார்கள்.

மாதக்கணக்கில் நடந்த இக்கலவரத்தைக் கண்டு உலகமே இந்தியாவின் சாதிய வெறியைக் கண்டித்தது..

இராமநாதபுரம் பகுதிகளில் தாங்களே தனிக்காட்டு மன்னர்கள் என்ற இறுமாப்பும், நாம் எதையும் அபகரிக்கலாம், யாரையும் அடக்கி ஆளலாம் என்று அராஜகம் செய்துவந்த ஆதிக்கக்கூட்டம் இந்த நாட்டில் அரசாங்கம், போலீஸ், இராணுவம், நீதிமன்றம் போன்றவைகள் இருப்பதை இக்கலவரத்தின் போதுதான் புரிந்து கொண்டனர்.

'முதுகுளத்தூர் கலவரம்' என்ற புத்தகத்தின் ஆசிரியர் திரு. தினகரன் தனது முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“முதுகுளத்தூர் கலகத்தில் எவரெவர் பங்கு எவ்வளவு இருந்தாலும், உ. முத்துராமலிங்க தேவரின் பங்கே முழுக்க முழுக்க மேலோங்கி இருந்தது. அதில் அவரது வேஷம் ரொம்ப அசிங்கமாயிருந்தது. கொலை வெறியில் அவர் கூத்தாடி விட்டார்”

இவ்வாறு எழுதியதால் தினகரன் பத்திரிகையை நடத்தி வந்த திரு. தினகரன் 13.5.59 புதன் கிழமை கமுதி அருகே முட்டக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டார்.

இந்த தாலுகாவே ஒரு ராஜ்ஜியம். எந்த காலத்திலுமே அரசு இங்குச் சரிவரச் செயல்பட்டதில்லை. தனிக்காட்டு ராஜாக்களே தடிக்கம்பும், அரிவாளும், தீக்குச்சியும் கொண்டு ஆண்டனர். துப்பாக்கியும், லத்தியும் சோளத்தட்டைகள் என்று சொல்லப்பட்டன. 'போகும் படையும்' வருகிறது என்று கூறப்பட்டது. பாரதத்தில் வரும் பகாகரன் ஏகச்சக்கரபுரத்து மக்களை பயமுறுத்தி, வாரம் ஒரு வண்டிச்சோறும் மாமிசமும், சாராயம் இரண்டு காளைகளும் ஒரு ஆளும் வாங்கி தின்று வந்தது போல முதுகுளத்தூர் பக்கத்து மறவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து மாடாடுகளும், தானிய தவசங்களும் வாடிக்கைகளாய் வாங்கி வருகிறார்கள். கலகங்களால் ஏற்படும் கோர்ட்டுச் செலவுகளுக்குக் கூட எல்லோரிடமிருந்தும் மேற்சொன்ன தெண்டத் தீர்வைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை என்றென்றுமாக அடிமைகளாகவே வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதில் மட்டுமே குறியாகக் கொண்ட 'சாதி இந்துக்கள்' வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அவர்களது முன்னேற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ள

முடியாததால் கலவரத்தைத் தூண்டி அதில் மும்மரமாக ஈடுபட்டனர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் சடுகாடுகளாக் கப்பட்டன, மக்களை உயிருடன் எரியும் நெருப்பில் வெட்டி வீசினர். வீடுகளை கொளுத்தினர், பயிர்களையும் தானியங்களையும் சாம்பலாக்கினர். ஆடு மாடுகளையும் பிற உடைமைகளையும் திருடிச்சென்றனர்.

முதுகுளத்தூர் கலவரம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியின் தேசிய குழுவுடன் கலவரப் பகுதிகளை பார்வையிட்ட காங்கிரஸ் தியாகி மேலூர் ஜெய்ஹிந்த். இராமசாமி அவர்களது 1957 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாத 'டைரி குறிப்பிலிருந்து'

நயினார்பேட்டை :

12 அரிசன வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன. ஒரு வீட்டின் கதவை மறவர்கள் தூக்கிச் சென்று விட்டனர்.

உடகாஞ்சிஞளம்:

அரிசனங்களின் 9 வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன.

களத்தூர்:

பகல் 10 மணிக்கு உள்ளூர் தேவர்களும், வெளியூர் தேவர்களும் மொத்தம் 700 பேர் பள்ளர், பறையர் வீடுகளை தீ வைத்து எரித்தனர். மூக்கன் என்ற பறையர் ஒருவருக்கு அரிவாள் வெட்டு, இருபது ஆடுகளை ஒட்டிச் சென்று விட்டனர்.

ஒரு பெண் தாலி, பூச்சுக்கூடு இழை அறுக்கப்பட்டன.

பிரம்மச்சேரி

இரவு 10.30 மணிக்கு ஊரிலிருந்து 140 வீடுகளில் 120 வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன. 15 ஆடுகள் திருடப்பட்டன.

போலீஸ் 9 ரவுண்டு சுட்டது.

கலவரத்தில் அரிசன மக்கள் பயந்து ரயில்ஏறி மதுரை மேலவாசல் பகுதியில் தங்கியிருந்தனர்.

புதையனேந்தல்:

பகல் 12 மணி

53 வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டது. இவற்றில் எட்டு கோனார் வீடுகள்.

600 பேர் கொண்ட தேவரினக் கும்பல் கலவரத்தில் ஈடுபட்டது. 50 ஆடுகள் திருடப்பட்டது. பல பெண்களின் தாலிகள் பறிக்கப்பட்டது.

நண்டுகாஞ்சி ஊரைச் சேர்ந்த அகமுடையர் இனத்தினர் புதையனேந்தல் அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்துள்ளனர்.

கரிசல்குளம்:

13 அரிசன வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டது. இரண்டு அரிசனங்களுக்கு வெட்டு. இரண்டு தேவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

இருளாண்டிப்பட்டி:

11 வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டது. ராமாயி என்ற 35 வயது பெண் கொலை செய்யப்பட்டு, அவளது 11 பவுள் நகையும், ரொக்கம் 3000ம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது.

கோக்குளம், குண்டுக்குளம், இழுப்பைக்குளம், புளியங்குளம்

மேற்கண்ட ஊர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது வீடுகள் அனைத்தும் கொளுத்தி சாம்பலாக்கப்பட்டது. தானியங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது.

கம்பாளி:

ஒரு வீட்டிற்கு தீ வைக்கப்பட்டது. ஒருவருக்கு வெட்டுக் காயம். ஆறுபேர்களுடைய விவசாயப் பயிர்கள் அழிக்கப்பட்டன. போலீசாரால் 20 தேவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். 20 ஆடுகளும், சில பொருட்களும் மீட்கப்பட்டன.

குறிப்பு: கலவரம் மிகக் கடுமையாக இருந்ததால் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் செல்ல முடியவில்லை. தேவர்கள் பெரும் பான்மையாக இருந்த கிராமங்களுக்கு செல்ல முடியவில்லை என மேலூர் தியாகி ஜெய்ஹிந்த் ராமசாமி தன் டைரியில் குறித்து வைத்துள்ளார்.

கொலைவழக்கில் எதிரிகளாக குறிக்கப்பட்டவர்கள்:

கீழ்த்தாவல் - எம். அங்குசாமித்தேவர்
- பேயன் முனியாண்டித்தேவர்
- ஏ. தவசித்தேவர்

மேலசாக்குளம் - கள்ளி குருசாமித்தேவர்
- என். காட்டுசாமித்தேவர்

கீழ்த்தாவல் - சடையாண்டித்தேவர்
- திருக்காத்தேவர்
- கருபண்ணத்தேவர்
- பெரியசாமித்தேவர்
- உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர் எம்.பி.

இவ்வழக்கில் அரசு தரப்பில் சாட்சிகளாக 25க்கும் மேற்பட்டோர் விசாரணை செய்யப்பட்டார்கள்

அவர்களுள்

திரு. சந்தானம்
திரு. ஜெயராஜ்
திருமதி. அமிர்தம் கிரேஸ்
திரு. மாணிக்கம்
திரு. சுந்தரம் வாத்தியார்
திரு. சி.வி.ஆர். பணிக்கர் (மாவட்ட ஆட்சி தலைவர்)
திரு. எம். ஜி. ஹோம்ஸ் (போலீஸ் உயர் அதிகாரி)

இவ்வழக்கு புதுக்கோட்டை மாவட்டம், புதுக்கோட்டை 'நகர் மன்ற' கட்டிடத்தில் நடைபெற்றது. இதற்காகவே சிறப்பு நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வழக்கினை விசாரணை செய்தவர் நீதிபதி வி.ஆர். வரதராஜன் அவர்கள்.

1959 ஜனவரி மாதம் 7ஆம் தேதி இவ்வழக்கிற்கான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அதில், திரு. உ. முத்துராமலிங்கத்தேவரின் தூண்டுதலின் பேரில் இம்மானுவேலை கொலை செய்வதாக துற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்த பதினொரு எதிரிகளில் எட்டு பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

“இவர்களுக்கு சந்தேக அனுகூலத்தை அடிப்படையாக கொண்டு நீதிபதி இவர்களை விடுதலை செய்தார். அங்கு சாமித் தேவர், பேயன் முனியாண்டித்தேவர், தவசித் தேவர் ஆகிய மூன்று எதிரிகளுக்கும் கொலைகுற்றம் புரிந்ததற்காக 'தூக்குத் தண்டனை' பெற்றார்கள். பின்னர் இது ஆயுள் தண்டனையாக குறைக்கப்பட்டது.

தி. மு. க ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு முதல்வர் அண்ணாதுரையால் இந்த மூன்று கொலை குற்றவாளிகளும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. தமிழக நாடார் வரலாறு - ஹார்டு கிரேஸ் முருகன் பப்ளிகேஷன்ஸ் 90, இந்திரா நகர் 11வது தெரு, சென்னை - 20.
2. முதுகுளத்தூர் கலவரம் - தினகரன் 1958, தினகரன் பிரசுரம், மதுரை.
3. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடக்கும் கலவரங்கள் ஜாதி சண்டையா? அல்லது அரசியல் குழப்பமா? (சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பிய மனு. மருதையா, பாட்டாளி பதிப்பகம், மதுரை. (14.10.57)
4. திரு. ஜெய்ஹிந்த் இராமசாமி (மேலூர்) அவர்களது டயரி குறிப்புகள் (1957ம் ஆண்டு முதுகுளத்தூர் கலவரத்தில்) பாதிக் கூப்பிட்ட பகுதிகளை காங்கிரஸ் கட்சியின் தேசியக் குழுவினருடன் பார்வையிட்ட போது எழுதியது.
5. Tamilnadu Districts Gazetteers Ramanathapuram 1972 Government of Tamilnadu.

செய்தித்தாள்கள்:

1. தமிழ்நாடு
2. தினமணி
3. தினத்தந்தி
4. விடுதலை
5. சுதேசமித்திரன்
6. நவஇந்தியா

மாத இதழ்கள்

1. 'தியாகி, இம்மானுவேல் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு' திருமதி அமிர்தம் கிரேஸ், பள்ளர் குரல் - 1984 டிசம்பர்

தகவல் அளித்துதவியவர்கள்

1. திரு. பாலச்சந்திரன், பொன்னையாபுரம், பரமக்குடி
2. திரு. சந்தானம், கன்னிச்சேரி, முதுகுளத்தூர்.
3. திரு. முத்துமாணிக்கம், கமுதி.
4. திரு. இராமசாமித்தேவர், களையூர், பரமக்குடி.
5. திரு. ராஜு (டி.ரெவர்), வீரம்பல், முதுகுளத்தூர்
6. திரு. மாசிலாமணி, வீரம்பல், முதுகுளத்தூர்
7. திரு. தர்மராஜ், சாத்திரக்குடி, இராமநாதபுரம்
8. திருமதி. மேரிவசந்தராணி, அருப்புக்கோட்டை
9. திரு. வில்லியம், பேரையூர்
10. திரு. பாரமலை, மதுரை (முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்)

மாவீரன் ஆரிய சங்காரன்

1950 - 60களில் சென்னைப் பட்டணத்தில் ஆரியசங்காரன் என்ற பெயர் பார்ப்பனர் மற்றும் ஆதிக்க சாதியினருக்கு கிலி ஊட்டக்கூடியதாக இருந்தது. இவரது தீவிர செயல்பாடே இப்பெயருக்கு வீரத்தைக் கூட்டியது. சென்னையில் சுமார் இருபதே ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஆரிய சங்கரன் அவர்களைப் பற்றிய பதிவுகள் எதுவும் இதுவரை தொகுக்கப் படவில்லை. தலித் இயக்க வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் இந்த காலகட்டத்திலாவது நாம் இப்பணியை செய்யத் தவறினால் பின்னர் எப்போதும் செய்ய முடியாதவர்களாய் போவோம்.

தலித் இயக்க வரலாற்றில் ஆரியசங்காரனுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. அவரது செயல்பாட்டைப்பற்றிப் பல சம்பவங்கள் இன்றும் சென்னை மூர்மார்கெட் நினைவுகளையொட்டிய கதைகளாக வாழ்ந்து வருகின்றன.

1950 - 60களில் சென்னைப் பட்டணத்தில் ஆரியசங்கரன் என்ற பெயர் பார்ப்பனர் மற்றும் ஆதிக்க சாதியினருக்கு கிலி ஊட்டக்கூடியதாக இருந்தது. இவரது தீவிர செயல்பாடே இப்பெயருக்கு வீரத்தைக் கூட்டியது. திரு. வி. க தனது வாழ்க்கை குறிப்பில் பௌத்த சங்க கூட்டங்களில் தானும் பிறரும் சென்று கலாட்டா செய்ததை இப்படிப் பதிவு செய்துள்ளார்: “அக்கூட்டங்கள் எனக்கு வெறியூட்டின. வெறி கொண்டு சில மாணாக்கர்களைச் சேர்த்து, ஒரு நாள் பௌத்த சங்க கூட்டத்துக்குள் நுழைந்தேன். - யான் குறுக்கிட்டேன். ஒரே கூச்சல் எழுந்தது. எவரோ ஒருவர் ‘வானரங்கள்’ என்றால் மாணாக்கர் சும்மா இருப்பரா? பெருங்குழப்பம் விளைந்தது. (திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் பக்கம் - 506ல்) அதுபோல திராவிடர் கழகக் கூட்டங்களில் கலவரம் செய்தவர் இவர். தீண்டாத மக்களை கேவலப்படுத்திய ஈ. வெ. ரா. பெரியாரின் திராவிடர் கழகக் கூட்டங்கள் மூர்மார்க்கெட் பகுதியில் நடக்கும்போது அக்கூட்டங்களில் பாம்புகளை வீசியெறிந்து கலகம் செய்தவர் ஆரிய சங்காரன். இதன் பிறகு, மூர்மார்கெட் பகுதிகளில் தி.க.வினர் கூட்டங்கள் நடத்துவது இல்லை என குறிப்பிட்டார். திரு. அன்பு பொன்னோவியம். (கட்டுரையாசிரியரிடம் நேரில் கூறியது) தனி நபராகவும், ஆதரவாளர்களுடன் இணைந்தும் பல போராட்டங்களை அந்நாளைய திமுக அரசிற்கெதிராகவும் பார்ப்பன. ஆதிக்கசாதியினருக்கு எதிராகவும் நடத்தி வெற்றி கண்டவர்.

சென்னை பெரியமேடு பகுதியைச் சேர்ந்த தீவிர பார்ப்பன எதிர்ப்புக் கொள்கையுடையவர். ‘ஆரியசங்காரன்’ என்ற இதழை நடத்தியவர். இந்தியக் குடியரசு கட்சியின் தமிழகத் தலைவராக, அம்பேத்கரின் போர்க்குணமிக்க கொள்கை வழி பிறழாத வீரராகத் திகழ்ந்தவர்.

பெரியமேடு பகுதியில் கைவண்டித் தொழிலாளர்களுக்காக தொழிற்சங்கத்தை ஏற்படுத்தி ஒருங்கிணைக்கப்படாத உதிரித் தொழிலாளர்களுக்காக அச்சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தவர்.

இவர் 1973ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 26ஆம் நாள் செங்கல்பட்டு அருகே கார்விபத்தில் தன் தோழர்கள் மூவருடன் மரணமடைந்தார். இவரது இறப்பும் கூட இன்றுவரை சாதிவெறியர்களின் சதியாக இருக்கலாம் என்றே நம்பப் படுகிறது.

□

தலித் மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சனைகளுக்கு உடனடியாக மக்களைத்திரட்டி அணியமாக்கி போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதில் வல்லவர் ஆரியசங்காரன். அதேபோன்று, தலித் தலைவர்களுக்கு அல்லது இயக்கங்களுக்கு எதிரான ஆதிக்கசாதியினரின் விஷமத்தனத்திற்கு எதிராக போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதிலும் முதலாவதாகத் திகழ்ந்தவர். இவரது போராட்ட வாழ்வில் இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் இங்கு பதிவு செய்கின்றேன். 1966ஆம் ஆண்டு மக்கள் குடிநீர் பிரச்சனைக்கு அவர் நடத்திய உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தையும், 1969ஆம் ஆண்டு அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து அவர்களை இழிவுபடுத்திப் பேசிய மேயருக்கு எதிராக அவர் மாணவர் மற்றும் தலித் மக்களை ஒன்றுதிரட்டி நடத்திய உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தையும் பற்றிய நாளிதழ் செய்திப்பதிவுகள் இவை.

பதிவு 1

நகரசபை எதிரே ஆரியசங்காரன் உண்ணாவிரதம்.

நவமணி 15.02.1966. பக்கம் 2.

சென்னை, பிப் 15.

சென்னை நகரசபைக் கட்டிடத்துக்கு அருகே சைடன் ஹாம்ஸ் ரோட்டில் “பம்பிங் ஸ்டேசன்” கட்டுவது தொடர்பா?

நகரசபை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அமுலாக்க வேண்டும் என்று கோரி, ஆரியசங்காரன் இன்று காலை உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்தார்.

இந்த 'பம்பிங் ஸ்டேசன்' அங்கு கட்டுவது என்ற நகரசபை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை எதிர்த்து காங்கிரஸ் கவுன்சிலர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்ததும், அதனால் வேறு இடத்தில் கட்டுவது பற்றி பரிசீலிப்பதென நகரசபை வாக்குறுதி அளித்தபின் அவர்கள் வாபஸ் பெற்றதும் தெரிந்ததே.

அப்போதே தீர்மானத்தை அமுலாக்கக்கோரி உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போவதாக பெரியமேடு கைவண்டித் தொழிலாளர்கள் சங்கத் தலைவர் ஆரியசங்காரன் அறிவித்தார்.

அதன்படி அன்றுகாலை ஆரியசங்காரன் ஊர்வலமாக காலை 6 மணிக்கு நகரசபை ரிப்பன் கட்டிடத்திற்கு வந்தார். ஆனால், அப்போது நகரசபை கட்டிட கேட் திறக்கவில்லை. கேட் திறந்ததும் 7.30 மணிக்கு அவர் உள்ளே சென்று சத்தியமூர்த்தி சிலை எதிரே உட்கார்ந்தார்.

நகரசபைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியபடி அந்த இடத்தில் கட்டினால் 62ஆவது வட்டம் (அம்பேத்கர் நகர்), 63ஆவது வட்டம் (பெரியமேடு), 64ஆவது வட்டம் (பூங்கா நகர்) ஆகிய மூன்று வட்டத்திற்கும் பலன் கிடைக்கும். மக்கள் விருப்பம் அறிந்து தொழில் நுணுக்க ஊழியர்களை பரிசீலித்துத்தான் அங்கு கட்டுவது என நகரசபை தீர்மானித்துள்ளது. அந்த பகுதி முஸ்லீம்களையும் கேட்டேன், அவர்களுக்கு ஆட்சேபம் எதுவும் இல்லை. ஆகவே, அந்த இடத்தில் பம்பிங் ஸ்டேசனை கட்ட வேண்டும் இந்த அடிப்படையில் உறுதிமொழியளிக்கும் வரை உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்த மாட்டேன் என நவமணி நிருபரிடம் ஆரியசங்காரன் கூறினார்.

அவரது தொகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் வந்து அவருக்கு மாலை போட்டுச் சென்றார்கள். சுற்றி போலீஸ் பந்தோபஸ்து போடப்பட்டுள்ளது.

மேயர் பேட்டி

ஆரியசங்காரன் உண்ணாவிரதம் பற்றி மேயர் மைனர்மோசலிடம் நிருபர்கள் கேட்டார்கள் நகரசபை போட்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது, மாற்றுவது போன்ற விஷயங்களை நகரசபையின் பொறுப்பில் விட்டுவிட வேண்டும். இது விஷயத்தில் வெளியாளர் தலையிடுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. இந்த உண்ணாவிரதம் பொது மக்களுக்கோ, நகரசபை நிர்வாகத்துக்கோ இடையூறு விளைவித்தால் நகரசபை கமிஷனர் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று மேயர் பதிலளித்தார்.

பதிவு 2

சென்னைமேயரின் ஆணவப் போக்கை எதிர்த்து ஹரிஜன மக்கள் உண்ணாவிரதம். ஆரியசங்காரன் தலைமையில் மாணவர்கள், பெண்கள் போராட்டம்.

- ஜெயபேரிகை, சென்னை 16.01.1969 பக்கம் 1.

அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையாரை இனப் பெயரைச் சொல்லி மிக இழிவாகப் பேசி அவதூறு செய்த சென்னை மேயர் வேலூர் நாராயணனின் ஆணவப்போக்கை

எதிர்த்து 13.01.69 அன்று காலை 5 மணியிலிருந்து இரவு 7 மணி வரை ஹரிஜனப் பெருங்குடி மக்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர்.

சென்னை நேரு ஸ்டேடியம் எதிரில் உள்ள அண்ணல் அம்பேத்கர் சிலைக்கு ரோஜாப்பூ மாலை அணிவித்த பின்னர் 5 மணிக்கு ஆதிதிராவிட சமுதாய மக்கள் ஒன்று திரண்டு உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்தனர்.

கட்சி சார்பில்லாமல் இன எழுச்சியின் அடிப்படையில் சமுதாய மக்கள் ஒன்றுதிரண்டு மேயரின் ஆணவப் போக்கை கண்டித்துப் போர்க்கொடி உயர்த்தியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இந்த உண்ணாவிரதத்தில் மாணவர்கள் பெருமளவில் கலந்து கொண்டனர். தாய்குலத்தின் சார்பாக மனோன்மணி, தமிழ்ச்செல்வி, மல்லிகா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

பம்பாய், அரக்கோணம், விழுப்புரம், பூவிருந்தவல்லி, காட்டுப்பள்ளம், மாங்காடு, புழல் கிராமம், மாதவரம், செங்கற்பட்டு, சென்னை நகரிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் ஒன்று திரண்டு இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

காலை 7 மணியிலிருந்து மாலை 7 மணி வரை ஒரு நாள் அடையாள உண்ணாவிரதம் இருந்தனர்.

ஆளவந்தாரின் அலட்சியப் போக்கு

இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டத்திற்குப் பாதுகாப்பு போலீசார் வராதது அரசாங்கத்தின் அலட்சியப் போக்கை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டத்திற்கு கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் 42 ஊழியர்கள் உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை கண்டித்தும் விளம்பரத் தட்டிகள் எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆதிதிராவிட சமுதாய மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் பெரும் கொடுமைகளைக் கண்டித்து துக்க நாளாகக் கருதி உண்ணாவிரதம் இருப்பதாக அவற்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

தமிழக அரசு மௌனம் சாதிப்பது ஏன்?

கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி தமிழக அரசு மௌனம் சாதிப்பது ஏன்? அமைச்சர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட எம்.எல்.ஏக்களும் இன்னும் வாய் திறக்காதது ஏன்? சமுதாயமே ஒன்று படு. நமக்கும் உணர்ச்சி இல்லையா? என்ற முழக்கங்கள் கொண்ட விளம்பரத் தட்டிகளும் இங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

சென்னையில் சுமார் இருபதே ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஆரிய சங்காரன் அவர்களைப்பற்றிய பதிவுகள் எதுவும் இதுவரை தொகுக்கப்படவில்லை. சென்னையில் பிறந்து வாழ்ந்து, இறந்தவர் என்பது இந்த வருத்தத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துகிறது. தலித் இயக்க வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் இந்த காலகட்டத்திலாவது நாம் இப்பணியை செய்யத் தவறினால் பின்னர் எப்போதும் செய்ய முடியாதவர்களாய் போவோம்.

- தகவல் உதவி, திரு. அசோக். சேத்துப்பட்டு.

வழிகாட்டுவோன் (1918)

ஒரு தலித் இதழ்
அறிமுகக் குறிப்பு

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

தமிழ் இதழியலுக்கு ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட வரலாறு உண்டு. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான இதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. பல்வேறு காரணங்களால் ஒரு பிரதிகூட இன்று கிடைக்கக்கூடாத நிலை யிலேயே அவற்றில் பல வெறும் ஆவனப் பதிவு களாக மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன. தமிழ்ச் சமூகமே மொத்தமாகக் கொண்டாடும் பாரதி நடத்திய இதழ்களே கூட முழுமையாகக் கிடைக்காத நிலையில் தலித்கள் நடத்திய பத்திரிகைகள் பாதுகாக்கப்படாமல் போனதில் வியப்பில்லை.

இரட்டைமலை சீனிவாசன் நடத்திய *பறையன்* இதழின் இரண்டொரு நறுக்குகளே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. அன்பு பொன்னோவியத்தின் பேணு தலாலும் ஞான அலாய்சியசின் முயற்சியாலும் அயோத்திதாச பண்டிதரின் ஒரு *பைசா தமிழன்* இதழ்க் கட்டுரைகள் இன்று தமிழலகில் உலவு கின்றன. கொழும்பிலிருந்து வெளியான *ஆதி திராவிடன்* இதழ்த் தொகுப்புகள் ஒன்றிரண்டு பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. (1990இல் வெளியான *பின்னி ஆலை வேலைநிறுத்தம் 1921* நூலில், வேலை நிறுத்தத்திலிருந்து விலகிய தலித் தொழிலாளரின் நிலைப்பாட்டை முன்வைப்பதற்கு *ஆதிதிரா விடனைச்* சான்றாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன்.) 1934இல் *ஆதிதிராவிட* மித்திரன் (ஆசிரியர்.

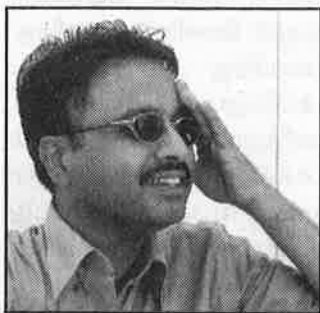
ஆர். இராசகோபால்) என்றோர் இதழ் சென்னை ஆயிரம் விளக்கு பகுதி யிலிருந்து வெளிவந்ததை ச. அ. இராமசாமிப் புலவர் பதிவுசெய்திருக்கிறார். மேலும் சில குறிப்புகள் முயன்றால் கிடைக்கும்.

இந்த நிலையில், கிடைக்கப்பெறும் தலித் இதழ்கள் பற்றிய செய்திகளைப் பதிவுசெய்வது, தமிழ் இதழி யலுக்கு பங்காற்றுவதோடு, தலித் வரலாற்றை எழுது வதற்கும் பயன்படும். அந்த வகையில் *வழிகாட்டு வோன்* என்றவொரு தலித் இதழ் பற்றிய சில குறிப்புகளைப் பதிவதே இச்சிறு குறிப்பின் நோக்கம்.

வழிகாட்டுவோன் மூன்று இதழ்கள் இலண்டன் பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் எனக்குப் பார்க்கக் கிடைத்தன. 'Valikattuvone, The Guide and Organ of the south Indian oppressed classes' Union, *வழிகாட்டுவோன்* என்ற தமிழும் ஆங்கிலமும் தலைப்புப் பக்கம் அமைந்துள்ளது. நாகப்பட்டணத்திலிருந்து வெளியான இதன் முதல் இதழ் 'புஸ்தகம்! சஞ்சிகை! என்ற குறிப்புடன் ஜனவரி 1918இல் வெளிவந்துள்ளது. பத்திராதிபர் (ஆசிரியர்) எஸ். எ. எஸ். தங்கமுத்து என்று முகப்புப் பக்கம் அறிவிக்கின்றது. இவ்விதழை வெளியிட்ட சங்கத்தின் பெயர் 'தென் இந்திய ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் ஐக்கிய சங்கம்' என்று தமிழில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தனிப் பிரதியின் விலை நான்கு அணா.

கட்டுரைகள் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் அமைந்துள்ளன. திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு மையமாக அமைந்த விருதுப்பட்டியில் (விருதுநகர்) இந்த ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் ஐக்கிய சங்கத்தின் முதல் கூட்டம் 21 மே 1915இல் நடந்ததாக முதல் தலையங்கத்திலிருந்து தெரிகிறது.

சர் சி. சங்கரன் நாயர், கோபால கிருஷ்ண கோகலே போன்றோர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் பணியாற்றி யதைப் பாராட்டியபோதும், இவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட

தமிழ்ச் சமூகமே
கொண்டாடும் பாரதி
நடத்திய இதழ்களே கூட
முழுமையாகக் கிடைக்காத
நிலையில் தலித்கள்
நடத்திய பத்திரிகைகள்
பாதுகாக்கப்படாமல்
போனதில் வியப்பில்லை.

சமூகத்தவர் அல்லவாதலால் அவர்களுடைய பணி மேம்போக்கானதாக இருந்ததையும் சுட்டத் தவறவில்லை. தலித்துகளிடையே தன்னோர்மை முகிழ்ப்பதை இது காட்டுகிறது என்று கொள்ளலாம்.

சங்கத்திற்கு என்ன பெயர் சூட்டுவது என்பதைப் பற்றியும் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. 'The South Indian Panchama Union', 'The South Indian Depressed classes Mission' ஆகிய பெயர்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாங்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களே ஒழிய தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதனால் 'depressed' என்பதற்குப் பதிலாக 'Oppressed' என்ற பெயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலனி அணிதல், குடை பிடித்தல், ஆங்கிலேயே மன்னருக்குச் சொந்தமான சாலைகளில் நடத்தல் போன்ற அன்றாட விவகாரங்களிலும் கூட ஒடுக்குமுறை நிலவுவதை முதல் தலையங்கள் சுட்டிக்காட்டியது. 'பஞ்சமர்' என்ற அடையாளத்தைப் பயன்படுத்தினால், ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்திடையே கற்றோராக உள்ள ஒரு சிலருக்கும் கூட வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சத்தில் 'பஞ்சமர்' என்ற பெயர் தவிர்க்கப்பட்டது.

தம் சொந்த ஊர்களில் பாரம்பரியமான தளைகளிலிருந்து விடுபட விழைந்த தலித் ஆடவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் இலங்கை, மலேயா முதலான பகுதிகளுக்கு வீட்டு வேலையாட்களாகவும் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகவும் செல்கின்ற நிலையினையும் வழிகாட்டுவோன் தலையங்கம் குறிப்பிட்டது.

இந்த சங்கத்தின் ஆதரவில் பாப்பாகோயில் என்ற ஊரில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்தப்பட்டதாகவும் செய்தி வெளிவந்துள்ளது.

விரிவான முதல் தலையங்கத்தைத் தவிர, சங்கத்தின் துணைத்தலைவர் பி. எஸ். சாமுவேல் என்பவரோடு இணைந்து எஸ்.எ.எஸ். தங்கமுத்து 'ஓர் விஞ்ஞாபன'த்தைத் தமிழில் வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

'இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு ஜாதியும் ஏன் தனித்தனியே தன் தன் காரியங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று கேட்கலாம். இது நியாயந்தான். மற்ற ஜாதிகள் இப்படி நடத்திக்கொள்ளுவது வெகு சுலபந்தான். ஆனால் செல்வத்திலும் செல்வாக்கிலும் கல்வியிலும் மிகவும் குறைவுள்ள இச்சாதிகள் தங்கள் பொது முயற்சியினாலன்றி இவ்விஷயத்தை நடத்திக்கொள்ள ஆரம்பத்தில் முடியாது. ஆகையால் இந்த ஜாதிகள் எல்லாம் கூடி இவ்விஷயத்தில் ஒற்றுமைப்பட்ட வேண்டும்.....'

ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளிடையேயான பிரிவுகளை முதன்மைப்படுத்தாமல், ஒன்றுபட்ட ஒரு அடை

யாளத்தை உருவாக்கிச் செயல்பட வேண்டும் என்ற தெளிவு அக்காலத்திலேயே ஏற்பட்டுவிட்டதை இவ்விஞ்ஞாபனம் காட்டுகின்றது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ஆதரவான ஒரு நிலைப் பாட்டை இச்சங்கம் எடுத்துள்ளதும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. 'காருண்ய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் முற்கால ராஜாக்கள் போலல்லாமல் பஞ்சமருக்கு ஆதரவு' வழங்கிவருகிறது என்று கருதிய வழிகாட்டுவோன், 1917 நவம்பரில் இந்தியாவுக்கான இந்தியச் செயலாளருக்குத் தென் இந்திய ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் ஐக்கிய சங்கத்தின் சார்பாக அளித்த விண்ணப்பத்தையும் தன் இரண்டாம் இதழில் வெளியிட்டது. ஆங்கிலத்தில் அமைந்த அவ்விண்ணப்பத்தின் முக்கியச் செய்திகளாவன: ஹோம் ரூல் கிளர்ச்சி என்பது பெரிதும் பார்ப்பனர்கள் மற்றும் பிற மேல் சாதியினரின் விழைவு; ஏற்கெனவே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி என்பது நடைமுறையில் உயர்சாதி ஆட்சியாகவே உள்ளது; மனுவின் கோட்பாடுகள் அரசின் நடைமுறைகளில் புகுத்தப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தளைப்பட்டிருக்கின்றனர்; இந்த நிலையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற பொருளாதாரக் கோரிக்கையை விடுத்ததோடு, இலவசமான கட்டாயத் தொடக்கக் கல்வி ஒடுக்கப்பட்டவர் களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு, விகிதாச்சார அடிப்படையிலான அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும் கேட்கப்பட்டது முக்கியமான செய்தியாகும். மேலும், சொத்துப் பதிவின்பொழுது எழுத்தறிவற்றவர்கள் கைநாட்டிடுவதைச் செல்லுபடியாவதற்கு, ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளின் சங்கத்தைச் சேர்ந்த அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற ஒருவரின் கையெழுத்தும் இருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் வைக்கப்பட்டது. எழுத்தறிவின்மையின் காரணமாக ஏமாற்றப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற வேட்கையும் இதில் புலப்படுகின்றது.

மேலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நிலையை ஆராய்ந்து, பரிந்துரை செய்வதற்காக ராயல் கமிஷன் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்ட இச்சங்கம், இந்தியா சுயாட்சி பெறுவதற்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குறைகள் தீர்க்கப்படுவதை ஒரு முன் நிபந்தனையாகவும் வைத்துள்ளது.

இதற்கடுத்து மார்ச் 1918இல் வழிகாட்டுவோனின் மூன்றாம் இதழும் வெளிவந்திருக்கிறது. அதற்குமேல் என்னவாயிற்று என்று அறிய முடியவில்லை. கிடைக்கப்பெறும் இதழ்களிலிருந்து, தென் மாவட்டங்களின் தலித்துகளிடையே இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே தனித்தன்மையுடன் கூடிய அரசியல் உணர்வு முகிழ்த்துவிட்டது புலப்படுகின்றது. இதன் பின்னணி பற்றியும் வளர்ச்சி பற்றியும் மேல் ஆய்வுகள் தேவை.

ஈழம்:

தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்க வரலாறு

RivaBrown

கே. டானியல்

இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களிடையே குறிப்பாக வட பகுதியில் நிலவி வரும் சாதி அமைப்பு முறைக்கு எதிராக எடுக்கப்பட்டு வந்த நடவடிக்கைகளுக்கான இயக்க பூர்வமான காலத்தை “சுமார் ஐம்பது ஆண்டு காலம்” என்று ஓரளவுக்குக் குறிப்பிடலாம். இந்த ஐம்பது ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் இதன் கோர ரூபம் எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதனை இந்த ஐம்பது ஆண்டு காலக்குறிப்புகளைக் கொண்டு கணக்கெடுத்துக் கொள்வது யாருக்கும் கடினமாக இராது.

பரிணாம வளர்ச்சிக் கணக்கெடுப்பில் இருந்து பார்க்கு மிடத்து நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பின் பிறப்போடு இந்தச் சாதி அமைப்பு முறையும் பிறப்பெடுத்ததென்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமாயினும் இங்கு இந்த சாதி முறைக்கு எதிரான பொது இயக்கங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்ட காலத்தைக் கணக்கிற் கொண்டுதான் இதன் வயது ஐம்பது ஆண்டு களுக்குக் கணக்கிடப்படுகிறது.

தமிழ் மக்கள் தங்கள் பாரம்பரியப் பிரதேசம் என உரிமை கொண்டாடும் பிரதேசங்களுள் கேந்திரப் பிரதேசமாகக் கணிக்கப்படும் வடபிரதேசம் எங்கும் உள்ள கிராமப்பிரிவுகளுக்குச் சென்று உன்னித்து ஊடுருவிப் பார்த்தால் இந்தச்

சாதி அமைப்பு முறையின் சின்னங்களைத் தரிசிக்கமுடியும். கிராமங்களில் அமைப்பு முறையும், ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதிகளும், அவர்கள் வசிப்பிடங்களுக்குச் செல்லும் பாதைகளும், அவர்கள் வாழும் நிலங்களும், அவைகளைச் சுற்றியுள்ள பிரதேச நிலங்களின் நிலத்தோம்புப் பெயர்களும், ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரு ஆலயங்களும், குளங்களும், கிணறுகளும், மடங்களும், வேறுமடல் சரித்திரச் சின்னங்களும், கால் நடைகளின் பட்டிக் குறிகளும், வீதிப் பெயர்களும், கிராமப் பெயர்களும், பேச்சு முறைகளும், பழக்க வழக்கங்களும், நன்மை தின்மை வைபவங்களின் நடை முறைகளும், மிகவும் தீண்டப்படாதாருடன் தொடர்பு கொள்வதற்காகச் சங்கடப் படலையோடு கூடிய படிவைத் தலைவாயிலும், அதற்குசற்று முன் வரிசையில் (உள்ள சாதியினருடன் பேசிக்கொள்வதற்காக அமைந்த) சவுக் கண்டியும், தம்மோடொத்தவர்கள் மட்டும் உள்ளே வர வசதியாக அமைக்கப்பட்ட நால்சார வீடும் நடு முற்றமும், பாரம்பரிய பெருஞ்சாதி மனிதர்களின் சாதி அமைப்பு முறையினை அனுசரித்து அமைந்த ரூபகச் சின்னங்களாக இருப்பதைத் தெளிவாக உணர முடியும்.

இந்தச் சாதி அமைப்பு முறைக்கும் அதன் வெறியாட்டாங்களுக்கும் சவாலாகத் தலையெடுத்து வந்த எதிர்ப்புச் சாதனங்களுடன்தான் சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனலாம்.

1915-18ஆம் ஆண்டுக்கிடையிட்ட பகுதியில் சுன்னா கத்தைச் சேர்ந்த வி. எம். கந்தையா என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான 'ஆதி திராவிடன்' மாத இதழுடன் இந்தச் சாதி எதிர்ப்பு இயக்கம் மெது மெதுவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும் இந்த 'ஆதி திராவிடன்' அடிப்படையில் சமய சம்பந்தமான வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டிருந்தமையால் சாதி எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் இது பிரதானப்படுத்துமளவுக்குத் தலை நிமிர்ந்து நிற்கவில்லை. இதைத் தொடர்ந்து 1920-25 கால இடைவெளியில் கு. எ. சின்னப்ப என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'மேல் நோக்கம்' என்ற பத்திரிகை ஒரு படி முன்னேறிச் சாதிக் கொடுமையின் தம்மைகளை ஆத்மார்த்தக் கருத்துக்களோடு சேர்த்துக் கொண்டதும், அந்த வேளை அச்சுத்தொழிலில் பயிற்சி பெற்று இன்றும் ஈழகேசரி பொன்னையா என்று கௌரவமாக அழைக்கப்படும் பெரியார் 'முன்னேற்றம்' பத்திரிகையை நெறிப்படுத்தியதும் குறிப்பிடக்கூடியனவாகும். இந்த காலக்கட்டத்தில் தீவிரமான சாதி ஒழிப்பு இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு துணிச்சலுக்கு இலக்கணமாக விளங்கிய அமரர் என்ற பத்திரிகையும், அப்பத்திரிகை மூலமாகப் போராட்டமயமான கருத்துக்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஒடுக்கப்பட்டோர் ஊழியர் சங்கமும்' தான் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வரலாற்றில் ஓர் அத்தியாயத்தின் தொடக்கமாய் அமைந்தது எனலாம்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பட்டுவந்த இன்னல்களுக்கு எதிராக எழுந்துநின்று குரல் கொடுக்கும் பணியில் ஒப்புதல் தெரிவித்துக்கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர்களாக இருந்தவர்களுள் அன்று இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்த ருத்திரகோடீஸ்வர ஐயர், மத்தியூஸ் பாதிரியார், யாழ்பாணக்கல்லூரி அதிபர் லொக்கூட், பிக்கனல் பாதிரியார் ஆகியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாவர். அவ்வேளை இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்து நெவில்ஸ் செல்லத்துரை அவர்களைத் தலைவராகவும் அமர் யேக்கப் ஸ்ரீகாந்தி அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு உதயமாகிய "ஒடுக்கப்பட்டோர் ஊழியர் சங்கத்திற்கு" மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நால்வரும் போஷகர்களாக இருந்தமையிலிருந்து அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை சாதி ஒழிப்புப் போராட்டத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மட்டும் தன்னந்தனியாக நிற்கவில்லை என்பதும், காலத்துக்குக் காலம் நல்லெண்ணம் கொண்ட மக்கள் பலரும் ஒத்தாசை நல்கியுள்ளனர் என்பதும் புலனாகின்றது.

இந்தப் போஷகர்களில் மூவர் வெள்ளையர்கள் ஆதலால் அவர்கள் பிரதானப்படுத்த படவில்லையாயினும், உருத்திர கோடீஸ்வர ஐயரைப் பொறுத்தவரை அவர் சாதித் தமிழர்களின் கண்டனங்களுக்கும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கும் இலக்காக வேண்டியதாயிற்று. இதே போல் இந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைமகனாகிய யோவேல் போல் எண்ணற்ற எதிர்ப்புகளுக்கும் பயமுறுத்தல்

களுக்கும் முகங்கொடுத்துப் பெருமையைச் சம்பாதிக்கத் தவறவில்லை.

1927ஆம் ஆண்டுக் காலக்கட்டத்தில் இலண்டனிலிருந்த தனது நண்பர் மூலமாக இலங்கை வாழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளை, இலண்டனில் குடியேற்ற நாடுகளின் பிரச்சனைகளைக் கவனிக்கவென நிறுவப்பட்ட சபைக்குத் தெரிவித்ததில் அமரர் யோவேல் போல் அவர்கள் எடுத்த முயற்சியின் பலபலனாக டொனமூரைத் தலைவராகக் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்த அறுவர் அடங்கிய கமிஷனாகும். 'வயது வந்தோருக்கு வாக்குரிமை அளித்தல்' என்ற கொள்கையின்கீழ் அன்று குடியேற்ற நாடுகளின் காரிய தரிசியாக இருந்த அமெரி என்ற ஆ. யினால் நியமிக்கப்பட்ட டொனமூர்க் கமிஷனுக்கு எதிர்ச்சாட்சியமளிக்க சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் இலண்டன் மாநகரம் சென்றதிலிருந்துதான், "பஞ்சமச் சாதியிடம் வாக்குக் கேட்டுச் சாதிமாண்கள் யாசகம் போவாரோ?" என்ற கேள்வி சாதிமாண்களிடையே ஆக்ரோஷமாக எழுந்து சாதி அடக்குமுறைகள் கோர வடிவங்களை எடுத்தன, என்பது முக்கிய கவனத்துக்குரியதாகும். பின்னர் இங்கே டொனமூர் கமிஷன் "வயது வந்தோருக்கு வாக்குரிமை" கிடைப்பதன் மூலம் பல உரிமைகளை அவர்கள் அடைய வழி பிறக்கும் என அறிக்கை மூலம் பிரகடனப்படுத்தியபோதும் உள்நாட்டு அரசு இயந்திரங்களைப் பெருஞ்சாதியினரே ஆளுமை நடத்தி வந்தமையால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டவைகள் நடந்தேறவில்லை. பதிலுக்கு அடக்குமுறைகள் அதிகரித்தன. அரசு இயந்திரங்கள் தீவிரமடைந்தன. விதானை, உடையார், மணியகாரன் என்ற பதவிகளில் குந்தியிருந்தவர்கள், காவல் படையினரைச் சேர்ந்தவர்கள் சிவில் சேவை அதிகாரம் வகித்தவர்கள் உட்பட சகல பிரிவினரும் தேசவழமைச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் துரித கதியில் செயற்படத் தொடங்கினர். இவைகளைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மதமாற்றம் போன்ற குறுக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். இதனால் ஒரு சில சிறிய அளவிலான மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின என்பது உண்மையே.

அந்தக் காலத்துத் திண்ணைப் பள்ளிகளுக்குள் கூட அனுமதி கிடைக்கப்பெறாத மக்களுக்குப் பிற மதப் பாடசாலைகள் சற்று வழிவிட்டன. சுற்றுப்புறச் சார்புகளை மீறிப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்ற பலர் தண்டிக்கப்பட்டனர். இம்சிக்கப்பட்டனர்.

பகிரங்க வீதிகளில் தலைநிமிர்ந்து நடமாடத் தடை - சுடலைகளில் பிணம் சுடத் தடை - பொது ஸ்தாபனங்களின் உள்நுழையத்தடை - சுதந்திரமான வாகனப் போக்குவரத்துக்குத் தடை - கோவிற் பக்கம் செல்லத்தடை - மேளம் அடிக்கத்தடை - மீசை விடத் தடை - கடுக்கன் அணியத் தடை - குளங்களில் குளிக்கத் தடை - பந்தல் போட்டு வெள்ளை கட்டத்தடை -

இயற்கை மரணத்தை எதிர் நோக்கி நிற்கும், நயினார் அல்லது நயினாத்தி மரணப் படுக்கையிற் கிடக்கும்போது கண், வாய் பொத்த கோவியன், அல்லது கோவிச்சி காத்திருக்க வேண்டும். மரணம் நிகழ்ந்த பின்பு சகல தொண்டு வேலைகளையும் கோவியக் குடும்பம் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

முழங்கால் மட்டத்திற்குக் கீழ் வேட்டி அணியவும், மேல் அங்கி அணியவும், சால்வை போடவும் தடை - வண்டியில் ஆசனத்தட்டில் ஏறியிருக்கத் தடை - புகை வண்டியின் ஆசனங்களில், பஸ் ஆசனங்களில் இருக்கத்தடை - கடை போன்றவை வைக்கத்தடை - செய்த வேலைக்குக் கூலி கேட்கத்தடை - குழந்தைகளுக்கு நல்ல பெயரிடத் தடை - பால்மாடு வளர்க்கத்தடை - விறுமர், அண்ணமார், காளி, பெரியதம்பிரான், வீரபத்திரர், வைரவர், நாச்சிமார், காத்தவராயர் ஆகிய தெய்வங்களின் பெயர்களை விட ஏனைய பெயர்களில் கோவில்களை அமைக்கத்தடை - குடை பிடிக்கவும், வெள்ளை வேட்டி அணியவும், செருப்பு அணியவும் பெண்கள் குடுமி போட்டுக் கொள்ளவும் தடை - தாவணி போடத்தடை தங்கத்தாலி, நகை நட்டுக்கள் அணியத் தடை இப்படித் தடை வரிசையோ கணக்கற்றவை. இவை யாவும் தேச வழமை என்ற மதிப்பீட்டுக்கு உட்பட்டவையாகவே கணிக்கப்பட்டன.

சர்வ சன வாக்குரிமைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முறையில் இராமநாதன் துரை அவர்கள் இலண்டன் சென்றிருந்தபோது அவரைத் தலைவராக, கொண்டிருந்த சைவசித்தாந்த சபைக்குத் தற்காலிகத் தலைவராக ஆறுமுக நாவலரின் மருமகனாகிய த. கைலாசப்பிள்ளை அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அப்போது பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சைவ சிந்தாந்த அறக் கல்விப் போதனைக்காக மாநாடு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. அப்போது திரு. யோவேல் போல் அவர்களால் உந்தப்பட்ட கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த ஒடுக்கப்பட்டோர் சிலர், தாமும் சைவ சித்தாந்த அறக் கல்வியைப் பெற வேண்டும் என்று கோரி, மாநாட்டுத் தலைவர் கைலாசப்பிள்ளை மறுக்கவே. அறக்கல்விக்கு அனுமதி கேட்டுப் போயிருந்த ஒடுக்கப்பட்டோர், அவரின் மறுப்பை எழுத்தில் பெற்று, டொனமூர்க் கமிஷனுக்கு தந்தி மூலம் இலண்டனுக்கு அனுப்பிவைத்தனர். அந்த வேளையும் உயர்சாதியைச் சேர்ந்த நாகநாதி அதிகாரம், இலங்கைச் சட்டசபை உறுப்பினராக இலண்டனில் இருந்த தம்பிமுத்து ஆகியோர் இந்த மக்களுக்கு ஆதரவாய் இருந்தனர். நம்மவர் துணிந்து செயற்பட்டமையால்தான் இராமநாதன் துரை அவர்களின் இலண்டன் பிரயாணம் தோல்வியில் முடிந்த தெனலாம்.

1930ம் ஆண்டுக்காலப் பகுதியின் ஹண்டி. எச். பேரின்ப நாயகத்தைத் தலைவராகவும், செனட்டர் நாகலிங்கம், ஒறேற்றர் சுப்பிரமணியம், கலைப் புலவர் நவரத்தினர், ஏ. எஸ். கனக ரத்தினம் ஆகிய முக்கியஸ்தர்கள் உட்பட ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கிய இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற ஸ்தாபனம் தோன்றியது.

இந்த ஸ்தாபனம் பல தேசியப் பிரச்சினைகளைக் கொண்டிருந்தபோதும், சாதி ஒழிப்பு விவகாரத்தில் பெருமளவு செயற்பட்டு, "சம ஆசனம் - சம போசனம்" என்ற கொள்கையை ஏற்று நாடெங்கும் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டது. அப்போது இவர்களுக்குச் சாதிமான்களால் கிடைத்த எதிர்ப்புகள் பெருமளவாகும். இதன் பிரச்சாரத்திற்கென தமிழக தமிழறிஞர் திரு. வி. க. அவர்கள் அழைக்கப்பட்டு, சமநதி சமபோசனப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதும் அவர் திரும்பிப்போன மறுகணமே அவர் பேசிச் சென்றதும், சம ஆசன நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதுமான பல பாடசாலைகள் தீயிட்டு எரிக்கப்பட்டன. வசாவிளான் வடமுலை, ஒட்டகப்புலம்,

சுளிபுரம், புன்னாலைக்கட்டுவன், காங்கேசன்துறை, பருத்தித் துறை ஆகிய இடங்களில் சுமார் 14 பாடசாலைகள் சாதி வெறியர்கள் வைத்த தீயில் வெந்து சாம்பராயின.

1931இல் வரவிருந்த ஆட்சிமன்றத் தேர்தலைத் தமிழர் களின் உரிமைக்காகப் பகிஷ்கரிக்கத் திட்டமிட்டுப் பிரசாரம் செய்துவந்த வாலிபர் காங்கிரசினர், அவ்வேளை சாதி வெறியர்களின் கோபாக்கினிக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய தாயிற்று. இந்தக் காலக்கட்டத்தோடு வீறுகொண்டெழுந்து நின்ற சாதி வெறியர்கள் கிராமப் புறங்கள் எங்கும் தங்கள் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். அத்தாக்குதல்களுக்கு முதன்முதலில் பலியிடப்பட்டவன் புத்தூர்ப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஒடுக்கப்பட்டவன் ஒருவனாகும். டீதி மிகுதியால் பனை மரத்தில் ஏறி இருந்த ஒரு அப்பாவிப் பஞ்சமன் மரம தறித்து வீழ்த்தப்பட்டு - கொல்லப்பட்டு - அந்த மரத்தின் அடியி லேயே கொழுத்திப் பிடி சாம்பராக்கப்பட்டான். ஏனைய கிராமப்புறங்களில் இல்லாத அளவில் புத்தூர்ப்பிரதேசத்தில் நில ஆதிக்கமுறையும், சாதி ஒடுக்கு முறையும் மேலோங்கி யிருந்தன என்பதற்கு இன்றும் அழியா அடையாளச் சின்னங்கள் பல உண்டு. பல பாரம்பரிய குடும்பங்களின் பழைய நால்சார் வீடுகளில் இன்றுவரை பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ள பல்லக்குகளும், வீட்டு முற்றங்களின் நீள வரிசைகளில் சுற்றுவட்டாரத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட பல பாரம்பரிய பல அளவுகள் கொண்ட பொருக்குப் பட்டையற்ற நேர்மரங்களும் இன்றைய அமைப்புக்கு சற்று வேறுபட்ட, சற்று உயர்ந்த அமைப்பிலுள்ள ஏர்க் கலப்பைகள் இடம் பெற்றுள்ளதும் இன்றும் நாம் பார்க்கக்கூடிய சின்னங்களாகும். அக்காலத்தில் பல்லக்கு முதலி குடும்பம் எனப்படுவோர் தங்கள் பிரயாணத்திற்குப் பயன்படுத்திய பல்லக்குகளைச் சுமந்து செல்லக் கோவியர் சமூகத்தினரை அமர்த்தி வைத்துக் கொண்டிருந்ததையும், ஊரிலுள்ள பஞ்சமர்களிடையே ஏற்பட்ட குற்றங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க, அளவான மரத்தைப் பார்த்து அவர்களைக் கைகொடுக்க வைத்துச் சவுக்கடி கொடுத்து தர்பார்த்தன வழக்கத்தையும் மாட்டுக்குப் பதிலாக, அடிமை மனிதனை ஏரில் பூட்டி, உழுது பயிரிட்டமையும் இந்த அடையாளச் சின்னங்கள் இன்றும் நினைவுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

கலியாணப் பெண்களுக்குச் சீதனம் கொடுக்கும்போது அந்தச் சீதன வரிசையில் ஒரு கோவியனும், ஒரு பள்ளியும் நிச்சயமாக இடம் பெற்றே தீரவேண்டும் என்பது இறுக்கமான நடைமுறையாயிருந்தது.

இந்தக் குடும்பங்களின் மரண வீடுகளில் தொண்டு வேலைகள் புரியும் வரிசைகள் சில இன்று வரை இருந்த வருவதைக் காணலாம்.

இயற்கை மரணத்தை எதிர் நோக்கி நிற்கும், நயினா அல்லது நயினாத்தி மரணப் படுக்கையிற் கிடக்கும்போது கண் வாய் பொத்த கோவியன், அல்லது கோவிச்சி காத்திருக், வேண்டும். மரணம் நிகழ்ந்த பின்பு சகல தொண்ட வேலைகளையும் கோவியக் குடும்பம் செய்து முடிக்க வேண்டும். மரணித்தது ஆணாக இருப்பின் 'பரியாரி' என்று இவர்களால் அழைக்கப்படும் அம்பட்டன் பிணத்துக்குச் சவர செய்வதும், 'கட்டாடி' என்று அழைக்கப்படும் வண்ணா தனது சேவைகளைச் செய்வதும் முதன்மையான அடிமை

பழைய நால்சார் வீடுகளில் இன்றுவரை பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ள பல்லக்குகளும், வீட்டு முற்றங்களின் நீள வரிசைகளில் சுற்று வட்டாரத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட பல பாரம்பரிய பல அளவுகள் கொண்ட பொருக்குப் பட்டையற்ற நேர்மரங் களும் இன்றைய அமைப்புக்கு சற்று வேறுபட்ட, சற்று உயர்ந்த அமைப்பிலுள்ள ஏர்க் கலப்பைகள் இடம்பெற்றுள்ளதும் இன்றும் நாம் பார்க்கக்கூடிய சின்னங்களாகும்.

இதேபோன்றே பூநகரிக் கொலை, வீடெரிப்பு வழக்கு கள் கண்டி நீதிமன்றத்தின் பின்பு கொழும்பு நீதிமன்றத் திலும் விசாரனைக்கு எடுக்கப்பட்டுக் குற்ற வாளிகள் தண்டிக்கப் பட்டனர். அப்போதைக்கப் போது அவ்வப்பகுதிகளில் நடந்த சாதி அடக்குமுறைத் தாக்குதல்களுக்கெதிராகச் சட்ட நடவடிக்கைகள் மூலம்

இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியாதென்பதைச் சிறிய அளவில் இவர்கள் உணர்ந்து கொண்டமைதான் சில அரசியல் இயக்கங்களுக்கான ஆதரவுக்குரலையும் இவர்கள் வைக்க முற்பட்டமைக்கான காரணமாயிற்று. இந்த முயற்சியின் முதலாவது பலனாகச் சங்கானையைச் சேர்ந்த பொன்னர் என்பவர் கிராமச் சங்க உறுப்பினர் ஆகவும் பளையைச் சேர்ந்த செல்லையா என்பவர் கிராமச் சங்க உறுப்பினராகவும் வந்தனர். கிராமச் சங்க உறுப்பினர் பொன்னர் முதல்முதல் கிராமச்சங்க கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது கைத்தறி நெசவுக்கிடங்கு அமைத்து அதில் கால் செருகிக் கொண்டு உட்காரும்படியும் செல்லையா சென்றபோது, தென்னைமர அடிக்குற்றி ஆசனமாக வைக்கப்பட்டிருந்தமையும் தமிழர்களின் ஜனநாயக அமைப்பு முறையின் சரித்திரத்தில் குறைந்த பட்சம் பித்தளை எழுத்துக்களாலேனும் பொறித்து வைக்கப்பட வேண்டியவையாகும். அத்தோடு அந்தக்காலகட்டத்தோடு ஒட்டிய ஐந்தாண்டு இடைவெளியில் எரிக்கப்பட்ட வீடுகள் என்று கணக்கை நிரைப்படுத்தினால் அவை

பூநகரி	- 26
காரைநகர்	- 10
கரவெட்டி	- 14
ஊர்காவற்றுறை	- 5
பருத்தித்துறை (சல்லி)	- 3

கன்பொல்லை, கரவெட்டி மேற்கு, கலட்டி, கட்டுவன், இளவாலை, நாரந்தனை மேற்கு, பளை, அல்லைப்பிட்டி, புத்தூர், சங்கானை மொத்தமாக 65இற்குக் குறையாதுதான் அமையும்.

இந்த இடைக்காலத்தின் சாதி வெறி நடவடிக்கைகளில் பலியான உயிர்கள் என்று குறிப்பிடும்போது

பண்டித்தலைச்சி	- 3
பூநகரி	- 3
சண்டிலிப்பாய்	- 1
வில்லாண்டி	- 1
ஊரெழு	- 1
நயினாதீவு	- 1
பருத்தித்துறை-சந்தாத்தோட்டம்	- 1
காரைநகர்	- 1
கெருடாவில்	- 1
புத்தூர்	- 1
கோண்டாவில்	- 1

தன் தொண்டுகளாகும். இவைகளுக்குப் பின்பு பிரேத ஊர்வலத்தில் நடைமுறை வரிசை பார்ப்பதற்கே மனங் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

கட்டை கத்தி அடுக்கும் பள்ளர் பச்சையான கட்டை குத்திகளைச் சுமந்து கொண்டு முன்னே செல்ல, அதை அடுத்து மாராயச் சாதிப் பெண்கள் குடமுதி நடக்க,

அதை அடுத்து 'சாம்பான்' என்ற பறையன் பறை கொட்டிச் செல்ல, அதன் பின்னே வண்ணான் நில பாவாடை விரித்து வர நான்கு கோவியர்கள் பாடை காவியும், நாலு கோவியர்கள் மேலாக்குப் பிடித்தும் வர, கடைசியில் பரியாரி என்ற அம்பட்டன் பாடைக்குப் பொறி எறிந்து நெருப்புச் சட்டி தூக்கிவரும் காட்சி சாதி முறையின் பூரண வெளிப்பாடாகும். சகல விதமான அடிமை குடிமை முறைகளோடு நடந்து வந்த வைபவ முறைகளில் பெரிய அளவு மாற்றங்கள் எதுவுமே இல்லாது இன்றுவரை அவை நடைமுறையில் இருப்பதைக் காணலாம்.

ஒடுக்கப்பட்ட ஊழியர் சங்கம் சற்று விரிந்து பரந்ததன் பலாபலனாய் 1940ஆம் ஆண்டில் ஒடுக்கப்பட்ட சகல மக்கள் பிரிவினரையும் உள்ளடக்கிய சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையாக பரிணமித்தது.

அன்று சமூக சிறுசிறு இயக்கங்களோடும், தனித் தனியாகவும் இருந்து செயற்பட்டு வந்த எஸ்.ஆர். யேக்கப் காந்தி, ஆம். செல்லதுரை, ரீ. ஜேம்ஸ், வீ. ரீ. கணபதிபிள்ளை, எம். சி. சுப்பிரமணியம், எம். ஏ. சி. பென்சமின், எஸ். நடேசு, ஜீ. நல்லையா, வீ. ரீ. அரியகுட்டிப் போதகர், ஜீ. எம். பொன்னுத் துரை, யோனா, யே. டி. ஆசீர்வாதம், எம். வி. முருகேசு, விஜயரட்ணம், பேப்பர் செல்லையா, ஏ. பி. இராஜேந்திரா ஆகியயோர்களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு தோற்றுவிக்கப் பட்ட இந்த ஸ்தாபனம் உடனடியாகவே பல சாதிக் கொடூர நடவடிக்கைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. வில்லுண்டி மயானத்தில் முதலி சின்னத்தம்பி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதும், பூநகரியில் நடந்த சாதி வெறியினால் மூவர் உயிர் இழந்ததும் 26 வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதும் இந்தக் காலகட்டத்தில் தானாகும்.

யாழ்ப்பாணத்து நீதிமன்றத்தில் முதலி சின்னத்தம்பியின் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தபோது நியாய துரந்தரர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்திக்கொண்டு முதலி சின்னத்தம்பிக்கான பக்கத்துக்கு வழக்காட மறுத்தபோது திரு. தம்மகுலசிங்கம் அவர்கள் ஒருவர் மட்டுமே சாதிமாண்களின் ட்டுப்பாட்டை உடைத்துக்கொண்டு வழக்குரைக்க முன் வந்தார். இதன்மூலம் தனது நல்லெண்ணத்தைக் தெரிவித்துக் கொண்டபோதும் மகாசபைக்கு அது போதுமான ஆதரவாகப் படாமையால் கொழும்பு நீதிமன்றத்துக்கு வழக்கை எடுக்க அப்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சிங்கள நியாய துரந்தரர்கள் தவியோடு முயற்சித்து வெற்றி கண்டதுடன் கொழும்பு விசாரணையில் மூவர் தண்டிக்கப்படவும் வைத்தனர்.

புன்னாலை	- 1
கம்பர்மலை	- 1

இக்கட்டுரைக்குள் அடக்கப்படாத 68க்குப்பின் சம்பவங்களால் இழக்கப்பட்ட உயிர்கள் பற்றிய குறிப்பு:

சங்கானை	- 3
கன்பொல்லை	- 3
கரவெட்டி	- 3
அச்சவேலி	- 1
சண்டிலிப்பாய்	- 1
பளை	- 2
மிருசுவில்	- 1

என நிரைப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

உயிர்ச்சேதமற்ற துப்பாக்கிச்சூடு, வாள்வெட்டு, கத்திக்குத்து, எலும்புமுறிவு, மானபங்கம் ஆகியவை என்று குறிப்பிடும் போது யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் எத்தனை சிறு கிராமங்கள் உள்ளன என்று கணக்கெடுத்து சிறு நகர் எத்தனை இருக்கிறது என்று பார்த்து இரண்டையும் சேர்த்துக் கணக்கெடுத்துச் சராசரி 75இனால் பெருக்கினால் வரும் எண்ணிக்கை எதுவோ அதுதான் உத்தேச ஆனால் சரியான கணக்காகும். இந்தக்

காலக்கட்டத்தில் விசேடமாக நடைபெற்ற இன்னொன்று குறிப்பிடப்படவேண்டியதாகும். சோல்பரிப் பிரபு தலைமையிலான ஒரு கமிஷன் இந்தச் சாதி அடக்கு முறையின் விசாரணைக்காக நியமிக்கப்பட்டது. இந்தக் கமிஷனுக்குச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையினர் ஒரு விபர வியாக்கியானக் கொத்துச் சமர்ப்பித்திருந்தனர். இந்த வியாக்கியானக் கொத்துச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுதான் தாமதம். அப்போது பருத்தித்துறைத் தொகுதிப் பாரளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் மகாசபையினரை சென் சார்ன்ஸ் பாடசாலையில் சந்தித்து அந்த வியாக்கியானக் கொத்தை மீளப்பெறும் படையும் தான் சகல சாதிப்பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து வைக்க ஆவன செய்வதாகவும் கூறினார். இதை மகாசபையினர் நிராகரித்தனர்.

அதன் பின் மகாசபையினர் சோல்பரியால் அழைக்கப்பட்டனர். பத்துப்பேர் கொண்ட ஒரு குழு கொழும்பு சென்று விபரக் கொத்தின் வியாக்கியானத்தைத் தெளிவு படுத்தியதின்மேல் சோல்பரி இதை ஏற்றுத் தனது யாழ்ப்பாண வருகையின்போது சாதி ஒடுக்குமுறைக்குட்பட்ட ஒரு கிராமத்தைக் காட்டும்படியும் கேட்டு இந்த காரியத்தைத் தான் வந்து பார்க்கும் வரை ரகசியமாக வைத்திருக்கும்படிக் கூறினார். குறிப்பிட்டப்படி சோல்பரி யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது நெல்லியடிச் சந்தியில் பொன்னம்பலம் அவர்களால் பெருவரவேற்பு ஒன்று

அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இந்த வரவேற்பு முடிந்த பின் இரகசியத்திட்டத்தின்படி பருத்தித்துறை வாடிவீட்டிலிருந்து சோல்பரி பிரபுவை மகாசபையினரைச் சேர்ந்த எம். சி. சுப்பிரமணியம், டி. ஜேம்ஸ். வீ. ரீ. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் அழைத்துச்சென்று கன்பொல்லைக் கிராமத்தைக் காட்டினர். இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன் சாதி வெறியர்களினால் தீயிடப்பட்டுப் புகைந்துகொண்டிருந்த வீடொன்றையும். சோல்பரி பார்த்துக்கொண்டு திரும்பியபின் குறிப்பிட்ட மூவரும் பஸ் எடுப்பதற்காக நெல்லியடிக்கு வந்தனர். இவைகளை அவதானித்திருந்த சாதி வெறியர்கள் மூவரையும் சிறைப்பிடித்து எம். சி. சுப்பிரமணியம் அணிந்திருந்த கதர் சால்வையாலேயே சுற்றி மூவரையும் கட்டி நைய்யப்புடைத்து பட்டப்பகலில் நெருப்பு வைக்க முற்பட்டனர். அந்த வேளை தற்செயலாக டாக்டர் பஸ்தியான் என்பவரும் மூன்று பொலிசாரும் காரில் வந்தபோது சாதி வெறியர்களின் தீவைப்பு முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டு மூவரும் காப்பாற்றப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவம் இன்று பகிரங்கப் படுத்தபடுவதை சாதித்தமிழர் பரம்பரையாக வந்தவர்கள் கூட விரும்பமாட்டார்கள்.

1949 செப்டம்பர் 14ஆம் திகதி அப்போதைய உள்நாட்டு மந்திரியும் கிராம அபிவிருத்தி மந்திரியுமாயிருந்த ஒலிவர் குணத்திலக அவர்கள் இந்துக்கோவில்களில் பலியிடுதல் நிதி

நிர்வாகம் பற்றியும் தனக்குக் கிடைத்த குற்றச்சாட்டுகளை யோசிக்கக் கீழ் சபையிலும், மேல் சபையிலும் அங்கத்தவர்களான தமிழ் உறுப்பினர்களை அழைத்துச் சம்பாசித்தார். அப்போது திரு. சி. சிற்றம்பலம் இவைகளைவிட ஒரு பகுதியினரைக் கோவிலுக்குள் விடாது தடுத்து வைத்தல் பெருங்குற்றம். எனவே இதை முதல் பிரச்சனையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ப பிரேரிக் கசெனட்டர் பெரிய சுந்தரம் இதை ஆதரிக்க இந்த ஆலய வழிபாடு விடயம் பற்றித் தனியாக விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் நியமிக்கிறேன் எனக்கூறி வாய்மூலம் நேருக்கு நேராகவும் எழுத்து மூலமாகவும் கமிஷனுக்குச் சாட்சியங்கள் அளிக்கப்பட்டன. வடக்கில் சுமார் அறுபது ஸ்தாபனங்களினதும் கோவில் நிர்வாகிகள் குருக்கள் என்ற விதத்தில் 80 பேர்களினதும்

வசதி படைத்த கொழும்பு வாசிகளின் ஸ்தாபனங்கள் 13இனதும் தனியானவர்கள் 12பேரினதும் சாட்சியங்கள் பதிவாகின. ஆலயப் பிரவேசத்தை ஆதரித்த விதத்தில் யாழ்ப்பாணம் காந்தி நிலையம், மனோகரா சேவா சங்கம்; சுன்னாகம் தாழ்த்தப்பட்டோர் ஐக்கிய சங்கம், தேவரையாள் சைவ கலைஞான சபை, பருத்தித்துறை திராவிடர் கலைமன்றம் ஆகியவை தர்க்க ரீதியான முறையில் ஆலய வழிபாட்டை வலியுறுத்தி நின்றன. அத்துடன் வடபகுதியிலுள்ள ஸ்தாபனங்களையும், தனி மனிதர்களையும் தவிர்ந்த ஏனைய ஸ்தாபனங்

களும் தனி மனிதர்களும் நூற்றுக்கு நூறு இந்தத் தர்க்க நியாயங்களுக்குச் சார்பாகவே சாட்சியமளித்துள்ளனர். இதற்கு மாறாகச் சாட்சியம் கொடுத்தவர்களுடைய தர்க்க நியாயங்களுள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனிதப் பிறவிகள் அல்லர், என்ற கருத்துக்களே பொதுவில் பரவலாக இடம் பெற்றிருந்தன.

இந்த விசாரணைக்குப் பின்னால் கனகரட்ணம் கமிஷன் கொடுத்த அறிக்கை முடிவால் ஏற்றப்பட்ட மாற்றத்தில் முக்கியமாக அன்றைய அரசாங்க அதிபரான சிறீகாந்தா, நீதிபதியான சிறீல்கந்தராசா, மானிப்பாய் வைரமுத்தர் ஆகியோர் உட்படப் பலர் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் 50ஆம் ஆண்டுக்காலத்தில் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலைத் திறக்க வைத்ததெனலாம். இதைத்தொடர்ந்து 56ஆம் ஆண்டுகால வரை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் இயக்கங்கள் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் தலைமையின் கீழ் வரவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்ததுடன், இலங்கையில் நடந்த அரசியல் மாற்றத்தையும் பயன்படுத்திச் செயற்பட ஆரம்பித்து, இளம் தலைமுறையினரையும் சற்று உள்ளடக்கிக் கொண்டது.

முதன்முதலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இந்து சமய வழிமுறைகளில் தமக்கென பாடசாலை ஒன்றை அமைக்கும் முயற்சியில் வதிரியைச் சேர்ந்த கா. சூரன் என்பவர் எடுத்த விடாமுயற்சியால் 1914ஆம் ஆண்டிலேயே வதிரி தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி அமைக்கப்பட்டதும், அதைத் தொடர்ந்து கல்வி அடிப்படையான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதும், அப்பகுதி மக்கள் மேலும் முன் செல்ல உதவியதெனலாம்.

1940 - 41 கலப் பகுதியில் டி. ரீ. ராமுவேலைத் தலைவராகவும் கவிஞர் செல்லையாவைக் காரியதரிசியாகவும், சைவப் புலவர் வல்லிபுரத்தைத் தனாதிகாரியாகவும் கொண்டு தொடக்கப்பட்ட வடமராட்சி சமூக சேவா சங்கம், வடமராட்சிப் பகுதியில் தொடக்கப்பட்டபோது அப்பகுதியைச் சேர்ந்த பல உயர்சாதி இந்துக்களும் அதற்கு ஆதரவளித்து உற்சாகப் படுத்தினர்.

1944-46ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் அச்சங்க மாநாடொன்றில் தலைமை உரையாற்றிய டாக்டர் பசுபதி என்பவர் 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை கோவிலுக்குள் அனுமதிக்காத வரையில் நான் இன்றிலிருந்து கோவிலுக்குள் போக மாட்டேன்' என்று சபதம் எடுத்துக்கொண்டார். இந்தச் சபதத்தை அவர் தம் உயிர் உள்ளவரை - நீண்ட காலம் கடைப்பிடித்தே வாழ்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்ற பல சம்பவங்கள் மறப்பதற்கரியனவே!

1956ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் மகாசபையின் இணைக்காரிய தரிசிகளாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட இ. வி. செல்வரட்ணம், கவிஞர் பசுபதி திரு. எம். சி சுப்பிரமணியம் தலைமையில் எடுத்துக் கொண்ட நடைமுறை வேலைகளுக்கு நாடெங்குமிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகுதி களிலிருந்து ஆதரவு

அந்த வேளை தற்செயலாக டாக்டர் பஸ்தியான் என்பவரும் மூன்று பொலிசாரும் காரில் வந்தபோது சாதி வெறியர்களின் தீவைப்பு முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டு மூவரும் காப்பாற்றப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவம் இன்று பகிரங்கப் படுத்தபடுவதை சாதித்தமிழர் பரம்பரையாக வந்தவர்கள் கூட விரும்பமாட்டார்கள்.

கிடைத்தது. அதன் பெறுபேறுகளாக 14க்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகள் அமைய வழி பிறந்தமையாலும், அந்தக்கால வடபகுதி முதலாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினரான பொன் கந்தையா அவர்களின் துணிவான, நேரடியான ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தமையாலும் இந்த இளைய தலைமுறையினர் மேலும் உற்சாகமுடன் செயற்பட்டனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குரலின்கீழ் பல சாதியினரையும், பல மதத்தினரையும் பெருவாரியாகக் கலந்து கொள்ள வைத்த அனுபவத்திலிருந்துதான் 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்' பிறப்பிக்கப்பட்டதாகும். பல பிற்போக்காளராலும், தமிழர் அரசியல் இயக்கங்களாலும் ஒருமுகமாக இந்த எழுச்சி எதிர்க்கப்பட்டபோது பெருஞ்சாதித் தமிழர் வழிவந்த திரு. என். சண்முகதாசன் அவர்களால் தலைமை தாங்கப்பட்ட இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்த எழுச்சியை ஏற்று ஒத்துழைப்புத் தர முன்வந்ததோடல்லாமல் ஆக்கபூர்வமான காரியங்களில் நேரடியான ஒத்துழைப்பையும் நல்கியது. இந்த செயற்பாடு அதுவரை திறக்கப்படாது யாழ்நகர் எங்குமிருந்த தேனீர்க் கடைகளையும் யாழ் நகருக்குப்பால் கிளிநொச்சி, வவுனியா ஆகிய இடங்களில் தேனீர்க்கடைகளையும் திறப்பதற்கு வாய்ப்பளித்தது. மகாசபையின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் இருந்துதான் பொதுவான ஒரு அரசியல் உணர்வையும், சமூக மாற்றத்திற்கான செயற்பாட்டில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பங்கையும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பகுதியெங்கும் பரப்பமுடிந்தது.

ஆரம்ப காலத்தில் சென்ற சபையில் ஏ. பி. இராசேந்திரா அவர்களுக்கு நியமனம் கிடைத்த பின்னும் சிறிதளவேனும் நகர்ந்து கொடுக்காத சாதிமுறையில் சற்றுத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்தத் தலைமையின் நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்புதான் என்பதைத் துணிந்து கூறிவிடலாம். இதே போன்ற பிற்காலப் பகுதியில் திரு. ஜீ. நல்லையா அவர்களுக்குப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தபோதும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பலபலன்கள் கிடைத்து விடவில்லை. இதிலிருந்து அரசாங்க மட்ட நியமனங்களைவிட இயக்க ரீதியான காரியங்களும், நடவடிக்கைகளுமே உரிமைகளை வென்றெடுக்கக் கூடியனவென்பது புலனாயிற்று.

திருவாளர்கள் சுப்பிரமணியமும், நல்லையாவும் பதவிகள் பெறாத காலத்தில் மக்கள் பெற்றுவந்த பேறுகளை அவர்கள் பதவி வகித்த காலங்களில் பெற முடியவில்லை. இதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்வர்.

56க்கும் 66க்கும் இடையே உள்ள காலப்பகுதியில் சமூக ரீதியில் சலுகைகளைப் பெறும் முயற்சியில் சற்று வெற்றிகாண முடிந்ததே யன்றி அந்தச் சலுகைகளால் சமூகக் கொடுமைக்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை. இதற்கான காரண காரியங்களைத் தேடிப் பிடிப்பதில் அரசியல் கோட்பாடுகளுக்கூடான முயற்சிகள் நடந்தன. இதன் பிரதிபலிப்பாகவே 57ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில்

சமூகக் குறைபாடுகள் நீக்கச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது சட்டமாக்கப்பட்டபோது சாதி கொடுமைகளிலிருந்து முற்றாக விடுபட இது வழிவகுக்கும் எனப் பலரும் நம்பினர். ஆனால் அந்தச் சட்டம் ஒரு பரீட்சார்த்த முன்னறிவித்தல் போலவே நிலப் பிரபுத்துவ கெடுபிடிக்குட்பட்ட அரசு யந்திர சேவையாளர்களின் ஆளுகைகளுக்கு உட்பட்டுத் தானாக அட்டை போலச் சுருண்டு கொண்டது.

இந்த நிலைமையை நன்கு உணர்ந்துகொண்ட இளம் சந்ததியினர் 1966 அக்டோபர் 21இல் 'சாதி ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்து' என்ற சுலோகத்தைத் தூக்கிப் பிடிக்க ஆயிரக்கணக்கிற் திரண்டு சுன்னாகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாண நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

இவர்கள் மேல் குண்டாந்தடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. பலர் காயமுற்றனர். சிலர் சிறை பிடிக்கப்பட்டனர். ஆயினும் திட்டமிட்டபடி ஊர்வலத்தினர் நகர்வரை எழுச்சி பொங்க வந்தே சேர்ந்தனர்.

அந்த ஊர்வலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் ஸ்தாபனங்களின் ஐக்கியத்தில் அச்சவேலியில் நடந்த மாநாடும், அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு "ஆறு மாத காலத்துள் உங்கள் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்படும்" என் சாவகச்சேரி எம். பி. திரு. வி. என். நவரத்தினம் அவர்கள் தந்த வாக்குறுதியும் பற்றிய தாற்பரியங்களும் 1965ல் ஏற்படுத்தப் பட்ட முக்கிய இயக்கத்தினால் இணுவில் கந்தசாமி கோவிலில் இருந்து திருவாளர்கள் நல்லையா, சுப்பிரமணியம் முதலானோர் தலைமை தாங்கி நடாத்தப்பட்ட - முற்று முழுதாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையே கொண்ட - மௌன ஊர்வலமும் அத்தோடொத்த பல காரியங்களும், மீளாய்வு செய்யப்பட்டு, "தியாகங்களுக்கஞ்சாத விட்டுக்கொடாத போராட்டம் ஒன்றே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கக் கூடியது" என்ற கொள்கையில் வெகுஜன இயக்கம் நெறிப் படுத்தப்பட்டது. இந்த நெறிப்படுத்தலின் அடிப்படையில் ஆலயப் பிரவேச இயக்கங்கள், தேனீர்க்கடைப் பிரவேச போராட்டங்கள் நாடெங்கும் விரிவடைந்தன. இந்தப் போராட்டங்கள் இழப்புகள் பலவற்றுக்கும் உட்பட்டதாயிற்று. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமை இயக்கங்கள் காலத்தில் இந்த மக்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருந்த தமிழ்த் தலைவர்களும், பிரமுகர்களும் தந்த ஆதரவுக்கு முற்றும் வேறுபட்ட விதத்தில் அப்போதைக்கப்போது உரிமைப்போர் நடந்த இடங்களுக்கு நேராகச் சென்று ஆலோசனை கூறியும் உற்சாகமளித்தும் இலங்கையில் சகல பகுதிகளிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெற்றுத் தந்தும் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக வெகுஜன இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளை உற்சாகப்படுத்தியும் வரும் என். சண்முகதாசன் அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மனதில் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளை சாதி வெறியர்களுக்குச் சிம்ம சொப்பனமாகவும் இருக்கிறார் என்பது விசேஷமாகக் குறிப்பிடக்கூடியதாகும்.

இலங்கையில் சகல பகுதிகளிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெற்றுத் தந்தும் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக வெகுஜன இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளை உற்சாகப்படுத்தியும் வரும் என். சண்முகதாசன் அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மனதில் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளை சாதி வெறியர்களுக்குச் சிம்ம சொப்பனமாகவும் இருக்கிறார் என்பது விசேஷமாகக் குறிப்பிடக்கூடியதாகும்.

66-78 இதற்கிடையிலுள்ள காலப்பகுதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிகள் முன்னை காட்டப்பட்ட 30 ஆண்டுகால இயக்க வழியில் இந்தப் பன்னிரண்டு ஆண்டு காலம் குறுகியதாயினும் இந்தக் குறுகிய காலத்தில் சாதிக்கப்பட்ட காரியங்கள் விகிதத்தில் மிக மிக தாக்கமானதும் நிரந்தரமானது

மாகும். இந்தக் குறுகியகாலப் பலாபலன்களை அரை நூற்றாண்டு காலப் பலாபலன்களுடன் ஒப்பிடுவதில் கருத்துவேறுபாடு யாருக்குமே இருக்க முடியாது.

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வெற்றிகள்

மாவிட்டபுரம் கந்தன், மட்டுவில் பண்டித்தலைச்சி அம்பாளர், செல்வச்சந்திரி முருகன், வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆகியவைகள் உட்பட பல பகுதிகளின் ஆலயங்களின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டதும் எவ்வளவு சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற சம்பவங்களோ அதே அளவுக்குப் பிரசித்தி பெற்றவையே தேனீர்க்கடைகள் பொதுநிலையங்கள் திக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் பொதுக்கிணறுகள் புளக்கத்திற்கு விட்டப்பட்ட செயலுமாகும்.

1968 - 78க்கிடையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் யாவும் மக்களின் மனத்திற்கு வலிந்து கொண்டுவர வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இவை மிகச் சமீபத்திலே நடந்த பத்து ஆண்டு காலச்சம்பவங்கள் ஆகும். அதற்காக ஒரு வரலாறு பிறக்க இருக்கிறது. அந்த வீர வரலாறு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பல நூறு சந்ததியினருக்கும் வழிகாட்டியாகவே நிற்கப்போகின்றது. இந்த இடையில் சாதிக்கொடுமையின் வேள்வித்தீக்குப் பதினொரு ஒடுக்கப்பட்ட வீரர்கள் பலியிடப்பட்டனர். பொருட்சேதம், இரத்தச் சேதம் கணக்கிட முடியாதவை. இந்த தியாகங்கள் யாவையும் ஒடுக்க மக்களின் ஐம்பது ஆண்டுக் காலத் தியாகங்களை விட மேலானவை என்பதற்குப் பின்னேவரும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வரலாறு சான்றுதல் பகரும். இச்சிறு கட்டுரைக்குள் அவைகளை எல்லாம் அடக்க முடியாது.

இந்தப் பத்தாண்டு காலத்துள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாலும் அதற்கு ஆதரவு தந்த சக்திகளாலும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற கோயில்கள் நான்கு உட்படப் பலவும் தேனீர்ச் சாலைகளும் பொது நிலையங்களும் வெல்லப்பட்டன.

"தியாகங்களுக்கஞ்சாத விட்டுக்கொடாத போராட்டமே முடிவான விடுதலையைத் தர வல்லது" என்ற வழியில் முன்னேறிச் செல்லத்துடிக்கும் மக்கள் பரப்பில் மாற்றங்களை வரவேற்கும் சகலரும் இணைந்து கொள்ள கடமைப்பட்டவர்களாகின்றனர்.

(இக்கட்டுரை 1979 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். முதலில் பிரசுரமானது பற்றிய விபரங்கள் இல்லை.)

நன்றி: கனடாவிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட கே. டானியல் சிற்பு மலர் செப்டம்பர் 2003.

வரலாற்றுப் பிரக்ஞையும் பிரக்ஞையின்மையும்

தலித் கிறிஸ்தவர்களை முன்வைத்து

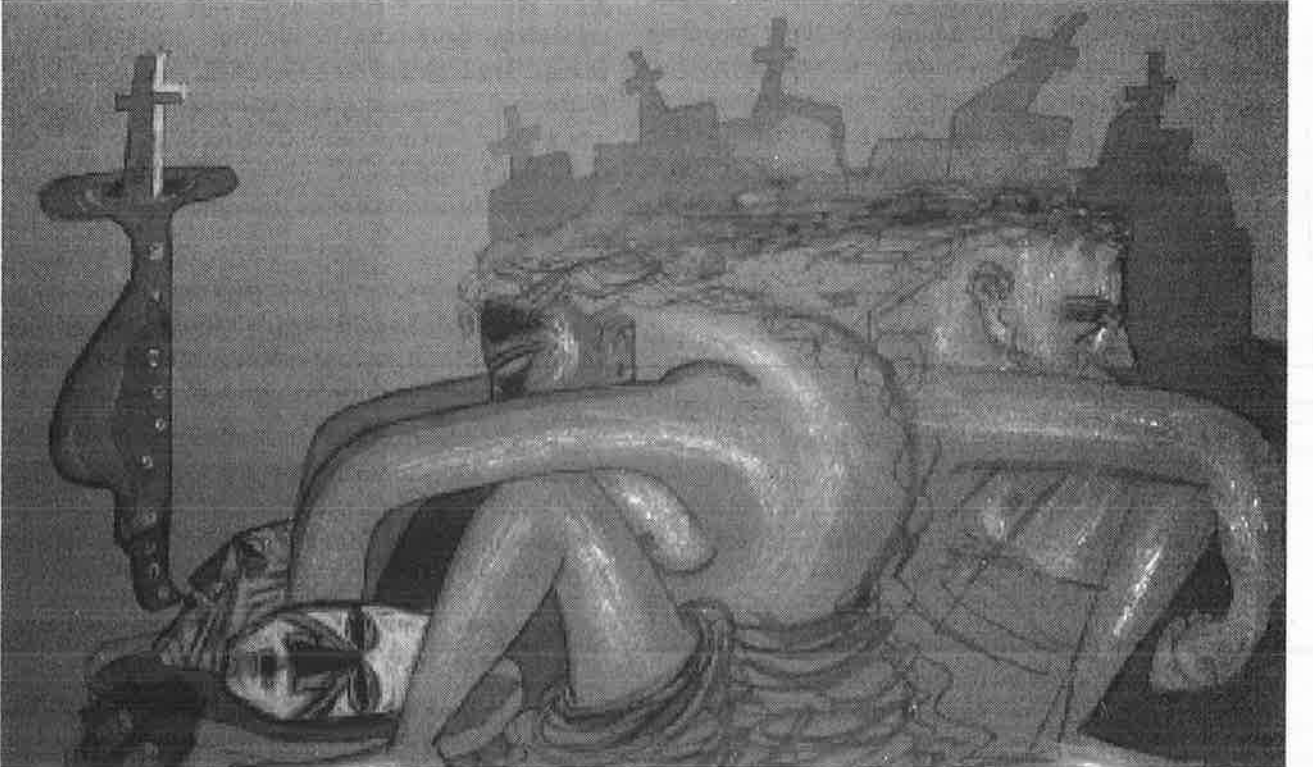
டி. தருமராஜன்

கிறிஸ்தவ மதம், குறிப்பாகக் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவம், சாதியமைப்போடு செய்து கொண்ட ரகசிய உடன்பாடுகள், முரண்பாடுகள், சமாளிப்புகள் என்று பல்வேறு விஷயங்கள் குறித்து சமீப காலமாய் தமிழில் ஒன்றிரண்டு ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன! கிறிஸ்தவத்தைப் புரிந்து கொள்வதைவிடவும் சாதியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கான புதியதொரு உத்தியாகவே நான் இதனைக் கவனிக்கிறேன். 'சாதி' என்ற சமூகக் காரணி, வெளியிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவத்துடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உறவு முறைகளை யோசித்துப் பார்ப்பதன் மூலம், சாதியின் உட்பரிமாணங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியும் என்று பலரும் நம்புகின்றனர். உதாரணமாய், துவக்கக் கால கிறிஸ்தவ மதபோதகர்கள் 'சாதி'யை நம்பி அதல பாதாளத்தில் விழுந்த கதையின் கொடிய நிழல் இன்னமும் தமிழகக் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவத்தின் மீது

படிந்துள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். இன்னொரு தளத்தில் சொல்வதானால் சாதிக்கும், 'இந்து' மதத்திற்குமான தொடர்புகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கான மாதிரி ஆய்வாகவும் கிறிஸ்தவம் தொடர்பான நமது யோசனைகளைக் கருத முடியும். 'சாதியும்-மதமும்' என்ற இணைப்பை மேலும் கூடுதலான தெளிவுடன் விளங்கிக் கொள்ளும் நோக்கத்துடனே நான் இந்தக் கட்டுரையை எழுதத் துவங்குகிறேன்.

இந்தியக் கிறிஸ்தவம், என்றைக்கு சாதியைத் தனது மதத்தைப் பரப்பும் குயுக்கியாகப் பயன்படுத்தத் துவங்கியதோ அன்றே சாதியத்திற்கு எதிரான விடுதலைக் குரல்களும் அதனுள் ஒலிக்கத் துவங்கிவிட்டன. இந்தக் குரல்கள் பல நேரங்களில் வெளிப்படையாகவும், சில நேரங்களில் மறைமுகமாகவும் வெளிப்பட்டு வந்துள்ளன. சாதிய உணர்வுகளுக்கு எதிராக கிறிஸ்தவ மதத்தினுள் எழுந்து வெளியான மறைமுகக் குரல்களின் தன்மையையும், செயல்பாடுகளையும், குறித்து நாம் விரிவாகவே பேச முடியும். ஆனால் இந்தக் கட்டுரையில் மறைமுக

sawarkur

மானக் குரல்களை ஒதுக்கிவிட்டு வெளிப்படையாகக் கேட்ட விடுதலைக் குரல்களை மட்டுமே பேச பொருளாக எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளில்¹ தமிழகத்து கடற்கரையோரமாக பரவத் துவங்கிய கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவம், தனது வரலாற்றில் ஒவ்வொரு அடியை எடுத்து வைக்கையிலும் சாதிய முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்ளவே வேண்டியிருந்தது². கடற்கரையோர கிராமங்களில் சாதிய உணர்வுகளுக்குப் பஞ்சமில்லை என்றாலும், சாதியத்தின் மிக மோசமான வெளிப்பாடுகளை தமிழகத்து வேளாண் பகுதிகளிலேயே அது அனுபவிக்கத் துவங்கியது. இன்றளவும், விழுங்க முடியாத பெருந்துயரமாய் உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் வடக்கன் குளம் கோவில் சிக்கல்³ இதற்கு மிகச் சரியான உதாரணம். வடக்கன்குளம் போலவே இன்னும், சேந்தமரம் கோவில் சிக்கல், கழுக்குமலைப் பிரச்சினை, காம நாயக்கன்பட்டி முரண்பாடுகள், குருக்கள் பட்டி 'சின்னையா' குளறுபடிகள்⁴ என்று பல்வேறு சம்பவங்களைப் பட்டியலிட முடியும். இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அதுவல்ல என்பதால் அவற்றையெல்லாம் லேசாகத் தொட்டுக் காட்டுவதுடன் வேகமாய்த் தாண்டிச் செல்கிறேன்.

இந்தக் கட்டுரை, தமிழகக் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவத்துள் நடைபெற்ற சாதிய விடுதலைக்கான முயற்சிகளின் பொது வானத் தன்மையொன்றை மையப்படுத்தி பேச விரும்புகிறது. அப்படியான பொதுத் தன்மையொன்றை அடையாளப்படுத்தி, அதன் சாதக பாதகங்களை விளக்குவதன் மூலமாக கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற விடுதலை முயற்சிகளை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியுமா என்று முயற்சிக்கிறது.

இக்கட்டுரையின் நியாயத்தை நான் இப்படிச் சொல்வதற்கு விரும்புவேன்: தீண்டாமையிலிருந்தும், புறக்கணிப்பிலிருந்து மான விடுதலையை நோக்கியே நமது செயல்பாடுகள் அனைத்தும் கூர்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன: விடுதலைக்கான பாதையில், ஒவ்வொரு கணமும் விழித்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நமக்கு; எனவே போராட்ட வழிமுறைகளை தொடர்ந்து மறுபரிசீலனை செய்வதன்மூலம் நம்மை நாமே புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையும் நமக்கு உண்டு; இத்தகைய சூழலில், கடந்த கால விடுதலை முயற்சிகள் பற்றிய கதைகள் நமக்குப் பல விதங்களில் உதவிகரமாக இருக்க முடியும்; கடந்த காலப் போராட்டங்களின் தோல்விகளும், தவறுகளும், அவமானங்களும், சில அபூர்வ வெற்றிகளும் நமக்கு ஏராளமான விஷயங்களைக் கற்றுத்தர முடியும். இந்த அடிப்படையான நம்பிக்கையிலேயே இக்கட்டுரை மேற் கொண்டிருக்கிற விடயம் குறித்து.

வடக்கன்குளத்திலுள்ள கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவக் கோவிலில், சாதிய வேற்றுமைகள், அதன் கட்டிடக்கலையையேத் தீர்மானித்த விஷயம் தமிழில் ஏற்கனவே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது⁵. கோவிலின் உயர்சாதிக் கட்டிட

கடற்கரையோர கிராமங்களில் சாதிய உணர்வுகளுக்குப் பஞ்சமில்லை என்றாலும், சாதியத்தின் மிக மோசமான வெளிப்பாடுகளை தமிழகத்து வேளாண் பகுதிகளிலேயே அது அனுபவிக்கத் துவங்கியது. இன்றளவும், விழுங்கமுடியாத பெருந்துயரமாய் உறுத்திக்கொண்டிருக்கும் வடக்கன் குளம் கோவில் சிக்கல் இதற்கு மிகச் சரியான உதாரணம்.

அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட்டதே அப்பிரச்சினையின் இறுதியும் முக்கியமுமான நிகழ்வாகப் பேசப்பட்டிருந்தது. மாறாக அக்கட்டிட அமைப்பை மாற்றுவதற்கான செயலைத் தூண்டிய, அதற்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்கிய, அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு மக்களை மனரீதியாகத் தயார்படுத்திய இருநூறு ஆண்டு சம்பவங்கள் குறித்து அதிகம் பேசப்பட்டிருக்கவில்லை. பக்தர்களுக்கு இடையே எழும்பியிருந்த பிரிவினைச் சுவர் உடைத்தெறியப்பட்டது குறியீட்டு அடையாளமாக மட்டுமே இயங்க முடியுமெயொழிய, நாடார் சமூகம் உரிமை கேட்டு நிகழ்த்திய போராட்டம் சமூகப் பண்பாட்டு அரசியல் அதிகாரங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பன்முகத் தளம் ஆகும். அந்தக் குறியீட்டுச் சுவரை இடிப்பதற்கு முன்பாக இதே போல் நாடார் சமூகம் ஏராளமான பண்பாட்டுச் சுவர்

களையும் உடைக்க வேண்டியிருந்தது. இத்தகைய பண்பாட்டுச் சுவர்களை இடிப்பதற்காக அச்சமூக மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து போராட வேண்டியிருந்தது. கொஞ்சமும் பின்வாங்காமல், வெவ்வேறு தளங்களில் விதவிதமான ஆயுதங்களை ஏந்தி அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் ஏராளம். ஏராளம்! சாதிய மேலாண்மையை வலியுறுத்துகிற குழுக்கள் தங்களது அதிகார பீடங்களை இழக்கப் போகிறோம் என்ற பயத்திலும், பதட்டத்திலும் விதவிதமான அடக்குமுறைகளை ஏவியபோதும், அதனைத் துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்ட மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் வடக்கன்குளம் கோவிலை மாற்றியமைத்ததற்குப் பின்பே வெளியுலகிற்கு தெரியத் துவங்கியது.

வடக்கன்குளத்தைப் பொறுத்தளவில், சாதிய அடுக்கின் மேல் வரிசையைச் சார்ந்த வேளாளர்கள், கீழ் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த நாடார்கள் இவர்களுக்கிடையே நின்று கொண்டிருந்த இயேசு சபைத் துறைவிகள்⁶ என்று இம்மூன்று பிரிவினரும் முட்டிமோதிச் கொண்ட விஷயங்கள் ஏராளம். ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களை அடிப்பணிய வைப்பதற்காக செய்த காரியங்கள், பேசிய பேச்சுகள், விடுவித்த மிரட்டல்கள், நடத்திய ஊர்வலங்கள் ஏற்படுத்திய கூட்டணிகள், திரட்டிய ஆதரவுகள், பிரயோகிக்கணைகள் என்று வடக்கன்குளம் கிராமமும் அதன் சுற்றுவட்டாரங்களும் சில நூற்றாண்டுகளாக போராட்ட வெக்கையில் தகித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு கட்டத்தில் வடக்கன்குளம் வேளாளர் ஒருவராகாடுகளில் விறகு வெட்டி வந்து பிழைக்கும் நாடார்கள் கஞ்சு கடத்துவதாய் பழி சொல்லி பயமுறுத்துகிறார்; கொஞ்சு வசதியான நாடார் ஒருவர் தனது வீட்டு திருமண ஊர்வல வேளாளர் தெரு வழியேதான் செல்ல வேண்டும் என்று போர்க்கொடி உயத்துகிறார்; இயேசு சபை குருக்கள் நாடர்களுக்கு ஆதரவாய் இருப்பதாக குற்றம் சாட்டிய வேளாளர்களை பெருங்கூட்டமாக லண்டன் மிஷனரி சபை கிறிஸ்தவர்களிடம் மாறுகின்றனர்⁷. இப்படியே விதவிதமான போராட்டங்கள், குழப்பங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த வடக்கன்குளத்திலினோதமான காரியமொன்றும் நிகழ்ந்திருந்தது. அதாவது

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று பிரிவினரும் அந்தகாலத்தில் வடக்கன்குளத்தின் வரலாற்றை எழுதிப் பார்ப்பது என்றொரு அதிசய காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

ஐந்து விதமான வரலாற்று முயற்சிகள் குறித்து நம்மால் அறியமுடிகிறது. நாடார்களின் தரப்பிலிருந்து ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு; வேளாளர் பக்கமிருந்து இரண்டு அதாவது வரலாற்று எழுத்துகளும், குடும்பக் கால்வழி பதிவுகளும்; இறுதியாய் இயேசு சபைத் துறவிகள் இருவரிடம் 'வடக்கன்குளம் வரலாறு' என்ற கையெழுத்துப் பிரதிகள். ஐந்து வரலாற்றுப் பிரதிகளையும் ஒரு சேரப் பார்க்கையில் வரலாற்றைப் பதிவு செய்தலும், எழுத்துகளும் என்பது ஒரு போராட்ட யுக்கியாகவே நடந்திருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. மீண்டும், மீண்டும் கடந்த காலத்தை எழுதிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். விதவிதமான வரலாற்று முயற்சிகள்! சிலரது வரலாறு பெருமளவில் வாய்மொழிக் கதையாடல்களை நம்பி, அதன் மீதே பலமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக பலரது ஞாபகங்களும் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. நினைவுகளின் மீதேறி கடந்த காலத்தினுள் எவ்வளவு தூரம் பயணப்பட முடிகிறதோ அவ்வளவு தூரம் போயிருக்கின்றனர்¹⁰.

வேறொரு முறையிலான வரலாறு, குடும்பங்களின் கால்வழியைத் தேடிச் செல்வதன் மூலம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்னாரின் மகன் இன்னார், இன்னார் இன்னாரின் மகனை மணந்தார். இன்னாரின் குடும்பம் இன்னயின்ன தேதியில் இங்கிருந்து இங்கு வந்தது, இன்னார் அன்னியத்திலிருந்து பெண் எடுத்தார் . . . இப்படியே உறவுமுறைகள் கிளைத்து கிளைத்து, நூற்றாண்டுகள் தாண்டி, ஊர்கள் தாண்டி, பூர்வீகம் தேடி, ஒரு கூட்டப் பறவைகளைப் போல் காற்றில் அலைந்து தரையிறங்குகிறது இந்த வகை வரலாறு¹¹.

மூன்றாவது வகை வரலாறு, ஆவணக் காப்பகத்திலிருந்து கிளம்புகிறது. இயேசு சபைப் பாதிரியார்களின் கடிதங்கள், அறிக்கைகள், செயல்திட்டங்கள், பயணக் குறிப்புகள், நாட்குறிப்புகள் என்று பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டு சிதறிக் கிடக்கும் சம்பவங்கள் கோர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு கோர்க்கையில் சம்பவங்களுக்கு இடையிலான காலக்கிரமம் கறாராகப் பேணப்படுகிறது. ஒன்றைத் தொட்டு இன்னொன்று என்று சங்கிலியொன்றின் கண்ணிகளைப் போல், காலத்தைச் சிக்கெடுத்து நீண்ட பாவுகளாக உலரப்போட்டிருக்கின்றன பாதிரியார்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகள்¹².

மூன்று பிரிவினரின் மூன்று விதமான வரலாற்றுப் பனுவல்களும் ஒன்றையொன்று அடிக்கடி சந்தித்தும், வெட்டிக் கொண்டும், விலகி தூரா தூரங்களிலும் பயணம் செய்கின்றன. தங்களது பயணத்தின், ஊடாடத்தின் விளைவாக, அம்மூன்று வரலாற்றுப் பனுவல்களும் பிரித்தறிய முடியாத பெருஞ் சொல்லாடலொன்றைக் கட்டமைக்கின்றன. ஒன்று இன்னொன்றை மறுப்பதும், பரிசீலிப்பதும், ஏளனப்படுத்துவதும், விமர்சிப்பதும், ஆமோதிப்பதும் இச்சொல்லாடலினுள் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. முட்டி மோதிக் கொள்ளும் பனுவல்கள்; அவற்றிற்கிடையிலான செயல்பாடுகள் என்று கதைகதையாய் விரிகிறது வடக்கன்குளத்தின் கடந்த காலம்.

ஐந்து வரலாற்றுப் பனுவல்களும் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கும் வடக்கன்குள கிறிஸ்தவம் பற்றிய சொல்லாடலை கிரகிக்க முடிகிறபோது, ஒரு பெரும் சமூகப் பண்பாட்டு வெளியின் கோபதாபங்களும், சந்தோஷங்களும், திருட்டுத் தனங்களும் கொப்பளிக்கும் வாழ்க்கையொன்றின் உஷணத்தை உணரமுடிகிறது. தினம் தினம் நடைபெறக்கூடிய நிகழ்வுகளை யெல்லாம் பின்னிர்ந்து இயக்கக்கூடிய மனஉணர்வுகளின் கொந்தளிப்பை அச்சொல்லாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தை தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது நலம் பயக்கும் என்று நம்புகிறேன். வரலாற்றுப் பனுவல்களால் உருவாக்கப்படும் சொல்லாடல் என்று நான் சொல்வது, பனுவல்களின் தொகுப்பு என்றோ அல்லது சாராம்சம் என்றோ அல்லது அவைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுப் பனுவல் என்றோ புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்று வேண்டுகிறேன். நான் சொல்லாடல் என்று சொல்வது, ஐந்து பனுவல்களையும் வாசிக்கிற முடிகிற ஒரு நபர், தனக்குள் உருவாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய பிரதியை மட்டுமே என்பது முக்கியம். இத்தகைய சொல்லாடலுக்கு ஸ்திரமான வடிவமோ, அளவோ இருப்பதில்லை. வாசிக்கின்ற பனுவல்களுக்கு இடையிலான உரையாடல்களின் சாத்தியங்களை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, இத்தகைய சொல்லாடல்கள் உருவாகின்றன என்பதே இங்கு ஆதாரம்.

பனுவலிடைச் செயல்பாடுகள் (Intertextuality) என்று பெரிய வார்த்தைகளில் சொல்லப்படும் விஷயங்கள் இவை என்றாலும், புரிந்து கொள்வதற்கு எளிமையானவையே. பனுவல், சொல்லாடல், பனுவலிடை உரையாடல் போன்றவை விளங்க வில்லை என்றாலும், நம் கட்டுரையைப் பொறுத்தளவில் பெரிய பாதகம் ஒன்றுமில்லை. வடக்கன்குளத்தின் வரலாற்றுப் பனுவல்களை ஒன்றொடொன்று பேச வைத்து, அதன் விளைவாக உருவான புதிய பிரதியொன்றின் (சொல்லாடல்) கட்டமைப்பை விளக்குவவதையே நான் இங்கு செய்கிறேன் என்பது இக்கட்டுரையைப் பொறுத்த அளவில் ஓர் அதிக பட்சமான விபரம் மட்டுமே.

எல்லா வரலாற்றுப் பனுவல்களும் தோற்றப் பிரச்சனையைப் பேசுகின்றன: வடக்கன்குளத்திற்கு கிறிஸ்தவம் எப்படி வந்தது? வடக்கன்குளத்திற்குள் கிறிஸ்தவம் நுழைந்த திசை எது? யார் கொண்டு வந்தது? முதல் கிறிஸ்தவர் யார்? நாடாரா? வேளாளரா? வடக்கன்குளத்து நாடார்களே முதல் கிறிஸ்தவர்கள் என்றால், சம உரிமை கேட்கும் அவர்களது குரல் நியாயமானது. வேளாளர்கள் வழியாகவே வடக்கன்குளத்திற்கு கிறிஸ்தவம் வந்தது என்றால், பேசாமல் அவர்களது சாதிய மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொள்வது தவிர வேறுவழியில்லை. 'முதல் கிறிஸ்தவர்' என்ற அந்தஸ்து சமூக மரியாதையைத் தீர்மானிக்கக் கூடியது. 'ஆதி' புனிதமானது; அத்தீத தூய்மையைப் பெற்றிருக்கிறது. அத்தீத தூய்மை, நேர்மையானது. இப்படியானக் கற்பனைகளின் பின்னணியில் தோற்றம் பற்றிய கேள்விகள் மிக ஆழமாகவே விவாதிக்கப்படுகிறது¹³.

ஏராளமானக் கற்பனைகள்! சாதியத் தளைகளிலிருந்து விடுபட வேண்டி பேராடத் துவங்கிய சமூகக் குழு, தனது போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தவும், வலுப்படுத்தவும் வரலாற்றில் காரணங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. சாதிய வேறுபாடுகளைப் பிரயோகிப்பது மனித நியாயங்களுக்கு

அப்பாற்பட்டது; 'சாதி' என்ற கற்பனையே காட்டுமிராண்டித் தனமானது; ஒழுக்கம் கெட்டவர்களே சாதியை நம்பவும் அதன்படி செயல்படவும் விரும்புவார்கள் என்பவை போன்ற காலகாலத்திற்கும் பொருந்துகிற நீதியைச் சொல்வது மட்டுமே சாதிய விடுதலையைச் சாத்தியப்படுத்திவிடுவதில்லை. சாதியத் தளைகளிலிருந்து முரட்டுத்தனமாய் நம்மை விடுவித்துக் கொள்வதற்குக்கூட வரலாற்றிலிருந்து நியாய தர்மங்களை வருவிக்க வேண்டியுள்ளது. 'நீ என்னைக் காவில் போட்டு மிதிப்பது தவறு', என்று மிதிப்பதுவன் சொல்வது மனித தர்மத்தின்படி நியாயமானக் குரல் என்றாலும், பண்பாட்டுத் தர்மத்தின்படி அக்குரலின் நியாயத்தை வரலாற்று பூர்வமாய் நிரூபிக்க வேண்டிய கடமை மிதிப்பதுவனுக்கே இருக்கிறது. அப்படியொரு நியாயமாகவே 'வடக்கன்குளத்தில் முதல் கிறிஸ்தவர் நான் தான்; என்னிடமிருந்தே கிறிஸ்தவம் மற்றவர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது' என்ற வாதம் வேர்விடத் துவங்கியது.

நாடாரின் பனுவல்களும், வேளாளரின் பனுவல்களும், பாதிர்களின் பனுவல்களும் இப்படியொரு மூலத்தைத் தேடிவாய்மொழிக் கதையாடல்களின் உலகில் அலைந்து கொண்டிருந்தன. அவர்களது அலைச்சல் சோர்வையும், அவநம்பிக் கையையுமே முதலில் தோற்றுவித்தது என்றாலும், அவர்களே அறியாமல் அவர்கள் வேறொரு உண்மையை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த உண்மை அவர்களது ஆரம்பக் கேள்வியை இன்னும் இன்னுமென பெரியதாகிய படியே இருந்தது.

அதாவது, வடக்கன்குளம் என்ற ஊருக்குக் கிறிஸ்தவம் வந்திருக்கவில்லை: கிறிஸ்தவம் வந்த பின்பே வடக்கன்குளம் என்ற ஊர் தோன்றியது என்பதை அவர்கள் முதலில் கண்டு பிடித்தார்கள். ஊர் தோன்றுவதற்கு முன்பே அப்பகுதிகளில் கிறிஸ்தவம் அறிமுகமாகி, கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்ற உண்மை அவர்களைக் கூடுதலான அடர்த்தியும், விஸ்தாரமான பொட்டல் காடுகளில் கண்ணைக் கட்டி அலையவிட்டது. மூன்று தரப்பினரும் முட்புதர்களும், தரிசு நிலங்களும், வெக்கையுமாய் நிரம்பியிருந்த வனாந்தரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

இந்த சமயத்திலேயே நாடார் சமூகத்தின் கூட்டு ஞாபகத்திலிருந்து மாயக் கதைகளின் தேவதையோவென ஒரு கதாபாத்திரம் கிளம்பி வந்தது. இறந்த காலத்தில் செய்த பயணமும், மூலத்தைத் தேடிய அவர்களது அலைச்சலும் வீண்போயிருக்கவில்லை. புராணத் தன்மை நிரம்பிய விசித்திரமான கதாபாத்திரமொன்று வடக்கன்குளம் வரலாற்றில் முதன்முறையாக அறிமுகமானது.

அந்தக் கதாபாத்திரம் பெண்ணாக இருந்தது. நடுத்தர வயதுடைய பெண். நரிகளும், கோட்டான்களும், கள்வர்களும் வசிக்கும் புதர் வெளியில் ஒரு சிறு ஓலைக் குடிவை வேய்ந்து அந்தப் பெண் வாழ்ந்து வந்தாள். அவளுக்கு மிகச் சிறிய

குடும்பம்கூட இருந்தது. கைக்கு எட்டிய தொலைவிற்கு புதர்களை வெட்டி, எதையோ பயிர் செய்து, அவளுடைய ஜீவிதம் நடந்தது. திடகாத்திரமான பெண்ணாக அவள் இருந்திருக்க வேண்டும். காதுகளில் நிச்சயமாய் பாம்படம் அணிந்திருப்பாள். இந்த இடத்தில் நாம் அனைவருமே, பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வருடங்களில், வெயில் புரளும் பொட்டல் வெளியில், கால்களைத் திடமாய் ஊன்றி, நாலாபுறமும் ஆளரவம் பார்க்கும் பெண்மணி ஒன்றைக் கற்பனை செய் வேண்டியதிருக்கிறது. வெகு தொலைவிற்கு அவள் மட்டுமே மனித சஞ்சாரமாய் இருக்கிறாள். வனாந்தர வெறுமையை இட்டு நிரப்புவதுபோல் அவளே கட்டிக்கொண்ட குருசடி நிற்கிறது. குருசடியில் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது சிலுவை மரம். அதன் காலடியில் நினைத்தால் மினுங்கும் அகல் விளக்கு.

**'பக்தி' என்ற சொல்
இறைவனுக்கும்
பக்தனுக்குமான உறவை
மட்டுமே மையப்படுத்தி
பேசுகிறது. ஆனால்,
விசுவாசம் என்ற சொல்,
இறைவன் மீதும், மதத்தின்
மீதும், மதத்தின் புனிதங்கள்
மீதும், அதிகார பீடங்கள்
மீதும் ஒருவன் கொண்டுள்ள
மரியாதையை, நம்பிக்கையை,
கீழ்ப்படிதலை விளக்குவதாய்
அமைகிறது.**

அந்தப் பெண்ணை 'சாந்தாயி' என்று அழைக்கிறது வாய்மொழி மரபு. வாய் மொழி மரபைக் காப்பாற்றி வந்த நாடார்கள் 'சாந்தாயி' தங்களது முன்னோர் என்பதற்கு ஆதாரமாய் தங்களது ஞாபகங்களைக் காட்டினர். அவர்களது ஞாபகங்களில் அப்பெண்ணை உரிமையாய் 'சாந்தாயி நாடாத்தி' என்று எழுதியிருந்தனர்.

வடக்கன்குளம் வட்டாரத்து முதல் கிறிஸ்தவராக 'சாந்தாயி'யைக் கண்டு பிடித்த நிகழ்வு, நாடார்களின் சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தில் கிடைத்த முக்கியமான வெற்றியாகக் கருதப்பட்டது. வேளாளர்களின் மூதாதையரும் சாந்தாயி யைப் பற்றி தங்களது சந்ததிகளுக்குச் சொல்லி வைத்திருந்ததுதான் இதில் வேடிக்கை. சாந்தாயி என்ற பெண்ணைப் பற்றி அவர்களும் அறிந்திருந்தார்கள்.

அவளே அந்த வட்டாரத்தில் அறியப்பட்ட முதல் கிறிஸ்தவர் என்பது நிரூபணமாகிக் கொண்டிருந்தது. இரு சாதியினரின் வாய்மொழி மரபும் சாந்தாயியை குழப்பமில்லாமல் தெரிவித்தது.

வாய்மொழி மரபிற்கு மேலும் வலுவூட்ட பாதிரிமார்கள் தங்களது ஆவணங்களிலிருந்து எழுதப்பட்ட சான்றுகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சான்றுகளில் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு வெள்ளைக்கார மதபோதகர் வடக்கன்குளப் பகுதியின் ஆளற்ற பொட்டலில் கிறிஸ்தவப் பெண்ணொன்றை சந்தித்த விபரம் எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பெண்ணின் அழைப்பை ஏற்று அப்பாதிரி அவளது குடிசையையும், குருசடியையும் ஆசீர்வதித்ததாய் குறிப்புகள் இருந்தன. அந்தப் பெண் சாந்தாயிதான் என்றும், அப்பாதிரி ஜான்-டி-பிரிட்டோ என்றும் இயேசு சபை பாதிரிகள் கண்டுபிடித்து வரலாறாக எழுதினார்கள்¹⁴.

முதன் முறையாக, வடக்கன்குளத்தில், வரலாற்றை முன்வைத்து நடைபெற்ற விவாதத்தில் தெளிவானவொரு முடிவிற்கு வந்துவிட்டதைப் போன்ற தோற்றம் ஒன்று உண்டானது. வடக்கன்குளத்து முதல் கிறிஸ்தவர் 'சாந்தாயி' என்ற நாடார் சமூகப் பெண்மணி' என்ற வரலாற்றுப் பதிவு

நாடார்களுக்கு களிப்பும் உவகையும் ஊட்டுவதாக இருந்தது. பாதி விடுதலையை இப்பொழுதே வாங்கிவிட்டதைப் போன்ற திருப்தி அவர்களுக்குள் ஊறியது. தாங்கள் கேட்கும் சமவுரிமை வரலாற்றுப் பூர்வமாக நியாயமானது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டதாக நாடார்கள் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அப்படியே பேசவும், எழுதவும் துணிந்தார்கள்.

ஆனால், சமூக விடுதலை இவ்வளவு எளிதானதல்ல என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை. தங்களது கட்சி ஜெயிக்கப் போவதாய் துதாகலித்துக் கொண்டிருந்த நாடார்கள், வரலாற்றிற்கு நரம்புகள் இல்லை என்பதை அந்த சமயத்தில் அறிந்திருக்கவில்லை. அது எல்லா பக்கமும் வளைந்து, நெளிந்து, புரண்டு பேசக்கூடும் என்பதை அவர்கள் யோசித்திருக்கவில்லை.

சாந்தாயியைக் கண்டு பிடித்த மகிழ்ச்சியில் நாடார்கள் திளைத்திருக்க, இன்னொரு பக்கம் வேளாளர்களின் பக்கமாய் கதை இப்படியிருந்தது. 'முதல் கிறிஸ்தவர் யார்?' என்ற விவாதத்தில் நாடார்களுக்கு சாதகமாக வரலாறு திரும்பியப் பிரச்சினையை அப்படியே விட்டுவிட வேளாளர்கள் விரும்பவில்லை. வரலாற்றைத் தங்களுக்குச் சாதகமாய் மாற்றுவது எப்படி என்று தொடர்ந்து யோசிக்கத் துவங்கினார்கள். ஏனென்றால், வரலாற்று ரீதியிலான முன்னுரிமை நிகழ்கால அதிகாரப் பங்கீடுகளை எவ்வளவு தூரம் தீர்மானிக்கிறது என்பதைத் தமிழகத்தில் அவர்களை விடவும் தெளிவாக உணர்ந்தவர்கள் யாருமில்லை. வரலாறு, என்றைக்குமே, கடந்த காலத்தை அல்ல, நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையுமே அதிகம் பேசுகிறது. வரலாறு தரக்கூடிய உற்சாகத்தை இழக்க விரும்பாத வேளாளர்கள், வடக்கன் குளத்து வரலாற்றை எழுதும் தங்களது முயற்சியில் முதன் முறையாக 'விசுவாசம்' என்ற அளவுகோலை அறிமுகப்படுத்தி, பயன்படுத்தத் துவங்கினார்கள். அது, வரலாற்றை எழுதும் முறையியலை கணிசமாக மாற்றத் துவங்கியது.

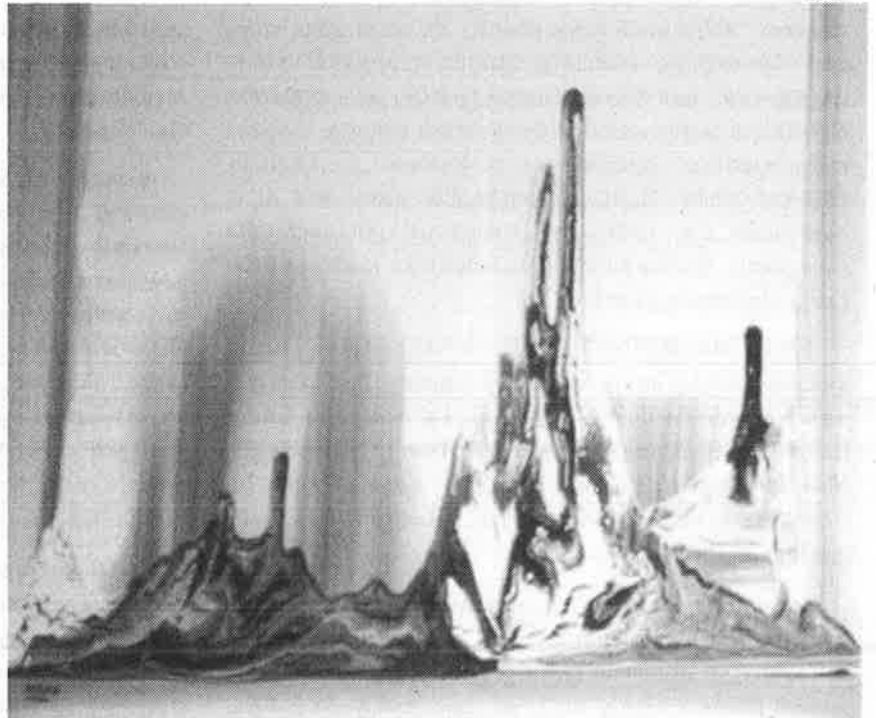
இயந்திரமயம் அல்லது நிறுவன மாயமாகிப் போன மதங்களே 'விசுவாசம்' என்ற கருத்தாக்கத்தை அதிகமாய் பேசுகின்றன. 'பக்தி' என்ற சொல்லும் இதையே குறிக்கிறது என்றாலும், 'விசுவாசம்' என்ற வார்த்தை கிறிஸ்தவம் வலியுறுத்துகிற நெறிமுறைகளை இன்னமும் கூடுதலாக வெளிப்படுத்துகிறது என்று உணர்கிறேன். ஏனென்றால், 'பக்தி' என்ற சொல் இறைவனுக்கும் பக்தனுக்குமான உறவை மட்டுமே மையப்படுத்தி பேசுகிறது. ஆனால், விசுவாசம் என்ற சொல், இறைவன் மீதும், மதத்தின் மீதும், மதத்தின் புனிதங்கள் மீதும், அதிகார பீடங்கள் மீதும் ஒருவன் கொண்டுள்ள மரியாதையை, நம்பிக்கையை, கீழ்ப்படிதலை விளக்குவதாய் அமைகிறது¹⁵.

பிள்ளைக்கறி, அதுவும் தலைக்கறி கேட்ட பிச்சாண்டிக்கு மறுப்பேதும் சொல்லாமல் சமைத்துப்போட்ட செயலின் பின்னுள்ள விசுவாசத்தைக் கவனியுங்கள்¹⁶. அதே போல், இயேசு உயிர்தெழுந்து விட்டார் என்ற மற்றவர்கள் சொன்னதை நம்பாமல், 'சந்தேகத் தோமா' என்று பட்டம் பெற்ற சம்பவத்தை யோசித்துப் பாருங்கள்¹⁷. எல்லா மதங்களும் அடிப்படையில் கேள்வி கேட்கக்கூடாத விசுவாசத்தையே வலியுறுத்துகிறது. அதிகமான நம்பிக்கையையும், கீழ்ப்படிதலையும் வெளிப்படுத்துபவனே சிறந்த விசுவாசியாக அறியப்படுகிறான்.

விசுவாசியாக அறியப்படுதல் என்பது அதிகாரத்தோடு தொடர்புடைய செயல்பாடு. மிகச்சிறந்த விசுவாசி அதிகாரப் பீடங்களுக்கு அருகில் செல்வதிற்கும், அதனைப் பயன்படுத்துவதற்கும், முடிந்தால் அதில் ஏறி அமர்ந்து கொள்வதற்குமான வாய்ப்புகளைப் பெறுகிறான். விசுவாசத்தின் மூலம் 'தன்னையே மத அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தவன்' மிக அதிகமான அரவணைப்பைப் பெறுகிறான். எனவே, மத அதிகாரங்களுக்காக ஆசைப்படுகிற ஒரு நபர், தனது விசுவாசத்தை தொடர்ந்து புதுப்பிக்கவும் வெளிப்படுத்துவும் வேண்டியதாகிறது.

வேளாளர்கள் தங்களது வரலாற்றுப் பனுவல்களில் இத்தகைய விசுவாசத்தையே கூடுதலானக் காரணியாக முன்வைத்து பேசத் துவங்கினார்கள். 'முதல் கிறிஸ்தவர் யார்?' என்ற கேள்வியை விடவும் 'முதல் கிறிஸ்தவ விசுவாசி யார்?', அல்லது 'மிகச் சிறந்த கிறிஸ்தவர்கள் யார்?' என்ற கேள்வியே சரியானதாக இருக்கம் என்பதாக அவர்களது எழுத்து அமைந்துள்ளது. தோற்றுப் போய்க்கொண்டிருந்த தங்களது கட்சியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய இக்கட்டான நிலையில் அவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். வரலாற்று பூர்வமாய் தங்களின் சாதிய ஒடுக்குமுறைகளை நியாயப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு இருந்தது. இல்லையெனில் தங்களது

Nisa

சமூக அதிகாரம் நிலைகுலைந்து போகும் என்பதை அவர்கள் அறிந்தே இருந்தனர்.

வேளாளர்களின் 'விசுவாசம்' குறித்த தேடலுக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. ஒன்று, 'சாந்தாயி' என்ற நாடார் சமூகப் பெண்மணியின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் புறக்கணிப்பது; இரண்டு, வடக்கன்குளத்து கிறிஸ்தவம் வேளாளர்களையே மையப்படுத்தி அமைகிறது என்று நிறுவுவது. இந்த இரண்டு நோக்கங்களுக்காகவும் உருவாக்கப்பட்ட 'விசுவாசம்' என்ற காரணி வேளாளர்களின் வரலாறு எழுதும் முறையைப் பெரிதும் தீர்மானிக்கத் துவங்கியது.

தங்களது முதல் திட்டமாக, 'சாந்தாயி' என்ற கதாபாத்திரத்திற்கு வாய்மொழி மரபு தந்திருந்த புராணியக் குணங்களை வன்மையாக மறுக்கத் துவங்கினார்கள். 'பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த, மிகத்தெரியமான, ஏராளமானோரை கிறிஸ்தவத்திற்குள் கொண்டுவந்த முன்னோடிப் பெண்' என்ற புனைவையே அவர்கள் கேள்விக்கு உட்படுத்த விரும்பினார்கள். இதற்காகத் தங்களது சந்தேகத்தை அப்பெண்மணியின் பெயரிலிருந்தே துவக்கினார்கள். உண்மையில் அப்பெண் தீவிர கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை உடையவள் இல்லை என்றும், பாண்டிய நாட்டிலிருந்து திருவிதாங்கூருக்குச் செல்லும் பாதையில், வழிப்போக்கர்கள் இளைப்பாற சிறுகடையொன்றை நடத்திவந்த பெண் மட்டுமே அவள் என்றும் புதிய விளக்கமொன்றை வேளாளர்கள் பரப்பத் துவங்கினார்கள். சாலையோரக் கடையை நடத்தி வந்ததால் அவளை 'சந்தையம்மாள்' என்று எல்லோரும் அழைத்தார்கள். வாய்மொழிக் கதைகள் சொல்வதுபோல் அவளது பெயர் 'சாந்தாயி' இல்லை. வேறென்ன பெயரோ அதுவும் தெரிய வில்லை. அவளை, வழிப்போக்கர்கள் 'சந்தையம்மாள்' என்று அழைத்ததால், அதுவே அவளது பெயராய் மாறிவிட்டது. சந்தையம்மாளையே வாய்மொழி மரபு தவறுதலாக 'சாந்தாயி' என்று பதிவு செய்கிறது என்று வேளாளர்களின் குடும்பக் கால் வழி நூல் அடித்துப் பேசுகிறது.¹⁸

'சாந்தாயி' என்ற சொல் தரக்கூடிய பிம்பத்திற்கும், 'சந்தையம்மாள்' தரக்கூடிய பிம்பத்திற்குமான வேறுபாட்டை அதிகப்படுத்தவே வேளாளர்கள் முக்கியமாய் விரும்பினார்கள். 'சந்தையம்மாள்' என்ற பெயர் லௌகீகமான தொனியையே கொண்டிருந்தது. 'சாந்தாயி' என்ற பெயரிலுள்ள மென்மையும், இறை நம்பிக்கையும் அதில் இருக்கவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். 'சந்தையம்மாள்' என்று அழைக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்மணி வாய்மொழி மரபு வியந்து சொல்வதைப் போல புராணத்தன்மை பெற்றவள் அல்ல; மாறாக, மிகவும் யதார்த்தமான, நாம் அன்றாடம் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு நாடார் சமூகப் பெண். வழிப்போக்கர்களின் தேவையை முன்னிட்டு வியாபாரம் செய்து வந்தவள்¹⁹.

பல்வேறு சமயத்தவரும் வந்து போகிற இடம் என்பதால், ஏதாவதொரு பயணியின் மூலமாக அவள் கிறிஸ்துவைப் பற்றி

கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது, ஐரோப்பிய மதபோதகரின் மூலமே கூட அவள் கிறிஸ்தவத்தை அறிந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம். எனவே, யாரோ ஒரு முகமறியாத பயணியோ அல்லது மதபோதகரோ கூட அந்தக் குருசடையை அங்கே நிறுவுகிறிருக்கலாம். அந்தக் குருசடையை கத்தமாக வைத்திருப்பதும், வேளா வேளைக்கு விளக்கேற்றுவதுமே சந்தையம்மாளின் வேலையாக இருந்ததேயொழிய, அவள் தன்னளவில் கிறிஸ்தவ பக்திமானாக விளங்கியதற்கான சான்றுகள் இருக்கவில்லை.

கிறிஸ்தவ வழிப்போக்கர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த குருசடையை தூற்று, துப்புறவுப்படுத்தும் பணியை 'சந்தையம்மாள்' செய்துவந்தாள் என்ற வேளாளர்களின் வரலாற்றுப் பதிவு, வாய்மொழி மரபில் வலியுறுத்தப்பட்ட 'சாந்தாயி' என்ற மிகச்சிறந்த பக்திமான்' எனும் கற்பனையை 'சந்தையம்மாள்' என்ற சிறு வியாபாரி'யாக மாற்றியமைத்தது. வேளாளர்களின் 'சந்தையம்மாள்' என்ற விளக்கத்தை வலுவிட்டும் விதமாக இயேசு சபை பாதிரிகளின் ஆவணங்கள் அந்தப் பெண்ணை 'Sandai Nadathi' என்றே குறிப்பிடுவதும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. 'Sandai' என்ற சொல்லை 'சந்தை' என்றும் 'சாந்தாயி' என்றும் வாசிக்க முடிவதைக் கவனியுங்கள்.

வடக்கன்குள நாடார் சமூக முன்னோடியான 'சாந்தாயி' என்ற பெண்ணை, சந்தையம்மாள் என்று அடையாளப்படுத்துவதன்மூலம், அப்பாத்திரத்தின் இறை பக்தியை, விசுவாசத்தை கணிசமாகக் குறைத்துக் காட்டிய வேளாள மரபு, அதற்கு மாற்றாக வேறு இரண்டு வரலாற்றுப் பாத்திரங்களை அறிமுகப்

படுத்தியது. இதில் முதலாமவர், வடக்கன்குளத்தின் முதல் உபதேசியார்²⁰ சிதம்பரம்பிள்ளை என்ற ஞானப்பிரகாரம்; இரண்டாமவர், நாஞ்சில் பகுதியில் வாழ்ந்து மத்தின் காரணமாக உயிரை இழந்த வேதசாட்சி²¹ தேவசகாயம்பிள்ளை.

1876ஆம் வருடம் ஜோசப் ஃபாசியுல் என்ற பாதிரியார் வேளாளர்களில் ஒருவரிடம் வடக்கன்குள கிறிஸ்தவர்களின் தோற்றம் குறித்து எழுதச் சொல்லியிருந்தார். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட பிரதி வடக்கன்குளம் கோவிலில் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பிரதியே, முதல் வேளாள உபதேசியாரான ஞானப்பிரகாசம் பற்றி விரிவாக விளக்குகிறது²².

வேளாளர்களின் முன்னோடியாகக் காட்டப்படும் ஞானப்பிரகாச உபதேசியார், திருநெல்வேலிப் பக்கத்து கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்டவர். குழந்தைகள் இல்லாததால் அவரும் அவரது மனைவியும் கன்னியாகுமரிக்கு புனித யாத்திரை வந்தவர்கள். வந்த வழியில், வடக்கன்குளத்த கிறிஸ்தவ ஆலயத்தில் நடைபெற்ற வழிபாட்டுச் சடங்குகளைக் கண்டு தானும், மனைவியுமாய் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவுகிறார் கடவுளின் கிருபை அவர் மீது விழ வேண்டும் என்பதே பூர்வகால விதியைப் போல அன்றைய தினம் செயல்பட்டதா, வேளாளர்கள் நம்புகின்றனர்²³.

'சாந்தாயி' என்ற சொல் தரக்கூடிய பிம்பத்திற்கும், 'சந்தையம்மாள்' தரக்கூடிய பிம்பத்திற்குமான வேறுபாட்டை அதிகப்படுத்தவே வேளாளர்கள் முக்கியமாய் விரும்பினார்கள். 'சந்தையம்மாள்' என்ற பெயர் லௌகீகமான தொனியையே கொண்டிருந்தது.

வடக்கன்குள கிறிஸ்தவத்தின் சிறப்பு அம்சமாக, வேளாளர்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகளில் திரும்பத் திரும்பக் குறிப்பிடப்படுவர், 'தேவசகாயம் பிள்ளை' ஆகும். 'பிள்ளை' என்ற அடைமொழியின் காரணத்தால் பலரும் நம்புவதுபோல் அவர் பிறப்பால் வேளாளர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் இல்லை. இரணியல் தாலுகாவைச் சேர்ந்த தேவசகாயம் பிள்ளையின் முதல் பெயர் நீலகண்டன்; நாயர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர். திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் உயர் பதவியில் அமர்ந்திருந்த நீலகண்டன், கிறிஸ்தவ சமயத்தின் மீது பற்றுதலாகி தன்னைக் கிறிஸ்தவராக மாற்றிக் கொண்ட இடம், வடக்கன்குளத்து திருக்குடும்ப ஆலயமாகும்²⁴. அப்பொழுது, வடக்கன்குளத்து ஆலய உபதேசியராக பணியாற்றிய ஞானப்பிரகாசம்பிள்ளை, திருவனந்தபுரத்தில் தங்கி தேவசகாயம் மதம் மாறுவதற்கான உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

Osterheld

தங்களது ஆலயத்தில் வைத்தே தேவசகாயம்பிள்ளை கிறிஸ்தவராக மதம் மாறினார் என்ற பெருமிதம் இன்றளவும் வடக்கன்குளத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு உண்டு. இதில் இன்னும் கூடுதலாக, தேவசகாயம்பிள்ளை கிறிஸ்தவ சமயத்திற்காக உயிர் நீத்த பின்பு, அவரை சிறையில் பிணைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய சங்கிலியும், பூட்டும் புனிதப் பொருட்களாக வடக்கன்குளக் கோவிலில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு, சிறையிலிருந்த தேவசகாயம் பிள்ளை அணிந்திருந்த தலைப்பாகையும் கோவிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது²⁵.

'வேதசாட்சி' என்ற அடைமொழியுடன் அழைக்கப்படும் தேவசகாயம் பிள்ளை வழிபாட்டுக்குரியவராக மாறியதும், புனிதச் செயல்கள் புரிவதாய் மக்கள் நம்புவதும் இன்றளவும் தொடருகின்றது. அவரைக் கொலை செய்த இடம், வழிபடும் இடமாக மாறியிருக்கிறது. வடக்கன்குளத்தின் கிறிஸ்தவ வரலாற்றை எழுதும் வேளாளர்கள், ஞானப்பிரகாச உபதேசியாரால் மதம் மாறிய தேவசகாயம் பிள்ளையை தங்களது சமூகத்தின் உறுப்பினராகவே நம்பி, மதித்து வருகிறார்கள். இன்றளவும், பொதுமக்கள் மத்தியில் தேவசகாயம் பிள்ளை வேளாள சாதியில் பிறந்தவரே என்ற நம்பிக்கை பரவலாகக் காணப்படுகிறது²⁶.

வடக்கன்குள கிறிஸ்தவத்தின் அடையாளம் என்ன என்ற தேடலில், வாய்மொழி மரபிலிருந்து 'சாந்தாயி' என்ற பெண்மணியை முதல் கிறிஸ்தவராகவும், அடையாளமாகவும் நாடார் சமூகம் முன்னிறுத்திய சூழலில், வேளாளர் சமூகம் அதற்கு மாற்றாக ஞானப்பிரகாச உபதேசியாரின் வரலாற்றை பூம், 'வேதசாட்சி' தேவசகாயம் பிள்ளையின் மரணத்தையும் கிறிஸ்தவ அடையாளமாக முன்னிறுத்திய அரசியல், வெளிப்படையாகத் தெரியாத வகையில், மிக நுட்பமாகவும், சூட்சுமமாகவுமே நடந்து வந்தது.

தங்களது கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தையும் முன்னோர்களையும் தேடிச் சென்ற இரு சமூகத்தினரும், வரலாற்றில் கண்டெடுத்த நாடர்கள் அவர்களது சாதிய அடையாளத்தை வலியுறுத்தும் அதே சமயத்தில் வடக்கன்குளத்தில் ஓட்டு மொத்த அடையாளமாகவும் மாற்றப்பட்டதை இங்குக் கவனிக்க வேண்டும். வரலாற்று நாடர்களும், சம்பவங்களும் சாதிய சமூகத்தின் அடையாளத்தை வரையறுப்பதோடு, பொதுவான சமூக அடையாளத்தையும் தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது. அப்பொழுதே அக்குறிப்பிட்ட சாதி சமூகம் சமூக அதிகாரத்தையும், அந்தஸ்தையும் கைப்பற்ற முடிகிறது. அப்படி இல்லாதபட்சத்தில், அவ்வடையாளம் சாதிய அடையாளமாக மட்டுமே தேங்கி நிற்கிறது; நாளடைவில் பொது ஞாபகங்களிலிருந்து மறைந்தும் போகிறது. 'சாந்தாயி நாடாத்திக்கும்' இந்த நிலையே வாய்த்தது. முதல் கிறிஸ்தவ பெண்மணி என்ற சிறப்பு அடையாளத்துடன் கட்டி எழுப்பப்பட்ட சாந்தாயியின் உருவம், நாடார் சமூக எல்லையைத் தாண்டி விரிக்கப்படாமல், ஒரு சாதியின் அடையாளமாக மட்டுமே சுருங்கிப் போனது. 'சாந்தாயி' குறித்த வாய்மொழி மரபு தொடர்ச்சியாக மறு உருவாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது இங்கு முக்கியம்.

வேளாளர் சமூகம் தனது பிரதிநிதியான ஞானப்பிரகாசம் உபதேசியார் குறித்த கற்பனைகளை எவ்வாறு தொடர்ச்சியாக வளர்த்து வந்தது என்பதையும், அதன் நீட்சியாகக் கட்டப்பட்ட தேவசகாயம் பிள்ளை தொடர்பான கதையாடல் எவ்வாறு ஒரே சமயத்தில் வேளாளர் சமூக அடையாளத்தையும், பெருவாரியான பொதுச் சமூக அடையாளத்தையும் உருவாக்குகிறது என்பதையும் புரிந்து கொண்டால், 'சாந்தாயி' தோற்றுப் போனதற்கான காரணங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். தனது வேர்களைத் தேடி வரலாற்றில் பயணம் செய்த நாடார் சமூகம்,

ஒரு பொக்கிஷம் போல, தான் கண்டுபிடித்த 'சாந்தாயி' என்ற பெண்மணியை பாதுகாக்கத் துவங்கியது. சாந்தாயி பற்றிய ஞாபகங்களை புதுப்பித்துக் கொண்டது. அதன் மூலம் 'முதல் கிறிஸ்தவர்' நாடாரே என்று நிரூபிக்கவும் செய்தது.

இந்தக் கட்டம் வரையிலும், வரலாற்றை மிகச் சரியான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி, தனது விடுதலைக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்ற நாடார் சமூகம், அதன் பின் வாளாயிருந்தது ஆச்சரியத்தையே அளிக்கிறது. 'சாந்தாயி' என்ற கதாபாத்திரத்தின் நிகழ்கால பொருத்தங்களை நாடார் சமூகம் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்பதும், சாந்தாயியை வேளாளர் சமூகம் சந்தையம்மாளாகக் குறைந்து மதிப்பிட்டதை எதிர்த்து அச்சமூகம் எதுவும் செய்திருக்க வில்லை என்பதும், சாந்தாயிக்கு மாற்றாக 'ஞானப்பிரகாச உபதேசியார்' முன்வைக்கப்பட்ட பொழுது கண்டும் காணாமல் இருந்தது என்பதும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய செய்திகள்.

கடந்த காலத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட செய்தியொன்றை நிகழ்காலத் தேவைகளுக்காகத் திரும்பத் திரும்ப உற்பத்தி செய்யும் பொழுதே அச்செய்தி போராட்ட ஆயுதமாக உருமாறுகிறது என்பது முழுமையான உண்மை. வரலாற்றுத் தகவலொன்றை, அதன் கடந்த கால வாசனை மாறாமல் பூவைப் போல பாதுகாக்கும் சமூகம் நாளடைவில் அவ்வரலாற்றுத் தகவலின் பயன்பாட்டை இழந்து போகிறது. இதற்கு மாறாக, ஒரு வரலாற்றுத் தகவலை நிகழ்கால அரசியல் சார்ந்த பெருங்கதையாடலாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

வேளாள சமூகம் தனது கண்டுபிடிப்பு களான ஞானப் பிரகாச உபதேசியாரையும், தேவசகாயம் பிள்ளையையும் தொடர்ச்சியாக வளர்த்தெடுப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. தேவசகாயம் பிள்ளை கொல்லப்பட்ட இடம் புனித ஸ்தலமாக மாறுகிறது; அங்கே கிறிஸ்தவக் குடியிருப்புகள் உருவாகின்றன. அவருடைய உடை புனித சின்னம் போல பாதுகாக்கப்படுகிறது. அவரைப் பிணைத்திருந்த சங்கிலியும், பூட்டும் காட்சிப் பொருளாக மாற்றப்படுகின்றன. வடக்கன்குளத்தை மையப்படுத்தி தேவசகாயம்பிள்ளை வழிபாட்டு இயக்கமொன்று உருவாகின்றது.

வடக்கன்குளம் கிறிஸ்தவத்தில் நாடார்களுக்கும் வேளாளர்களுக்கும்ிடையே நடைபெற்ற அதிகாரப் பகிர்வு குறித்த போராட்டத்தில், வரலாறு தொடர்பாய் எழுந்த விவாதத்தில் ஏறக்குறைய வேளாள சமூகம் வெற்றி கொண்டது போன்ற தோற்றமே இத்தருணத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. தனக்குக் கிடைத்த வரலாற்று ஆதாரத்தை (சாந்தாயி) நாடார் சமூகம் சரிவர பயன்படுத்தத் தெரியாமல் வீணடித்தது என்றே நினைக்கவும் தோன்றுகிறது. 'சாந்தாயி'யைக் கண்டு பிடித்ததன் வாயிலாக நாடார் சமூகம் பெற்றிருக்க வேண்டிய அத்தனை சமூக நியாயங்களையும் நிர்மூலமாக்கி விட்டதாகவே வேளாளர் சமூகம் கருதியிருந்தது. 'முதல் கிறிஸ்தவர் யார்?' என்று கேள்வியை விடவும் 'தீவிரமான

கிறிஸ்தவ விசுவாசி யார்?' என்று தாங்கள் எழுப்பிய கேள்வியும், அதற்கான பதிலாக முன்வைக்கப்பட்ட இரண்டு வரலாற்றுப் பாத்திரங்களும், நாடார் சமூகத்தின் வரலாற்றை ஏறக்குறைய சிதறடித்துவிட்டது என்றே வேளாளர்கள் முடிவு செய்துவிட்டனர். ஆனால், வடக்கன்குளத்து ஆச்சரியங்கள் அதற்குள் வற்றிப் போயிருக்கவில்லை.

தேவசகாயம் பிள்ளையை வடக்கன்குளம் கிறிஸ்தவத்தின் ஓட்டு மொத்தப் பிரதிநிதியாக வேளாளர் சமூகம் முன்வைப்பதையும், அதன் மூலம் தங்களது வரலாற்றை மறுப்பதையும் விளங்கிக்கொண்ட நாடார் சமூகம், எதிர்வினையாகச் செய்த காரியம் பண்பாட்டு ரீதியிலான மாற்றமொன்றை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையினுள் ஏற்படுத்தியது.

தங்களது முன்னோரும், அப்பிராந்தியத்தின் முதல் கிறிஸ்தவருமான சாந்தாயியை சந்தையம்மாளாக குறைத்ததற்கு நாடார்களிடம் பதில் இல்லை. முதல் உபதேசியார் வேளாளரே என்ற வாதத்திற்கும் அவர்களிடம் எதிர்வாதம் இல்லை. அதே போல், 'வேளாள உபதேசியாரால் மதமாற்றப்பட்ட தேவசகாயம் பிள்ளை' என்பதற்கும் அவர்களிடம் மறுப்பேதும் இல்லை. சாந்தாயியைக் கண்டு பிடித்த பின்பு நடக்கும் இத்தனைக் கூத்தையும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாடார் சமூகத்திடம் பதிலுக்குப் பதில் காட்ட வரலாற்றுப் புருஷர்கள் இருக்கவில்லை. ஆனால், இதற்கெல்லாம் அப்பால் இன்னுமொரு வலிமையான ஆயுத மொன்றை அச்சமூகம் தனக்குள் பாதுகாத்து வைத்திருந்தது. அது, வில்லுப் பாட்டு என்ற நாட்டார் வழக்காற்று மரபு.

தேவசகாயம் பிள்ளையை வேதசாட்சியாக மாற்றும் நிகழ்ச்சியில் வேளாள சமூகமும், இயேசு சபை குருக்களும் காட்டுகின்ற வேகத்தைக் கண்ட நாடார் சமூகம், சமயோசிதமான காரியமொன்றைச் செய்தது. 'தேவசகாயம் பிள்ளை', பெயரளவில் தான் பிள்ளையே தவிர உண்மையில் நாயர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதைக் கண்ட நாடார் சமூகம், வேகவேகமாய் தேவசகாயம் பிள்ளை வழிபாட்டு இயக்கத்தில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டது. இணைத்துக் கொண்டதோடு நிலாமல், தேவசகாயத்தின் பெருமைகளை வேறெந்த சமூகத்தை விடவும் அதிகமாக பேசத் துவங்கியது.

தென் தமிழகத்தின் மிக முக்கியமான சடங்கு நிகழ்த்துக் கலையான வில்லுப்பாட்டைக் கட்டக்கூடிய அன்னாவிடிகள் நிறைய பேர் நாடார் சமூகத்தில் இருந்துள்ளனர். ஏறக்குறைய குமரி மாவட்டத்தின் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்வே நாடார் சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறாகவே விளங்குகிறது. தெய்வங்களின் கதைகளை பாடலாகக் கட்டிப் பாடுகின்ற மரபைக் கொண்டிருந்த நாடார் சமூகம், தேவசகாயம் பிள்ளை தொடர்பாக ஏராளமானப் பாடல்களை உருவாக்கத் துவங்கியது. தேவசகாயம் பிள்ளை அம்மானை, ஏலேலோ கும்மி, வில்லுப்பாட்டு கதாபிரசங்கம், நாடகம் என்று ஏராளமான வழக்காற்று வடிவங்களை நாடார் சமூகம் உற்பத்தி செய்யத் துவங்கியது.

'தேவசகாயம் பிள்ளை',
பெயரளவில் தான்
பிள்ளையே தவிர
உண்மையில் நாயர்
சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்
என்பதைக் கண்ட நாடார்
சமூகம், வேகவேகமாய்
தேவசகாயம் பிள்ளை
வழிபாட்டு இயக்கத்தில்
தன்னையும்
இணைத்துக்கொண்டது.

குறிப்புகள்

1. பார்க்க: சிவசுப்பிரமணியன், ஆ., 2001, கிறிஸ்தவமும் சாதியும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்; மாற்கு, 2004. கிறிஸ்தவத்தில் சாதியம், வல்லினம், விளிம்பு நிலை மக்கள் ஆய்வுச் சிறப்பிதழ் - 2, இதழ் 6 - 7, பக்: 52 -63.
2. சாதிய உணர்வுகளுக்கு எதிரான மறைமுகமானக் குரல்கள் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் கிறிஸ்தவத் தினுள் கேட்டபடியே இருக்கிறது. மிகவும் குறிப்பாக, தமிழ்மயம் அல்லது இந்திய மயம் என்ற போர்வைக் குள் ஒளிந்து கொண்டு, தத்துவ போதகர் (?) என்ற இராபர்ட்-டி-நொபிலி மூலமாக சாதியத்தின் குணங்கள் தமிழகக் கிறிஸ்தவத் தினுள் திணிக்கப்பட்டபொழுது, கடற்கரைவாழ் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிய எதிர்ப்பு முக்கியமானது என்று நினைக்கிறேன். அதே மாதிரியான எதிர்ப்புணர்வை அம்மக்கள் இன்னமும் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தி வருவது ஆரோக்கியமான விஷயம். ஆனால், உயர் சாதித் தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் சாதியத்தை எதிர்த்த கடற்கரை மக்களை, தமிழ் விரோதி களாகவும், மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தில் ஊறியவர் களாகவும், பழமைவாதி களாகவும் சித்தரித்து தான் வேதனையான விஷயம்.
3. கிறிஸ்தவம் தமிழகத்திற்கு வந்தது 16ஆம் நூற்றாண்டிலேயே என்பதை சிலர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. குறிப்பாகத் தென்குமரிப் பகுதிகளில் வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களது கிறிஸ்தவ அடையாளம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது என்று வாதிடுகிறார்கள். இயேசுவின் முதன்மைச் சீடர்களில் ஒருவரான தாமஸ் என்ற தோமையாரின் மூலமாக அவர்கள் கிறிஸ்தவத்திற்குள் வந்ததாக வாய்மொழி மரபுகள் உள்ளன.
4. பார்க்க: Bayly, Susan, 1992, Saints, Goddesses and Kings, Cambridge, University Press, Cambridge, PP. 321 -378.
5. பார்க்க: சிவசுப்பிரமணியன் (2001)
6. பார்க்க: Caussanel, Historical Notes. Tinnevely District (unpublished manuscripts)
7. மேலது.

(தொடரும்)

அவ்வாறு உருவாக்கிய அத்தனை வழக்காறுகளும் நெல்லை, சூமரி மாவட்ட நாடார் கிராமங்களில் தொடர்ந்து நிகழ்த்தக் கூடிய வாய்ப்புகளும் உருவாக்கப்பட்டன. இதனால், கொஞ்ச நாட்களிலேயே தேவசகாயம் பிள்ளை வழிபாடானது நாடார் சமூக மக்களின் வழிபாடாக மாறிப்போனது. சாந்தாயியை மறக்கடிப்பதன்மூலம் நாடார்களின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தேவசகாயம் பிள்ளை, நாடார் சமூகத்தின் இப்பது வகை உத்தியின் மூலம் 'ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடிய நாட்டார் வீரன்' என்ற பிம்பத்துடன் வலம் வரத் துவங்கினார்²⁸.

நாடார் சமூகத்தின், இது போன்றவொரு எதிர்வினையை எதிர்பார்த்திராத வேளாளர் சமூகம் மேற்கொண்டு செய்வதற்கு எதுவுமில்லாத நிலையை அடைந்தது. 'சாந்தாயி' போன்ற பெண்மணியை முன்மாதிரியாகக் கொள்வதை விடவும், 'தேவ சகாயம்' போன்ற வேதசாட்சியை முன்மாதிரியாகக் கொள்வதை இயேசு சபை பாதிரியார்களும் வரவேற்கவே செய்தனர். தேவசகாயம்பிள்ளை தொடர்பான நாடார் சமூக வழக்காறுகளை அவர்கள் பெருமளவில் ஆதரிக்கவும் செய்தனர்.

ஆனால், இந்த அத்தனைக் கூத்துக்களிலும், வேளாள சமூகத்தை விடவும் மோசமானத் தோல்வியை சந்தித்தது யாரென்று கேட்டால், 'சாந்தாயி' என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சமூக அந்தஸ்தை பெற்றிராத நாடார் சமூகத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதாலும், மத அதிகாரங்களின் ஆதரவு கொஞ்சமும் இல்லாததாலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிம்பமாக உருவாகியிருக்க வேண்டிய 'சாந்தாயி' வெறும் தகவலாக மட்டுமே தங்கிப் போனார்.

சாந்தாயி போன்ற கதாபாத்திரங்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்படாததற்கான காரணங்கள் என்னவாக இருக்கும்? அவற்றை முதன்மைப்படுத்துவதிலான நடைமுறைச் சிக்கல்கள் என்ன? 'தேவசகாயம்' போன்ற கொலையுண்ட நபர்களை ஆதரிக்கும் பாதிரியார்கள், 'சாந்தாயி' போன்றவர்களை மறுக்கும் அரசியல் என்ன? இதற்கெல்லாம் பின்புலமாய் நிற்கும் இயேசு சபை துறவிகளின் வரலாற்று முயற்சிகள் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றன? கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் இவற்றை நாம் மறுபடியும் விவாதிக்கலாம் என்ற உறுதிமொழியுடன், நான் அடுத்த சம்பவத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

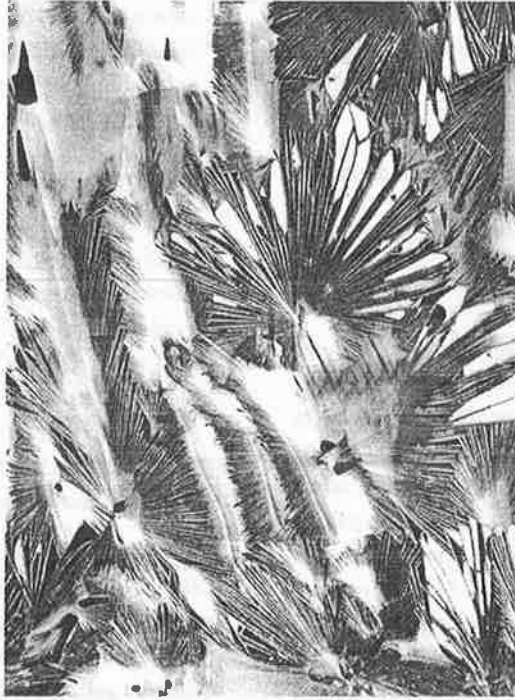
8. Society of Jesus என்று அழைக்கப்படும் கிறிஸ்தவ துறவிகளின் சபையை 'இயேசு சபை' என்று தமிழில் சொல்கிறார்கள். தமிழகத்தில் கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பரப்பியதில் இவர்களுக்கு முதன்மையான பங்கு உண்டு. இக்னேஷியஸ் லொயோலா என்ற பாதிரியாரால் துவங்கப்பட்ட இச்சபை மூன்றாம் உலக நாடுகளிலேயே தனது பணியில் பெரும்பகுதியை செய்து வருகிறது. பிரான்சிஸ் சேவியர் (சவேரியார்), இராபர்ட்-டி-நொபிலி (தத்துவ போதகர்), ஜாண்-டி-பிரிட்டோ (அருளாளந்தர்), கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி (வீரமாமுனிவர்) போன்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நபர்களைத் தந்த இச்சபை கல்வித் துறையில் முன்னோடியாக விளங்குகிறது.
9. பார்க்க: Caussanel.
10. 'வடக்கன்குளம் பூர்வீக சரித்திரம்' என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். நாடார்களால் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வரலாற்றுப் பனுவல் பெருமளவும் வாய்மொழி ஆதாரங்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்டுள்ளது.
11. பார்க்க: Arpudam, 'Genealogy' (unpublished manuscript)
12. பார்க்க: Caussanel, Fr. Perroquin, 1908, The History of the Vadakkankulam Christianity (unpublished manuscript).
13. தோற்றம் குறித்த பிரக்களையும், அதற்கான மரியாதையும் எல்லா வகையான பண்பாட்டினுள்ளும் காணப்படுகிறது. 'ஆதி' என்ற கருத்தாக்கம் இதனாலேயே தெய்வங்களுடன் தொடர்புடையதாக கற்பனை செய்யப்படுகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே தோற்றப் புராணக் கதைகளையும், 'மண்ணின் மைந்தர்' போன்ற அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 'ஆரியர் - திராவிடர்' முரண்பாட்டில், 'இந்த மண்ணுக்குரிய ஆதி மக்கள் திராவிடர்களே' என்ற வாதம் முன்வைக்கப்பட்டதைக் கவனிக்க வேண்டும். எனவே, தோற்றம் பற்றிய கேள்வியை அறிவியல் பூர்வமானது என்று யோசிப்பதைவிடவும், அரசியல் சார்ந்தது என்று யோசித்தால் இன்னும் கூடுதல் தெளிவு கிடைக்கும்.
14. பார்க்க: Causannal: Fr. Perroquin.
15. இயேசு சபையால் பரப்பப்பட்ட கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவம் 'விசுவாசம்' என்ற காரணியை திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகிறது. கடவுளுக்குக் கீழ்படிதல், மத குருமார்களுக்கு கீழ்படிதல் என்று பல்வேறு வகையான ஒழுக்கங்களை அது தமிழகத்தில் போதித்து வந்தது. விசுவாசத்தை கேள்விகளற்ற கீழ்படிதலாக மாற்றிய பெருமை முழுக்க முழுக்க இயேசு சபையையே சாரும். ஓய்வு பெற்ற இராணுவத் தளபதி ஒருவரால் துவங்கப் பெற்ற இத்தூறவ சபை, அதிகாரங்களுக்குக் கட்டுப்படும் முறைகளை இராணுவத் தோரணையோடே இன்றளவும் செய்து வருவதை உணர்ந்தால் இதனை எளிதாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.
16. பார்க்க, சேக்கிழாரின் 'பெரிய புராணம்'.
17. பார்க்க, புதிய ஏற்பாடு (விவிலியம்)
18. பார்க்க, Arpudam, Genealogy.
19. 'சந்தையம்மாள்' என்ற கதாபாத்திரம் வடக்கன்குளத்தில் மட்டுமல்லாது, வேறுசில தமிழகக் கிறிஸ்தவ ஊர்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் 'சந்தையம் மாள்' கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பிய பெண்மணியாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறாள். வடக்கன்குளம் போலவே இன்னு மொரு கிறிஸ்தவ ஊரான கயத்தாறிலும் ஒரு சந்தையம் மாள் குறிப்பிடப்படுகிறார். இந்தச் சந்தையம்மாளை செட்டியார் சமூகத்தைச் சார்ந்தவரென்று வாய்மொழித் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.
20. உபதேசியார் என்ற பதவியைச் சுருக்கமாகக் கணக்குப் பிள்ளை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இப்பதவி அதைவிடவும் வலிமையானது. ஆங்கிலத்தில் இப் பதவியை Catechist என்று சொல்கிறார்கள். இதன் முழுமையான அர்த்தம், 'கிறிஸ்தவத்துள் இணைய வருகிற நபர்களை ஆன்மீக ரீதியாய் தயார் செய்யும் நபர்' என்பதாகும். தமிழில் சொல்லப்படும் உபதேசி என்ற பெயரும் 'உபதேசம் செய்பவர்' என்ற பொருளிலேயே அமைகிறது. ஆனால், உபதேசியார் என்ற பதவி ஆன்மீக மற்றும் பொருளாதார அதிகாரங்களை உள்ளடக்கிய ஒன்று. துவக்க காலங்களில் தமிழகத்தில் பணியாற்றிய ஐரோப்பிய பாதிரியார்களின் உதவியாளரைப் போலவே உபதேசியார்கள் செயல்பட்டு வந்தனர். தமிழ் மொழியை அறியாத பல்வேறு பாதிரிகளுக்கு உபதேசிகளே வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளனர். இதனால், உபதேசியார் என்ற பதவி கணிசமான அதிகாரங்களையுடைய பீடமாகவே கருதப்பட்டது.
21. 'வேதசாட்சி' என்ற சொல்லாக்கம் முழுக்க முழுக்க கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்தது. 'Martyr' என்ற ஆங்கில சொல்லுக்கு இணையாக இதனைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கிறிஸ்தவ வேதத்தின் பெருமைக்கு சாட்சி சொல்வது போல் தன்னுயிரையே பலி கொடுத்த நபர்களைக் கிறிஸ்தவம் 'வேதசாட்சிகள்' என்று அழைக்கிறது.
22. பார்க்க: Fr. Perroquin
23. மேலது.
24. பார்க்க: Caussanel
25. மேலது
26. மக்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்படும் இந்த நம்பிக்கை, வடக்கன்குளம் பற்றி எழுதிய குசன் பெய்லியையும் குழப்பி, Saints Goddesses and Kings என்ற புத்தகத்தில் தேவசகாயம்பிள்ளை வேளாளர் என்று எழுதச் செய்தது.
27. பார்க்க: Wilson, Vicent, B, 1998, Devasahayam Pillai A Folk Hero, South Indian Folklorist, Vol.2, No.1.
28. மேலது.

1921 சென்னைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம்

‘ஆதி திராவிடன்’ பார்வையில்

பதிப்பும் குறிப்பும்: ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே தென்னகத்தின் முக்கியத் தொழில் நகரமாகச் சென்னை விளங்கியது. துணை ஆலைகளே அக்காலத்தில் முக்கிய இயந்திரத் தொழிலாக இருந்தது. இவற்றுள் முக்கியமானவை அனைத்தும் வெள்ளையரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. பின்னி ஆலைகள் என்று இன்றளவும் அறியப்படும் பக்கிங்காம்-கர்னாடிக் என்ற இரண்டு ஆலைகள் இவற்றுள் முக்கியமானவை. பத்தாயிரம் தொழிலாளருக்கு மேல் இவ்வாலைகளில் (1920 களில்) பணியாற்றிவந்தனர். இந்தியத் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் இத்தொழிலாளர்களுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. இந்தியாவின் முதல் அமைப்பு ரீதியான தொழிற்சங்கம் என்ற பெயரும் புகழும் இவர்களால் 1918இல் தொடங்கப்பட்ட ‘சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு உண்டு. அன்னி பெசண்ட் தலைமை யிலான பிரம்ம ஞான சபையினரும், திரு. வி. கவும், செல்வபதி செட்டியும், இராமாஞ்சலு நாயுடுவும் இதன் தொடக்கத்தில் முக்கியப் பங்காற்றினர்.

தொழிற்சங்க வரலாற்றில் முதல் மைல்கல் என்று இதைச் சொல்லலாம். 1921 - மே மாதத்தில் திடீரென வெடித்த ஒரு வேலைநிறுத்தத்தில் முதலில் 600 பேர் கலந்துகொண்டனர். பின்னர் இது முழு வேலைநிறுத்தமாக உருமாறியது. வெள்ளை நிர்வாகத்தின் கறாரான நிலைபாடும், அதற்கு அரசாங்கம் அளித்த ஆதரவும் வேலைநிறுத்தத்தை மேலும் சிக்கலாக்கியது.

தொழிலாளரில் சாதி இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும், ஆதி திராவிடர்களும் கணிசமாக இருந்தனர். சாதி இந்துக்களில் வன்னியரும் நாயுடுகளும் அதிக அளவில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. வேலைநிறுத்தம் தொடங்கிய சில காலத்திற்குள் ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பத் தொடங்கிவிட்டனர். வெள்ளையரின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சிக்கு அவர்கள் இலக்காகி விட்டதாகத்

தொழிற்சங்கம் கருதியது. தொடர்ந்த போராட்டங்களால் சலிப்புற்றது, போதுமான பொருண்மை வலுவில்லாததும் மேலும் அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்ப நேரிட்டதென்ற எதிர் கருத்தும் நிலவியது.

இதனால் வேலைநிறுத்தம் தோல்வியை நோக்கிச் சென்றது. இந்தப் பின்னணியில் சாதி இந்து - முஸ்லிம் தொழிலாளருக்கு இடையே கைகலப்பு ஏற்பட்டது. பல வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது. 10 பேர் சுடப்பட்டு இறந்தனர்; 34பேர் காயமடைந்தனர். 400 வீடுகளுக்கு மேல் தீக்கிரையாயின. இவற்றுள் பெரும் பான்மை ஆதி திராவிடருடையவை. எனவே இவர்களுக்கென அரசாங்கம் அகதி முகாம் அமைத்தது. இரண்டாயிரம் பேர் அளவுக்கு இம்முகாமில் இருந்தனர்.

தொழிலாளரைக் காங்கிரஸ் கட்சி கைவிடவும், மறுபுறம்

முதல் உலகப் போர் முடிந்த காலகட்டத்தைத் தொடர்ந்த ஆண்டுகளில் (1918க்குப் பிறகு) கடும் விலைவாசி ஏற்றமும் உணவுத் தட்டுப்பாடும் நிலவின. குறைந்த சம்பளம், கடனமான வேலை, வெள்ளை மேலதிகாரிகளின் ஏவல் என்ற சூழல். ஏற்கெனவே போர்க்குணம் மிக்கவராக விளங்கிய தொழிலாளர், அமைப்பு ரீதியாக அணிதிரண்டு போராடும் சூழ்நிலை இக்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்டது. 1920-21இல் மட்டும் 30 வேலைநிறுத்தங்கள் சென்னையில் மட்டும் நிகழ்ந்தன.

இந்தப் பின்னணியில்தான் 1921ஆம் ஆண்டின் பெரும் வேலைநிறுத்தம் பின்னி ஆலைகளில் நிகழ்ந்தது. சென்னைத்

நீதிக்கட்சி அவர்களுக்குச் சார்பாக நின்றது. சென்னை சட்டமன்றத்தில் அவர்களுக்கு ஆதரவாக அக்கட்சி குரல் கொடுத்தது. வன்முறை மோதல்கள் பற்றி ஆராய விசாரணைக்குமூலம் அமைக்கப்பட்டது.

ஏறத்தாழ ஆறுமாதப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு வேலை நிறுத்தம் தோல்வியில் முடிந்தது. தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கும் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. வேலைநிறுத்தத்தின்பொழுது அரசின் ஆதரவும், நிர்வாகத்தின் ஆதரவும் பெற்ற ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் பலவீனமடைந்ததும் கைவிடப்பட்டனர்.

தென்னகத்தின் முக்கிய வேலைநிறுத்தமான இப்போராட்டத்தைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து நானும் ஆ. சிவசுப்பிரமணியனும் ஒரு சிறுநூலை 1987இல் எழுதி, 1990இல் வெளியிட்டோம். (பின்னி ஆலை வேலைநிறுத்தம் 1921, பொன்னி வெளியீடு)

பலதரப்புச் சான்றுகளையும் பயன்படுத்தி எழுதிய நூலில், ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர்களின் பக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, கொழும்புவிருந்து 'இலங்கை இந்தியச் சங்க' ஆதரவில் வெளியான ஆதி திராவிடன் என்ற மாத இதழைப் பயன்படுத்தினோம். இவ்விதம் 1919இல் தொடங்கப்பட்டதாகும். மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1922 பிப்ரவரி அளவில் இதன் பெயர், 'இந்தியன்-ஒடுக்கப்பட்ட இந்திய மக்களின் ஊழியன்: The Indian-The Servant of the Depressed classes of India' எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றதாகத் தெரிகிறது.

1921 வேலை நிறுத்தம் தொடர்பாக ஆதி திராவிடன் இதழில் வெளியான குறிப்புகளும் அறிக்கைகளும் இங்கு மறுபதிப்புச் செய்யப்படுகின்றன. மேலாய்வுக்கு இவை வழி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கையில்.

ஆவணம் - 1

சென்னை ஆதி திராவிட, தொழிலாளரின் பரிதாப நிலைமை.

சென்னையிலுள்ள கர்னாட்டிக், பக்கிங்ஹாம் நெசவுச் சாலைகளின் தொழிலாளர் சின்னாட்கட்கு முன் வேலைக்குப் போகாது நின்றுவிட்டார்கள். அதின் காரணத்தைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றமையால், நாம் அதைப் பற்றியொன்றும் இங்கு பேசாது விடுத்து மிக்க அவசியமான ஆதி திராவிடரின் பரிதாப நிலைமையைப்பற்றி பேசுவோம். அத்தொழிலாளரில் ஏழைமக்களான ஆதி திராவிடர். வேலைசெய்யாவிடில் காலம்கழிக்க வியலாதவரான படியால் வேறுவழியின்றி வேலைக்கு வழக்கம்போல போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். இது ஏனைய "வேலைநிறுத்தக்காரரு" க்குக் கோபத்தைமூட்டி விட்டபடியால் அவர்கள் ஆதி திராவிடர்களின் வீடுகளையெல்லாம் அக்கினிக்கிரையாக்கி விட்டார்களென்றறிந்து மிகவும் துக்கிக்கிறோம். வீடுவாசலற்ற அவ்வேழைமக்கட்கு சென்னைத்தேசாதிபதியவர்களும் இன்னுமனேக பரோபகாரிகளும் பணவுதவி செய்துள்ளார்கள். நமது அனுதாபமும், உதவியும் இச்சமயத்தில் அவர்கட்குத் தேவை. ஆதலின், இவ்விவங்கைத்தீவில், கூடியவாறு நல்ல நிலமையிலிருக்கும். இந்தியரும், விசேஷமாக ஆதி திராவிடர்களும் தங்களாலியன்றளவு, ஏதாவதொரு

தொகையை யெமக்கணுப்புவித்தால், நாம் சந்தோஷமாய் ஏற்று மதராசுக்கு அனுப்புவிப்போம். பணஉதவி செய்யும் கனவான் களின் பெயரும் கொடுக்கும் தொகையும், நம் "ஆதி திராவிடனி"ல் பிரசுரிக்கப்படும்.

ஆதி திராவிடன், 12 ஆகஸ்டு 1921

ஆவணம் - 2

சென்னை ஆதி திராவிடர்களது கஷ்ட நிலைமை.

அறிவான் முதிர்ந்த அன்பர்களே, சென்னைக் கர்னாடிக் மில், பக்கிங்காம் மில், என்னும் இரு தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தால் உண்டாகிய குழப்பமானது அநேகருக்குத் தெரிந்த விஷயமல்லவா? உத்தியோகஞ் செய்யுங்காலே போதுமான வருமானமின்றி உண்ண உணவற்றுப் பட்டினிக்கிடக்கும் ஆதி திராவிடத் தொழிலாளருக்கு ஒரு வேளை கஞ்சி சாதமேனும் கொடுத்தாதிக்குந் தன்மை வேபர் யூனியனிலிருந்திருக்கும் பட்சத்தில் ஆதி திராவிடர்கள் இரு மில்களிலும் வேலை செய்யும்படி முயற்சிக்க முன்வந்திருப்பார்களா வென்பதோர் சந்தேகமாகத் தோன்றுகின்றது. ஆதி திராவிடர்கள் வயிற்றின் கொடுமையை முன்னிட்டும் பிள்ளைகுட்டிகள் பட்டினிகிடந்து சாகும் வதையை முன்னிட்டும் மேற்படி தொழிற்சாலைகளில் வேலையைச்செய்து ஜீவிப்பான் வேண்டி மிஸ்டர் எம். ஸி. ராஜா அவர்கள் ஆதி திராவிடத்தலைவர்களுக்கறிவிக்க. இதற்கிணங்கி மேற்படி யார்களது கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க மேற்படி. தலைவர்கள் புளியந்தோப்பு முதலான ஆதி திராவிடத்தொழிலாளர் வசிக்குமிடங்களில் பொதுக்கூட்டங்கள் கூட்டிப் பொதுவாக ஆதி திராவிடர்களுக்கும் ஆதி திராவிடரல்லாதாருக்கும் வேண்டிய விஷயங்களைக் கூறிவந்தார்கள். இவர்களது கருத்து முரண்பட்டதாயிருக்கும் பட்சத்தில் வேபர் யூனியன் தலைவர்கள் பொதுக்கூட்டங்கள் கூட்டிக் கண்டித்திருக்கலாம். அதற்கு ஆதி திராவிடர்கள் இணங்கியுமிருப்பார்கள். அவ்வாறியற்றியவர்களல்லர். இதற்குமாறாக இவ்வேழை ஆதி திராவிட மக்கள் வசிக்குமிடங்களை 20 தினங்களுக்குமுன்பு தொடர்சியாக சுமார் 1 வாரக்காலமாகப் பகலிலும், இரவிலும் கொளுத்தி ஜனக்கஷ்டத்தையும் ஏழைகள் பொருள் நஷ்டத்தையும் அடைவதற்கு முலபுருஷர்களாயிருந்து கொண்டார்களென்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு குறிப்பிக்கின்றேன். இவர்களது அனுமதியின்றி வேபர் யூனியனைச்சேர்ந்த இவர்கள் மேற்படி வீடுகளைக்கொளுத்தியிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்க தளாலுண்டாகுங் கஷ்டங்களைக் குறிப்பித்து அத்தீச் செயலை மறுத்திருக்கவேண்டும். அதுவுஞ்செய்யவில்லை, இத்துணைத் தானக்கெடுதிகளை ஆதி திராவிடர்களுக்குச் செய்துவிட்டு "இந்தப் பூனையும் பால் குடிக்குமா" என்பதற் கொவ்வ ஆதி திராவிடர்களே தங்களது வீடுகளைக் கொளுத்திக்கொண்டார்களென்று. இந்த ஜாதி ஜனப் போலித் தலைவர்கள் தங்களாலானமட்டும் பத்திரிகைகளில் வரைய ஆரம்பித்துக் கொண்டார்கள். இவர்களது பொய்க் கூற்றுக்களை மறுத்து எழுதியனுப்பிய பலவியாசங்களை நமக்காதர வாயிருக்குமென நாம் நம்பிக்கொண்டிருந்த "திராவிடன்" முதலான பத்திரிகைகள் வெளிப்படுத்தாது மறைத்துவிட்டது விசனிக்கற்பாலதே இதோடு நில்லாது ஆதி திராவிடர்கள் பல அக்கிரமச்செயல்

சென்னை தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமும்,
அதன் காரணமாக யேற்பட்டிருக்கும் கலகமும்.

சென்னையிலுள்ள, பக்கிங்ஹாம், கர்னாட்டிக் தொழிற் சாலைகளிலுள்ள, வேலையாட்களின் வேலை நிறுத்தத்தாலேற்பட்ட கலகங்களும், குழப்பங்களும் சண்டை சச்சரவுகளும் இன்னும் ஒழிந்தபாடில்லை, தினே, தினே பயங்கரமான செய்திகள் வந்தெட்டுகின்றன. அமைதியும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள ஆதி திராவிடர், எஜமானருக்கடங்கி, தேச நன்மையைக்கோரி, தமது முன்னேற்றத்தை நோக்கியாதொரு குழப்பமும் செய்யாது தமது ஜீவனாம்ஸத்தை யுத்தேசித்து தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்குப் போய்கொண்டிருக்க, ஏனைய உயர்குல இந்துக்கள் எனக் கருதப்படும் வஞ்சகம் மிகுந்த-கெட்ட எண்ணங்கொண்ட வேலையாளரும், முரடரான முகம்மதியரும், போலிக் கிறிஸ்தவரும் ஒருங்கு கூடி, ஆதி திராவிடருக்கு விரோதமாய் ஆக்ரமித்தெழும்பி, அவர்கள் வீடுகளை அக்கினிக்கிரையாக்கித் திரள் பொருள் நஷ்டமுண்டாக்கி விட்டனரெனவறிகிறோம். இவ்வக்கிரமம் நடைபெற விடங்கொடுத்தார் யார்? “தேசத்தை முன்னேற்றுகிறோம் - தாழ்ந்தோரை உயர்த்துகிறோம்” என்று வார்த்தைகன்மாத் திரம் சொல்லும்போலித் தேசாபிமானிகளேயாம். ஆதி திராவிடரல்லாதாரான தொழி

தொழிலாளரில் சாதி இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும், ஆதி திராவிடர்களும் கணிசமாக இருந்தனர். சாதி இந்துக்களில் வன்னியரும் நாயுடுகளும் அதிக அளவில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. வேலைநிறுத்தம் தொடங்கிய சில காலத்திற்குள் ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பத் தொடங்கிவிட்டனர். வெள்ளையரின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சிக்கு அவர்கள் இலக்காகி விட்டதாகத் தொழிற்சங்கம் கருதியது.

லாளர், ஆதி திராவிடருக்குப் பொருள் நஷ்டமுண்டாக்கினதோடு விடாது, திருடர் - கொள்ளைகாரர் - கொலைகாரராய் மாறி, - கம்பு - தடி - கத்தி - ஓடுகளை ஆயுதங்களாயிற்று, ஆதி திராவிடரை யெதிர்த்துப் போராடி உயிர்ச்சேதமும் விளைவித்து வருகின்றனர். இதனைக்கவனிப்பாரில்லையா? “லேபர்யூனியன்” தலைவர்களெங்கே? திராவிடத்தலைவர் எங்கிருக்கின்றார்? என் செய்கின்றார்? திராவிட இயக்கம் செய்வதென்ன? மேற்காட்டியவரெல்லாஞ் சேர்ந்து இந்தத் தொந்தரவுகளை யொழிக்கவியலாதா? சமாதானதிற்கான முயற்சிகளையேன் இவர் கையெடுக்கவில்லை? “தெருச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி” யென வேடிக்கைப்பார்த்துக்

களைச் செய்துவருவதாகவும் புளுக ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆதிதிராவிடர்கள் நிற்க நிழலின்றிப் பரிதபித்தும் பலகிராமங்கட்கு ஓடிப் போனார்கள். சிலர் மில் எஜமான்களுடைய இரண்டு பங்களாவில் தங்கிப் போலிஸ் பந்தோபஸ்தோடிருக்கின்றார்கள். மற்றுஞ்சிலர் அவர்களுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுத்தவர்களை முன்னிட்டு அக்கால் நடத்தியுமிருக்கலாமென நம்புகின்றேன், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கே உதவிபுரிந்து முன்னேற்றுவிக்க முயற்சிக்கின்றோமென்ப பொய்க்கூச்சலிடும் பல ஜாதிபேத முடையவர்களெல்லாம் ஆதி திராவிடர்கள் மீது அனுத்துவமுங்கருணையின்றிக் குற்றத்தைச் சுமத்தி பாழ்படுத்த முன்வந்திருப்பதை ஆதி திராவிடர்கள் சொப்பனத்திலும் மறவாது நினைவு கொண்டிருப்பார்களென்பது திண்ணந்தான். “ஏழை அழுதகண்ணீர் கூரியவாளொக்கும்” என்னும் முதுமொழியை மறந்துவிட்டுப் பழிசுமத்த முன்வந்து விட்டவர்கள் பலராயிருக்கின்றார்கள். ஆதி திராவிடர்கள் மீது அனுதாபமுற்றுப் பத்திரிகைகளில் எழுதும் ஜாதித்தலைவர்களொருவரேனுங்கிடையவேகிடையாது. இத்தலைவர்கள்முன்பு பேசியதெல்லாம் போலித்தனமென்றே புளியந்தோப்பு விவகாரமானது பட்டப்பகலாய் விளக்கி வைத்துவிட்டது. நிற்க. ஆதி திராவிடர்கள்தான் மற்றவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தினதாகப் பத்திரிகைகளில் எழுதிய நண்பர்களே, 25-7-21ம் தேதி சுமார்மாலை 53.4 மணிக்குச் சொண்ட் ஆறுமுகம் என்னும் ஆதி திராவிடன் வேலைசெய்து விட்டு வீட்டிற்குத்திரும்பும்போது வியாசர்பாடிக்கும் G. 3. நம்பர் போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் மத்தியில் மகமதியரும் திராவிடருஞ்சேர்ந்து கத்தியால் வெட்டிக்காயப்படுத்தியதையும், அன்று மாலையிலேயே ஆதி திராவிடர்களாம் 3 ஆண்பிள்ளைகளும் 5 பெண்பிள்ளைகளும் கடைக்குப்போய் வீட்டிற்குத் திரும்பும்போது மேற்படி இடத்திலேயே மேல்படி கூட்டத்தார்கள் அடிக்க, ஆண்பிள்ளைகள் ஓடியபிறகு பெண்பிள்ளைகளை அதிகமாக அடித்துக்காயப்படுத்தியதையும் நோக்குங்கால் யார் அக்கிரமச் செயல்களை நடத்திக்கொண்டுவருகின்றார்களென்பது விளங்கிவிடுமே. இக்கொடியவர்களை அடக்கப் போலீஸார் முன்வருவார்களோ என்னவோ தெரியவில்லையே! ஆதி திராவிடர்கள் அக்கிரமமாக நடந்து வருவது உண்மையாயின் 26.7.21ல் ஆனரபில் கே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரவர்களும் போலீஸ்கமிஷனர் மிஸ்டர் பெல்லியவர்களும் வியாசர்பாடியில் ஆதி திராவிடர்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்குச்சென்று விசாரித்தவிடத்து லேபர் கமிஷனர் மிஸ்டர் மாயர் ஐ.லி.எஸ்.ஐ.ஈ. அவர்களும், டிப்டிகலைக்டர் ராவ்சாயப் சுப்பையா நாயுடு காரும், இங்குள்ள ஆதி திராவிடர்கள் எவ்விதத்தாலும் விபரீதமாக நடந்து கொள்வது கிடையாதென்று சொல்லியிருப்பார்களா? பொதுஜனத்தலைவர்களெனச் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டவர்களே ஆதி திராவிடத் தொழிலாளரும் மற்றுஞ்சிலரும் அனுபவித்துவருங் கொடிய கஷ்டத்தினின்று நீங்கித் தொழிலாளர்கள் எல்லாரும் நேசப்பான்மையோடு தொழிற் புரிந்து நன்மையை அடையும்படியான வழிகளைத்தேடி நிலைநிறுத்தும்படியாக ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.

ஸ்வாமிஅத்வைதாநந்தா
ஆதி திராவிடன், 17 ஆகஸ்ட் 1921

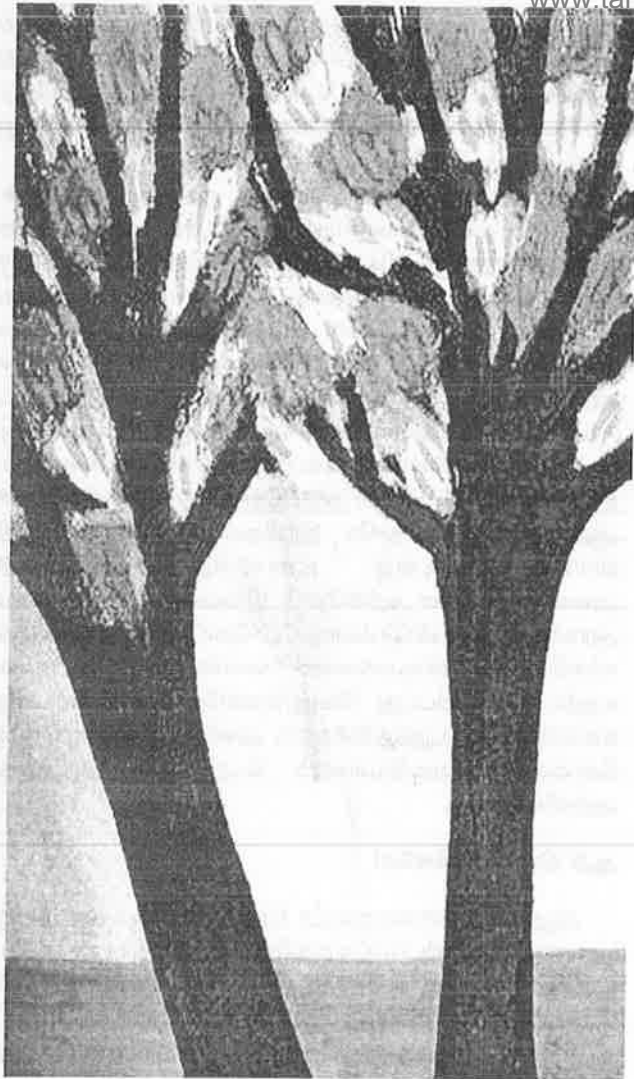
கொண்டிருக்கின்றாரோ? அந்தோ! எவ்வளவு கொடுஞ் செயல்கள் - குரூரத்தனங்கள் நடந்து வருகின்றன? இவ்விஷயமாய்த் தம்மாலியன்ற உதவிசெய்யக்கூடிய இரண்டொரு ஆதி திராவிடத்தலைவர்களின் உயிர்களை (விசேஷமாய் ஸ்ரீ மத் ஸ்வாமி தேஸிகானந்தாவையும், ஸ்ரீமான். எம்.ஸி.ராஜாவையும்) வாங்கிவிடுவோமென, இந்த ஆவேசம் கொண்ட கலகக்காரர் (துலுக்கர்) பயமுறுத்தியிருப்பதால், அன்னார் தலைமறைந்திருக்கின்றார்களோ? ஆதி திராவிடரின் முன்னேற்றத்தில் பிரீதியற்ற - பொறாமையெனக் கொண்ட சில போலி மனிதர், பாரபட்சமாய், உண்மையை மாற்றி, ஆதி திராவிடரே ஏனையவேலையாளருக்கு அதிக அகர்மம் புரிந்துவருகின்றாரெனப் பத்திரிக்கைக்கு வாய் கூசாது கையோயாது எழுதி வருகிறதையறிகிறோம். அவற்றைப் பிராமணரல்லாத ரெல்லாருக்கும் பொதுவான "திராவிடன்" தடையின்றிப் பிரசுரிக்கின்றது. ஆனால் உண்மை மனிதர் எவரேனும், உண்மையை உள்ளபடி ஆதி திராவிடருக்குச் சாதகமாய் எழுதினால், அவை கேவலம் கழிவுகாகிதக் கூடைக்குள் எறியப்படுகின்றன. இச்செய்கை, எமக்குப் புண்ணில் வேல்விட்டது போலிருக்கின்றது. இப்படியும் "திராவிடன்" செய்வது நியாயமாகுமோ? திராவிட இயக்கத்தின் மேல் நாம் வைத்திருந்த நம்பிக்கை குறையும் வண்ணம் இச்சம்பவம் நேர்ந்துவிட்டது. திராவிடரின் முக்கிய தலைவராகிய, ஸர்.தியாகராயர் அவர்களுக்கு இவையெல்லாம் கவலையில்லையோ? ஏன் அன்னார், இதில் தலையிட்டு, இதைஓர் முடிவுக்குக் கொண்டு வரக்கூடாது?

தேசியக்கட்சியினர் இவற்றைச் சட்டபண்ணுவதில்லை. அவர்கள் இதையொருதிரணமாக - அற்பமெனக்கருதியிருக்கின்றார்களோ. இந்தியாவை நீதியாய்மாண்டு, தேசத்தைச் சீர்ப்படுத்தப் போகின்றவர் இவர் தாமோ இப்பிரிவாரின் யோக்யதை, ஸ்ரீமான் காந்தியின் ஒத்துழையாமைக்கு உட்பலமாகயேற்பட்ட லாத்வீக எதிர்ப்புக்கு விலையில்லாமற் போனதிலிருந்து விளங்கிவிட்டது, இவர்களிடமிருந்து, நன்மையானதொன்றும் நாம் எதிர்பார்க்கிறதில்லை. சொன்ன படி செய்யும் சக்திவாய்ந்தவர்களல்லர். இவர் காருண்ய ஆங்கில அரசாட்சியினருக்கு விரோதமாய்ப் பேசி, எழுதி, பிரசங்கம் செய்து "வானத்தை வில்லாய் வளைத்து மணலைக் கயிறாய்த்திரித்து நிரம்பச்சாதித்து விடுவோமென வார்த்தைப் பிரயோகம் பண்ணுவாரேயன்றி வேறொன்றும் செய்ய வியலாதவருக்கு, ஆகவே சுயஆட்சி செய்ய எட்டுணையும் சக்தியற்றவர் இவரென இக்காரியத்திலிருந்தும், இன்னும் பல திடுக்கிடும் சம்பவங்களிலிருந்தும் திட்டமாய் அறிகிறோம். ஆனால் ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு அமைந்திருந்து, இராஜ பக்தியுள்ளவர்களாய் எல்லா வகுப்பினர்க்கும் சம உரிமை தருவதற்கு கங்கணங்கட்டியுழைத்து வரும் ஒத்துழைப்பவரான பிராமணரல்லாதாரியக்கத்தினரும், தமது சீரிய நோக்கத்திற்கு மாறாய், அரசினருக்கு விரோதமாய் சமீபத்தில் நடந்து கொண்டதே எம்மால் தாங்கக் கூடாததாயிருக்கின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட இந்திய மக்களை முன்னேற்றுவதில் இவர்கள் மிகவும் சிரத்தையெடுத்து கொள்வார்களென நம்பியிருந்தோம். ஆனால், அந்தோ! அதில் நாம் ஏமாற்றப்பட்டுப் போனோம். இவர்களும் தமது முகமுடியை யெடுத்துவிட்டு தாம் உண்மையர் அன்று, போலியரே என்று காண்பித்துவிட்டனர். "நமக்காதரவாயிருக்குமென நாம் நம்பிக்கொண்டிருந்த

திராவிடனும் இப்படிச் செய்துவிட்டதே' என ஸ்வாமி அத்வைதானந்தா அவர்கள் அங்கலாய்க்கிறார். ஆதி திராவிடர் வீடற்று, உண்ண உணவு - உடுக்கக் கச்சையற்று, உதவியும்ன்றி, கைவிடப்பட்டோராய், கண்ணீருடன் தவித்து நிற்கின்றனர். அவர்கள் வேலை செய்ய வழியில்லை. கடைகளில் சாமான்கள் அவர்கட்கு விற்கப்படுவதில்லை. இவ்வளவு கஷ்டநிலைமையிலிருப்போர், ஏனையோரை வருத்துகின்றார்-இம்சிக்கின்றார் எனச்சொல்லத் தகுமோ? அது உண்மையாகுமா? இவர்கட்கு உதவிபுரியும் காருண்ய அரசினரை, ஏனையோர், பட்சபாதமாய் அரசாங்கம் அரசாளுகின்றதென்ற வீண்பழி சாற்றுவராயினர். ஆயின் அதனைக் கண்டித்து அரசினர் வெளியிட்டுள்ள, இம்மாதம் 1-ம் திகதி அறிக்கையின் மூலமாய் ஏழை ஆதி திராவிடருக்கு, ஆதி திராவிடரல்லாதார் செய்துள்ள கொடுமைகளையும், தீங்குகளையும் திட்டமாய் அறிகிறோம். அகர்மஞ் செய்பவர் ஆதி திராவிடரல்லாதாரே. இற்றைவரை சுமார் 3000 ஆதி திராவிடர் வீடின்றி, உணவின்றி, உடையின்றி அலைகின்றனரென அறிகிறோம். இவ்வகதிகட்குக் காருண்ய அரசாங்கம் உதவிசெய்யாதுபோமோ? நாம் ஏற்கனவே சம்சயித்திருந்த விஷயங்களை "கவர்ன்மென்ட்" அறிக்கை உறுதிப்படுத்தி விட்டது. வேணுமென்றே, ஆதி திராவிடரை ஏனையோர் துன்புறுத்துகின்றனர். அவர்கட்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் பொய்யென அறிக்கை அறிவிக்கின்றது.

ஆதி திராவிட மக்களே!

சற்று உமது நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீவிர் யாவராலும் கைவிடப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இந்தியாவிலேயே, உமக்கு யாதொரு உரித்தும் இல்லாதது போல் மற்றவர் பேசுகின்றனர். "வளர்த்த கிடா மார்பில் பாய்ந்ததுபோல்" ஆதி திராவிடர், தமது முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாய் நடந்து கொண்டார்கள் எனச் சில மனிதர்கள் பத்ரிகைகளில் எழுதுவதை நோக்குங்கால், உமக்கு ஏதோ அவர் நிரம்ப செய்துவிட்டது போலவும் அப்படி செய்ததுங்கூடப் புண்ணியத்திற்காய்ச் செய்யப்பட்டது போலவும் அவர்கள் எண்ணுவதாய் அறிகின்றோம். ஒரு போலி பிராமணனுக்கு, ஒரு போலி வெள்ளாளனுக்கு ஒரு போலி முதலிக்கு, ஒரு போலி நாயுடுவுக்கு, ஒரு போலி ரெட்டிக்கு, எவ்வளவு சுதந்திரம்-உரிமை இந்தியாவில் உண்டோ, அவ்வளவு உமக்கு - இந்தியாவின் புராதன குடிகளாகிய உமக்கு உண்டென்பதை நீங்கள் மறந்துவிடவேண்டாம். சுதந்திர உணர்ச்சி உங்களில் உண்டாகட்டும். ஆதி திராவிட தலைவர்களான ஸ்வாமிகள் அத்வைதானந்தா, தேலிகானந்தா, லகஜானந்தா, ஸ்ரீமான். எம்.ஸி. ராஜா, வாசுதேவப்பிள்ளை முதலானோரே! இப்பழங்குடித்தமிழர்க்குள் சுதந்திர உணர்ச்சியை உண்டாக்கு விக்க தென் இந்தியாவில் ஓர் பத்ரிகை வேண்டுவதில்லையா? "திராவிடன்" முதலிய பத்ரிகைகள் பொது நலத்தை விட்டு சுயநலத்தை நத்திக்கொண்டதே! இப்பேதைகளின் காரியத்தைக் கவனிக்க - இவர்களைச் சீர்திருத்த ஏனோ தமிழ் நாட்டில் ஓர் தினசரி பத்ரிகை நடத்த முடியாது? பரோபகாரிகளின் பணம் ஏன் இவ்விஷயத்தில் விரயம் பண்ணப்படலாகாது? சென்னை ராஜதானியில் எத்தனையோ ஆயிரம் ஆதி திராவிடர்களிருக்கின்றார்களே! தினசர்

இவ்விலங்கையில் நடத்தலாம். அரசாங்கத்தாருக்கு மாத்திரம் அமைந்து, நம்மவர்மாட்டு விரோதம் பாராட்டும் மற்றையர் மேல், (பிராமணரோ, பிராமணரல்லாரோ, எவராயினுமாகுக) தைரியமாய் வாதம் செய்யலாம். ஆதி திராவிடர் தம் பிறப்புரிமைகளை அட்டியின்றியடைய இதுவே சிறந்த வழி. இதனை ஆதி திராவிடத் தலைவர்களும், ஆதி திராவிடர் மாட்டு, அன்பு கொண்டுள்ள உத்தம தேசாபிமானிகளும் கவனிக்க வேண்டுகிறோம். மதராஸில் இப்போ நடந்துவரும் காரியாதிகளை - உண்மையான காரியாதிகளை நாட்டுப்புறத் திலிருக்கும் ஆதி திராவிடர் அறிவதெங்ஙனம்? மற்ற பத்ரிகைகள் பாரபட்சமுடையனவாயிருக்கின்றனவல்லவா? ஆதி திராவிடர்க்கெனவோர் பத்ரிகையிருந்தால், உண்மையைச் சுலபமாய் பொது ஜனங்கள் அறியக்கூடுமன்றோ?

காருண்ய அரசாங்கத்தாரும், ஏனைய தலைவர்களும், தலையிட்டு துக்கப்படத்தக்க இத்தொல்லைகளைச் சீக்கிரம் ஒழிக்க முயல்வார்களென உறுதியாய் நம்புகின்றோம். இனியும் பாராமுகமாயிருந்தால் பெரிய மோசமுண்டாகும் என அஞ்சுகிறோம்.

சண்டை தொலைந்து, சமாதானம் நிலைக்க சச்சிதானந்தன் அருள் தருவனாக

அமலன் அரசாணைக் காக்க
ஆதி திராவிடன், 15 செப்டம்பர் 1921.

ஆவணம் - 4

**சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை காக்கல்
தெருக்களில் வசிக்கும் ஆதி திராவிடர்கள்,
கிருஸ்தவர்கள், பௌத்தர்கள், ஆங்கிலோ
இந்தியர்களின் பரிதாப நிலைமை.**

30-8-21-ம் தேதி பகல் 12 3,4 மணிக்குப் பெரியமெட்டு வாராவதியிலாக (29ஆம் தேதி) குளையில் மில்தொழிலாளருக் கேற்பட்ட கலகத்தில் துப்பாக்கி குண்டால் காயப்பட்டு இறந்தவர்கள் சுவத்தை எடுத்துக் கொண்டு மயானத்திற்கு வாலண்டியர் புச்சர்கள் முதலாகிய மகமதியர்களும், இந்துக்களும் சுமார் 3000 பெயருக்குமேல் பெரியமெட்டு வாராவதியின் மேல் போகும்போது சுவத்துடன் சென்ற பெரும் பகுதியினர் அவ்வாராவதியின் தென்மேற்காயுள்ள காக்கல் தெருக்களினுள் நுழைந்து அநேக வீடுகளின் கதவுகளை உடைத்து உள்ளிருந்த செம்பு பித்தளை பாத்திரங்களையும் ரூபாய்களையும் மற்றபொருள்களையும் கொள்ளையாடினார்கள். சட்டிபானை பெட்டி வஸ்திரமுதலானவைகளையும் உடைத்து சிலதட்டி குடிசைகளையும் நெருப்பிற்கிரையாக் கினார்கள். அநேக பொருள்களைக் கூவம் ஆற்றில் எறிந்து விட்டார்கள். சில ஆட்களையும் பெண்களையும் கத்திகளாலும் தடிகளாலும், கற்களாலும் காயப்படுத்தினார்கள். ஆடுகளையும், கோழிகளையும், மற்ற ஜந்துகளையும் கத்தியால் வெட்டினார்கள், ஏழை ஜனங்கள் கட்டின துணியோடுநின்று பரிதபிக்கின்றார்கள். ஏழை ஆதி திராவிடப்பிள்ளைகள் இரவில் படிப்பதற்காகவும், பக்தி செய்வதற்காகவும் கட்டப்பட்டிருந்த பெருங்கொட்டகையொன்றையும் அதினுள்ளிருந்த பொருள்கள் சுமார் 400 ரூபாய் பெறுமான இந்து ஸ்வாமிபடங்கள் விக்கிரங்களை (மகமதியர்கள்) காலாலு

யில்லையேனும் வாரப்பத்திரிகையாவது நடத்தவியலாதா? ஓர்வேளை, அனேக துஷ்டர்கள் மத்தியில் - ஆதி திராவிடர் இப்போதிருக்கும் கேவல நிலையிலேயே சதாவிருக்கட்டும் என்ற குறுகிய நோக்கமுடைய கொடியர்களிடையில், ஆதி திராவிடர்க்கென ஓர் பத்ரிகை நடத்தல் கஷ்ட சாத்தியம். அப்படிச்செய்வரின் உயிருக்கு அபாயம் நேரும் என்று கருதுகின்றீர்களோ? அப்படியாயின், ஏன், இலங்கை இந்திய சங்கம் இக்கொழும்பு நகரில் பிரசுரிக்கும் இவ்வாதி திராவிடன் எனும் மாத சஞ்சிகையை வாரப்பத்ரிகையாக மாற்ற முயற்சிக்கலாகாது? ஆபத்தான இந்நிலையில், நாம் இதைப் பற்றியெழுதுவது எதற்கோவெனில் கஷ்டத்திலிருந்தே சுகமேற்படும். இப்போது ஆதி திராவிடருக்கு நேர்ந்திருக்கும் துன்பத்திலிருந்து இன்பம் விளையலாம். கருணை நிறைந்த பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு அடங்கி, நமக்கு உதவி செய்யும் எவ்வார்க்கு இணங்கி மற்ற எவ்வகுப்பினரின் விரோதத்தையும் பாராட்டாது மேனோக்கியோட முன்னுக்குச் செல்ல ஆதி திராவிடருக்கு வழிகாட்ட ஆதி திராவிடவாலிபர்கள் தேவை. தென்னிந்தியா முழுமையும் குறைந்தபட்சம் 5000பேர், ஆதி திராவிடரிலிருந்து பொறுக்கியெடுக்கலாம். இவ்வையாயிரம் பேரும் பத்ரிகையை யாதரிக்கச் செய்யவேண்டும். இப்படி செய்யக்கூடுமேல், ஓர்வாரப்பத்ரிகையல்ல, தினப் பத்ரிகையே

தைத்து. அவைகளையும் உயர்ந்த புஸ்தகங்கள் பெஞ்சு நாற்காலி மேசை விளக்கு முதலான சாமான்களையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டார்கள். மேற்படி கலகக்காரர்கள் காக்கல் சேரியில் நுழைந்து நாசஞ்செய்யும்போது வாராவதியண்டை முதலில் ஒரு ஒரு கான்ஸ்டேபில் நின்று கொண்டிருந்து பெரும்புக்ளின் அக்கிரமத்தை கண்டு ஓடிவிட்டான். ஆதி திராவிடர்கள் சவக்கோலத்தோடு போனவர்கள் மீது கல்லெறிந்ததாகச் சொல்லுவதும் பத்திரிகையில் எழுதியிருப்பதும் சுத்தப் பொய்யேயன்றி மெய்யல்ல. மில்வேலை நிறுத்தக்காரர்கள் ஆதி திராவிடர்கள்மீது ஏற்கனவே கொண்டிருக்கும் வஞ்சகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு ஏதுவாகப் பூக்கடை முதற்கொண்டு சில ரிக்கஷாக்காரர்களை அடித்துக்கொண்டும். வழியெல்லாம் ஏழைகள் சோற்றுப் பாணைகளை உடைத்துத்தொந்தரவு செய்துகொண்டும். பறையர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டாம். அவர்களை அடிக்க வேண்டும், வெட்ட வேண்டும், அவர்கள் வீடுகளைக் கொளுத்த வேண்டும், கவர்ன்மென்டாருக்கு வரிசெலுத்த வேண்டாம், என்று இப்படியாக ஆரவாரஞ் செய்து கொண்டும் வந்ததல்லாமல் காக்கல் சேரியில் நுழைந்து அக்கிரமஞ் செய்வதற்கு ஒரு காரணமேண்டுமென்று மேற்படி கலகக்காரர்களே ஆதிதிராவிடர்கள் கல்லெறிந்ததாக வீணை கற்பனைசெய்துக்கொண்டு சேரியினுள் நுழைந்து அவ்வளவு அநர்த்தஞ் செய்தார்கள். இவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கும் இடையில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். அப்படி வந்தும் கலகம் அடங்கவில்லை. போலீஸ் கமிஷனர் வந்து வெடி சப்தம் செய்த பிறகு தான் மேற்படி கலகக்காரர்கள் மேற்படி சேரியைவிட்டு நீங்கினார்கள் சவம் வரும்போது வாரவதியண்டை காக்கல் தெருக்களில் வசிக்கும் ஆடவர்கள் ஒரு சிலர் நிற்கொண்டிருந்தார்கள். பெரும்பாலார்த் தங்கள் தொழில் களுக்குப் போயிருந்தார்கள். வீடுகளில் பெண்களும் குழந்தை குட்டிகளும் கிழவர்களுமேயிருந்தார்கள். மேற்படி கலகக்காரர்கள் அனுதாபத்துடன் சவத்தை அமைதியாகக் கொண்டு போக வேண்டியவர்களாயிருக்க அவரவர்கள் கைகளில் கற்களும், தடிகளும், சுத்திகளும், வீடு கொளுத்த வேண்டி எண்ணை முதலியவைகளும் கொண்டு போகவேண்டிய காரணமென்ன வென்று கவனித்தால் அவர்கள் தாமே செய்த அக்கிரமங்களென விளங்கும் மேற்படி கலகக்காரர்கள் செய்த அட்டூழியங்களால் ஏழை ஆதி திராவிடர்கள் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குள்ளாகிப் பரிதாபித்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் விசனமாயிருக்கின்றது. ஆகவே கருணை நிறைந்த அரசாங்கத்தார் இதைக்கவனித்து மேற்படி காக்கல் தெருக்களில் வசிக்கும் ஆதி திராவிடர்கள் பௌத்தர்கள் கிருஸ்தவர்கள், ஆங்கிலோ இந்தியர் முதலானவர்களுக்கு இனியாதொரு ஆபத்துகள் வராதபடி வேண்டிய மிலிடேரி பந்தோபஸ்து செய்யும்வண்ணம் மிகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அன்றியும் இதுபோன்ற பேராபத்துகள் சென்னையிலுள்ள அநேகசேரிகளில் வசிக்கும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு நேர்ந்ததாகவும் நேர்ந்து கொண்டுவருவதாகவும் கேள்வி படுகிறபடியினால் மேற்படி ஆபத்துகள் வராதபடி ஒவ்வொரு சேரிகளிலும் மிலிடேரி காவல்வைத்து ஜனங்களைக் காப்பாற்றும்படியும் காருண்ய கவர்ன்மென்டாரை வேண்டுகிறோம்.

இப்படிக்கு,

கண்ணாற்கண்டவர்கள்.

(Sd.) ஹ. ஜான், (Land Lord)

(Sd.) க. மாசிலாமணி, (Govt. Pensioner)

(Sd.) பெ. து. வீரபத்திரபிள்ளை, சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை.

குறிப்பு: மேலெழுதிய விஷயத்தை நல்ல சமயத்தில் அனுப்பினதற்காக ஸ்ரீஸுரீ ஸ்வாமி, அத்வைதானந்தா அவர் கட்கு எம் நன்றி உரியது. 1.9.21 திகதிபோடப்பட்ட அரசாங்க அறிக்கையினால், சென்னையில் தற்போது நடந்துவரும் கலகத்துக்கு, ஆதி திராவிடரல்லாதாரே காரணரெனவும், இவர்களே ஆதி திராவிடர்களுக்குப் பொருள் நஷ்டமும், உயிர்ச்சேதமும் விளைவித்து வருகின்றார்களெனவும் அறிந்தோம். இப்போது அதை உறுதிப்படுத்த, சென்னையிலுள்ள மூன்று பிரபல வாசிகளின் கைச்சாத்திட்ட உண்மை உரை கிடைத்திருப்பது விசேஷமே. ஆதி திராவிடரல்லாதாரே அக்ரமச் செயல்களியற்றி வருகின்றார்களென்பதற்கு இவ் விரண்டும் போதிய சான்றுகளாகின்றன. இனிமேலாயினும், ஏழை ஆதிதிராவிட மக்களின் மேல் வீண் பழி தூற்றும் பொய்யர், தம் பொய்க்கூற்றை விட்டொழிவாரா?

நாளுக்குநாள் பயங்கரநிலைமைக்கு வரும், இக்குழப்பத்தினை, காருண்ய அரசாட்சியினர், தகுந்த விதமாய்த் தடுத்து, அக்ரமக்காரரைத் தண்டித்து ஏழைகளையும் திக்கற்றோரையும் ஆதரித்து சமாதானம் ஏற்படச் சீக்கிரம் ஒழுங்கு செய்யவேண்டி நிற்கிறோம்.

பத்திரிகாசிரியர்

ஆதி திராவிடன், 15 செப்டம்பர் 1921

ஆவணம் - 5

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

ஆதி திராவிடரும் திராவிடக் கட்சியும்

கடவுள் சிருஷ்டியில் மனித ஜென்மத்தில் ஆண் பெண் என்ற இருபிரிவுகளே இயற்கையானவை. மற்றவையெல்லாம் செயற்கையேயாகும். ஆதலின் அவை தெய்வீக தன்மை வாய்ந்தனவன்று. போலிசாஸ்திரிகள் இடைக் காலத்தி லெழும்பி தன்மையம் பொறாமைகட்கு அடிமைப்பட்டு இந்திய ஜன சமூகத்தில் அனந்தம் ஐதிப்பிரிவுகளையேற்படுத்தி அதனைப்பாழ்ப்படுத்தி அதிலும் ஒரு சிலரை தாழ்ந்தோ ரென்றொதுக்கிக் கீழ்ப்படுத்திப் போட்டனரென்பது உலகநிந்த விஷயம். அதைப்பற்றி விரித்தெழுத வேண்டியதின்றாம். நிற்க சுமார் 6 வருடங்கட்கு முன்வரை பிராமணரென்பாரும், பிராமணரல்லாதாரெனப் படுவோரும் எவ்விதத்தும் ஒன்று பட்டு ஒற்றுமையுடன் உழைத்து வந்திருக்க இடையில் அவர்கட்குள் பிளவு உண்டாய் பிராமணரென்போரை பலவிதத்தும் தாழ்த்தவேண்டுமென்ற கருத்துடன், திராவிடராகிய பிள்ளை, முதலி, செட்டி, ரெட்டி, நாயுடு எனப்படுவோராதியோர் தங்கள் எண்ணம் கைகூடும் வண்ணம் பல்லாண்டுகளாக கீழ்மக்களாகப்பாவித்து பல இம்சைகள் செய்து தங்கள் சமீபத்திலும் வரவொட்டாத நசக்கிவந்த பேதைகளாகிய ஆதி திராவிடரென்போரையுட் கைப்பலமாகுமென்றெண்ணி தம்முடன் சேர்த்துக்கொண்டு

“திராவிடக்கட்சி” என்றொன்றை யேற்படுத்தி பெரும் கிளர்ச்சிகள் செய்தனர். அதன் பலனாய் திராவிடர்கள் தற்போது பல உயர்தர பட்டங்களையும், மந்திரி ஸ்தானங்களையும் “ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்” பதவிகளையும், பாரிய உத்தியோகங்களையும் அடையப்பெற்றதோடு சட்டசபைகளிலும், நகரபரிபாலன சங்கங்களிலும், திராவிடரே அதிகப் பற்றாக அங்கத்தவராகவிருந்து வருகின்றனர். தவிரவும் திராவிடரின் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய எல்லா விஷயங்களையும்பற்றி அப்போதைக்கப்போது அவர்கள் நடத்திவரும் “திராவிடன்” “ஜஸ்ற்றில்” முதலிய பத்திரிகைகளிலெழுதி ஊக்கத்துடன் உழைத்து வருகின்றனர். ஏழை ஆதி திராவிட மக்களில் சிலர், சென்னை சட்ட நிருபணச்சபையிலும், சில விடங்களில் நகரபரிபாலன சபைகளிலும் அங்கத்தவராக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் பேருக்கே அங்கத்தவரன்றி, அவர்களால் நடக்க வேண்டிய காரியாதிகளில் உதவிபுரிந்து நன்மையடையச் செய்வதற்கும் விசேஷமாய் இச்சாதியாருக்கு வேண்டிய பிரதமக்கல்வியையேனும் ஊட்டுவிக்க முன் வந்தவரெவரையுங்காணோம்.

ஆயினும் ஆதி திராவிடரின் முன்னேற்றத்திற்கு அநேகமாய்த் திராவிடரே - காரணஸ்தரென வாய்ப்பறைய அடித்துக்கொள்ளுகிறார்களேயன்றி வேறெவ்விதமான நன்மையும் செய்ததாயில்லை. அதுவுமன்றி ஆதி திராவிடரை இப்போதாயினும் இம்சிக்காமலிருக்கவில்லை. சிலவிடங்களில் நகரபரிபாலன சபைகளில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆதி திராவிட அங்கத்தவர்களை தலைக்காட்டாதபடி அடித்து பல இடைஞ்சல்களையும் செய்து வருகிறதாக அறிகிறோம் இன்னும் குரும்பலூர், ஓரூர், கல்லல் முதலான கிராமங்களில் போலித்திராவிடர்கள் ஆதி திராவிடருக்கு செய்துள்ள அநீதங்களையும், இன்னல்களையும்பற்றி நமது “ஆதி திராவிடனில்” அவ்வப்போது எழுதி வந்திருந்தும் திராவிடத்தலைவர்கள் அவற்றிற்கு என்ன பரிகாரந்தேடினார்கள்? ஒன்றுமேயில்லை.

அது போகட்டும் தற்போது சென்னையில் நடந்த மில் தொழிலாளர் குழப்பத்தை உண்டாக்கினவர் யார்? திராவிடர்களல்லவா. இதைத் திராவிடத்தலைவர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் செய்ததென்னை அவர்கள் நடுநிலை நின்று இருப்பிரிவாரின் வியவகாரங்களையும் திட்டமாய்க் கேட்டறிந்து சமாதானப்படுத்தாது தம்மினத்தவராகிய ஆதி திராவிடரல்லாதார்பால் அநுதாபங்கொண்டு அவர்கள் செய்த அக்கிரமங்களையும் அநியாயங்களையும் அறிந்திருந்தும் ஆதி திராவிடர் செய்ததே பெரும் வம்பு என்கிறார்கள். அவர்களை ஊரைவிட்டகற்றும்படியும் கவர்ண்மென்டைக் கேட்கிறார்கள். இஃதென்ன அநியாயம்! ஆதி திராவிடர் வேலை நிறுத்தக் காரருடன் சேராது வழக்கம்போல் வேலைக்குப்போய் வந்து கொண்டிருக்க ஒத்துழையா தொழிலாளர் அவர்களை வலிய சண்டைக்கு இழுத்து பெருங்கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குள்ளாக்கி அவதூறான காரியங்களேகம் செய்து அவமானப்படுத்தி அவர்களின் இல்லிடங்களையும் தீக்கிரையாக்கி விட்டார்கள். போதாக்குறைக்கு ஆதி திராவிடர்மேலேயே அபாண்டமாக அநேக குற்றங்களைச் சுமத்தினார்கள். நியாயமோ இது? திராவிடர்கள் செய்த அக்கிரமங்களுக்கெல்லாம் உள்ளாகி ஆதி திராவிடர் சகித்துக் கொண்டு சுமமாவிருக்கவேண்டும் போலும்! இதுதானோ திராவிடர் நமக்குச் சொல்லும்

நல்லாலோசனை! “வேலைநிறுத்தம் செய்தவர்களே பலாத் காரமான காரியங்களைச் செய்தவராயினும் ஆதி திராவிடர்கள் அவர்களை இம்சிக்காமல் இருந்துவிடவில்லை” என்கிறார்கள். அப்படியானால் திராவிடர் என்ன இடைஞ்சல் விளைவித்தாலும் ஆதி திராவிடர் அவற்றைப் பொறுத்துக்கொண்டு வெறுமே உட்கார்ந்து கொண்டு ஒன்றுஞ்செய்யாது திராவிடரை அடிபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து அடங்கியிருக்க வேண்டுமென்று திராவிடத்தலைவர் எண்ணுகின்றார்களா? என்ன பொருத்தமான நியாயம் இம்மட்டில் திராவிடர் நமக்குச்செய்த நன்மையை எம்மட்டில்தான் புகழுவது? ஆதி திராவிடரே! யோசனை செய்யுங்கள். அன்னவர் இயற்றிய அக்கிரமச் செய்கையால் நம்மவரில் சுமார் 2000 பேர் வீடற்று வருந்துகின்றார்கள். நம்தலைவர்களில் இரண்டொருவர் கூட திராவிடர்க்குப்பயந்து மௌனஞ்சாதிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆதி திராவிடரே! திராவிடர்கள் மூலமாக இன்னமும் எவ்விதமானநன்மையை எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?

முன்னர் நம்மை “பறையர்” “பள்ளர்” “சக்கிலியர்” “பஞ்சமர்” என்ற இழிவான பெயர்களைமாற்றி ஆதி திராவிடர் என்னும் மேன்மையானபதக்கத்தை நம்சமுத்தில் மாட்டியதாகமிகவும் வீராப்பாய் பேசுகிறார்கள். அப்பால் மில் குழப்பத்திற்குப்பிறகு “பழையகுருடி கதவைத்திறடி” என்றபடி நம்மைப் “பறையர் என்றும்” “பஞ்சமர் என்றும்” “திராவிடன்” பத்திரிகையிலெழுதி தூஷிக்க ஆரம்பித்து

இங்குள்ள ஆதி திராவிடர்கள் எவ்விதத்தாலும் விபரீதமாக நடந்து கொள்வது கிடையாதென்று சொல்லியிருப்பார்களா? ஆதி திராவிடத் தொழிலாளரும் மற்றுஞ்சிலரும் அனுபவித்துவருங் கொடிய கஷ்டத்தினின்று நீங்கித் தொழிலாளர்கள் எல்லாரும் நேசப்பான்மையோடு தொழிற்புரிந்து நன்மையை அடையும்படியான வழிகளைத்தேடி நிலைநிறுத்தும்படியாக ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.

விட்டார்கள், ஆதி திராவிடரல்லாதாரை “ஐதி இந்துக்கள்” என்பாராயினர். சிலகாலமாக பிராமணர் பிராமணரல்லாதாரென்றும் பின்னால் பிராமணர். “ஸாதி இந்துக்கள்” மகமதியர். பறையர்கள் என்றும் பற்பலவிதமாய் பேர்வைத்துக்கொண்டு “காலத்திற்கேற்ற கோலம்” போட்டுவருகிறார்கள். இன்னமும் என்ன பெயரிட்டு அழைக்கப்போகின்றார்களோ தெரியவில்லை.

ஆதி திராவிடரை சகோதரராகவும், சமத்துவமாகவும் பாவித்துவர வேண்டுமென்று இன்னமும் பிரசங்கங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஆனால் பேச்சிலன்றி செய்கையிலொன்றுமில்லை. திராவிடர்கட்கி சகலவிதத்திலும் வெற்றிபெற்றிருப்பதாலும், பெற்று வருவதாலும் இனி அவர்களுக்கு ஆதி திராவிடரின் உதவியும் ஒன்றிப்பும் தேவையில்லையோ? இதினிமித்தமாகவே தற்போது ஆதி திராவிடரை அவர் முன்னிருந்த நிலைமைக்கும் கீழான நிலைமைக்குத் தள்ளி விடவேண்டுமென்று திராவிடர் முயற்சிக்கிறாப்போல் தோன்றுகிறது. அதை நிரூபிக்க சென்னை தொழிலாளர் கலவரத்தின்போது அவர்கள் நடந்து கொண்ட மாதிரியே போதிய சான்றாகும். இனி இதனை இம்மட்டில் நிறுத்தி ஆதி திராவிடர் செய்யவேண்டுவதென்னவென்றாராய்வோம்:-

(1) திராவிடர் இவ்வளவு முன்னேற்றமடைந்ததற்கும் அடைந்து வருவதற்கும் காரணம் அவர்களால் நடத்தப்பெற்றுவரும் “ஜஸ்த்ரிஸ்” “திராவிடன்” பத்திரிகைகளே. அதுபோல நாமும் நம் குறைகளை கவர்ன்மென்டாருக்கு எடுத்தோதி நன்மை பெற நமக்கென ஆங்கிலத்திலும் திராவிடத்திலும் தினசரி, இன்றேல் வாரப்பத்திரிகைகள் இன்றியமையாதனவாம்.

(2) மேற்கூறிய விஷயத்திற்கு நம்மவரெல்லோரும் (பள்ளர் பறையர் சக்கிலியர் என்ற முப்பிரிவாரும்) எச்சமயத்தாராயினும், என்னிலைமையிலுள்ளோராயினும் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமையுடனும் விடாமுயற்சியுடனும் பிரச்சாரவேலை செய்யவேண்டும்.

இதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலுமுள்ள நம்மனோரில் நன்னிலைமையிலுள்ளோர் முன்வர வேண்டும்.

(3) ஆங்கிலேய அரசாட்சி இந்தியாவில் ஆதிக்கம் பெற்றதிலிருந்து நமது நிலைமை சற்று முன்னேறியிருக்கின்றது. அந்நன்றியை மறவாது நாம் எப்போதும் கவர்ன்மென்டாருக்கு அடங்கி ராஜ விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்து வந்திருக்கின்றோம். சமீபத்தில் நடந்த உலக யுத்தத்தில் ஏனைய வகுப்பினரைவிட நம்மவரே தேசத்திற்கும் அரசுக்குமாய் சண்டைசெய்து தமது உயிரை நீத்தனர். இந்தியப்படைகளில் பெரும்பாலார் நம்மவரே. ஆதலின் ஆங்கிலேய கவர்ன்மென்டாருக்கு விரோதமாக கிளர்ச்சி செய்துவரும் எந்த வகுப்பாருடனும் நாம் சேரவே கூடாது.

(4) நமது முன்னேற்றத்திற்குக் கல்வி அடிப்படை. நம்மவரில் இருபாலரும் பிரதமக்கல்வியேனும் உடையவர்களாயிருக்கவேண்டும். தவிர, ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் புத்திக்கூர்மையுள்ள ஒரு சிறுவனைத் தெரிந்தெடுத்து அவனுக்கு உயர்தரக் கல்வி ஊட்டவேண்டும். அப்படியானாற்றான் நமது சமூகம் முன்னோங்கி மற்ற வகுப்பினர்க்கு மேற்போய் விடாவிடினும் சமமாகவாவது ஆகவியலும். இதற்கு செல்வதயாள குணத்தை மேற்கொண்டு தமது பொக்கிஷங்களை தாராளமாய்த் திறந்து விடவேண்டும்.

(5) தற்காலம் நம்மனோர்க்காக பாடுபட்டுழைக்கும் (கொழும்பில் பிரசுரமாகும் “ஆதி திராவிடன்” பத்திரிகையை நம்மரபினருக்குள் இவ்வாதி திராவிடன் உழைத்துத் திரிகின்றானென்பது அனேகருக்குத் தெரியாது.

ஆதலின் சந்தாதாரரான ஆதி திராவிடர்கள் பெருமுயற்சியெடுத்து தமது சமூகத்தாரிடம் சொல்லி அதனை ஆதரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

நாம் மேலெழுதியவற்றைப் பற்றி ஸ்ரீமாண்கள் ஆ.ஊ.ராஜா, மதுரைப் பிள்ளை முதலானோர் ஆலோசித்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வார்களாக.

.....

ஆதி திராவிடன், 15 நவம்பர் 1921.
சென்னை ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர் சகாயநிதி.

நாம் சென்றமாதச் சஞ்சிகையில் வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்கி கீழ்க்கண்ட கனவான்கள், மேற்படி நிதிக்கென்று உதாரத்துவமாய்ப் பணவுதவிசெய்துள்ளார்கள்:

	ரூ.பைசா
ஸ்ரீ மான். எஸ்.பி.கோபால்சாமி	10 00
” ஏ.ஸாம். ஜான்	10 00
” எஸ். ஆர். முத்தையா	5 00
” ஜே. இ. தாஸன்	5 00
” ஸாமு. வே. ஏ. தாஸன்	5 00
” ஜே. இ. மனாலே	5 00
” ஜே. அ. ஸாரங்கபாணி	5 00
ஆகமொத்தம்	ரூ 50 00

இன்னும் அனேக கனவான்கள், வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறார்கள். பத்திராதிபர்.

ஆதி திராவிடன், 15 செப். 1921

முன் வரவு	... 50 00
ஸ்ரீ மான் எம்.எஸ். லாஸரஸ்	... 10 00
மேற்படியார் மூலமாய்	
ஸ்ரீ மான் கே. பூசாமி	... 20 00
ஸ்ரீ மான் கே. நஞ்சுண்டான் மூர்த்தி	... 5 00
ஸ்ரீ மான் டி. ஆதிமூலம்	... 5 00
ஸ்ரீ மான் பி. எ. அந்தோனி பிள்ளை	... 5 00
ஸ்ரீ மான் ஆர் மருதமுத்து	... 3 00
ஸ்ரீ மான் பி. மதுரை	... 5 00
ஸ்ரீ மான் பி. எம். அந்தா	... 2 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். எம். சாமி	... 2 00

மேற்படியார் மூலமாய்

ஸ்ரீ மான் கே. எஸ். மந்திரம்	... 1 00
ஸ்ரீ மான் பி. எஸ். பாலசுந்திரம்	... 1 00
ஸ்ரீ மான் டி. சிவன்	... 1 00

ஸ்ரீ மான் ஆர். எஸ். சுப்பையா	...	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். முத்தையா	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். எம். செந்திவேல்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் கே. எஸ். கைலாசம்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். ஏ. எஸ். ஆனந்தம்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் ஓ. பி. சுப்பையா	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். எம். சின்னத்தம்பி	....	5 00
ஸ்ரீ மான் கே. பி. சிவன்	....	2 00
	ரூ	133 00
ஸ்ரீ மான் ஆர். பி. சுப்பையா	....	2 00
ஸ்ரீ மான் ஆர். ஜான் மான்யல்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் சி. எம். கே. பொன்சாமி	....	1 50
ஸ்ரீ மான் கே. டி. சாலோமோன்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் ஆர். எஸ். சி. மாடசாமி	....	2 00
ஸ்ரீ மான் பெர். கனகசபை	....	2 00
ஸ்ரீ மான் ஜான்.பி. துரைசாமி	....	2 00
ஸ்ரீ மான் எம். ஆர். பாலையா	....	2 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். ஸாம்யல்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் ஏ பால்	....	2 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். எஸ். ஆறுமுகம்	...	1 00
ஸ்ரீ மான் பி.எம்.பி.பொன்சாமி	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எம். எஸ். ஐயாசாமி	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். பெரியசாமி	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். ஆர். ரத்னம்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் டி. வி. அழகநாதன்	....	2 00
ஸ்ரீ மான் பி.பி. பவுலிக்பிள்ளை	....	2 00
ஸ்ரீ மான் எம். குப்புசாமி	....	2 00
ஸ்ரீ மான் தாமஸ் ஐ ஸாலமன்	....	2 00
ஸ்ரீ மான் எம். கே. காசிசாமியார்	....	1 00
ஸ்ரீ மான் எஸ். எஸ். பெரியசாமி	....	1 00
இலங்கை இந்திய சங்க.		
சங்கீதக் கழகம் மூலமாய்	...	30 00
ஸ்ரீமான் பி.எஸ். தங்கவேல்	...	0 50
ஸ்ரீமான் வி. எஸ். டி. இம்மான்யல்	...	0 50
ஆகமொத்தம்	ரூ	195. 50
ஆதி திராவிடன்.		
15 அக்டோபர் 1921		

சென்னை ஆதி திராவிடத் தொழிலாளர் சகாயநிதி.

முன் வரவு 195 50

லேபர் கமிஷனருக்கு அனுப்பிய தொகை (14-10-21)
150 00 45 50

இம்மாத வரவு(ஸ்ரீ மான் M.S. லாசரஸ் அவர்கள் மூலியமாய்)

ஸ்ரீ மான் மு. குப்புசாமி மேஸ்திரி 5 00

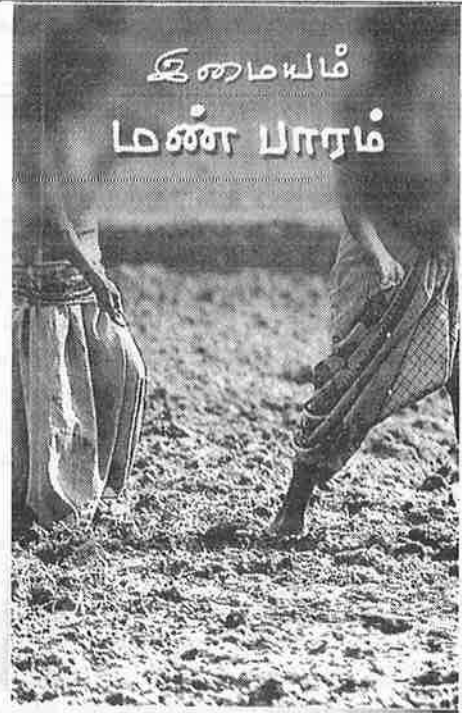
ஸ்ரீ மான் மா. முக்குந்தராமானுஜதாசன் 1 00

ஸ்ரீ மான் "S. தங்கவேலு 0 50

ஸ்ரீ மான் M. A. ராஹிம் 1 00

கையிருப்பு 53 00

மானேஜர், A. D.
ஆதி திராவிடன்.
15 நவம்பர் 1921

மண் பாரம்

சிறுகதைகள்

இமையம்

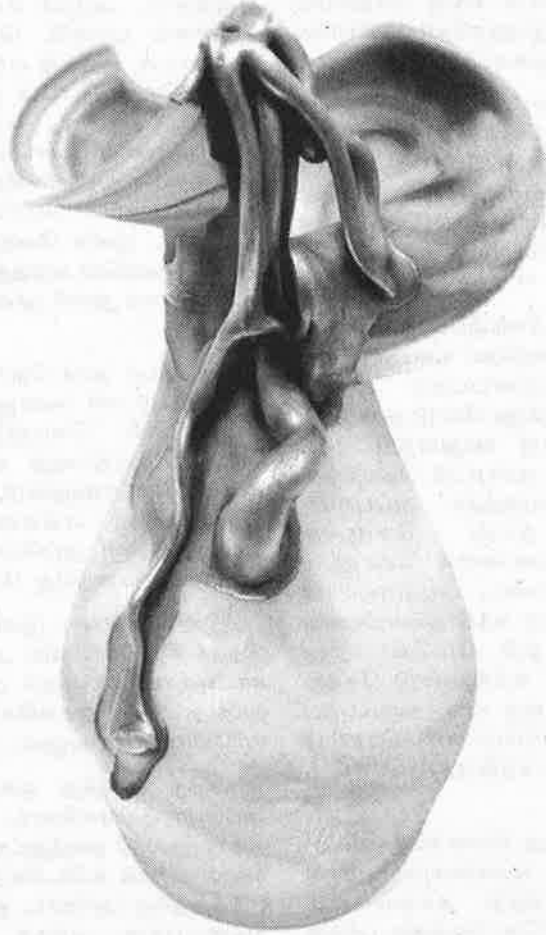
வெளியீடு: க்ரியா

புதிய எண் - 2, 24ஆவது கிழக்குத் தெரு,
சென்னை - 41, தொலைபேசி: 24412993

பக்கம் 287; விலை ரூ. 170;
முதல் பதிப்பு: ஜனவரி 2004

குசுமபாலெ

தேவனூரு மவராதேவ

கன்னடத்திலிருந்து தமிழில்: நஞ்சுய்டர்

9

சலசலன்னு கலகலப்பா ஆடிட்டிருந்துச்சுல்ல தூரம்மாவோட குடிசெத் தென்னங்கீத்து முதலானதுங்க. அங்கெ தூரம்மாவோட கை சைகைக்குத் தக்க மாதிரி ஈரியோட கையாடிட்டே. இப்பொ மசாலா அரைச்சிட்டே. அங்கருந்து எருந்துட்டிருந்த அந்த வாசனெக்கி, அப்பத்தான் மொளுவிப் பச்சையா இன்னும் ஈரமா சாணி வாசனெயும் கலந்துட்டு இருக்க. அங்கெ ஒரு சேவலு ஒன்னோட தலெ முண்டத்துலருந்து வேறெயா வுளுந்திருக்க. அறுக்குறப்ப அந்தச் சேவலோட வாயிக்கு நாலு சொட்டுத் தண்ணியெச் சொட்டு சொட்டா வுட்டிருந்தாலும் அதோட மொத்தச் சரீரத்தோட ஒதறாட்டம் இப்பொ ஒதறாமெயிருக்க. அந்தச் சரீரத்தோட உள்ளிருந்த சுதந்திரமான மாம்சக்

கண்டங்களையிருந்த சின்ன உசுரும் வுட்டுப்போவக் கடேசியா படபடத்துட்டிருக்க. முன்னாடி வச்சிருந்த அந்தக் கின்னியில ஊத்தி வச்சிருந்த ரத்தமுங் கட்டியாயிட்டிருக்க அதுமேல தூவியிருந்த நாலஞ்சி உப்புக் கல்லுங்க கரெயாம ஒக்காந்திருந்துச்சிங்க. முன்னாடி பத்தவச்சிருந்த ஊதுவத்தியும் இன்னும் எரிஞ்சிட்டே இந்த வாசனெயும் மசாலா சாணி வாசனெயோட சேந்துட்டே. எப்பொ ஈரியும் சேவலோட ரெக்கெயெப் புடுங்கி நெருப்புலப் புடுச்சித் தீய்க்கத் தொடங்குனப்பொ மூக்கறுக்கர இந்த வாசனெயும் தாக்கிக்கிட்டே சுத்தியும் ஆடுற அந்த மூச்சுங்களுக்கு ஒட்டிட்டே எல்லாமும்.

இந்த வகையா வாசனெங்க ஒன்னாச் சேந்து ஆடிக்கிட்டு இந்தப் பக்கம் ஈரியுங் குளிச்சி மடியா நெத்தி நெறயா ரொம்பியிருந்த துன்னூறு குங்குமத்தோட ஒருசந்தியிருந்து தன்னோட தலெ முடியெ எண்ணிக்கும் இல்லாமெச் சீவி அந்தச் சீவறதுக்கு ஊத்தியிருந்த வெளக்கெண்ணெ அவனோட கண்ணத்தெ லேசாத் தடவிக்கிட்டே ஈறங்க. அவ சீவிக் கட்டியிருந்த கூந்தலு மொனெயோட செவப்பெல்லாம் ஒன்னாச் சேந்து அந்த எண்ணெ முடிச்ச நெருப்புக் கங்கு மாதிரியே தெரிய, இந்தக் கங்கு மாதிரி இருந்ததோட மேலெ மூணு பூவுங்க சிரிச்சிக்கிட்டே ஓக்காந்திருந்துச்சிங்க.

அம்மா இப்புடியிருக்க, மவெஞ் சுடுதண்ணியிலக் குளிசிட்டு ஓடம்போட எலும்புக்குத் துன்னூறு ரொப்பிக்கிட்டு. அதுக்கே களச்சிப்போயி அவகெ ஓடியாடிக்கிட்டிருந்த அது எந்த வாசனையும் அவனெ மோந்து பாக்கலியோ ங்கற மாதிரித் தாம்பாட்டுக்குத் தான் செவுத்துப் பக்கொம் மொவத்தெக் காட்டி ஓக்காந்துருந்துச்சி.

ஈரியும் பூஜெயிலப் பிரியம் ரொம்பிப் பத்துப்பேரு சாப்புடறளவு ரொம்புற தாம்பாளத்தெப் பளபளப்பாக்கிட்டே . . . பளபளப்பாக்குனப்பறம் அந்தத் தாம்பாளத்தெத் தொடச்சப்பறம் மூணு கோடு துன்னூறு இழுத்தவளாயி. இழுத்து அதுக்கு ஊதுவத்தி பத்த வெச்சி அதுக்குங் கையெடுத்துக் கும்புட்டு நெலத்துல முன்னந்தலெ பட நெடுக்கா வுளுந்தா. அப்புறமா அந்தத் தாம்பாளத்துல தாஞ் செஞ்சது கிஞ்சதெயெல்லாம் ஒண்ணொண்ணாக் கண்ணுல ஒத்திக்கிட்டு வெக்க அந்தத் தெரண்ட புழுங்கலரிசிச் சோறெக் கொட்டி அந்தச் சோறெச் சுத்தி நெனையிறளவு கமகமங்கறக் கொழும்பெ ஊத்தி மேலெ ஈரலு குண்டிக்காயி மெத்துண்ணிருந்த கறித்துண்டு சேத்து ஒரு அடசலு வெச்சி பக்கத்துல ஒரு மூடி தனம்புறப் பாயாசத்தெ வெச்ச அந்தத் தாம்பாளம் ரொம்பி அங்கியே சரிபண்ணிக் கொண்டாந்திருந்த ரொட்டி குல்கந்து ரொப்பி.

ரொப்பி முடிச்சி அங்கெ எரியுற வெளக்கெண்ணெ வெளக்கெத் தன்னோட ரண்டு கையிலயும் புடுச்சி ஓரே தெடத்துல அதெ அந்தத் தாம்பாளம் ரொம்பியிருந்த சாப்பாட்டுக்கு மேலெ வெத்தல பாக்கு வச்சி அந்த எரியுற வெளக்கெ வெச்சி . . .

ஈரியும் ஆடிக்கிட்டே பாக்கத் தன்னோட காரியத்தெக் கத்துட்டிருக்கற வகெக்குத் தூரம்மா தலெயாட்டிக்கிட்டிருக்க ஈரிக்கு அது ஆனந்தத்தெக் கெலிச்ச மாதிரி ஆச்சி. சாப்பாடு ரொம்பித் தனம்பிக்கிட்டிருந்த தாம்பாளத்துக்கு ஈரி புதுக் கூடெ கவுத்து எருந்திருச்சி ஈரி சாம்புராணிப் பொகெ போட நெருப்பெ, அந்த நெருப்பு மேலெ சாம்புராணி போட்டு அந்தச் சாம்புராணிப் பொகெ தாம் தூம்முன்னு எழுந்தாட அந்தச் சாம்புராணிப் பொகெயெக் கை குவிச்சப் புடுச்சி, நெருப்பெக் குடுத்த அடுப்புக்கு ஓருவாட்டி ஆரத்தி எடுத்துத் தன்னோட முன்னந்தலெ நெலத்தெத் தொடக் கும்புட்டுச் சாமியோட தீர்த்தம் ரொப்பிக்கிட்ட மஞ்சள் பருத்தித் துணிக்குச் சாம்புராணிப் பொகெ வெளாவிக் கும்புட்டு நெடுக்கா வுளுந்தவ எழுந்துரிச்சித் தாம்பாளத்துப் பக்கம் வந்தவ சாம்புராணிப் பொகெயெ வெளாவிக் கும்புட்டு. ஈரியோட மூச்ச வேத்துக் கொட்டியிருந்துச்சி. அந்தச் சாம்புராணியெ எடுத்துட்டு வந்து சாமியோட தீர்த்தம் ரொம்புனத் துணி முன்னாடி வச்சி நெடுக்கா வுளுந்து எருந்து.

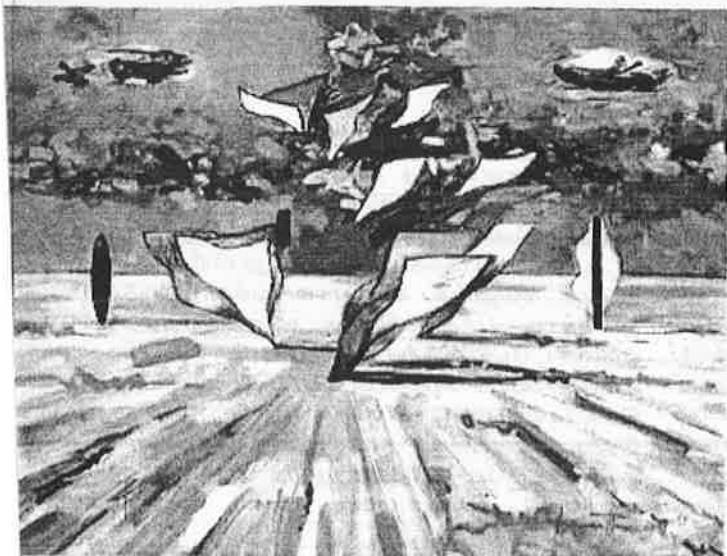
அப்பொ தாந் தொப்புள்கொடியோடத் தலெயெத் தவிக்கிட்டு ஈரி 'கண்ணூ . . .' ன்னா. அது கண்ணெ முளிச்சிச்சி. 'கொஞ்சுண்டு வெளியே போயிட்டு வாறேன். ஏதாவுது வவுறு கிவுறு பசிச்சா அந்தக் கூடையிலெ ரவ்வூண்டு என்னமோ மூடி வச்சிருக்கறெந் தின்னுக்கோ எங்கண்ணே' ன்னா. அது தலெயெ ஆட்டிச்சி. ஈரி அப்பொ தூரம்மாவெப் போல மறஞ்சி நின்னு கொளந்தெ மேலெக் கண்ணெ நடடப்பொ,

இவ்வென்னா இனி அரெனிமிசந் தாமதிச்சாலும் இந்தச் சிறுகொடலெ அந்தப் பெருங்கொடலு தின்னுட ராப்புலாட அப்பவும் அம்மா வராமயிருக்க ஈரிபையன் தாந் தலெயெ தூக்கிச்சி. அந்தத் தலெயெத் தூக்குன ஈரியோட பையனும் எருந்துச்சி ஓக்காந்துச்சி.

அந்த எருந்து ஓக்காந்த ஈரியோட பையனுக்கு அப்பொ அம்மாவோட கொரலு வந்து. கண்ணு காத்தெத் தொறந்துட்டுத் தவுந்துட்டுக் கூடெக்கிட்டெ வந்து தான் வந்து. அந்தக் கூடெயெத் தான் ரண்டு கை பலத்துலயும் எடுத்ததுக்கு அதோட மூச்சுக்குக் களெப்பாச்சி. அந்தக் களெப்புக்கு அந்தத் தாம்பாளம் ரொம்பியிருந்த சாம்ராஜ்யம் ஆனந்தத்தெ ரொப்பியிருந்துச்சி. இருந்த அந்தக் கண்ணுங்க அதுங்களால முடிஞ்சளவு அகலமாயி. அகலமான கண்ணுக்கு அந்தச் சாம்ராஜ்யத்து மேலெ எலெயெ விரிச்சிட்டு அது மேலெ ஓக்காந்துக்கிட்டு எரிஞ்சிட்டிருக்குறா ஜோதியம்மா.

இன்னும் புடுங்கி அகலமாச்சி கண்ணு. அந்த வேர்வெ ஓடம்புலர்ந்து எங்கிருந்துச்சோ வேர்வெ புடுங்கி எறெஞ்சிக்கிட்டேயிருந்துச்சி வேர்வெ. அந்தப் பையங் கண்ணாரப் பாத்துட்டே வேர்வெ புடுங்கி எறெஞ்சிட்டே. தாம்பாளம் ரொம்பியிருந்த ஆனந்தம் அந்தப் பையனோடக் கண்ணுல ரொம்பிச்சி. கண்ணுல ரொம்புன ஆனந்தம் அந்தச் சரீரத்துல ரொம்பிட்டே. ஆனந்தம் அந்த அந்தப் பையனோட மொகமாயி. அங்கிக்கே மூச்சப்புடுச்சி நின்ன அம்மா, தூரம்மா பாட்டியோட குத்திட்டிருந்த கண்ணுங்களைச் சேந்துட்டே. இந்த மாதிரி ஆவ வந்த சரீரங்களையும் ஆனந்தம் ஆடிக்கிட்டு.

அந்த ஆனந்தத்துக்கு இந்த மின்னாடியிருந்த

சாம்ராஜ்யத்தெ அது எந்த வகையிலத் திங்கனுமோ கொள்ளனுமோ.

அதோட கண்ணுங்கனோட அகலம் அதெவ்வுளவோ அனுபவிக்கத் திராணியில்லாத அந்தச் சரீரம் நடுங்கிட்டே

அந்த நடுங்குற வெரலுங்கனும் கறியெத் தேடிப் புடிக்க முடிஞ்சுதுல

கறியெத் தேடிப் புடுச்ச வெரலப்பொ நாக்கெச் சேர

இந்த நாக்கெ நக்கிட்டு அந்த வெரலெப் பாயாசத்துக்கு அனுப்ப

ஒட்டிக்கிட்ட வந்த பாயாசத்தெ இது சிரிச்சிட்டே நக்கிக்கிட்டே

அந்தக் குல்கந்துக்கு வெரல அனுப்பி அதெயிப்பொ வரவழச்சிட்டு

வந்த அந்தக் குல்கந்தெ நக்கிக்கிட்டு பெறவு

இந்த ஈரலு குண்டிக்காயெ வரவழச்சி அதெச் சப்பிக்கிட்டே அப்புறமா

அப்பொ அந்த எலும்புலயும் உசரு சஞ்சாரம் பண்ணி

இன்னென்ன சாப்புடறதோ இன்னென்னா தெரியாமயிருக்கறப்பொ

தெரியாமயிருக்கறப்பொ அந்தச் சரீரந் தன்னோட அறிவேத் தொலச்சிட்டு. தொலச்சிட்ட அந்தச் சரீரம் ஒரு பக்கமா சாஞ்சி விளுந்துச்சி. தூரம்மா தடுமாறிட்டே வெருசா வர, பாத்துட்டே ஈரியும் பாத்துட்டே அப்புடியே பாத்துட்டே நின்னுருந்தால்ல நின்னுருந்தா.

காத்துட்டேயிருந்தாப்புல சாவும் அந்தப் பயனோட எலும்புங்கனெ வகெவகெயாத் தின்னு அந்த எலும்புலயும் ரவ்வண்ணு ஈரமாடுறதுக்குக் காத்துட்டிருந்த சாவும் இப்பொ அந்த ஈரத்தெச் சப்பிக்கிட்டே நடந்துச்சி.

அப்புடி நடக்கறப்ப சாவும் அந்த மொவத்து லவுண்டாயிருந்த சிரிப்பும் தாம்பாளத்துல ரொம்பியிருந்த சாம்ராஜ்யமும் அந்தக் கண்ணுல எறங்கி ஈரி பையனோட மொவத்துலருந்த சிரிப்பெ, வேணுயின்னே என்னவோ அதெ எடுத்துட்டுப் போவாமெ அந்தச் சிரிக்கிற அந்த மொவத்துலயே தங்கி அது அந்த விரிஞ்ச அந்தக் கண்ணு வாயி மூடாமெ நடந்துருந்துச்சி அப்பொ,

அந்த வந்தவங்க யாரு. போனவங்க யாரு. யாரோ வந்தாங்க. யாரோ அந்த எலும்பெ வாரிக்கிட்டாங்க. யாரோ எலும்புக்குக் குளிப்பாட்டிச் சுத்தம் பண்ணுனாங்க. யாரோ தூக்கிக்கிட்டாங்க. தோளு மாத்தி யார் யாரோ நடந்தாங்க. யாரோ பொதச்சாங்க. யாரோ பொதச்சி வந்தாங்க. வந்தவங்க யாரோ சிரிப்புத் தடவுன மூஞ்சியோட இருந்த ஈரி முன்னாடித் தண்ணி ரொம்புன கலசத்தெ வச்சாங்க. யாரோ கலசத்துக்கு ஊதுவத்தி பத்த வச்சாங்க. பொகெ பரவிகிட்டிருக்க யாரோ கலசத்துக்குப் பக்கத்துலக் கண்ணாடி வச்சாங்க.

அந்தக் கண்ணாடி, ஈரியோட அந்தச் சிரிப்புத் தடவியிருந்த மொகத்தெ, அந்தக் கண்ணாடியில அந்தச் சிரிப்பெக் காட்டிக்கிட்டிருந்துச்சி அந்தச் சிரிப்பு.

சுரல்சுரல் பதிப்பும்

669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் 629 001
தொலைபேசி: 91-4652-278525, 91-4652-278159
தொலைநகல்: 91-4652-231160
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

நீரின்றி அமையாது உலகு (கவிதைகள்) - மாலதி மைத்ரி
இது இவரது இரண்டாம் கவிதைத் தொகுப்பு. பஞ்ச பூதங்களாலான எளிய மனித உடலை வன்முறைகளிலிருந்து மீட்டு அதன் இயற்கையை விதிகளுக்கு ஆட்பட்ட பேரியக்கத் தில் ஒன்றவிடும் எத்தனிப்பாக இத்தொகுதியின் கவிதையில் கட்டமைகிறது.

ஜானு (வாழ்க்கை வரலாறு) - பாஸ்கரன்; தமிழில்: எம். எஸ். பூமியின் எல்லைகளுக்குத் தூக்கியெறியப் பட்ட ஓர் ஆதிவாசி சமூகம் மெல்ல விழித்து எழுந்து ஸ்டாபிப் பாதையை சென்றடைந்தது எப்படி. என்டைதை விளக்குகிறது இந்தப் புத்தகம்.

வாடிவாசல் (குறுநாவல்) - சி. ச. செல்லப்பா
இந்தக் குறுநாவலில் ஜல்லிக்கட்டு பற்றிய வர்ணனை தத்துருபமாகச் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. படிக்கும்போது சிலிர்ப்பு ஏற்படுத்தும் கதை.

நாஞ்சில்நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை
காலம் நிகழ்த்திய மாற்றங்கள் (ஆய்வுக் கட்டுரை)
நாஞ்சில் நாடன்
நாஞ்சில் நாட்டுக்காரர்களின் நிகழ்காலச் சமூக வரலாற்றை அலசி ஆராயும் நூல்.

எனக்குப் பிடித்த கதைகள் (கட்டுரைகள்) - பாவண்ணன்
இந்திய, மேனாட்டுக் கதாசிரியர்களின் சிறந்த கதைகளைப் பற்றிய அறிமுக விமர்சனக் கட்டுரைகள்.

அண்ணல் அடிச்சவட்டில் (கட்டுரைகள்)
ஏ. கே. செட்டியார்
குமரி மலரில் வெளிவந்த, காந்திஜியைப் பற்றி சுவாரஸ்யமான நடையில் எழுதப் பட்ட சுவைமிக்கக் கட்டுரைகள்.

தமிழ் இதழ்கள் (கட்டுரைகள்)
ரா. அ. பத்மநாபன்
1920, 1930களில் வெளிவந்த தமிழ் இதழ் களைப் பற்றிய கட்டுரைகள்.

அழைப்பு (சிறுகதைகள்) - சுந்தர ராமசாமி
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகளின் தொகுப்பு.

இயந்திரத் துடைப்பான் (நாடகங்கள்) - சுந்தர ராமசாமி
சுபமங்களா, கொல்லிப்பாவை இதழ்களில் வந்த இரண்டு நாடகங்கள் மற்றும் இது வரை வெளிவராத ஒரு புதிய நாடகம்.

தலித்திய விமர்சனக் கட்டுரைகள் (கட்டுரைகள்)
ராஜ்கௌதமன்
சென்ற பத்தாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட தலித் பிரச்சனைகள் பற்றிய கட்டுரைகள்.

நகர்வலம் (கட்டுரைகள்) - பெ. அய்யனார்
சென்னை மாநகரின் பல்வேறு இடங்களை ஒரு கிராமவாசியின் வியப்புடனும் துல்லியமான பார்வையுடனும் பதிவுசெய்யும் சித்திரங்கள்.

வரலாற்றை அறிதல்
புழுதிக்குள் சில சித்திரங்கள் - தேவி பாரதி
வறுமையும் அழுக்கும் தாண்டவமாடும் ஒரு சிறுநகரின் பின்னணியில் நெருக்கடி நிலையின் சமூக-அரசியல் அதிர்வுகளை மாறுபட்ட கோணத்தில் பார்வையிடும் சித்திரம். இந்த முன்ற நூல்களும் உலகத்தமிழ் இணைய இதழில் தொடராக வந்தவை.

சமத்துவம் என்னும் தலித் இதழ்

சில குறிப்புகள்

ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்

“மற்றவர்கள் புண்ணிய பூமி என்றழைக்கும் இந்த நாடு நம்மவர்கட்கு நரகத்திலும் கொடியதாக தோன்றிற்று”

- பொதிகை வேள்
(சமத்துவம் இதழ் 3.1.1946)

சாதி என்னும் வடிவம் தோன்றியது முதலே அதற்கு எதிரான போராட்டங்களும் நடந்துள்ளன. இருப்பினும் ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின் உருவான நவீன அரசியல் அமைப்பு - கருத்தாக்கம் முதலியவற்றின் பின்னணியில் சாதியெதிர்ப்பு கூர்மையான அடையாளங்களை பெற்றது எனலாம். தலித்துகள் சாதிய ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிராக இயக்கங்கள் - இதழ்கள் - அதிகார பொறுப்புகள் - சிந்தனை தளங்கள் என எல்லா தளங்களிலும் தங்களின் தனித்துவமான பதிவுகளை அப்போது முன் வைத்தனர். தலித்துகள் தமிழில் நடத்திய இதழ்களுக்கான வரலாறு ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கும் மேம்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். திராவிட இயக்கங்களுக்கு முன்பாக, நடத்தப்பட்ட தலித் இதழ்களைப் பற்றி மட்டுமின்றி திராவிட இயக்கங்கள் பரவலான செல்வாக்கை பெற்றிருந்த காலங்களில் வெளியான தலித் இதழ்கள் பற்றியும் செய்திகளைத் தேடித் தொகுக்க வேண்டியுள்ளது. அந்த வகையில் 1940களில் வெளியான

சமத்துவம் என்னும் தலித் இதழ் பற்றிய குறிப்புகளை மட்டும் இங்கு பதிவு செய்கிறேன்.

1945ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியாகியிருக்கக்கூடும் என்று கருதப்படும் ‘சமத்துவம் என்னும் இதழ்’ நாமக்கல்லிலிருந்து பி. முத்துசாமி என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்திருக்கிறது. வார இதழாக 8 பக்கங்களில் வெளியாகியுள்ள இதழ் Reg & No. M.4696 என்னும் எண்ணோடு அரசில் பதிவுசெய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த இதழ்களுள் 3.1.1946ஆம் நாளிட்ட 17ஆம் இதழ் பார்வைக்கு கிடைத்தது. இது வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவந்த வார இதழாகும்.

டாக்டர் அம்பேத்கர் தம் வாழ் நாளில் நிறுவிய மூன்று அரசியல் இயக்கங்களுள் ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் ஃபெடரேஷன் (scf) என்பதும் ஒன்று ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் ஃபெடரேஷனைச் சார்ந்த இதழாக இது வெளியாகியிருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. இதனை இதழில் வெளியாகியுள்ள செய்திகளை வைத்து மதிப்பிடலாம். சென்னை மேயராக என். சிவராஜ் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமைக்காக சென்னை ஜில்லா ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் ஃபெடரேஷன் நடத்திய பாராட்டுக் கூட்டம் இவ்விதழின் தலைப்புச் செய்தியாக இடம்பெற்றுள்ளமை, (இந்த பாராட்டுக் கூட்டத்தில் சமத்துவம் ஆசிரியர் எஸ்.

முத்துச்சாமி அவர்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்) தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு ஊர்களிலும் தொடங்கப்பட்ட ஃபெடரேஷன் பற்றிய நிகழ்ச்சிப் பதிவுகள். “குலத்தை கெடுக்குமாம்” என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை பெடரேஷனி லிருந்து விலகியவர்களை விமர்சிப்பது, கு. குட்டியப்பா எழுதியுள்ள “அமாக்களத்தில் அம்பேத்கர்” என்னும் கட்டுரை அகில இந்திய தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளனம் தோற்றம் பெற்ற சூழலை விவரிப்பது என அநேக செய்திகளும் பெடரேஷனையே மையமாக கொண்டிருப்பதால் இவ்விதழை அவ்வாறு மதிப்பிடலாம்.

இதழின் முதற் பக்கம் சமத்துவம் என்று எழுதப் பட்டிருக்கும் தலைப்புக்குப் பின்னால் இந்திய வரைபடமும், வரைப் படத்தின் மத்தியில் வெற்றுடம்போடு தலைப்பாகை கட்டிய உழவன் ஏர் கலப்பையை சுமந்திருப்பது போல் படம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. சமத்துவம் என்னும் தலைப்புக்கு மேல் அம்பேத்கரின் மூன்று முழுக்கங்களான (கற்பி, கிளர்ச்சி செய், அமைப்பாகு) EDUCATE! AGITATE! ORGANIZE! என்பவை இடம் பெற்றுள்ளன.

இதழின் எல்லாச் செய்திகளும் தீவிர அம்பேத்கரிய உணர்வோடு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய தேசியப் போராட்டம் பற்றிய எந்தக்குறிப்பையும் இதில் காண இயலவில்லை. எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் அம்பேத்கரிய பார்வையில் காந்தி கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டோர் அமைப்புகளோடு திராவிடர் கழகம் பங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. செட்டியார், கவுண்டர் சாதியினரும் இதழுக்கான வளர்ச்சி நிதி வழங்கியுள்ளனர் இலங்கையிலிருந்தும் நன்கொடை அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா நான்கு ரூபாய் இலங்கையில் ஐந்து ரூபாய் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது நன்கொடை அளித்தவர்களில் சில பிரஞ்சுக்காரர்களின் பெயர்களும் உள்ளன. இதழில் தலையங்கம், கட்டுரைகள், நிகழ்ச்சி பதிவுகள், அறிவிப்புகள், வேண்டுகோள்கள், விளம்பரங்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

உலகயுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இந்திய, பிரிட்டிஷ் துருப்புகளுக்கு நிதி வேண்டி “கவர்னரின் சௌகரியங்கள் - கஷ்ட நிவாரண சகாய நிதிக்கு” நன்கொடை அனுப்பும்படி வேண்டுகிற விளம்பரமும் வெளியாகியுள்ளது.

கட்டுரைகளிலிருந்து சில பகுதிகள்:

1. கு. குட்டியப்பா எழுதியுள்ள ‘அமாக்களத்தில் அம்பேத்கர்’ என்னும் கட்டுரை ‘1927-ஆம் ஆண்டு பம்பாய் மாகாண மகாத் பொதுக்குளத்தில் அம்பேத்கர் தலைமையில் தலித்துகள் நீரருந்த சென்ற சூழலை விளக்கி, அப்போராட்டம் பற்றிய காந்தியின் கருத்துகளை முன்வைத்து அக்கருத்துகளை விமர்சிக்கிறது. தேசியப் போராட்டத்தில் ‘சாதியொழிப்பு’ என்பது திட்டமாக இணைக்கப் படாததை சுட்டுகிறது. கட்டுரை இப்படி முடிகிறது “1920 லிருந்து 1930 வரையில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு ஒருவித திட்டமும் வகுக்கவில்லை. இதனை திரு. காந்தி தேசியப் போராக, அரசியல் போராகப் பார்க்க மறுத்து விட்டார். இந்து சமூகத்தின் மூடப்பழக்கம் என்றும் எண்ணினர் தீண்டாமை ஒழிப்பு அரசியல் திட்டத்திலிருந்து

எடுத்துவிடப்பட்டது. சமூக சீர்திருத்தத்திட்டம், மதச்சீர்திருத்தத் திட்டமாய் மாறியது. இதனுடைய பலன் என்ன? தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஜாதி இந்துக்கள் பகிரங்கமாகத் தாக்க ஆரம்பித்து விட்டனர். சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்று அகம்பாவம் கொண்டனர். தாழ்த்தப்பட்டாருடைய கோரிக்கை தேசியத் திட்டத்தில் இடம்பெறவில்லை. இந்த கோரிக்கைகள் பிறப்போக்கான கோரிக்கைகள் என்று தள்ளப்பட்டன. இதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நம்பிக்கை தகர்த்தெரியப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய விடுதலையைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால்தான் அடைய முடியும் என்ற உணர்ச்சி மக்களுக்கு உண்டானது. இந்த உணர்ச்சியின் தோற்றம் அகில இந்திய தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளனம் ஆகும்” விறுவிறுப்பான நடையில் அமைந்த கட்டுரையான இது தன் தரப்புவாதங்களை நியாயங்களோடு பேசுகிறது.

2. கொல்லிக்கோன் எழுதியிருக்கும் “முதல் மந்திரம் கற்பி” (நுனரஉயவந) என்னும் கட்டுரை தலித்துகள் கல்வி தொடர்பான முன்னேற்றக் கருத்துகளைப் பேசுகிறது. அது தொடர்பான யோசனைகள் சிலவற்றையும் முன்வைக்கிறது. “... யுத்தப் பிரசாரகர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து யுத்தப் பிரச்சாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ததுபோல் ஒவ்வொருவரிடத்தும் சில ஊர்களை ஒப்படைத்தால் குறிப்பிட்ட சில மாதங்களில் கிராம மக்கள் அறிவில் வளர்ச்சி அடையமுடியும் கிராமத்திலுள்ள அறிவின்மையையும், சீர்கேட்டையும் தொலைப்பதற்கு துருக்கி இம்முறையைக் கையாண்டது. சில வாரங்களில் முக்கியமான சில கருத்துகளைக் கற்க இம்முறையே சிறந்தது. “அவர்கள் தற்கால கருத்துகளையும், விரிவான நோக்கங்களையும் தமது தினசரி வாழ்க்கையில் கையாளும் அவசியத்தை உணரும்படி செய்தல் வேண்டும்” என்று கூறுகிறது. மேலும் “ஒரு இனத்தார் மற்றோர் இனத்தாரோடு மணம் புரிந்து கொள்ளுவதற்குத் தடையாக இருப்பன யாவும் நீக்கப்படல் வேண்டும். அரசாங்கக் காரியங்களில் சாதியென்பது தலைகாட்டலாகாது. ஆரம்பக்கல்வி கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். அக்கல்வியும் முன்னேற்றம் தரும் தற்கால இலட்சியங்களைக் கொண்டதாய், சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கும் உரியதாய் இருத்தல் வேண்டும். ஒருவனுக்குத் தன் சாதி உரிமையே சிறந்த உரிமை என்பதற்கு பதிலாக இதைவிட உயர்வான பொதுவான சகோதரத்துவக் கொள்கைகளையே புகட்டுதல் வேண்டும்...” என்று நீளுகிறது கட்டுரை. ஒரு பக்கத்தில் மூன்று பத்திகளில் கட்டுரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இதழில் வெளியாகியுள்ள செய்திக்குறிப்புகள், அறிவிப்புகள், விளம்பரங்கள் முதலானவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் இந்த இதழ் பரவலாக விநியோகிக்கப் பட்டுள்ளது, முகவர்களைக் கொண்டு அது செய்யப்பட்டுள்ளது தெரிகிறது. “தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென சலியாதுழைக்கும் சமத்துவம்” என அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது மிகையானதல்ல என்ற உணர்வே நமக்கு உண்டாகிறது. சமத்துவம் இதழின் படிகள் எவரிடமேனும் இருந்தால் எமக்கு அறியத்தரும்படி வேண்டுகிறேன்.

- ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்.
நன்றி:

தோழர். மருத. செல்வராஜ் அவர்கள்.

தோழர். குமரன் தாசு அவர்கள்.

சமத்துவம் இதழில் வெளியான தலையங்கம்

திருந்துமா?

இன்று இவ்வுலகம் விளம்பரமாயிருக்கிறது. மயிர்கறுக்கும் தைலம் முதல் மன்னர் அணியும் சட்டை வரையில் எல்லாப் பொருட்கட்கும் விளம்பரம் உண்டு. ஆகவே இதை இருபதாம் நூற்றாண்டு என்று கூறுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

ஆனால் தமக்கொன்று பிறர்க்கொன்று என்ற நிலை இவ்வகையிலும் ஏற்படுவது வருந்தத்தக்கது. செல்வர்கேற்ப சிறு கவலைகளும் செய்திதாள்களில் சித்தரிக்கப்படுகையில், உழைத்தலுத்த உத்தமர்களின் பெருந்துயர்கள், புலம்பல்கள் காற்றோடு காற்றாய்க் கலந்துவிடுகின்றன. இவர்களைப் பற்றி உலகம் அறிவதில்லை. காட்டில் பூத்த குடப்படா மலர்களும், கடலில் புதைந்து அணியப்படா முத்துக்களும் அனைத்தனை இவற்றைப் போல்தான் நம் நிலையும் உள்ளது.

இக்காலத்தில் பத்திரிகைகள், ரேடியோக்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், நூல்கள் இவையாவும் பிரசாரத்துக்கெனவே ஏற்பட்டனவாம். அல்லும் பகலும் ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அவையாவும் உழைப்பிலாத உல்லாச வாழ்க்கையினர்க்கே பயன்படுதலைக் கண்டு நெஞ்சம் புதறாமல் இருக்க இயலவில்லை.

இந்த நாடு நேர்மைக்கும், உண்மைக்கும் நடு நிலைமைக்கும் எதையும் இழக்க தயாராயிருப்பவர்களை பெற்றதென்று பிதற்றுவரை நாம் அறிவோம். ஆனால் நம் சமூகத்தை பொறுத்தவரையில் துரோகம் எல்லையில்லாமல் கையாளப்படுகிறது. இந்த துரோகச் செயலில் வல்லவை, நமது தமிழ்நாட்டு ரேடியோக்களும், பத்திரிகைகளும் இதைச் சான்று காட்டி விளக்க விரும்புகிறோம். ஒரு மனிதன் அல்லது ஒரு கட்சி, அல்லது ஒரு இனம் மட்டுமே சிறக்க வேண்டும் மதிப்படைய வேண்டும் என்று எவரேனும் நினைப்பாரானால் அவர் ஒழிவதே சிறந்ததென்போம். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும், எல்லா மக்களும், எல்லாக் கொள்கைகளும் நன்மைதருவனவானால் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். இதைச் செய்யத் தவறிவிடுகின்றன. நமது ரேடியோக்களும், பத்திரிகைகளும், காங்கிரஸ் இயக்கம் மட்டும் தானா நேர்மைக் குழைக்கிறது? காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மட்டும் தானா உண்மையான உழைப்பாளிகள்? காங்கிரஸ் தலைவர் ஒருவர் சென்னைக்கு வந்தார். அவர் வருவது பற்றியும், போவது பற்றியும், அவர் பேசியவற்றையும் பரப்ப இத்தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் எடுத்துக்கொண்ட சிரமம் அளவிலடங்குமா? ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் பக்கம்

இதழின் எல்லாச் செய்திகளும் தீவிர அம்பேத்கரிய உணர்வோடு பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய தேசியப் போராட்டம் பற்றிய எந்தக்குறிப்பையும் இதில் காண இயலவில்லை. எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் அம்பேத்கரிய பார்வையில் காந்தி கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டோர் அமைப்புகளோடு திராவிடர் கழகம் பங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. செட்டியார், கவுண்டர் சாதியினரும் இதழுக்கான வளர்ச்சி நிதி வழங்கியுள்ளனர்

பக்கமாக எழுதிற்று. இதை நாம் தவறென்றும் கூறவில்லை. இதை ஏன் பிறருக்கு செய்ய விரும்பவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறோம். உலக அறிஞர்களுள் ஒருவராகிய டாக்டர் அம்பேத்கர் சென்னைக்கு வந்தார். அவர் வந்ததைப் பற்றியோ அவர் பேசியவற்றையோ, எந்த பத்திரிக்கையும், பிரசுரிக்கவேயில்லை. புளுகி புளுகி உண்மையை மறைத்து பணப் பெட்டியை நிரப்புவதென்பதையே கருத்தாக கொண்டுள்ள வடநாட்டு மார்வாரிகளால் நடத்தப்படும் தமிழ் பத்திரிகைகளைப் பற்றி நமக்கு எப்போதுமே கவலையில்லை. வெள்ளையரை வெளியேற்றுவதாக வீரம் பேசி அவ்வாங்கில அரசாங்கத்தின் சின்னத்தை எட்டோரியலின் தலைப்பில் பொறிக்கும் மித்திரன், “யாம் மெய்யாகக் கண்டவற்றுளில்லை”

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயிலும்” என்ற திருக்குறட்பாக்களை பத்திரிகையின் முன்பக்கத்தில் தீட்டி உண்மைக் குழைப்பதாக டமாரம் அடிக்கும் மித்திரன் போன்றவை அம்பேத்கரின் பேச்சை கால்பாதியில் சுருக்கிவிட்டதைக் காணும் போது தமிழ் பத்திரிகைகள் எவ்வளவு அதிகமாக சுருங்கி இருக்கின்றன என்பதை நினைக்க நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை. இது அறமாகுமா? இந்த இழி நிலையில் வளரும் பத்திரிக்கைகளின் நடுவில் விபரேட்டர் முதலிய சில பத்திரிகைகளுக்கு நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எல்லாத் துறையிலும் சீர்கெட்டு தவிக்கும் நமக்கு நம் தலைவர் எத்தகைய நன்மொழிகள் கூறினார் என்று உள்ளவாறு படித்தறிய விபரேட்டர் ஒன்றே துணை புரிய வல்லதாயிருக்கிறது. ஆகையால் தமிழை மாசுபடுத்தும் தறுதலை பத்திரிகைகளை விடுத்து நம்மில் ஆங்கிலம் படித்த தோழர்கள் ஒவ்வொருவரும் விபரேட்டரைப் போற்றிப்படித்து ஆதரிக்க வேண்டும்.

பிற புளுகுமணி மித்திரன்கள் தரமாகத் திருந்தாவிட்டாலும் திருத்திக்கொள்ள வற்புறுத்தப்படும் காலம் தொலைவில் இல்லை.

ரேடியோக்களைப் பற்றி பொதுவாக ஒன்று கூறுவோம். என்னவென்றால் அது ஒருசாரருக்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதாகும். இதைப் புரட்சியுள்ளம் படைத்த நம் பட்டதாரிகள் கைப்பற்றினாலன்றி வேறுவழியில்லை. அது திருந்தாது.

இன்று இவ்விளம்பர ஸ்தாபனங்களெல்லாம் “ஒரு மனிதன் தேவைக்கே இந்த தேசம் உள்ளதெனில் அத்தேசம் ஒழிதல் நன்றாம்” என்ற புரட்சிப் புலவனின் பொன் மொழியைக் கண்டு திருந்துக. இன்றைய நிலை நீடிக்குமானால் எதிர்காலத்தில் ஒவ்வொரு பத்திரிகையும், ரேடியோவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கிழைத்த தீங்குகளுக்கு தக்க பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும் என்று எச்சரிக்கிறோம். ●

ஆலயப் பிரவேசம்

ஆதி திராவிடர்களுக்கு அறிவிப்பு
இதில் ஆதி திராவிடர்கள் என்பது (Scheduled Castes)
செரூல் காஸ்ட்கள் என்னும் 86 வகுப்புகளையும் சேர்த்து குறிக்கிறது.

இரட்டைமலை சீனிவாசன்

ஆரியர் என்போர் நமது தேசத்தில் குடியேறி ஜாதி அனாச்சாரத்தைப் பரவச்செய்த போது நமது ஆதி திராவிட முன்னோர்கள் அதைத் தடுத்து எதிர்த்தபோது அவர்களின் சொத்து, சுதந்திரங்கள், ஆலயங்கள், நில பலங்கள் முதலியவைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு அன்னியராக பாவித்து அடித்து நகரங்களுக்கப்பால் காட்டில் துரத்தினதும்லாமல் தீண்டப்படாதவர்கள் என நசித்து நாசப்படுத்தினார்கள். அதுமுதல் பல ஆயிர வருடங்களாக பரிதவித்து பாடுபட்டு கொண்டிருக் குங்காலத்தில் ஆங்கிலேயர் இந்தியா தேசத்தை நாடிவந்து நிலைத்து, அரசாள ஆரம்பித்த முதல் ஆதி திராவிட ஜன பலசமூகத்தவர்கள் சென்ற நூற்றைம்பது வருடங்களாக ஜாதி இந்துக்கள் செய்துவரும் கடும் கொடுமையினின்று நாளுக்குநாள் மீண்டு கொண்டு வருகின்றார்கள்.

இந்தியர்கள் தங்கள் தேசத்தை தாங்களே ஆண்டு கொள்ள சில நிபந்தனைகளையேற்படுத்தி அரசியலை நடத்தும்படி ஆங்கிலேய கவர்ன்மென்டார் அனுக்கிரகம் செய்திருக்கின்றார்கள். என்றாலும் ஜாதி அனாச்சாரம் தேசத்தில் இருந்தே வருகின்றது. ஆதிதிராவிடரை தீண்டாதார் என்று இன்னமும் ஜாதி இந்துக்கள் இம்சித்து வருகின்றார்கள் என்றாலும், ஆங்கிலேயர் அனுக்கிரகத் தால் ஆதி திராவிடர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வந்து, ஜாதி அனாச்சாரத்திலீடுபடாமல் தங்களது பெரியதோர் ஜனசமூகத்தை நிலைநாட்டி ஜாதி இந்துக்களுக்கு சமமாக தங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற வாதாடி, நாளுக்கு நாள் சித்திபெற்று வருகின்றார்கள். . நடைபாதை, ஜலவசதி, தங்குமிடம் கிராமங்களிலிருந்து நகரம் வரையிலுள்ள எல்லா நீதி தலங்களிலும் உள்பிரவேசிப்பது முதலான உரிமைகளை ஜாதி இந்துக்கள் எம்மட்டும் அனுபோகிக்கின்றார்களோ அம்மட்டும் ஆதி திராவிடர்களும் வித்தியாசமின்றி அனுபவிக்கவும், அப்படி அனுபவிப்பதை தடுப்பவர்களை தண்டனைக்குட்படுத்தும் சட்டம் ஏற்படுத்தியும், ஜாதி இந்துக்கள் பிள்ளைகள் வாசிக்கும் கீழ்தர உயர்தர பள்ளிக் கூடங்களில் சேர்ந்து வாசிக்கவும், கவர்ன்

மென்டார் ஏற்படுத்திவரும் கீழ்தர உயர்தர உத்தியோகங்களில் சில பாகங்களை அடைந்து ஜீவிக்கவும், பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகள், பெஞ்ச் கோர்ட்டுகள், பஞ்சாயத்துகள், லோகல் போர்ட்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் என்னும் தாபனங்களில் இவர்கள் சம ஆசனங்கொண்டு வாதிக்க தானங்களும் அன்றியும், மேயர்களாகவும் மந்திரிகளாகவும், வட்டமேஜை மகாநாட்டில் பிரதிகளாகவும் தோன்றி பிரகாசிக்கும் நிலைக்கு வந்திருக்கின்றார்கள். இந்த மனோக்கியமும் செளக்கியமும்,

ஆதிமூலம்

இனிமையும், இரம்மியமும் இவர்களுக்கெப்படி வந்த தென்பதை பின்னுமோர் பத்திரிக்கையில் விளக்கிக் காட்டுவோம்.

ஆதி திராவிடர்கள் அடைந்துவரும் அபிவிருத்தியைக் கண்ட இந்துக்கள் தங்கள் வர்ணாசிரம அதர்மத்துக்குள் இவர்களையும், இழுத்து சேர்த்து, ஐந்தாம் வருணத்தவராக அமைத்து, அடக்கியாள ஆதி திராவிடர்கள் சமூகத்தை அழித்து அவர்களும் ஜாதி இந்து சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களென ஜாதி இந்துக்கள் தங்களை பலப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்னும் சுருத்தோடு ஆலயப்பிரவேசமென்னும் கபடமான இயக்கத்தை கொண்டு வந்திருக்கின்றார்களென்றே சொல்லலாம்.

இந்துக்கோயில்களை திறந்துவிட ஆதி திராவிடர்கள் வற்புறுத்தியது கிடையாது. திறந்துவிட்டால் இஷ்டமானவர்களே பிரவேசிக்கலாம்.

இப்போதும் ஆதிதிராவிடர்களுக்குக் கோயில்கள் இல்லாமலில்லை. அநேக ஆயிரங் கோயில் களை ஆதி திராவிடர்கள் நிர்வகித்து வருகிறார்கள்.

சென்ற ஆகஸ்ட் மாதம் 17 தேதியன்று சென்னை சட்டசபையில் ஆலயப் பிரவேசத்திற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. அதில் கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் சில நிபந்தனைகளோடு ஆதி திராவிடரைக் கோயில்களுக்குப் பிரவேசிக்க விடலாம் என கண்டிருந்த போதிலும், மேல்படி சட்டசபையார் அதை நிராகரித்து தள்ளிவிட்டார்கள். அதனால் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அவமானம் ஏற்பட்டதுமல்லாமல் இதர ஜாதியார் ஏளனம் செய்யவும் இடந்தந்தது.

30 ஆதிதிராவிட பிரதிநிதிகளில் 28 பெயர்கள் பிரவேசம் வேண்டாமென வோட்டு கொடுத்தார்கள். அதனால் இரு கக்ஷியாருக்கும் சம்மதமில்லை என ரஜூ செய்யப்பட்டது.

பின்னும் பிரிட்டிஷ் மலையாளத்தில் ஆதிதிராவிடர்கள் ஆலயபிரவேசம் செய்ய மற்றுமொரு மசோதாவை கவர்ன்மெண்டார் சட்டசபைக்கு கொண்டுவர வெளி பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றார்கள். அதில் கண்டிருப்பதாவது: எந்தெந்த ஆலயத்திற்கு வருடமொன்றுக்கு ரூ. 5,000க்கு மேல்படி வரவு இருக்கின்றதோ அந்தந்த ஆலயமிருக்கும் முனிசிபாலிட்டிக்கோ, லோகல் போர்டுக்கோ, பஞ்சாயத்துக்கோ ஓட்டர்களாக இருக்கும் ஜாதி இந்துக்கள் 50 பேருக்கு குறையாமல் விலக்கப்பட்ட ஜாதியாரை கோயிலுக்குள் பிரவேசிக்க விட வேண்டுமென கோயில் தர்மகர்த்தாக்களுக்கு மனு செய்து கொண்டால் அவர்கள் தங்கள் தாலுக்காவுக்குள் இருக்கும் ஜாதி இந்து ஓட்டர்கள் எல்லாரையும் கூட்டமாக கூட்டி விலக்கப்பட்ட ஜாதியார்களை கோயிலுக்குள் விடலாமா? விடக்கூடாதா? என்பதைப் பற்றி தீர்மானம் அந்த ஓட்டர்களைகொண்டு செய்யவேண்டுமென்பதே.

ஆதி திராவிடர்களிடமிருந்து அபகரித்துக்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான ஆலயங்களுக்குள் அவரவர்கள் விரும்பி குறித்து கோரிய இரண்டொரு ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசிக்கும் ஆதி திராவிட பக்தர்களை தடுக்கும் மாபாவினை எதிர்த்து வாதாடாமல் அலட்சித்துப் பொருட்படுத்தாது தூரமாக இருந்து தங்கள் பக்தியை தெய்வத்தினிடத்தே செலுத்தினால் தெய்வமும் இவர்களிடத்து அன்புகொண்டு கோரியதை அனுக்கிரகிக்கப்பெற்று மாசிலா மனதுடன் சந்தோஷமாய் வீடு திரும்புவது ஆதி திராவிடர்களின் பெரும் பாக்கியமாகும்.

இங்கே “விலக்கப்பட்ட ஜாதியார்” என்னும் நவீன இழிவான பெயரை சுட்டிக் காண்பித்து இருப்பதைக் காண்க.

ஓட்டு எடுக்கும் சமயத்தில் ஜாதி இந்துக்கள் இருகட்சிக்காரராக பிரிந்துகொண்டு கலகத்துக்குள்ளாக்குவார்கள். பகையும் வெறுப்பும் வெகுநாள் வரையிலும் நீடித்து நிற்கும். விலக்கப்பட்ட ஜாதி யாரையும் கலகத்துக்குள்ளாக்குவார்கள். விலக்கப்பட்ட ஜாதியார் கோயிலுக்கு பிரவேசிப்பார்களேயானால் இந்துக்களுக்குள்ள நாலு ஜாதிகளில் ஒன்றிலேனும் சேர்க்காமல், விலக்கப்பட்ட ஐந்தாவது ஜாதியாராக இருக்கச் செய்வார்கள். இந்த கபட இயக்கத்தில் ஆதி திராவிடர்கள் சேர்வார்களேயானால் தீண்டாமை ஒழிந்தது என்று ஜாதி இந்துக்கள் தேசம் பிரதேசமெகும் புகார் செய்வார்கள். தனிப்பட்ட சமூகத்தாராகவிருந்து இம்மட்டும் பல பாடுகள் பட்டு தாங்கள் சேகரித்த உரிமைகளை ஆதி திராவிடர்கள் நாளடைவில் இழந்து விடுவார்கள். ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை! இப்படி இருக்க விலக்கப்பட்ட ஜாதியார் ஆலயப் பிரவேசம் செய்ய ஓட்டு எடுப்பது என்பது அவர்களுக்கு அதிக தாழ்வையும், அவமானத்தையும், குறைவையும் இழிவையும் உண்டாக்கும். அது எப்படி என்றால்: ஒரு கள்ளக் கடைக்கு முன்பாக ஜனங்களை கூட்டி, மகமதியர்களையோ, கிறிஸ்தவர்களையோ, பிராமணர்களையோ, கனந்தங்கிய மந்திரிகளையோ அக்கடைக்குள் பிரவேசிக்க விடலாமா? அல்லது விடக்கூடாதா? என்று ஓட்டு எடுத்தால் அவரவர்கள் மனம் பதைக்காதா? அவர்களுக்கு அவமானமும் தாழ்வும் இழிவும் ஏற்படாதா? அவர்கள் இதை சகித்துக் கொண்டிருப்பார்களா? ஆங்கில இந்தியர்கள், மகமதியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் இருப்பது போல ஆதி திராவிடர்களும் ஒரு தனி சமூகமாக இருப்பது மிக நன்மையாகவும் வேண்டிய உரிமைகளை தருவதாக

வுமிருக்கும். ஆதி திராவிடர்கள் ஒரு ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கலாம் என்று திட்டமேற்பட்டுவிட்டால், சேலத்தில் எப்படி லாகிரி உபயோகிக்கக்கூடாதென்றபோது உபயோகித்தவனுக்கு தண்டனை ஆறுமாதமும், கட்டாயம் இந்தி படிக்க வேண்டுமென்றபோது அதை எதிர்த்து போராடினவனுக்கு தண்டனை ஆறுமாதமும் என்பது போல, ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கலாமென்னும் சட்டம் வந்துவிட்டால் பிரவேசிக்காத ஆதி திராவிடனுக்கு ஆறு மாதம் தண்டிக்க ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும். ஏன் இப்படி தண்டிக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் ஆதி திராவிடர்கள் மோக்ஷகதியடைவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்தியும் அவர்கள் அதை நிராகரித்ததற்காக தண்டிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பார்கள். இத்தகைய ஆலயப் பிரவேசம் வேண்டியதே இல்லை. சேலத்தில் லாகிரி வஸ்து உபயோகிக்கப்படாது. பள்ளிக்

கூடங்களில் கட்டாயம் இந்தி வாசிக்க வேண்டும் என்று கட்டாய சட்டங்கள் ஏற்படுத்தியது போல ஆலயப் பிரவேசத் துக்கு ஏன் கட்டாய சட்டம் ஏற்படுத்தக்கூடாது இதற்கு மாத்திரம் ஒட்டு எடுக்க வேண்டுமா?

ஆதி திராவிடர்களிடமிருந்து அபகரித்துக் கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான ஆலயங்களுக்குள் அவரவர்கள் விரும்பி குறித்து கோரிய இரண்டொரு ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசிக்கும் ஆதி திராவிட பக்தர்களை தடுக்கும் மாபாவினை எதிர்த்து வாதாடாமல் அலட்சித்துப் பொருட் படுத்தாது தூரமாக இருந்து தங்கள் பக்தியை தெய்வத் தினிடத்தே செலுத்தினால் தெய்வமும் இவர்களிடத்து அன்புகொண்டு கோரியதை அனுக்கிரகிக்கப்பெற்று மாசிலா மனதுடன் சந்தோஷமாய் வீடு திரும்புவது ஆதி திராவிடர்களின் பெரும் பாக்கியமாகும். ஜாதி இந்துக்கள் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டுமானால் திருவாங்கூர். மகாராஜா ஆலயப் பிரவேசம் செய்துவைத்தது போல் செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதாவை எதிர் மறுக்க கூட்டமாய் கூடுகிற ஆதி திராவிடர்கள் யாதொரு கலகத்துக்கும் இடங்கொடாமலும் மிக அமரிக்கையாகவும், தூஷணை வார்த்தைகளை உபயோகிக்காமலும், ஆட்களை சுட்டி தூஷிக்காமலும் கூட்டத்தின் தீர்மானத்தை கொண்டு நடத்துவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

திருவனந்தபுரம் ஆலய பிரவேசம்

திருவனந்தபுரத்திலுள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் இந்து மதானுசாரிகளாக இருக்கும் எல்லா ஜாதியாரும் பேதா பேதமின்றி பிரவேசிக்கலாம் என்று மகாராஜா ஆச்சியா பித்தபடி சில வருடங்களாக யாதொரு குழப்பமின்றி ஆதி திராவிடர்கள் பூஜித்து ஆனந்த சந்தோஷம் அடைகின்றார்கள். அங்கே ஒட்டு போட்டதும் கிடையாது, யாரும் கொட்டுபட்டதும் கிடையாது. திருவாங்கூர் மகாராஜா ஓர் ராஜ ரிஷியாக வந்த அவதார புருஷர். அவரை ஈன்றெடுத்த அன்னையார் பெரும் பக்தி நிறைந்த ராஜ பத்தினி. ஆதி திராவிடர்கள் இவர்களை என்றைக்கும் மறவாது போற்றி வணங்க வேண்டும். தீண்டாதார் மீது கருணை கூர்ந்த இப்புண்ணிய புருஷனை என்றும் நினைத்துக் கொண்டாடும் பொருட்டு அவர் உருவம் கொண்ட ஒரு சிலையை சென்னையில் நாட்ட வேண்டுமென்று சில பெரியோர் பிரயத்தனப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஐகோர்ட்டுக்கு அடுத்த மைதானத்தில் கூடிய சீக்கிரத்தில் நாட்டுவார்கள். அதைக் காணும் ஆதி திராவிடர்கள் ஆனந்த சந்தோஷங்கொண்டு பலர் மாலைகள் சூட்டிக் கொண்டாட வேண்டியதவசியம். சுபம்! சுபம்!

திவான் பகதூர் இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசன் M.L.C.
89, லாயிட்ஸ் ரோடு, கத்திடிரல் போஸ்ட், சென்னை
7,9,1938

தனியார் துறையில் இடஒதுக்கீடு பிரச்சார மாநாடு

ஆகஸ்டு 8, 2004 நெய்வேலி

சிந்தனையாளர்கள், தொழிற்சங்கத்
தலைவர்கள் பங்கேற்கின்றனர்

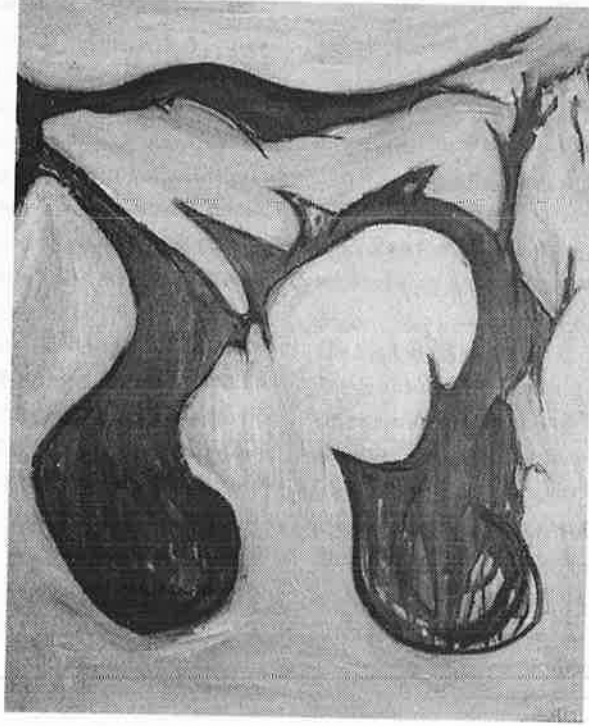
சிறப்புரை
சந்திரபான் பிரசாத்

- ◆ மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது போலத் தமிழ்நாட்டிலும் இதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வலியுறுத்தி
- ◆ இடஒதுக்கீட்டை நிறைவேற்றாதவர்களுக்கு தண்டனை தரக்கூடிய சட்டப் பாதுகாப்பை வலியுறுத்தி
- ◆ இடஒதுக்கீட்டில் கிராமப்புற மக்களுக்கு முன்னுரிமையை வலியுறுத்தி

அனைவரையும் அழைக்கிறோம்

க வி தை

www.patrickjohnmills.com

தீ க் கு னி ய ல்

துள்ளத் துடிக்கக் கிள்ளி எறிந்த
சூரிய சிரசு தொலைவில் மேற்கில்
கருப்புக் கடலில் சிவப்பைக் கரைத்து
அந்த காரத்தில் அமிழ்ந்து போனது

நிலவு நேத்திர பார்வை அவிந்து
அமாவாசையான அந்தக் இரவு,
தந்திக் கம்பத்தை ஊன்றுகோலாக்கி
தடம் புரியாமல் உழன்று தவித்தது,

நஞ்சை கொஞ்சம் தஞ்சை பூமியில்
வெண்மணிக் கிராம கண்மணிக் குழந்தைகள்
நிலவுக்கிண்ணியில் நட்சத்திரப் பருக்கைகளை
கனவில் உண்டு கண்ணுறங்கியிருந்தனர்.

சேரி தெருக்களில் சின்ன ரதங்களாய்
வளையவரும் இம்மழலைக் குழந்தைகள்
சோறு பெருத்த சோழ தேசத்து
ஆறுநெடுகிலும் கொட்டாங்கச்சியில் மணலை நிரப்பி
கூட்டாஞ்சோறு வடித்துண்பார்கள்

ஆற்றோரத்து அடுப்புகள் போலவே
இவர்களின்
குப்பத்திலுள்ள குளிர்ந்த அடுப்புகள்
நெருப்பை கண்டு நெடுநாள் ஆயின.

அக்கினிப் புன்னகை அணைந்து, சீக்குச்
சாம்பலாய் வெளுத்த தரித்திர அடுப்புகள்
சிலநாள் பொங்கினால் உலையின் உள்ளே
முணுமுணுவென்ற முனகல் சத்தம்
சத்தத்தில் ஒரு சரித்திர ஏக்கம்
சற்றே அதனை உற்றுக் கேளுங்கள்.

அதோ பாருங்கள் நண்பர்களே!

கருப்பையா மூப்பனார்களும்
பூண்டி வாண்டையார்களும்
சாம்பசிவ அய்யர்களும்
காவிரி பெண்ணின் கற்பை அழித்து
கரை சங்கிலியால் கட்டிப் போட்டு
வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொண்டதால்
அவள்,

அலை அலையாக கூந்தலை விரித்து
பாறையில் மோதிப் பதறி துடித்து
புலம்பியபடியே போய் கொண்டிருக்கிறாள்

ஏழை ஜனங்களின் எலும்பை அடுக்கி
கரிகால் வளவன் கட்டிய கல்லணை
குடகில் பிறந்த குமரிக் காவிரி
சிறையிருக்கின்ற அறையாய் ஆனது.
நிலப்பிரபுக்களின் நிரந்தர ஏஜண்டுகள்
மதகின் கதவை சிலநாள் திறந்து
கைதியாகிய காவிரிப் பெண்ணை
காமாந்தகார கழனி வயல்களில்
பலாத் காரமாய் படர வைப்பார்கள்

கருவாய் ஆனது உருவாய் ஆகி
கன்னலாய் . . . வாழையாய் . . .

செந்நெல்லாய்ப் பிறக்கும்
அவை நில முதலைகளின் களஞ்சிய வயிற்றில்
நிரந்தரமாகச் சேகரமாயின - அதனால்தான்
குப்பத்தில் உள்ள குளிர்ந்த அடுப்புகள்
நெருப்பை கண்டு நெடுநாள் ஆயின.

நண்பர்களே . . . . .

தூரக் கிழக்கு தொட்டிலில் இருந்து
சூரியக்குழந்தை துயில் எழும் முன்னமே
ஒளி கசிகின்ற உதயக் கருக்கலில்
பண்ணாடிகளின் பண்ணையை நோக்கி
சேரி ஜனங்கள் செல்வார்கள்

மகப் பேற்றற மலட்டு பூமிகள்
அகலிகை விரக்தியில் ஆழ்ந்து கிடக்கையில்
இவர்களின் பாதுகையற்ற பாத தரிசனம்
சாப விமோசனம் தந்தது; தந்ததால்
தாய்மையின் தளதள மதர்ப்பு வந்தது.

இந்தப் புழுதிப் பூமியின் புத்திரர்களது
உள்ளங்கால்களே உதடுகளாகி
முத்தச்சுவட்டு முத்திரை பதிப்பதால்
நெஞ்சையள்ளும் தஞ்சை மங்கை
தென்னம் பாளையில் புன்னகை செய்து
செந்நெல் வயல் கன்னம் சிவந்து
பாக்குத் தோப்புப் பச்சை மெத்தையில்
சாய்ந்த கரும்பாய் சயனம் செய்வாள்.

மைவண்ணக் கண்ணார் அந்த
சேரி வாழ் மங்கையர் பெற்றதாலே
கனி மண்ணாய் இருந்த பூமி

பொய் வண்ணம் பெற்று, பச்சை
மேலாடைக்குள் ஜொலிக்கும்
“பொய் வண்ணம் உனது வண்ணம்”
எனக்கினிகள் பழிக்கும்

முதிராத கதிர்கள் பண்ணைப்
பெண்களின் மார்பில் மோதி
மணியாகச் சிவந்து, வெட்கி
மண்ணோக்கிக் குளியும் போது
தாமரைக் குளத்தில் மொட்டுக்
கூட்டத்தின் ஆட்டம் கண்டு
தடுமாறி நினைவுமாறி
தலைசுற்றி மயங்கிச் சாயும்.

பாகாகும் கரும்பைத் தென்றல்
பதமாகத் தீண்டும் போது
வாகாக வளைவதாலே
“வா” எனும் சைகையாகும்

“ஆகாகா” என்னை தஞ்சை
அழைக்கின்றாய் என நினைத்து
ஆகாயம் வானவில்லை
ஆரமாய் பரிசும் போடும்

வழியெலாம் நீரின் நாதம்
வண்டினத்தின் ரீங்காரம்
பொழிலெலாம் குயிலின் கீதம்
பூவெலாம் மதுவின் சாரம்
மொழியெலாம் தென்றல் பேசும்
மோகன முனகலாகும்
விழியெலாம் கிரங்கும் இந்த
காட்சிதான் தஞ்சையாகும்.

நண்பர்களே..... இங்ஙனம்
தரிசாய்க் கிடந்த தஞ்சைப் பெண்ணை
வரிசைப்படுத்தி வளர்ந்த கைகள் -
வெண்மணிச்சேரியின்,
அழுக்குப்பிடித்த ‘அரிசனக்’ கைகள்தான்

எனினும் இந்த
சரிஜன மக்களாய் நடத்தப் படாத
‘அரிசன’ மக்களின் ஆகாய நெஞ்சங்கள்
அரிச்சந்திர தூய்மை ஆட்சி செய்வதால்
ஒரு சந்திர களங்கமும் இன்றி உள்ளது.

அன்னையாகவும், காதலியாகவும்
மண்ணை நேசிக்கும் சேரி மக்களே -
பொட்டலாய்க் கிடந்த பாரத பூமியை
அலங்காரம் செய்த ஆதிவாசிகள்

இந்த சித்திர வதைகளின் முத்திரை தாங்கிய
சேரி முகங்களை உற்று நோக்கினால்
முகத்தில் வரியிடும் கண்ணீர் வரிகளே
முகவரியாகி
நெஞ்ச உறைகளில் நெடுநாள் உறைகிற
அஞ்சல் செய்தியை அறிமுகம் செய்யும்
இதயம் எழுதிய இரத்த வரிகளின்
கதையைக் கொஞ்சம்
கவனித்துக் கேளுங்கள்!
மண்மாதாவின் மடியில் இருந்து
ஏழை மக்களைத் தூக்கி எறிந்து
ஆயிரம் ஆயிரம் வேலிகளுக்கு
அதிபதியாயினர் நிலப்பிரபுக்கள்

மஞ்சளும், இஞ்சியும் கொஞ்சிக் குலாவிடும்
தஞ்சைத் தாயின் தகதக மேனியை
தலை, உடல், கை, கால், வேறு வேறாய்
தாறுமாறாய் கூறு போட்டு
தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர்.

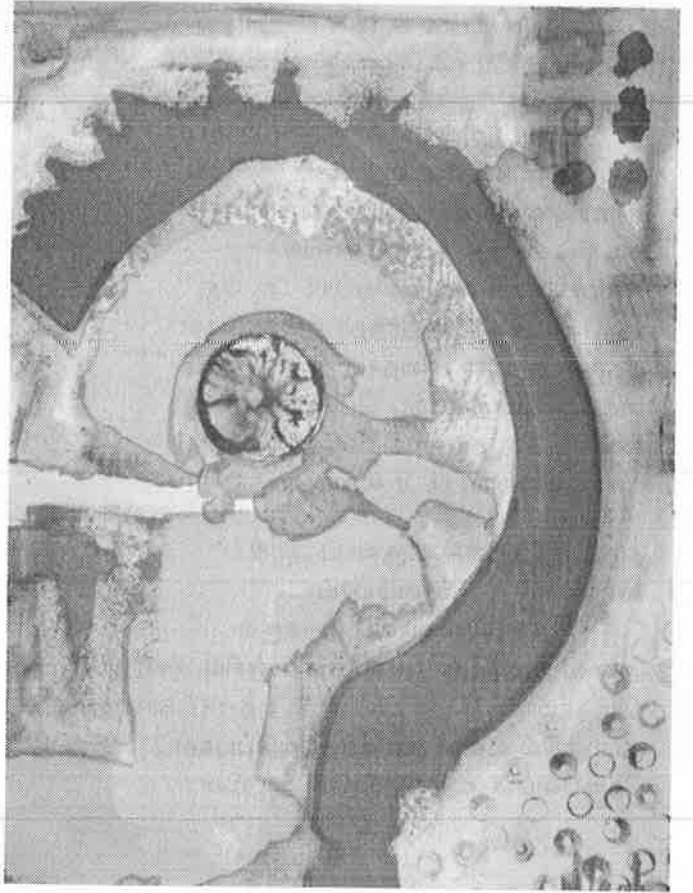
தஞ்சை மண்ணில்
காங்கிரஸ்பாணி சோஷலிஸத்தை
கடைபிடிக்கின்ற மூப்பனார்கள் -
கன்னக்கோலைக் கையில் ஏந்தி
செங்கோலாட்சி செலுத்துகின்றார்கள்!

இவர்கள்
சுற்றிச் சுழற்றும் சுதேச ராட்டை
அழகாய் எழுப்பும் அகிம்சா ஓசையில்
கதர்க்குல்லாவில் இருந்து வெளிப்படும்
கைத் துப்பாக்கி சத்தமும் அடங்கும்

இந்த
காந்தீய மாடல் கைத்துப்பாக்கிகள்
பழுத்த தேசீய பாரம்பரியமாம்
பண்ணையார்களின் ஃபாரின் கார்களில்
எந்த நேரமும் குந்தி இருக்கும்!

பேசா மடந்தையாய் மூச்சு விடாமல்
வினோபா மௌன விரதம் இருக்கும்
காரியக்கார கைத்துப்பாக்கிகள்
திடீரெனச் சில வெளைகளிலே
விஸ்வாமித்ர வெறியாய்ச் சீறி
உழைப்பாளிகளின் உதிர விருந்து
உண்டபின் “உண்ணாவிரதம்” இருக்கும்!

இவ்வாறு
ராமராஜ்யம் ஸ்தாபகம் செய்வதால்

www.michelleah.com

யாகம் நடத்தும் அகிம்சா யோகிகள்
சோமபானம் சுவையில்லை யென்று

ரத்தபானம் அருந்துகின்றார்கள்
சேரி ஜனங்களின் குடிசைகள் மீது
பெட்ரோல் நெய்யைப் பெய்து வளர்த்த
வேள்வித் தீயில் மனித நிணங்களை
வேகவைத்து விருந்துண்கின்றார்கள்

இந்த
கத்தியின்றியும், ரத்தமின்றியும்
யுத்தம் நடத்திய சத்தியவான்கள் -
அய்யோ பாவமென்று கிடந்த
பாரத மக்களின் பரிதாபத்தை
கண்டு வருந்திய கனதனவான்கள் -
இம்மாம் பெரிய மனசு வைத்து
சும்மா தந்தனர் சுதந்திரபோண்டா!

சும்மா தந்த சுதந்திர போண்டா
எட்டிக் காயாய் இனித்ததாலே
பெட்டிப் பாம்பாய்க் கிடந்த ஜனங்கள்
முட்டி உயர்த்தி முறையிடலாயினர்

தானமாய் இவர்கள் தந்ததாய்ச் சொல்கிற
ஊசிப்போன ஓசிச் சுதந்திரம்
தெலுங்கானாவில் தின்னப்படாததால்
நிஜாமின் ரட்சக ரவுடி படைகளும்

நேரு மகானின் ராணுவ படைகளும்
அகிம்சா ரவைகளை, குண்டு மிட்டாய்களை
அடம்பிடித்த ஆந்திரமக்களின்
வாயில் ஊட்டாமல் நேரடியாக
வயிற்றில் திணித்து குடவை நிரப்பினர்.

நண்பர்களே,
ஜாகீர்தார்களின் பிடயில் துடித்த
ஜன்ம பூமிகள் “எங்களுக்கே” என
தெலுங்கானாவின் தீர்ப்புதல்வர்கள்
ஆயுதம் ஏந்திப் புரட்சி செய்தார்கள்.

அதுபோல,
மூப்பனார்களின் தோப்புத்தொகுதியும்
வலிவலங்களின் நிலவளங்களும்
நங்கவரங்களின் தங்க வயல்களும்
“எங்களுக்கே” எனப் பொங்கி எழுந்து
வெண்மணி மக்கள் போரிடவில்லை

இவர்களின் -
கைகள் கண்ட கனவுகள் யாவும்
கரும்பு வயல்களாய் விரிந்தபோதும்
கண்கள் கண்ட கனவுகள் யாவும்
சோற்றுப்பானையாய் தோற்றம் தந்ததால்,
வற்றி வரண்டு வெற்றிடமான
வயிறுகளுக்கொரு கவளம் வேண்டி
கூலிகேட்டுத்தான் குரல் கொடுத்தார்கள்!

நண்பர்களே!
தஞ்சை பூமியின் தரையின் மீது
எந்த இடத்தினைத் தோண்டிய போதும்
ஊறித் ததும்பும் ஊற்றுக்கள் யாவும்
ரத்தமாகவே கொப்பளிப்பாகும்

ஏன் எனில்
இங்கே யுகயுகமாக உழைப்பவர் சிந்திய
உதிர சமுத்திரம் உறைந்திருக்கிறது.

பண்ணையார்களின் தொந்திகள் போல
பருத்திருக்கின்ற களஞ்சியங்களிலே
இருக்கின்ற நெல்லை எலிகள் தின்னலாம்

ஏழை ஜனங்கள் எப்படி உண்ணலாம்?
என்று நியாயம் பேசிற்று நிலப்பிரபுத்துவம்

இந்த ஜனங்கள்
கிருஷ்ணசாமி நாயுடுகளுக்கும்
நாராயணசாமி நாயுடுகளுக்கும்
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக
அடங்கி வாழ்ந்தனர் அடிமைகளாக!

கிருஷ்ணசாமி நாயுடு ஒரு கவிஞன்
சேரி ஜனங்களின் திறந்த முதுகில்
சவுக்கைக் கொண்டு சாரிசாரியாக
ரணவரிகள் எழுதி ரசிக்கும் கவிஞன்

ஒருநாள்
இருட்டுப் போர்வையில் சுருட்டிக்கிடந்த
இந்த ஜன்மங்களின் குருட்டு விழியிலும்
புரட்சிக் கதிரின் பொன் கிரணங்கள்
துரட்டுக் கோலாய் துளைத்துப் பாய்ந்தது

சரித்திரம் வகுக்கும் நிர்பந்தமான
சட்டங்களுக்குக் கட்டுப் படுவதால்
வாயின் ஓசைகள் அடங்கினாலும்
வயிற்றின் பாஷைகள் அடங்குவதில்லை

ஆகவே
அடிவயிற்றிலே ஆரம்பமாகி
பொங்கி கிளம்பிய பூகம்பக்குமுறல்
வாய் வழியாக வழிந்து நிரம்பி
“இன்குலாப் ஜிந்தாபாத்”
என்னும் முழக்கமாய்
வெடித்துச் சிதறி வெளியேறியது

அன்று தர்பார் நடத்திய சாமான்யத்
தமிழர்கள் என்ன செய்தார்கள்?
கபிலரும் அவ்வையும் களிப்புடன் உண்ட
சங்க காலத்துச் சாராய பாட்டிலை
அருந்தி வந்த ஆஸ்தானக் கவிஞர்கள்-
குந்தாணிக்கு முந்தாணி கட்டினால்
முகர்ந்து பார்க்கிற முத்தமிழ் புலவர்கள்-
பாடும் பாட்டில் பரவசமாகி
கோட்டைக்குள்ளே குந்தியிருந்தனர்.

அண்ணா அந்தாதி, கலைஞர் கலம்பகம்
நாவலர் நானூறு, பேராசிரியர் பிரபந்தம்
எம்.ஜி.ஆர் பிள்ளைத் தமிழ் என்று கவிஞர்கள்
போட்ட சரக்கு பொங்கி வழிந்து
பாட்டாய்ப் பொழிய, பாட்டு மழையிலே
குளித்தபடியே கொலுவிருந்தார்கள்
கோட்டையை ஆண்ட கொல்புலித்தமிழர்கள்.

புறநானூற்றுப் பொற்காலத்தில்
உள்ளூர் பிரமுகராக இருந்த
மலையனும் குன்றனும் மீண்டும் வந்து
மாவட்ட, வட்ட செயலாளராகி
கொலு மண்டபத்தில் குந்தியிருந்தனர்

குறுந்தொகை தலைவிகள் சூட்டிய மாலைகள்
துண்டாய் மாறித் தோளில் தொங்க - இவர்கள்
அரச தர்பாரை அலங்கரித்தார்கள்!

கொலுமண்டபம்--

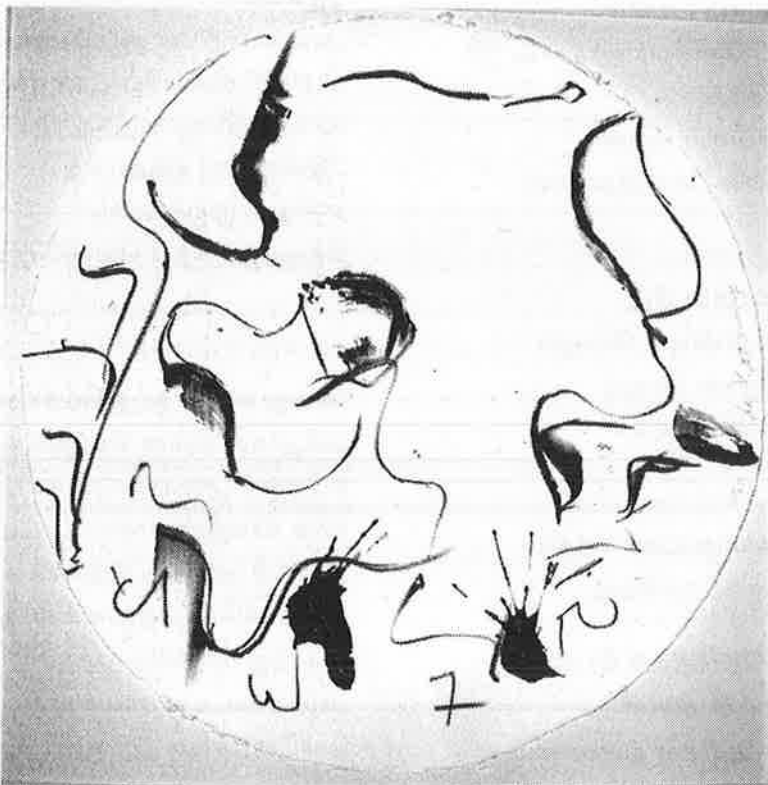
காலனி ஆதிக்க காலரா விதைகளை
கடாரம் வரையிலும் தூவிய கயவனாம்
ராஜராஜனின் உருவச் சிலையை
உள்ளே வைப்பதா? வெளியே வைப்பதா
என்கிற சர்ச்சையில் ஈடுபட்டிருந்தது

இந்த
பைந்தமிழ் கூச்சலை
வெண்மணி மக்களின் பசியின் கூச்சல்
இடையில் மறித்தது.
அமைதிப் பூங்காவாகக் குலுங்கும்
தமிழகத்தில் ஒரு சலசலப்பினையும்
சகித்துக் கொள்ளாத சங்கத் தமிழர்கள்
கோப்பெருந்தேவியாய் கோபமடைந்தனர்

பண்ணையார்களின் படுக்கையில் கிடந்த
கண்ணகிமார்கள் கனன்று விழித்து
வாயிலோயே! வாயிலோயே!
அறிவு அறை போகிய 'அரிசனக்' கூலியின்
வாயை மூடும் வாயிலோயே!!!
சென்று சிறுக்கரை வென்று வருகென
காவல் துறைக்கு கட்டளை இட்டனர்

கூலிகேட்டவர் குரலுக்கு போலீஸ்
குண்டாந்தடிகள் பதிலைச் சொல்லின

நண்பர்களே இங்ஙனம்--
பதிற்றுப் பத்தின் படைக்களங்களிலே
சிற்றூர்களையும் பேரூர்களையும்
வெண்மணி போன்ற சேரிகளையும்

DeKoon_Self_Port 1

நெருப்பிலே பொசுக்கி சாம்பலை உழுது
எருக்கும் கள்ளியும் முளைக்க வைத்த
நெடுஞ்செழியனின் நேர் வாரிசுகள்
பட்டவர்த்தனமாய் வெண்மணியிலே
பரம்பரை புத்தியைக் காட்டிவிட்டார்கள்

அன்று இந்த அடிமை ஜன்மங்கள்
வாடைக் காற்றை ஆடையாய் போர்த்தி
மூலைகளிலே முடங்கிக் கிடந்தனர்.
மண்ணுலகே ஒரு பெருஞ் சடுகாடாய்
மலைகளெல்லாம் பிணப்புதை குழிமேடாய்
தந்தி மரங்களும் மின் கம்பங்களும்
சிலுவை மரங்களுக்கோர் குறியீடாய்
அமங்கலம் நிரம்பிய அந்த இரவிலே-
நிலவுத் திலகம் இழந்த வானகம்
விதவையின் மனமாய் வெறிச்சிட்டிருந்தது
எமன்களை விடவும் கொடியவரான
பண்ணையார்களின் வாகன மான
குண்டர் கூட்டம் எருமைக் கூட்டமாய்
காரிருளுக்குக் கால்கள் முளைத்து
நகர்வது போல நகர்ந்து வந்தது

அனாதரவாகிய அரிசனச் சேரியை
சைக்கிள் செயின்கள் சுற்றி வளைத்து
சுருக்கு வளையாய் இறுக்கலானது

காட்டெருமைகளின் கால்களின் கீழே
களத்து மேடென சேரிகள் மிதிபட
கண்மணியாகிய வெண்மணி மக்கள்
நெல்மணியாய்ச் சிதறி ஓடி ஓர்
கோணிப்பை போன்ற குடிசையின் உள்ளே
கூரை பிதுங்க நிரம்பி வழிந்தனர்.

கதவுகள் ஆகிய உதடுகள் விரிந்து
வாய் பிளந்திருந்த ராட்சச வீடு
இரையை விழுங்கிய எக்களிப்போடு
இருளில் இருளாய் குந்தி இருந்தது.

மண்ணெண்ணெய் பெருமழையாய் பொழிய
பெட்டரோல் குளத்தில் குடிசை மூழ்க
சதையால் எழுப்பிய குளக்கரைச் சுவராய்
சுற்றிலும் நின்றது குண்டரின் வரிசை

தீப்பந்தங்கள் குடிசையை நாடி
கொள்ளிவாய்ப் பேய்க் கூத்துக்கள் ஆடி
நாலாபுறமும் நகர்ந்து வந்தன.....
பந்தம் வந்தது பாம்பெனச் சீறி
பாய்ந்து விழுந்தது விஷ வெறியேறி.....
தீ நாக்கால் அது தீண்டிய வேளை
திமுதிமு திமு வென எரிந்தது கூரை....

சீறிய தீயின் கொழுந்துகள் ஏறி
விண்மேன் முகட்டை பிடிக்க
சூரிய பந்துகளாகி எழுந்து
சுழன்று சுழன்றடிக்க
ஊறிய கண்களின் ஊற்றுகொண்டே
உடல் உஷ்ணத்தைத் தணிக்க
ஓலமிட்டே எழும் மக்கள்குரல் புவிக்க
கோளத்தினைப் பிளக்க

ரத்த புயலென சுற்றி சுழன்று செந்
தீ மழை சாடியதே - அது
ராட்சச தாண்டவ மிட்டொரு பேய்வெறி
நாட்டிய மாடியதே
ஊழிப் பிரளயம் பொங்குத லாகி
வழிந்து விழுந்திடினும்
ஏழு சமுத்திரம் சங்கம மாகி
எழுந்து பொழிந்திடினும்
ஓங்கும் இமாலயக் குன்றுகள் நூறு
நொறுங்கி உருகி யங்கே
ஓராயிரம் கங்கை ஆறாகி வீதியில்
ஓடிய போதினிலும்
உக்கிரங் கொண்டெழுந் தோங்கி எரிந்தது
ஓ..... வென வெண்மணியே - இந்த
அக்கிரமக் கொடுங்கோன்மையினால்
சிவப்பான தெம் கண்மணியே

எண்ணெய் உண்ணாமல் விளக்குகள்
ஏங்கிடும் இந்திய சேரிகளை
எத்தனை எத்தனையோ யுகமாய்
அரசாள்கிற காரிருளை
இதயத்தில் பூத்ததோர் உதயத்தினால்
வலி கொள்ள முயன்றவரை
சிதைத்து வதைத்து ரத்தத்தினை
நெய்யென ஊற்றி ஓர் தீபத்தினை

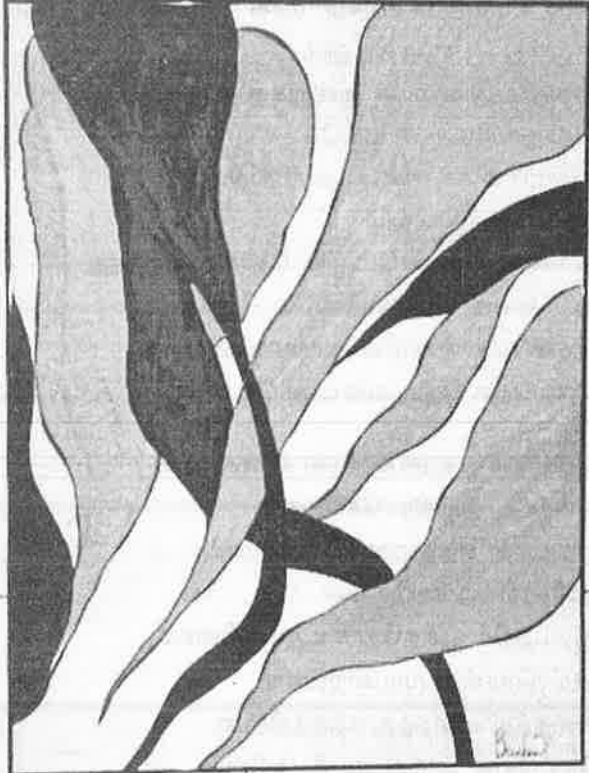
தேகங்களை திரியாய் திரித்தேத்தினர்
வெண்மணி வீதியிலே - இந்த
தேச மெங்கும் ஜொலிப்பாகியதே
அந்த தீபத்தின் ஜோதியிலே

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாய்
வெறும் அடிமை ஜன்மங்களாய்
ஆக்ரோஷ விம்மல் வெடித்து வெடித்து
விசும்பிய காரணத்தால்

கோப நெருப்புகள் கொப்பளிக்கும்
விழிக் கண் திறந்தார் அதனால்
கோர விரல்களைக் கொள்ளிகளாக்கி
அக்கண்களைக் குத்தி விட்டார்
திக்குகள் யாவும் ஒளிப்பிழம்பாய்
பொழு தென்று விடிந்திடுமோ - நாங்கள்
ஜென்ம ஜென்மாந்திரமாகப் படுத்துயர்
என்று முடிந்திடுமோ!

முப்புறத்தில் சிவன் நெற்றிக் கண்ணால்
அன்று மூட்டிய தீயினையும்
கைப்புறம் கொண்டே வில்லால் விஜயன்
வைத்த காண்டீபத் தீயினையார்

www.windsofcolour

அப்புறங் கொண்டு வந்தே இலங்கையில்
அநுமன் வைத்த அக்கினி தீயினையும்
இப்புறம் கொண்டு வந்தே கிருஷ்ண நாயுடு
வைத்தனன் வெண்மணியில்
உக்கிரங்கொண்டெழுந்து ஓங்கி எரிந்தது
ஓ...வென வெண்மணியே.... இந்த
அக்கிரங் கொடுங் கோண்மையினால்
சிவப்பான தெம் கண்மணியே

○

அன்று பூமியின் அடியில் கிடந்த
ஆயிரம் சிரசு ஆதிசேடன்
உலகில் மேற்புறம் ஊர்ந்து வந்து
வெண்மணி வீதியில் உட்கார்ந்துகொண்டு
அகோரமான படத்தை விரித்து
அக்கினி நாக்கை நீட்டி நீட்டி
நெளிந்து நெளிந்து குழைந்து வளைந்து
நெருப்பு நாட்டியம் நிகழ்த்தியிருந்தது
வெண்மணி வீதியில் அன்று துவங்கிய
ஆதிசேடனின் அக்கினி நடனம்
நிற்காதின்னும் நிகழ்ந்து கொண்டுள்ளது

ஆயிரம் சிரசு ஆதிசேடனை
உசுப்பி விட்ட மகுடிக்காரனே!
ஊது! ஊது! ஊதிக் கொண்டே இரு.....!
ஆயிரம் விளக்கு ஆதிசேடன்
எம்பி எழுந்து எகிறிக் குதித்தொரு
ஆக்ரோஷக் கொத்து கொத்தும் வரையிலும்
ஊது! ஊது! ஊதிக் கொண்டே இரு.....!
ஒரு விளக்கும் இல்லாமல்
ஒளி விளக்கும் கொள்ளாமல்
தெரு விளக்கின் யாசகத்தால்
இருள் விலக்கும் சேரிகளே!
மண் விளக்கும் மின் விளக்கும்
மாடிகளை நாடியதால்
கண் விளக்குச் சடரேற்றி

கல் கம்பம் ஆனவரே
மருள் மயக்கம் தெளிவதற்கும்
மனம் விளக்கம் பெறுவதற்கும்
ஒரு விளக்கை வெண்மணியின்
திரு விளக்கை ஏற்றுகின்றேன்

இவ்விளக்கு

கோயில் கருவறையின் குத்துவிளக்கல்ல
காரிருளினே எரியும் கார்த்திகையின் - தீபமல்ல!
அரை நிமிடமே தெரியும் அய்யப்ப ஜோதியல்ல!
அல்லாவின் அருள் சுரக்கும்
பிறை நிலவின் ஒளியல்ல!
ஏசு பெருமான் சிரசின்
எழில் வட்ட ஒளியல்ல!
அருளை வழங்குகின்ற
அம்மன் விளக்குமல்ல!

இருளை விழுங்குகின்ற
எண்ணை விளக்குமல்ல!
என்ன விளக்கு இது?
என்கின்றீர்! விளக்குகின்றேன்.
தேவ விளக்கு என்னுமந்த
திருட்டு விளக்கு அதே என்றுணர்வீர்
சாவு விளக்காய் உழைப்போர்
தலை மாட்டில் எரிவதனால்
சத்திய விளக்கல்ல - அவை
சவ விளக்கு என்றுணர்வீர்
நித்திய விளக்கல்ல - அவை
நிமிஷ விளக்கு என்றுணர்வீர்
எனவே தான்

அதிகார வர்க்கத்தின்
அரண்மனையிலேயே எரியும்
சதிகார மதவிளக்கின் சாகசத்தில்
பலியாகி விட்டில்களாய் பறக்கும்
விவரமற்ற என்இனமே!
தொட்டில் தினம் தொடங்கி
சுடுகாடு தினம் வரையும்
பட்டினியே புசித்து
பசியடங்கும் என் இனமே!
மருள் மயக்கம் தெளிவதற்கும்
மன விளக்கம் பெருவதற்கும்
ஒரு விளக்கை வெண்மணியின்
திரு விளக்கை ஏற்றுக்கின்றேன்
கை விளக்கும் நெய்விளக்கும்
கண்ணாடி மை விளக்கும்
பொய் விளக்கும் சத்தியத்தின்
பொன் விளக்காய் ஆகாது.

ஆதலினால் -

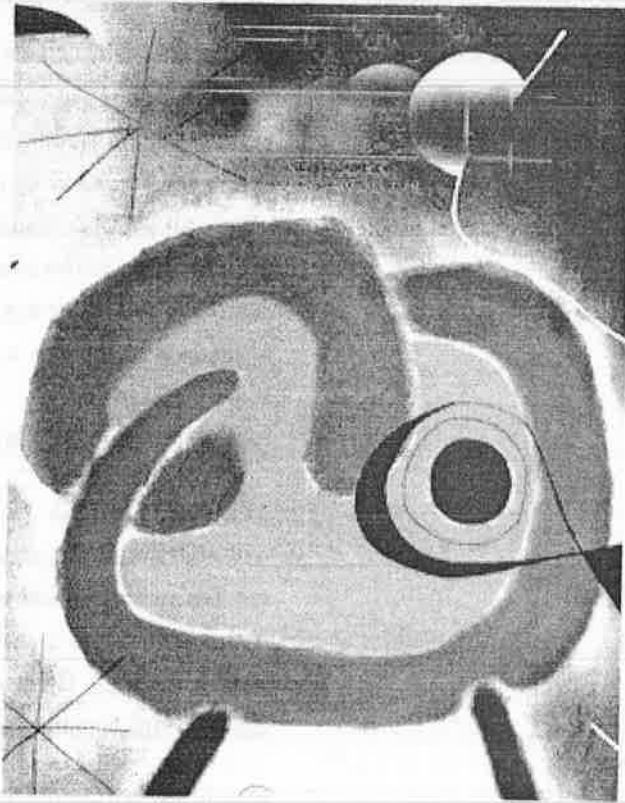
விரக்தி இருள் சூழ்ந்த உங்கள்
விழி விளக்கில் வெண்மணி நெருப்பை
பிழிந்தெடுத்து நெய்யாக ஊற்றுகிறேன்
நதிகள் எனும் தாலி நாண்
அறுந்த பாலைகள் போல்
விதவை வெயில் வெள்ளுடையில்
வெந்தவரே வெண்மணியில்
நிதம் நிதமும் தீ சுரக்கும்
நெருப்புக் குளத்தை உங்கள்
உதிர நரம்புகளில்
ஓடைகளாய்ப் பாய்ச்சுகிறேன்

காலங்கள் தோறும்
கனன்றெரியும் வெண்மணியின்
ஓலங்களை விழுங்கி உள்ளே கிரகித்து
கோஷங்களாக்கி பணக்குன்றுகள்
மேல்வீசி, இந்த தேசங்கள்
தோறும் சீறி வரும் மானிடரே!

இரும்பில் குரலெடுத்து
இடியில் நடையெடுத்து
எரிமலையில் மூச்செடுத்து
எக்களித்து கொக்கரித்து
பிரளயத்தை கைது செய்து - அதன்
பிடரியின் மேல் அமர்ந்துவரும்
படையே! பாட்டாளி வர்க்கப்
பெரும் படையே!
உள்ளத்தின் உள்மனையில்
ஓயாமல் மூண்டெரியும்
வெண்மணியின் தீயை உங்கள்
விழிகளென்னும் ஜன்னலிலே
கோவைப் பழச் சிவப்பை
கொந்தளிப்பாய் காணுகின்றேன்.

○

வெண்மணி மக்கள் உடலை
விறகாய் வெட்டி வைத்து
சிதையாய் அடுக்கி, அதில்
தீ வைத்த வெறியர்களே
ஆண்டு பல ஆனாலும்
மூண்டெரியும் இந்நெருப்பு.
ஆண்டைகளே! உங்களது அந்திமக்
கிரியைக்கு நீங்களே தயார் செய்த

நெருப்புச் சிதையாகும்.
வெறியர்களே உங்களது விதிமுடிந்து
வீதியிலே ஒற்றைச் சவமாக
ஊர்வலம் போகையிலே
ஒப்பாரி வைத்தமுதுஒருவிழியும்
சொரியாது

ஏனென்றால்-
காச பணம் தந்து கண்ணீரை
விலை பேசும் வியாபாரத் தரகர்களே

விழி பொழியும் நீர், உமது
விருந்தில் பரிமாறும் விஸ்கி
என்றெண்ணாதீர், ஆனாலும்
ஆண்டைகளே, அச்சம் அடையாதீர்

சீந்துவார் இல்லாமல் சீரழிந்து
உங்கள் பிணம் நாறிப் புழுத்து
சொறி நாய்கட்கும் விஷமாகி
அழுகி ஒழுகும் என அச்சம்
அடையாதீர்.

தஞ்சையிலே வெண்மணியின்
தணலை எடுத்து வந்து, கோடி
கொள்ளிகளாய்ப் பற்ற வைத்து

ஆண்டைகளே!
உங்களுக்கு அக்கினியைப் பிச்சையிட
ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்!
இருப்பதனால் அச்சம் அடையாதீர்!
பொய் பத்திரங்களில் நஞ்சைகளை, புஞ்சைகளை,
கைப்பற்றி வைத்திருக்கும் காந்தீயப் பரம்பரையே,
பாட்டால் நான் இங்கெழுதும் பத்திரத்தின்
வாக்குறுதி
சத்தியத்தில் பிறழாது சந்தேகம் கொள்ளாதீர்!

செந்நீரும், கண்ணீரும் சாம்பலிலே சேர்ந்ததனால்
சேரான வெண்மணியின் சிவப்புச் சகதியிலே
இதயத்தை விரலாக்கி ரேகை எடுத்து வந்து
கவிதை உயிலில் நான் கைநாட்டி இருக்கின்றேன்.
ஆதலினால் பாரதத்தின் ஆண்டைகளே - இந்த
கவிசாசனத்தின் வாசகத்தில்
சந்தேகம் கொள்ளாதீர்!

கந்தன் கருணை

என். கே. ரகுநாதன்

காட்சி : 1

தேவலோகம்.

பாத்திரங்கள்: நாரதர், முருகன், தெய்வானை

(திரை விலகுகிறது. நாரதர் வருகை)

பாட்டு:

வில்லினை யொத்த புருவம் வளைத்தனை
வேலவா, வடிவேலவா - அங்கோர்
வெற்பு நொறுங்கிப் பொடிப் பொடியானது
வேலவா, வடிவேலவா!

சொல்லினைத் தேனிற் குழைத் துரைப்பாள்
சிறு வள்ளியைக் - குறவள்ளியைக் - கண்டு
சொக்கி மரமென நின்றனை தென்மலைக்
காட்டிலே, வடிவேலவா!

கல்லினை யொத்த வலிய மனங்கொண்ட
காதகன் கொடும்பாதகன் - சிங்கள்
கண்ணி ரண்டாயிரம் காக்கைக் கிரையிட்ட
வேலவா, வடிவேலவா!

வேலவா, வடிவேலவா, வடிவேலா வா ! வடிவேலா வா!

(நாரதர், முருகன் கொலுவீற்றிருக்கும் அலங்கார மண்டபத்தை வந்தடைகின்றார்)

முருகன் : நாரதரே, வருக! வருக!! ஏது, நாமாச்சனை பலமாக இருக்கிறதே! எங்கிருந்து வருகிறீர்?

நாரதர் : கந்தா, கடம்பா, கார்த்திகேயா, வெவ்வினை தீர்த்தருளும் வேல்முருகா! அடியேன் லோகசஞ்சாரி என்பதுதான் தங்களுக்குத் தெரியுமே. பூலோகத்திலிருந்து சத்தியலோகம் செல்லும் வழியில், தங்கள் அனுக்கிரகம் பெறவந்தேன். ரக்ஷித்தருள வேண்டுகிறேன். தெய்வானைத் தேவீ, திருமகளே பாலித்தருள் செய்க! வள்ளி நாயகீ, வேடர் குலக்கொழுந்தே, (வள்ளி நாயகி அங்கில்லாததால் சிறு துணுக்குற்று) முருகா! எங்கே, வள்ளியைக் காணவில்லை.

முரு : நாரதா! பண்பாட்டின் பிறப்பிடம் என்று முன்னொரு காலத்தில் போற்றப்பட்ட பாரத பூமியில் தோன்றிய நாகர்கள், தமக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை கோரிக் கலகம் செய்துவருகின்றார்கள்.* இந்திய அரசு தனது படைபலத்தால் நாகர்களின் நியாயமான கிளர்ச்சியை நசுக்க முயன்று வருகின்றது. நாகர்கள் பெரும் துன்பத்துக்குள்ளாகின்றனர். அவர்களுடைய இன்னல்களைத் தீர்ப்பதற்கு வள்ளி அங்கு சென்றுள்ளார்.

நார : அப்படியா? ... (கேலியான தொனியில் இழுத்தபடி) நான் என்னமோ ... ஏதோ ... என்று நினைத்தேன்.

முரு : ஏன் இழக்கிறாய்? நீ நினைத்ததைச் சொல் நாரதரே!

நார : தெய்வானை நாச்சியுடன் உல்லாசமாக இருக்கிறீர்கள். வள்ளியை ... அனுப்பிவிட்டீர்களோ என்று நினைத்தேன்.

நார : அந்தக் கோயில்களில் ஒன்றில்தான் இந்த அக்கிரமம் தலைவிரித்தாடுகின்றது. கோவிலில் வழிபட வரும் உழைப் பாளிகளை - உண்மையான அடியார்களை உள்ளே செல்ல விடாது தடுத்து வைத்துள்ளார்கள். உள்ளே செல்ல முற்படுபவர்களைத் திமிர் பிடித்த சாதி வெறியர்கள் அடித்தும் உதைத்தும் தீப்பந்தத்தால் சுட்டுப் பொசுக்கியும் துன்புறுத்தி வருகின்றார்கள்.

தெய்வானை : நாரதர் சும்மா வந்திருக்கமாட்டார். ஏதாவது சமையுடன்தான் வந்திருப்பார் என்று நான் முதலிலேயே நினைத்தேன்.

நார : இல்லை தேவீ! சேவலும் மயிலுமின்றி முருகனைக் காணமுடியாது, அதேபோல, வள்ளியும் தெய்வானையுமின்றிக் காணவும் முடியாதே! ... அதனால்தான் அப்படி நினைத்தேன்.

முரு : நாரதா, இன்று உனக்கு இப்படிச் சந்தேகம் வரக்காரணம் யாதோ?

நார : சொன்னால் கோபிக்க மாட்டீர்களே?

முரு : கோபிக்கமாட்டேன், சொல்!

நார : எப்படியானாலும் வள்ளி ... குறமகள்தானே! இழிந்த குலத்தவள்தானே?

முரு : (ஆத்திரத்துடன்) நாரதா! என்ன விளையாடுகிறாய்? உனக்கு இன்று வேறு இடம் கிடைக்கவில்லையா?

தெய்வ : நான் அப்போதே சொன்னேனே, நாரதர் ஏதாவது சமையுடன்தான் வந்திருப்பார் என்று.

நார : சொன்னால் கோபிக்கமாட்டேன் என்றீர்கள். இப்போ இருவருமே என்மீது பாய்ந்து விழுகிறீர்கள், நான் மனதில் பட்டதைச் சொன்னேன்.

முரு : நாரதரே! வள்ளி குறமகள் என்று தெரிந்துதானே அவளை ஆட்கொண்டு கடிமணம் புரிந்தேன். அப்பப்பா!! அவளை இணங்க வைப்பதற்கு நான் பட்ட பாடு உனக்குத்தான் தெரியுமே! பிறகு எதற்குச் சந்தேகம்?

நார : ஆசை அறுபது நாள், மோகம் முப்பது நாள் என்று அனுபவஸ்தர்கள் சொல்லுவார்கள், காட்டுமலரான வள்ளி, இளமை முறுக்குடன் இருந்தபோது, அவளை அடைய துடித்திருப்பீர்கள். பின், மோகம் தணிந்ததும் கை கழுவி விட்டிருப்பீர்களோ ... என்று சந்தேகித்தேன்.

தெய்வ : நாரதரே! நீ சொல்வதைக் கேட்கவே என் காதுகள் கூசுகின்றன.

நார : தேவீ பூலோகத்தில் இந்த வழக்கம் இருந்து வருகின்றது, அந்த வழக்கம் ஒருவேளை தேவலோகத்தையும் பற்றி விட்டதோ என்று நினைத்தேன்.

முரு : நாரதரே ! பூலோகத்திலுள்ள எனது அடியார்கள் சாதி பேதம் பாரட்டக்கூடாது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே, குறவர் குலப் பெண்ணான வள்ளியைக் கடிமணம் செய்தேன். அப்படி இருக்கும் போது தவறாக நினைக்கிறாய்?

நார : (ஏளனச் சிரிப்புடன்) முருகா! என்னை ஏமாற்ற வேண்டாம், வள்ளி உண்மையாகவே வேடர்குலப் பெண்ணாக ஒரு கீழ்சாதிப் பெண்ணாக இருந்திருந்தால், அவளை நீ திருமணம் செய்திருக்கமாட்டாய், தெய்வானையைப் போல வள்ளியும் தெய்வப் பெண்ணே! திருமாவின் புத்திரியே! அவள் பூமியில் சிவமுனிவரிடம் தோன்றி, வேடர் குலத்தவரிடையே வளர்ந்தவள் என்ற கதை உலகறிந்ததுதானே!

முரு : பேதத்தை ஒழித்துச் சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்து வதற்காகவே இத்திருவிளையாடலை நிகழ்த்தினேன்.

நார : சமத்துவத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால், உண்மையில் ஓர் அசல் வேடர் குலப் பெண்ணையே திருமணம் புரிந்திருக்க வேண்டும். தெய்வப் பெண்ணைப் பூலோகத்துக்கனுப்பி வேடர்கள் மத்தியில் வளரச் செய்து , அவளைத் திருமணம் செய்வதில் என்ன சமத்துவம் இருக்கிறது? போலிச் சமத்துவம்.

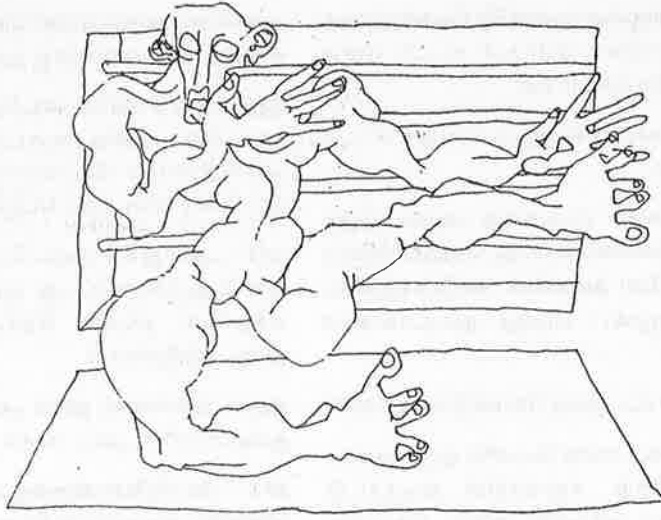
முரு : (தடுமாற்றத்துடன்) என்ன நாரதரே! வேடிக்கை செய்வது தான் உனது வழக்கம். ஆனால், இன்று வலுச்சண்டைக்கு வருகிறீரே! பிறப்பினால் உயர்வென்றும் தாழ்வென்றும் இல்லை. எல்லா உயிர்களும் ஒன்றே! அப்படி இருக்கும்போது வேடர் குலம் என்றும் வேதியர் குலம் என்றும் பேதங்கள் கற்பிக்கலாமா?

நார : சண்முகா! என்னை மன்னித்தருள வேண்டும், பூலோகத்தில் தர்மம் அழிந்து அதர்மம் தலை தூக்கியுள்ளது. அக்கிரமம் தாண்டவமாடுகின்றது! உங்களுடைய அடியார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் ஒரு திருக்கூட்டம் செய்யும் அட்டூழி

யங்களை நேரில் பார்த்து வருகிறேன். அந்த வயிற்றொரிச்சலில் பேசிவிட்டேன்.

தெய் : வயிற்றொரிச்சலைக் கொட்டித் தீர்க்க நாங்கள் தானா அகப்பட்டோம்?

நார : தேவீ, பொறுத்தருள்க! முருகனுடைய பெயரைக் களங்கப்படுத்துகிற காரியம் நடைபெறுகிறது அங்கே! முருகனே தலையிட்டுப் பரிகாரம் தேடவேண்டும். அதனால் தான் இங்கு வந்தேன்.

முரு : பூலோகத்தில் என்ன நடக்கிறது நாரதரே!

நார : வேலவா! வேதம் முழுதும் அறிந்தவன் நீ. அதை உன் தந்தைக்கு உபதேசம் செய்து ஞானபண்டிதன் என்று பெயரும் பெற்றவன். ஆனால் உனக்குப் பூலோக வேதம் தெரியாது. அங்கே பேதங்கள் பெருகிவிட்டன. உலகம் உய்ய உழைக்கும் உத்தமர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்பட்டு ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டிப் பிழைப்பவர்கள், தங்களைத் தாங்களே, உயர் சாதியினர் என்று கூறிக் கொண்டு, உண்டு கொழுத்து வாழ்கிறார்கள்: திமிர் பிடித்துத் திரிகிறார்கள். உண்மையான உழைப்பாளிகள் அடக்கி ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். நசுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சமூகத்தில் உழைப்பதைத் தவிர வேறு உரிமையில்லை.

முரு : (ஆத்திரத்துடன்) எங்கே நடக்கிறது இதைல்லாம்?

நார : “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்”, “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பன போன்ற உயர்ந்த தத்துவங்களின் அடிப்படையில் வாழ்ந்த தமிழர் மத்தியில்தான் இந்த அக்கிரமம் நடக்கின்றது. அருள்வேந்தன் இராவணேஸ்வரன் ஆண்ட இலங்கா புரியின் வடபகுதியில், யாழ்ப்பாணம் என்ற அசல் தமிழ்நாடு ஒன்றிருக்கிறது.

முரு : ஓ, தெரியுமே! என் கோயில்கள் நிறைய உண்டே அங்கு.

நார : அந்தக் கோயில்களில் ஒன்றில்தான் இந்த அக்கிரமம் தலைவிரித்தாடுகின்றது. கோவிலில் வழிபட வரும் உழைப்பாளிகளை - உண்மையான அடியார்களை உள்ளே செல்ல விடாது தடுத்து வைத்துள்ளார்கள். உள்ளே செல்ல முற்படுபவர்களைத் திமிர் பிடித்த சாதி வெறியர்கள் அடித்தும் உதைத்தும் தீப்பந்தத்தால் சுட்டுப் பொசுக்கியும் துன்புறுத்தி வருகின்றார்கள்.

முரு : (கோபத்துடன்) எந்தக் கோயிலில் இத் திருவிளையாடல் நடைபெறுகிறது?

நார : மாவிட்டபுரம் என்னும் திருத்தலத்தில்! முருகா, நீ குடிகொண்டிருக்கும் கோயிலில்தான்.

முரு : (ஆச்சரியம் பொங்க) என் கோயிலில்?

நார : ஆம், முருகா! உன் கோயிலில்தான்! மாவைக் கந்தன் ஆலயத்தில்தான்!

தெய் : நாரதரே! கோயிலில் பூஜை நடக்கின்றதா?

நார : பூஜையாவது, புனல் காரமாவது? கோயிற் கதவுகளை இழுத்து மூடி, பெரிய பூட்டுப் போட்டு பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். போதாதற்கு கோயிலைச் சுற்றிச் சண்டியர்களைக் குவித்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

முரு : வேதாகம முறைப்படி பூஜை நடக்கும் கோயிலாயிற்றே அது?

நார : வேதமாவது, ஆகம மாவது! அதைத் தங்கள்

அக்கிரமத்துக்கு துணையாகவல்லவா வைத்திருக்கிறார்கள்.

தெய் : என்ன அநியாயம்! எனக்கு உடலெல்லாம் நடுங்குகின்றது!

முரு : நாரதா! எனக்கு மூச்சுத் திணறுகின்றது!

நார : (வேடிகையாக) மூச்சுத் திணறாமல் என்ன செய்யும் முருகா? இருட்டறைக்குள் - மூலஸ்தானத்துக்குள் அல்லவா உன்னைப் பூட்டிவைத்திருக்கிறார்கள் உன் “பக்தர்கள்”

தெய் : நாரதரே! இத்தனை அக்கிரமங்களும் நடக்க அங்கு ராஜாங்கமே இல்லையா?

நார : ராஜாங்கம் இருக்கிறது. ஆட்சியாளரே இது போன்ற சமூகக் குறைபாடுகளை ஒழிப்பதற்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

முரு : சட்டமா? எதற்குச் சட்டம்?

நார : உன் அடியார்கள் உன் திருக்கோயிலுள் சென்று வணங்குவதற்குச் சட்டம்!

முரு : (காதுகளைப் பொத்திக்கொண்டு) சிவ... சிவ... கோயிலுக்குச் சென்று வணங்குவதற்குச் சட்டமா? பூலோகத்தில் ஆத்ம நெறியே அழிந்து விட்டதா?

தெய் : தெய்வத்தை வணங்கக் கட்டளையா?

நார : அவசரப்படுகிறீர்களே! தெய்வத்தை வணங்கச் சட்டமல்ல. வணங்கச் செல்பவர்களைத் தடுப்பவர்களைச் தண்டிக்கச் சட்டம்!

தெய் : வேடிகையாயிருக்கிறதே! தெய்வத்தை வணங்கச் செல்பவர்களைத் தடுப்பதற்கு ஒரு கூட்டம்

முரு : அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு ஒரு சட்டம்!

நார : அப்... படி இருக்கிறது வேலவா, பூலோக வேதம்!

தெய் : சீ, வெட்கமாயிருக்கிறதே

முரு : நாரதா! அண்மையில்தான் ஆட்சியாளர் இச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்களோ?

நார : பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கொண்டுவந்த சட்டம் இது. சமூக குறைபாடுகள் ஒழிப்புச் சட்டம் என்று அதற்குப் பெயரும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

தெய் : அப்படியானால் இவ்வளவு காலமும் ஏன் இச் சட்டம் அமுல் படுத்தப்படவில்லை.

நார : யார் அமுல் படுத்துவது? சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டிய அரசாங்க அதிகாரிகளே சாதி வெறியர்களும் பிற்போக்குவாதிகளும் தானே! தங்களின் சுகபோகத்தைப் பாதிக்கும் சட்டத்தை அமுல்ப் படுத்த முட்டாள்களா அவர்கள்?

முரு : அப்படியானால் ஏன் இச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்?

நார : பூலோகத்தில் ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் ஒருவிதமாய் ஆட்சி நடைபெற்று வருகிறது. சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்களுக்கும் சமத்துவம், சம அந்தஸ்து என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்களைக் கண்ணாமூச்சி காட்டவல்லது இந்த அரசு முறை. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் குறைகளுக்காகக் கிளர்ந்தெழும்போது, அக் குறைகளைத் தீர்க்க முயல்வதாகப் பாசாங்கு காட்டிக் கொள்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அது பிற்போக்கு வாதிகளையே பாதுகாக்கிறது. பல்லாண்டு காலமாகச் சாதிக் கொடுமைகளுக்காளாகி வந்த மக்கள், தங்கள் விமோசனத்துக்காகக் குரல் எழுப்பியபோது, சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிப்புச் சட்டம் என்ற இச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இச் சட்டத்தின் மூலம், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பொது மயானங்களில் பிணத்தை எரிக்கவும், பொதுக் கிணறுகள், தேநீர்க் கடைகள் போன்றவற்றில் சரி சமமாக நடத்தப்படவும், ஆலயங்களுள் சென்று வழிபாடு செய்யவும் அவர்களுக்கான உரிமைகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதுடன், அவர்களைத் தடுப்பவர்களைத் தண்டிக்கவும் விதி செய்யப்பட்டது. ஆனால் சட்டம் அமுல்படுத்தப்படவில்லை.

முரு : மயானங்களில், இறந்தவர்களின் பிணங்களை எரிப்பதற்குக் கூட இந்த மக்களுக்கு உரிமை கிடையாதா?

நார : கிடையாது வேலவா! வில்லுன்றி என்ற மயானத்தில், ஓர் உறவினரின் பிணத்தை எரிக்கச் சென்ற முதலி சின்னத்தம்பி என்பவனை அங்கேயே வைத்துத் துப்பாக்கியால் சுட்டுப் பிணமாக்கிவிட்டார்கள், பாதகர்கள்!

தெய் : என்ன கொடுமை !

நார : (ஏனான்சிரிப்புடன்) நீங்கள் கொடுமை என்கிறீர்கள்! செத்த பிணத்தைச் சுட்டெரிக்கும் மண்ணுக்கே சாதி பார்க்கும் “ மகத்தான காலாசாரம் ” தேவி இது!

முரு : இது போன்ற அக்கிரமச் செயல்கள் எவ்வளவு காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன நாரதரே!

நார : பல்லாண்டு காலமாக.

முரு : இப்போது மட்டும் அவர்களுக்கு எப்படி இந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்டது?

நார : கொடிய அரசர்கள் சூரனைக்கொன்றொழித்த தங்களுக்கா நான் இதனைச் சொல்ல வேண்டும்? அதர்மம் தலை தூக்கும் போதெல்லாம் தர்மம் வீறுகொண்டெழுவது இயற்கை நியதி தானே முருகா! அதனடிப்படையில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட

மக்களனைவரும் ஓரணியில் திரண்டு, தங்கள் தலைவதியைத் தாங்களே நிர்ணயிக்கத் துணிந்துவிட்டார்கள்.

முரு : ஆம் நாரதரே! அடக்குமுறை ஒருபோதும் வெற்றி பெற முடியாது. அதை உடைத்தெறிய பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அணிதிரளவே செய்வார்கள். அதுசரி, மாவிட்ட புரத்தில் இப்போ என்ன நடைபெறுகிறது?

நார : அராஜகம் நடைபெறுகிறது! அங்கே ஆலயமணி ஒலிப்பது நின்றுவிட்டது. பூஜைகள் இல்லாதொழிந்துவிட்டன. பக்தர்கள் தங்கள் தெய்வத்தை வணங்க முடியாது திண்டாடுகிறார்கள்.

முரு : அவ்வளவு தூரம் அக்கிரமம் தலை தூக்கிவிட்டதா? துஷ்டர்களின் அட்டகாசம் மேலோங்கிவிட்டதா?

நார : அட்டுழியங்களுக்கு மத்தியிலும் கோயிலை வணங்கச் செல்லும் அடியார்கள் பொறுமையாயிருக்கிறார்கள். ஆலய வாயிலிலே அமைதியாயிருந்து திருக்கதவுகள் திறப்பதை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். பசி தாகத்தையும், கொடிய வெயிலையும் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உனது முருக நாமத்தைப் பஜனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முரு : அப்படியா நாரதரே! நாம் உடனே புறப்பட வேண்டும். பூலோகம் சென்று எமது அடியார்களை ரக்ஷித்து வரவேண்டும்!

நார : அப்படியே ஆகட்டும் முருகா! இதோ புறப்பட்டு விட்டேன்.

தெய் : (முருகனிடம்) நாதா, நானும் உங்களுடன் வருகின்றேன். பூலோகத்தைப்பார்த்து வெகு நாளாகிவிட்டது. வள்ளிய மில்லாமல் என்னால் தனியே இருக்கவும் முடியாது.

முரு : தேவீ! அக்கிரமம் தலைதூக்கியுள்ள இடத்துக்கு நீ வருவது நல்லதல்ல. பூலோகத்தை வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்க்கலாம்.

தெய் : வள்ளியைத் தனியே கலகப் பிரதேசத்துக்கு அனுப்பியுள்ளீர்கள். நான் மட்டும் வரக்கூடாதா? அதுவும் உங்களுடன்.

நார : தேவீ! அவள் வள்ளி, காட்டிலும், மேட்டிலும், குடிசையிலும் வாழ்ந்து பழகியவள். தாங்களோ தேவயானி, பெரிய இடத்துப் பெண். துன்பத்தை உங்களால் தாங்க முடியாது.

முரு : ஆம் தேவீ! கலங்காதே! நாம் விரைவில் திரும்பி விடுவோம்! (இருவரும் டங் என்று மறைகின்றனர்)

காட்சி : 2

பூலோகம்

பாத்திரங்கள் : முருகன், நாரதர் (மனித உருவில்)

(உஷத்தாலம், கீரிமலையில் நீராடி, இடுப்பிலே வேட்டிக்கு மேலே ஈரத்துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு, வெடவெடக்கும் குளிரில் மாவிட்டபுரத்தை நோக்கி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் இருவரும்)

முரு : ஆகா! என்ன சுகம். என்ன ஹிதம்! விடிகாலையில் இக் கங்கையின் ஸ்பரிஸம் உடலைச் சற்றே வருத்தினாலும், உள்ளத்துக்கு எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கிறது நாரதரே!

மனசு படிசும்போலத் தூய்மையாயிருக்கிறது. புனித தீர்த்த மல்லவா?

நார : அளவுக்கு மிஞ்சிப் புகழாதீர்கள் முருகா! உங்கள் மனது தூய்மையானது. கங்கை ஒன்றையும் புனிதமாக்கவில்லை . . . ஹி . . . ஹி . . . (கேலியாகச் சிரிக்கிறார்)

முரு : நாரதரே! உனக்கு என்ன கோளாறு பிடித்துவிட்டதா? புனித கங்கையைப் போய் இப்படிக்கீழ்மையாகப் பேசுகிறீரே! கர்மபலனால் நகுலமுனிக்குக் கிடைத்த கீரிமுகத்தையே மாற்றி ஜென்ம சாபல்யம் செய்த கங்கையாயிற்றே நாரதரே!

நார : புனித கங்கை நகுல முனியை ரட்சித்ததுடன் நின்று விட்டதா? அது வெறும் கட்டுக் கதை முருகா! பிறகு ஒரு புதுமையும் நடைபெறவில்லையே முருகா!

முரு : (கோபத்துடன்) என்ன சொல்கிறாய் நீ! புதுமையாயிருக்கிறதே நீ சொல்வதெல்லாம்.

நார : புதுமைதான் முருகா! காலம் காலமாய் அக்கம்பக்கத்தில் வாழ்பவர்கள் மட்டுமல்லாது, தூரந் தொலைவிலிருந்தெல்லாம் வந்து இக்கங்கையில் நீராடுகிறார்களே, அவர்களின் மனம் ஒன்றும் சுத்தமாகவில்லையே! . . . தங்களில் ஒரு சாராரைத் தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்களே! அவர்கள் பாடுபட்டு உழைப்பதால்தான் நாடுவாழ்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

முரு : ஆச்சரியமாயிருக்கிறதே நாரதா!

நார : அனைவரும் ஆண்டவன் படைப்பே என்று சொல்வதில் ஒன்றும் குறைச்சல் இல்லை. அந்த ஆண்டவனையே வணங்க விடாமல் தடுத்து வைத்திருக்கிறார்களே கொடியவர்கள்! அதுவும் உங்கள் திருக்கோயிலில்!

முரு : எனக்கு உள்ளம் கொதிக்கிறது நாரதரே. பூலோகத்தில் அந்தளவு தூரத்துக்குத் தர்மநெறி சீரழிந்து விட்டதா?

நார : அட்டீழியங்களுக்கு மத்தியிலும் கோயிலை வணங்கச் செல்லும் அடியார்கள் பொறுமையாயிருக்கிறார்கள். ஆலய வாயிலிலே அமைதியாயிருந்து திருக்கதவுகள் திறப்பதை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். பசி தாகத்தையும், கொடிய வெயிலையும் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உனது முருக நாமத்தைப் பஜனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நார : அதைத்தனே, இப்போ நேரில் பார்க்கப்போகிறோமே! இதோ ஆலய வாசலுக்கு வந்து விட்டோம். இங்கு நடப்பதைக் கண்முன்னே காண்போமே . . . . .

காட்சி : 3

மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் முகப்பு.

வெளிமண்டபத்துக்கும் உள்ளமண்டபத்துக்குமிடையில் உள்ள இரும்புக் கிராதியின் கதவு அடைக்கப்பட்டுத் தாழ்ப்பாள் ஒன்றினால் பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பூட்டிய கதவுக்குப் பக்கத்தில் கரிய திருமேனிகொண்ட நவீன சூரன் ஒருவன் நிற்கின்றான். வேட்டியை மடித்துக்கட்டி, அதற்கு மேலே ஒரு துண்டு, உச்சி பிளந்த தலை முடி. நெற்றியில் முக்கீற்று விபூதி.

அவனுக்கு அக்கம்பக்கமாகச் சிலகுண்டர்கள். இரும்புக் கிராதிக்கு உள்ளேயும் குண்டர்கள்.

மூலஸ்தானக் கதவு அடைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிமண்டபத்தை யொட்டிய வெற்றுத் தரையில் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் சம்மணங்கட்டியிருந்து பஜனை செய்கிறார்கள்.

மாவிட்டபுர ஆலயத்துக்கு மனித உருவில் வந்த முருகனும் நாரதரும் வெளிமண்டபத்துக்கும் அப்பால் நின்று, அங்கே நடப்பவற்றை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளிமண்டபத்தில் அமைதியாக அமர்ந்திருக்கும் பக்தர்கள் முருகனை வேண்டிப் பஜனை செய்கின்றார்கள்.)

பஜனை:

ஓம் முருகா, ஓம் முருகா, ஓம் முருகா, ஓம்!
ஓம் முருகா, ஓம் முருகா, ஓம் முருகா, ஓம்!

காலமெல்லாம் கடிதுழைத் தெம்
உடல் நலிகின்றோம் - எம்
கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்காகத்
துயர் வடைகின்றோம்

- ஓம் முருகா

உழைத்துழைத்து உருக்குலைந்தும்
மீட்சியில்லையே - நம்
உழைப்பையெல்லாம் சுரண்டுவோர்க்கும்
வீழ்ச்சி இல்லையே

- ஓம் முருகா

ஏழை சிந்தும் கண்ணீரை உன்
கண் திறந்துபார் - நாம்
வாழ உந்தன் வரமளித்தெம்
துயர் இதனைத் தீர்!

- ஓம் முருகா

சமத்துவத்தைப் பேணி வையம்
ஓங்கி வளருது - இங்கே
சாதி பேசிக் கோயில் வாசல்
சாத்திக் கிடக்குது!

- ஓம் முருகா

தாள் பணிந்தோம் வேல் முருகா
தயை புரிவாயே - திருத்
தலம் திறந்துன் பக்தர் நமக்
கருள் பொழிவாயே!

- ஓம் முருகா

(முன்று இளைஞர்கள் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்குவதற்காக வாசலண்டை செல்கின்றார்கள்)

சூரன் : (அவர்களை மிராய்த்துப் பார்த்தபடி) எங்கை போறியன்?

இளைஞன் 1: நாங்கள் கோயில் கும்பிட வந்தனாங்கள்.

சூரன் : உள்ளே போகேலாது, வெளியாலை நிண்டு கும்பிடுங்கோ.

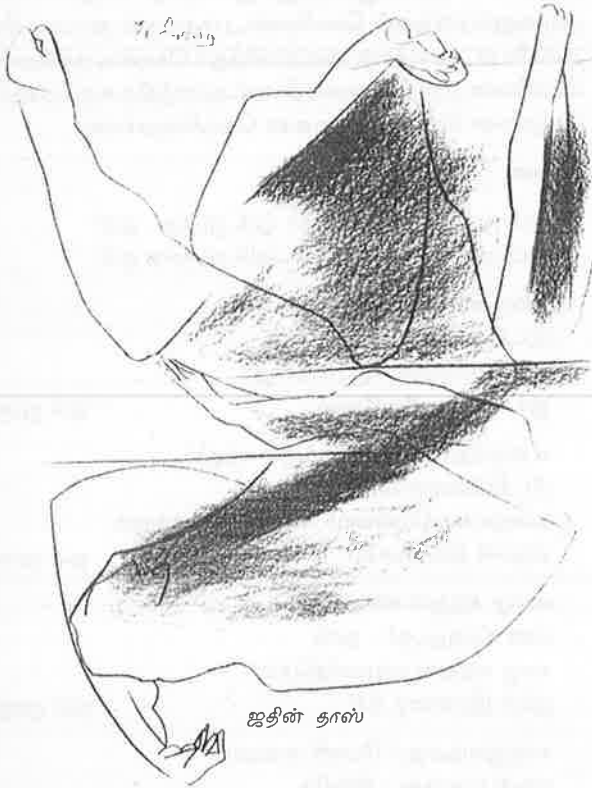
இளை 1: தெய்வச் சன்னதியிலை ஏனையா உள்ளே, வெளியே எண்டு பாக்கிறியன்?

சூரன் : எளிய சாதி உள்ளை போறதில்லை. வெளியாலை நிண்டுதான் கும்பிடோணும்.

இளை 2 : சாதியை எழுதி நெத்தியிலை ஓட்டியிருக்குதோ? நீ என்ன சாதி எண்டு கண்டுபிடிக்கிறது?

சூரன் : என்னடா கதைக்கிறாய்? என்னை யாரெண்டு தெரியாதோடா? (கோபத்துடன்) போங்கடா அங்காலை அங்கை இருந்து பாடுறவங்களோடே போய் நீங்களுமிருந்து பாடுங்கோடா?

இளை 3 : என்ன? மரியாதையில்லாமல் எடா, புடா எண்டு கதைக்கிறீர்? பெரிய படிப்பாளி எண்டு சொல்லுறாங்க... இது

தானோ படிப்பின்ரை இலட்சணம்? மனிசக் குணத்தைக் கொஞ்சமும் காணேல்லையே . . . ?

இளை 2 : சகல மனிசரும் ஆண்டவன் படைப்பே எண்டு சொல்லி வைச்சிருக்கிறாங்க... படிச்சமனுஷங்கள்.

சூரன் : கனக்கக் கதைக்காதையுங்கோ! வீண் தொந்தரவுதான் வரும்.

இளை 2 : அதைத்தான் நாங்களும் ஒருக்கால் பாத்திட்டுப் போகவந்தனாங்கள்.

(சத்தியாக்கிரகம் இருந்தவர்களில் ஒருவர் ஓடிவந்து) "இங்காலை வாருங்கோ தம்பிமாரே! எங்களோடே வந்திருங்கோ!" என்று அழைத்துப் போகிறார்)

(தூரத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் முருகன் நாரதரைப் பார்த்து, அவர் வேளையிற்சொன்ன சம்பவங்கள் கண்முன்னே நடைபெறுவதைக் கண்டு, வியப்போடு கண்ணைச் சிமிட்டுகிறார்.)

(மேலும் மூன்று நான்கு இளைஞர்கள் கோயில் வாசலண்டை செல்கிறார்கள்)

சூரன் : எங்கை போறியள்?

வந்தவர்கள் : (ஒருமித்த குரலில்) நாங்கள் கந்தனை வணங்க வந்தனாங்கள்.

சூரன் : வணங்குங்கோவன்.

வந் : நாங்கள் உள்ளை போய்க்கும்பிடப்போறம்.

சூரன் : உள்ளை போகேலாது.

வந் 1 : ஏன் போகேலாது?

சூரன் : பூட்டிக்கிடக்குது?

வந் 2 : ஏன் பூட்டி வைச்சிருக்கிறியள்?

சூரன் : அது . . . வந்து . . . கண்ட நிண்ட சாதியளையும் உள்ளை விடேலாது.

வந் 3 : என்னையா கதைக்கிறியள்? எல்லாரையும் கடவுள் தானை படைச்சவர்? பிறகென்ன, கண்ட நிண்ட சாதிக்கதை?

சூரன் : அந்தக் கதை இந்தக் கதை ஒண்டும் வேண்டாம். போற இடத்தை போய் உங்கடை அலுவலைப் பாருங்கோ?

வந் 3 : எங்கடை அலுவல் இங்கைதான்! கந்தக் கடவுளைக் கும்பிடத்தான் வந்தனாங்கள். நீங்கள் வழிமறிக்காதையுங்கோ!

சூரன் : எங்கடை கோயில்! அதைப் பூட்டுறதும் திறக்கிறதும் எங்கடை விருப்பம்!

வந் 4 : உங்கடை கோயிலில்லை. இது கந்தசாமியின்ரை கோயில். அதைக் கும்பிடுறதுக்கு எல்லாருக்கும் உரிமை இருக்கு. மறிக்கிறதுக்கு ஒருவருக்கும் உரிமை இல்லை.

சூரன் : என்ன கனக்கக் கதைக்கிறாய்?

வந் 4 : நீங்கள் விசர்க்கதையெல்லாம் கதைக்கிறியள். அதுக்குத்தான் நான் பதில் சொன்னனான்.

சூரன் : போதும், போ அங்காலை.

வந் 4 : அங்காலை போகேல்லை. (ஆலய மூலஸ்தானத்தைக் காட்டி) இங்காலைதான் போகோணும்.

சூரன் : போ, பாப்பம்!

வந் 4 : போகத்தான் போறம்!

(சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற குண்டன் ஒருவன் மெல்ல நகர்ந்து வந்து, சூரனாரின் காதுக்குள் ஏதோ இரகசியமாகச் சொல்கிறான்)

சூரன் : (ஆச்சரியம் மேலிட, வாதாடிய இளைஞனைப் பார்த்து) நீ, நிச்சாமத்து விதானை வேலாயுதம் பிள்ளையின்ரை பெடியனெல்லே?

வந் 4 : ஓ! நான் அவற்றை மோன்தான்!

சூரன் : சீ! உனக்கு வெக்கமில்லையே? ஏன் இவங்களோடே கூடிக்கொண்டு வந்தினி? நீ எப்பவும் கோயிலுக்குள்ளை வரலாம் போகலாந்தானே!

வந் 4 : நான் மட்டும் வரேல்லை. இன்னும்கனபேர் வந்திருக்கிறம். நாங்கள் எல்லாரும் ஒரு இனம். ஒரு வாக்கம்!

உலகத்திலை நடக்கிற கொடுமைகள், அக்கிரமங்களை இல்லாமல் செய்ய ஒண்டாய்ச் சேர்ந்திருக்கிறம்.... நாங்கள் எல்லாரும் கோயிலுக்கை ஒண்டாய் வந்து கும்பிட வேணும்.

சூரன் : ம . . . . சேர்ந்து என்ன செய்யப் போறியன்?

வந் 4 : உலகம் ஊத்தையாய்ப் போச்சு. படிஞ்ச தூசி ஒருக்காலும் தானாகப் போகாது. அதைத் தட்டித்தான் அப்புறப்படுத்த வேணும். அதைத்தான் செய்யப்போறம்!

சூரன் : சரி, போய்த்துடையுங்கோ!

இருவர் : (சூரனின் நெஞ்சைச் சுட்டிக்காட்டி) முதல்லை இங்கை படிஞ்சிருக்கிற தூசியைத் துடைக்க வேணும். உன்றை நெஞ்சிலை படிஞ்சிருக்கிற தூசியை . . . .

(சூரன் வாய் பேசாது அவர்களை நிமிர்ந்து பார்க்கிறான். அதற்கிடையில் சத்தியாக்கிரகி ஒருவன் ஓடிவந்து அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறான். அவர்களும் வேண்டா வெறுப்பாக அங்கு செல்கிறார்கள்)

(முருகனும் நாரதரும் கோயில் வாசலை நோக்கிவருகிறார்கள். அருகில் வந்ததும்)

சூரன் : எங்கை போறியன்?

நார : நாங்கள் சுவாமி கும்பிட வந்தனாங்கள்... உள்ளுக்கை போய்க் கும்பிட வேணும்!

சூரன் : உள்ளே போகேலாது. இதிலை நிண்டு கும்பிடுங்கோ... இல்லாட்டி . . . .

நார : இல்லாட்டி?

சூரன் : அங்கையிருந்து பசனை வைக்கினம். அவையோடை போயிருந்து நீங்களும் பசனைவையுங்கோ!

முரு : நாங்கள் பசனை வைக்க வரேல்லை. கந்தனைக்

நார : பூலோகத்தில் ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் ஒருவிதமாய ஆட்சி நடைபெற்று வருகிறது. சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்களுக்கும் சமத்துவம், சம அந்தஸ்து என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவர்களைக் கண்ணாமூச்சி காட்டவல்லது இந்த அரசு முறை. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் குறைகளுக்காகக் கிளர்ந்தெழும்போது, அக்குறைகளைத் தீர்க்க முயல்வதாகப் பாசாங்கு காட்டிக் கொள்கிறது.

கும்பிடத்தான் வந்தனாங்கள். கதவைத் திறந்து நாங்கள் உள்ளே போக வழிவிடுங்கோ!

சூரன் : அப்படி விடேலாது.

நார : ஏன் நந்தி மாதிரி வழி மறிச்சுக் கொண்டிருக்கிறியன்?

சூரன் : நளம், பள்ளுகள் வந்தால் வழிமறிக்கத்தானே வேணும்!

நார : நந்தனாருக்கு வழிமறிச்சது போல ?

சூரன் : ஓ! அந்தப் பறைக்கூட்டமும் உதுக்கை இருக்குதுகள்.

நார : அது, அந்தக் காலம்! நந்தனாரை வழிமறிச்சு, அவரை அக்கினி பகவானுக்குப் பலி கொடுத்திட்டுச் சிவலோகம் அனுப்பியாச் செண்டு கதை கட்டிவிட்டியன்... இப்ப அப்படி நடக்காதெண்டு நினைச்சுக் கொள்ளுங்கோ!

சூரன் : என்ன, கனக்கக் கதைக்கிறாய் ?

நார : நீங்க முரட்டுக் கதை கதைச்சால், நாங்கள் அதுக்குப் பதில் சொல்லத்தானே வேணும். நந்திமாதிரி நிக்காதிங்க. வழி விடுங்க!

சூரன் : வழி விடேலாது.

நார : (முருகனைத் தொட்டுக் காட்டி) இவர் ஆரெண்டு தெரியுதே? இவர்தான் உள்ளே இருக்கிற கந்தன். அவரையே மறிச்சு வைச்சிருக்கிறீங்க . . .

சூரன் : ஹ . . . . ஹ . . . . ஹா கந்தன்! இந்த கந்தனுகள், வேலனுகள்தான் இப்ப கோயிலுக்கை போகத் துடிக்கினம். கந்தனாம், கந்தன்.

நார : அவர் குடியிருக்கிற கோயிலுக்கை அவர் போகத்தானே வேணும் தடுக்கிறதுக்கு நீ யார் ?

முரு : வழிவிடுங்கள்! நாங்கள் மட்டுமல்ல, இங்கே முருக நாமம் பாடிக்கொண்டிருக்கிற பக்தர்கள் அனைவரும் கந்தனை வழிபட வழிவிடுங்கள்.

சூரன் : முடியாது. அங்காலே போங்கள்!

நார : இந்த அக்கிரமத்தின் பலனை நீங்கள் அடையத்தான் போறியன்!

சூரன் : என்ன செய்வியன் ? (தள்ளி நிற்கும் குண்டர்களைக் கை தட்டி அழைக்கிறார்)

(அதற்குள் சத்தியாக்கிரகம் செய்து கொண்டிருந்த பக்தர்கள் சிலர் ஓடிவந்து அவர்களை அழைத்துச் செல்ல முற்படுகிறார்கள். முருகன், அவர்களை நோக்கிக் கை அசைத்து)

முரு : உங்கள் போராட்டம் வெல்லட்டும்! கந்தன் உங்களுக்கு அருள்பாலிப்பான். நாம், இதோ போய்வருகிறோம்! (என்று சொல்லிவிட்டு, நாரதரை அழைத்துக் கொண்டு கோயிலுக்கு முன்னால் உள்ள பனங்கூடல் காணிக் குச்சுச் செல்கின்றார்)

காட்சி : 4

பாத்திரங்கள் : நாரதரும், முருகனும்

நார : முருகா, பார்த்தீர்களா? இந்த நாரதன் சொன்னதைக் கண்முன்னே கண்டீர்கள்தானே

முரு : ஆம் நாரதரே! யாவும் அறிந்தோம்! இந்த பக்தர்கள் சாந்தி வழியிலே தமது கோரிக்கைக்காகப் போராடுகிறார்கள். இந்த மார்க்கம், ஒரு போதும் அவர்களுக்கு வெற்றியளிக்கப் போவதில்லை. நான் அவர்களுக்கு என் வேலைக் கொடுத்து அதன் மூலம் வெற்றி ஈட்ட அனுக்கிரகம் புரிகின்றேன்.

இதோ . . . .

(தனது வலக்கரத்தை உயர்த்தி, மானசீகமாகத் தன்வேலைப் பெற்று, இருக்கரங்களாலும் அதனைத் தன் பக்தர்களுக்குக் கொடுத்தருளி, ஆசிர்வதிக்கின்றார். அத்துடன் இருவரும் மறைகின்றார்கள்)

ஈழத்தில் சாதிப் பிரச்சினை புகைந்துகொண்டிருக்கிறது எரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை

சந்திப்பு : பெ. அய்யனார்

1965இல் கொழும்பில் பிறந்த ஓளவை இலங்கைத் தமிழ்க் கவிஞர் மஹாகவியின் மகள். மஹாகவி அப்போது கொழும்பில் பணிபுரிந்து வந்திருக்கிறார். ஓளவை வளர்ந்தது அளவெட்டி என்ற ஊரில். இவரது அண்ணன் கவிஞர் சேரன். தெல்லிப்பளை மஹாஜனக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் முதலியவற்றில் கல்வி கற்றவர். ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். 'எல்லை கடத்தல்' எனும் பெயரில் கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. கணவர் விக்னேஸ்வரன். குழந்தைகள் அரசி, அனிச்சா. சிறுவயதில் தனக்குப் பள்ளியில் பாட்டுச் சொல்லிக்கொடுத்த ஆசிரியையை சென்னை மயிலாப்பூரில் சந்தித்துவிட்டு வந்த நெகிழ்ச்சியான கணத்தில் 'தலித்' இதழுக்காக ஓளவையைச் சந்தித்தேன். அவரது ஆளுமையின் உற்சாகம் என்னையும் தொற்றிக்கொள்கிறது. பெசன்ட் நகரில் அ. மங்கை - வீ. அரசு இல்லத்தில் ஓளவையுடன் பேசியதை என் வாழ்வில் மறக்க முடியாது.

- அய்யனார்

கே : உங்கள் அப்பா மஹாகவி. கவிஞர் சேரன் உங்கள் சகோதரர் இப்படியான ஒரு சூழலில்தான் உங்களுக்கு கவிதைக்கான ஈடுபாடு உண்டானதா?

அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். அப்பாவிண்ட பாதிப்பு எனக்கு பெரிசாயில்லை ஏனென்றால் அவர் அஞ்ச வயசுல செத்துப்போனார், பிறகு சேரனும் வந்து எங்கட குடும்ப அமைப்புக்குள்ள அவர் ஒரு அண்ணாதானே. ஆனால் புத்தகங்கள் நிறைய வாசிக்க சூழல் இருந்தது. அது ஒரு பெரிய விஷயம். சேரன் எழுதுறார் அவருடைய அனுபவம்தான். நான் நினைக்கிறேன். கூட இருக்குள்ள எழுதுறதுக்குரிய வாய்ப்பை தந்தது. மகாகவி என்பதைவிட சேரன் இருந்தது எனக்கு ஒரு பெரிய சந்தோசம். சேரனும் நிறைய சப்போர்ட் பண்ணுவார். எளுதறது வாசிக்கிறது புத்தகமல்லாம கொணந்தால் இதை வாசி என சொல்லாட்டிலும் நல்ல புத்தகங்கள் கொண்டு வந்து மேசையில் வச்சிற்று. எல்லாருக்கும் பொதுவுல நாங்கள் அஞ்சு பேருமே அப்படி வாசிக்கலாம், அஞ்சு புள்ளயல் நாங்கள். ஆனா மற்ற ஒருவரும் எளுதறயில்ல. சேரனும் நானும்தான். எனக்கு மூன்று அண்ணா, ஒரு அக்கா, நான். அதுக்குள்ள சேரனும் நானும்தான் இந்த எளுத்து துறைக்கு வந்தியிருக்கிறம். இப்ப மஹாவிபிண்ட பாதிப்புன்னு சொன்னா கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருந்திருக்கலாம். சேரனுக்கு இருந்திருக்கு மஹாவி யிண்ட பாதிப்பு எல்லா விதமாக புத்தகங்களும் எங்களண்ட வீட்டல இருக்கும். மஹாவி கிட்ட ஒரு பெரிய லைபரரி இருந்தது. பழைய பாட புத்தகங்கல் லேருந்து அப்ப சின்ன வயசிலேருந்து வாசிக்கிறதுக்குரிய நல்ல சூழல் வீட்டல இருந்தது. அது கதபுத்தகம் சரி, கவிதை புத்தகமும் சரி, என்னெண்டாலும் வாசிக்கிறதுக்கு ஒரு தடையுமிருக்க யில்ல. எங்கட வீட்டுச் சூழல் அது. எங்கட எழுத்து ஆற்றலுக்கு ஒரு பெரிய விஷயமெண்டுதான் நினைக்கிறேன். இரண்டாவது எங்கட பள்ளிக்கூடம் மெயின்னா பள்ளிக்கூடம் நான் படிச்ச பள்ளிக்கூடம் வந்து தில்லை பிள்ளையில மஹாஜன கல்லூரி என்று உண்டு. அது ஒரு மிக்ஸ் ஸ்கூல். அது வந்து நான் நினைக்கிறேன் எனக்கு யுனுவர்சிட்டியில படிச்ச அனுபவம் இருக்கு காலேஜ்ல படிச்ச அனுபவம் இருக்கு. அந்த எல்லா அனுபவத்தையும் விட எனக்கு என்னுடைய பள்ளிக்கூடம் தான் கூட அனுபவத்தை தந்தது. ஒண்டு வந்து மிக்ஸ் ஸ்கூல்ன்றதுண்டு. இரண்டாவது நிறைய தங்களை தாங்களே தியாகம் பண்ணி புள்ளைகளுக்கு தங்கடையெல்லாம் கொடுக்கோனுமென்ற டீச்சர்ஸ் வந்து நிறைய பேர் இருந்தவை அந்த காலம். அப்ப அதில ரெண்டு விஷயம் எங்களுக்கு அதுல ஆளுமையா யிருந்தது, ஒண்டு இலக்கியம் மற்றவை என்னுடைய சங்கீதம். சங்கீதத்துக்கு வந்து மிக முக்கியமா எனக்கு இந்த பாடல்கள் சேரன்ட பாடல்கள் எல்லாம் பாடறதுக்கு அல்லது இசை அமைக்கிறதுக்கு உயர்ந்த ஆற்றல் சங்கீதத்தை விளங்கி படிக்ககூடிய ஆற்றல்

சில விசயங்கள் மனச மிக அதிகமா பாதிக்கும். எனக்கு மறக்க முடியாம இருக்கற என்னுடைய உணர்வுகள் வந்து எளுதி வைக்கனோமென்றிருக்கும். அப்ப டைரியில கவிதை ஃப்பார்ம்ல அல்லது தலைப்பொண்டு போட்டுட்டு எளுதறதோ அப்படியெல்லா மில்ல. எண்ட கவிதை முழுக்கவுமே தலைப்பில்லா கவிதைதான். பிறகு புத்தகமா வறதுக்காகத்தான் பிறகு மெல்லமா தலைப்பு போட்டது.

எல்லாத்தையும் ஒரு எங்களண்ட டீச்சர் பேர் நாகம் கதிர்காம அவ இண்டியாவிலதான் முந்தி படிச்சவக. எங்க ஸ்கூல டீச்சரா இருந்தவக. அவளுட சங்கீதம் முழுக்க எங்களுக்கு தந்தமே. அதுவொரு நல்ல சூழல். இரண்டாவது இலக்கியத்துக்கு எவ்வரி இயர் அங்க வந்து போட்டியள் நடக்கும். போட்டியள்ளு சொன்னா இப்ப அதிசிறந்த பாடகிக்கான விருதொன்று கொடுப்பினம். அதிசிறந்த கவிதை எளுதறதுக்கான விருது ஒன்று சொல்வினம். அதிசிறந்த ஓவியத்திற்கான விருது ஒன்று அப்படியெல்லாம் கொடுத்து போட்டியள்ல பங்கு பெற்றது. பர்ஸ்ட் பர்ஸ்ட்டா நான் கவிதை எளுதறது அந்த பள்ளிகூடத்தில. ஒருக்கா நான் பத்தாம் வகுப்பு படிக்கையில்தான் அவைய சும்மா போட்டி நடந்தால் அங்க மற்றது செக் தருவினம் காச... பிரைசுக்கு செக்குதான் தாரல். எல்லா போட்டியிலும் பங்கு பெற்றது கிடைச்சா சும்மா ஒரு விளையாட்டு மாதிரி பங்கு பெற்றோனம். பிரைஸ் எடுக்கனோமின்றி என்றதை விட ஒரு இண்டரஸ்ட்டிங் போட்டியில பங்கு பெற்ற மாதிரி எல்லாரும் அப்படித்தான். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஒரு நல்ல சூழல். ஒரு இலக்கிய ஆளுமையான சூழலது. நாடகம் சரி, கவிதை சரி எல்லாம். அப்ப போனால் எனக்கு பர்ஸ்ட் பிரைஸென்று சொல்லி எனக்கு பெரிய ஆச்சர்யம். எனக்கு தெரியாது. எனக்கு கவிதை எழுத தெரியுமோ இல்லையோண்டு சும்மா, சும்மா போனன். இப்ப அந்த கவிதை எண்ட இப்ப இல்ல. நாடுபற்றி. போராட்டம் பற்றின ஒரு தலைப்பு எங்கள் நாடு எரிகிறதோ... என்னோ ஏதோரு கவிதை. அப்ப அந்த முறை இருநூற்றம்பது ரூபாயோ நூறு ரூபாயோ செக் ஒன்று கிடைத்தது. பர்ஸ்ட் பிரைஸ் அப்ப எனக்கு பெரிய ஷாக்குண்டா யிற்று. நான் கவிதை எழுதுறனாண்டு அதுக்கு பர்ஸ்ட் பிரைஸ் கிடைச்ச பிறகுதான் நான் வந்து எழுதலாமெண்டு நெனச்சது. அதுவரை எனக்கு தெரியாது. எனக்கே தெரியாது. எளுதலாமோ, எளுத வருமோ அப்படி தெரியாது. அதுவொரு ஒரு பெரிய தன்னம்பிக்கை மாதிரி. அதுக்கு பிறகு அன்றிலிருந்து எளுதறது, பிறகு எளுதறதெண்டு சொன்னால் கவிதை எளுத வேண்டுமெண்டு ஒரு நாளும் நினைக்கவே இல்லை. கவிதை எளுதறது நல்லது, எளுதத்தான் வேணும். அப்படியெல்லாம் நினைக்கறேயில்லை. ஆனா சில விசயங்கள் மனச மிக அதிகமா பாதிக்கும். எனக்கு மறக்க முடியாம இருக்கற என்னுடைய உணர்வுகள் வந்து எளுதி வைக்கனோமென்றிருக்கும். அப்ப டைரியில கவிதை ஃப்பார்ம்ல அல்லது தலைப்பொண்டு போட்டுட்டு எளுதறதோ அப்படியெல்லா மில்ல. எண்ட கவிதை முழுக்கவுமே தலைப்பில்லா கவிதைதான். பிறகு புத்தகமா வறதுக்காகத்தான் பிறகு மெல்லமா தலைப்பு போட்டது. எனக்கிது கூட நாள் என்ற மனசுக்குள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் விசயம் கவிதையா வரும். மிக அதிகமாக பாதிக்கிற விஷயம். நீங்கள் என்னுடைய கவிதை புத்தகத்தை வாசிச்சிங்களென்றால் வந்து தெரிஞ்

சிருக்கும் இப்ப அந்த தொடக்கத்திலிருந்தே போராட்டத்தில் வந்து வீட்டை விட்டு மகன் ஓடினான் தாயவைகள் கஷ்டப்பட்டு மாதிரி பிறகு மகன் நிறைய நான் எண்ட மனசுக்குள்ள பிரச்சனை கஷ்டமாயிருந்துச்சுன்னா கவிதையாய் எளுதறது எனக்கு ஒரு சந்தோஷம். அவ்வளவுதான் மற்றபடி நான் ஒண்டும் நான் நினைக்கயேயில்லை நான் ஒண்டும் பெரிதாக எண்ட கவிதையால நான் சமூகத்த மாத்தலாம். புரட்சிசெய்யலாம் அந்தமாரியெல்லாம் ஒரு நாளும் இப்ப அப்படி நினைக்கயேயில்லை. எனக்கு எளுதோணும்மேரி கஷ்டமாயிருக்கிற விஷயங்களை எளுதுறேன். மற்றபடி பப்ளிஷ்பன்னோன்னுமெண்டு கூட நான் நினைக்கயில்லை. நான் நினைக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 1980, 83 எல்லாம் எளுத தொடங்கி என்னுடை கவித புத்தகமா வர்றது 99லோ 2000 ரத்திலோ அப்போ அவ்வளவு காலத்துக்கு நான் இருவது கவிதைதான் எளுதியிருக்கிறேன் ஒவ்வொரு வருஷத்துக்கு ஒரு கவித மாதிரி. அந்த கவிதயெல்லாம் முக்கியமா நான் சொல்லேனும் மங்கை தான் அந்த புத்தகம் வாரதுக்கு மிக முக்கியமான காரணமாயிருந்தது. நான் வந்து காடறதேயில்லை யாருக்கும், கவிதையை, சேரனுக்கு மட்டும் காடறது. காட்டிபோட்டு அவர் "ராம்" என்று போய்ட்டுறுப்பர் அவர் கனக கமெண்ட்ஸ் சொல்லமாட்டார் ஏனெண்டா அது. என்ன டீஸ்டொர்ப்பண்ணிடுமென்றுதுக்காகவோ என்னவோ தெரியாது. ஒரு காலமும் சேரன் கமெண்ட்ஸ் சொல்றதில்ல. அது ஒரு நல்ல விஷயம். ஏனெண்டால் இது அப்படி எளுதியிருந்தால் நல்லாயிருக்கும், இப்படி எளுதியிருந்தால் நல்லாயிருக்கேமென்று ஒரு நாளும் சொல்றேயில்லை. அது என்னுடைய சுயத்தை அழிக்குமென்று அவர் அப்ப நினைச்சிருப்பார் போல. ஆனா ஒரு பக்கம் எனக்கது கொஞ்சம் கவலை மாரி ஒண்ணும் சொல்லலேயெண்டல்லாம் 'இம்' எண்டுவார். அவ்வளவுதான் அந்த இம்மிலே நான் ஓம் புடிக்கிருக்கேன்று. ஆனா நான் எளுதறதுளே சந்தோஷப்படுற மாதிரி தெரியும். சேரனுக்கு நிறைய சந்தோஷம் நான் வந்து எளுதறது, படிக்கிறது அது வயால ஒன்றும் வார்த்தை சொல்லாட்டிலும் அந்த சந்தோஷப்படுறது காட்டுவர். எனக்கு கூட சப்போர்டாய் இருந்தது.

வீட்டுலே சின்னக் காலத்திலே சேரன் தான். பிறகு சேரனுக்கு அடுத்ததா விக்கி. அவர் என் ஹெஸ்பன்ட் தான். அவருக்கு சரியான ஆர்வம் நான் ஒரு கவிதை எளுதி கொடுத்து போட்டேனெண்டு சொன்னால் அதையே பத்தி அஞ்சாறு நாளைக்கு கதைச்சுக் கொண்டிருப்பார். சேரன் மாரியில்ல போட்டல் ஒப்போசிட் அதுல வந்த அரசியல் பற்றி, அதுல வந்த இமோஷன் பயங்கற ஒரு விமர்சகர் மாதிரி எனக்கு. விக்கி கிடைச்சபிறகுதான் எனக்கொரு தளம் கிடைத்தது. எனக்கொண்டு தெரியாது சுமமா எனக்கு ஆசையாயிருக்கிற விஷயங்களை எளுதறது. விக்கி கெட்ச்ச பிறகு தான் பெமினிசம் என்ற விசயம் மற்றது ஒரு எனக்கென்று ஒரு கொள்கை இருக்கும்தானே! எப்படியே ஒரு கவிதையென்றால் அவர் விபூவ அழகாகச் சொல்லுவார். விக்கி கிடைச்சது எனக்கு ஒரு இக்வல் பார்ட்னர் மாதிரி. நான் வளர்ந்திருக்கிறேனென்றால் முந்தி இப்படி இருந்த நான் இப்படி வந்திட்டெனெண்டு யாராவது நினைச்சால் நான் தேடியில்லை. எனக்கு அப்படி ஒரு ஆர்வம் இருக்கையில்லை. மங்கை தன் முதன் முதலில் எண்ட கவிதையெல்லாம்

காட்டுண்டா காட்ட எனக்கு ஒரு கவிதயுமில்ல, அப்படியே எல்லாம் திக்கு திக்கா.

கே: உங்களுடைய அப்பா ஒரு முக்கியமான கவிஞர். இலங்கையில பாரதியார் போன்று சொல்லுகிறார்களே?

இலங்கையின் போக்கு ஆரம்பத்தில் வித்தியாசமானது தானே. புதுக்கவிதைக்குரிய முழு மூலமும் வந்து மஹாகவி. எனக்கு அஞ்சு வயசுல அவர் தனது 43வது வயசுல இறந்து போனார். மஹாகவி, முருகையன் அவியராவணன் கனப்பேருதானே அவர் ஏஜ் குருப்புக்கள். இப்போ சேரன், ஜெயபாலன், வில்வரத்தினம் என சொல்றமாதிரி அது மஹாகவியுடைய பங்களிப்பு மறுக்க முடியாது.

கே: நீங்கள் சிறிய வயதாக இருக்கும்போதே போர் தொடங்கிடுச்சா?

ஓ... 83ஆண்டு வந்துதான் பெரிய பிரச்சினை 83 ராயிட்ஸ் என்றதானே சொல்லுவது. 83 நான் 'ஏ' லெவல் படிச்சுக் கொண்டிருந்தேன். இங்குள்ள +2 மாதிரி. அப்ப அது வந்து எங்களுக்கு பெரிய பாதிப்பு. அதனூடதான் என்னுடைய கவிதை தொடங்குது. பள்ளிக்கூடத்தில முதல் போட்டிக்கு எழுதினன் பிறகு அந்தப்போர். அந்த இயக்கம் இயக்கத்தினட வளர்ச்சி அதுகளோட சேர்ந்து கவிதைக்குள்ள பாதிப்பாக வந்தது. அந்த நேரம் நாங்கள் முழுக்க போராட்டத்துக்குள் வளர்ந்த மாதிரித்தான். அந்த இக்கட்டான சூழல், பிரச்சனை என்ன செய்றதுண்டு தெரியாது. புதுப் பிரச்சனைதானே! வளமையான டிரடிஷனல் லைப்கூட எதிர்பாக்காத பிரச்சனை தானே. நினைச்சு பார்க்க முடியாது பொம்பளை பிள்ளைகள் வந்து இயக்கத்துக்கு போறது. இயக்கத்துக்கு போற புள்ளைகள் காணாப்போறது. எந்த இயக்கத்துக்கு போறதுண்டு தெரியாம இருக்கிறது. மற்றது ஒரு இயக்கத்துக்கு போறதால இன்னொரு இயக்கம் சுடுறது என்றதெல்லாம் ஒரு பயங்கரமான நாங்கள் நெனச்சு பார்க்க முடியாத அளவு பிரச்சனை இயக்கத்துக்கு எல்லாரும் போயினம். எதிர்பாக்காதமாதிரி ஒரு தாய்க்கு ஒரே ஒரு பிள்ளை இருக்கும் இயக்கத்துக்கு போயிடுவான், எந்த இயக்கத்துக்கு போனது, எப்படி போனது, எப்ப வருவானெண்டும் தெரியாதுதானே. சொல்லிப்போட்டு போறதில்ல. சொன்னால் ஒருவரும் விடமாட்டம். அப்ப அவயன் தாயவைகள் புலம்பிக்கொண்டு திரிவது அது ஆரம்பக்காலம். பிறகு அது பயங்கர சோகம் என்னெண்டால் வீடு வீடாயிருக்குமது. எங்க நீங்க போனீங்கெனெண்டாலும், தாயலுது கொண்டு தகப்பனலுதுகொண்டென்று எல்லா வீட்டிலும் யாராவது ஒரு ஆள் ஓடிபோயிருக்கும். அதுக்கு பிறகு பொடியன்கள் அதில் நான் "சொல்லாமல் போகும் புதல்வர்கள்" எண்டு ஒரு கவிதை எழுதினன். பிறகு ஒரு கொஞ்சம் காலத்துக்கு கேர்ள்ஸ் போக தொடங்கிட்டனம். அப்ப கேர்ள்ஸ் போறதென்ற ஷ்யூ வந்தவுடனே பொடியன்கள் முதல்ல போய் பிறகு கேர்ள்ஸ் போற ஷ்யூல பொம்பளை புள்ளைக்கு பயங்கரமான பிரச்சனை, ஒண்டு வந்து ஆம்பளை புள்ளைகள் மாதிரி அவைகள் வெளியில போக இயலாது. இரண்டாவது போனால் பிறகும் அங்கு இயக்கத்துக்குள்ளே என்ன நடக்கும். வேற பிரச்சனைகள் வருமென்ற பயம்தானே அந்த காலத்துல இயக்கங்களோட பல தொடர்புகள் இயக்க பிள்ளைகள் வந்து மீட்டிங் வைப்பினம் அவைகள்ன்ற மீட்டிங்ல பங்கு பெற்றப்ப எந்த இயக்கத்துக்கு

நாங்கள் போயி செய்யவேணுமெண்டு வந்திட்டது. எந்த இயக்கம் வந்தும் பள்ளிக்கூடத்துல மீட்டிங் நடக்கும். அவங்க வருவாங்க திடீரென்று ஸ்கூல்ஸ்க்கு டக்கென்று எல்லா வகுப்பிலேர்ந்தும் நாங்கள் மீட்டிங் வைக்கப் போறோம் வாங்கோன்னு ஒரு மரத்துக்கு கீழே. பள்ளிக்கூடம் தன்னபோல ரன் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும். அப்ப பிரின்ஸிபல்மார் ஒண்டும் சொல்லவியலாது. பள்ளிக்கூடத்தவிட்டு வெளியே கதேக்கயேலாது. அப்ப அவங்க வந்து இரண்டு மணித்தியாலம் தங்கட கொள்கைகள் இதுகளயல்லாம் பிரச்சாரம் பண்ணி போட்டு போடுவாங்கோ. விருப்பமெண்டால் பெயரைத் தாங்கோ நாங்கள் பிறகு வந்து கதைக்கிறோம் பெர்சனாலவென்று சொல்லுவினம் அந்த நேரத்தில் நாங்கள். இப்படியெல்லா இயக்கத்துக்கும் பெயரை கொடுத்து எல்லா இயக்கத்தோடயும் கதைச்சு கதைச்சுக் கொண்டிருந்த எங்களுக்கு ஏதாவது செய்யவோணுமென்று வந்திட்டதுதானே. அப்ப பிறகு. பொம்பளை பிள்ளைகளுக்கும் வழி கிடக்கலே அதுக்குள்ள பயங்கர பிரச்சனைவேற அப்ப அம்மா சொல் வினம் கலியாணம் தான் பொம்பளை கள்ளை முதலாவது வாழ்க்கை நோக்கம் இயக்கத்துக்கு போட்டு திரும்பி வரவேண்டியிருந்தால் கல்யாணம் முடிக்கயேலாது. அப்ப அந்த ஷ்யூவை வைச்சுத்தான் “விடைகொடு அம்மா” எண்டொரு கவிதையை எழுதியிருக்கிறேன். நான் போறன் என்னை சாதாரணமான பொம்பளை மாதிரி நீ நினைக்கத்தேவயில்லை. சந்தோஷமா என்னை விடு எண்டு சொல்லிட்டு அவங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்றதுக்கு நான் சொல்றன் சிங்கவாகனத்துக்கு மேல தூக்கை இருக்கிறா பத்து கரத்துலயும் ஆயுதம் தான் ஏந்தி நிக்கிறாள், நான் மெல்லிய ஆள் எனக்கு ஏலாது எனக்கு பொம்பளை புள்ளை

எதிர்பாக்காதமாதிரி ஒரு தாய்க்கு ஒரே ஒரு பிள்ளை இருக்கும் இயக்கத்துக்கு போயிடுவான், எந்த இயக்கத்துக்கு போனது, எப்படி போனது, எப்ப வருவா னெண்டும் தெரியாதுதானே. சொல்லிப்போட்டு போறதில்ல. சொன்னால் ஒருவரும் விடமாட்டம். அப்ப அவயள் தாயவைகள் புலம்பிக்கொண்டு திரிவது அது ஆரம்பக்காலம்.

அய்யோ பாவம் அந்த மாதிரியெல்லாம் நினைக்காத ஒவ்வொரு நாளும் நீ அதை கடவுளா கும்பிடறதானே என்று சொல்றமாரி - நான் நினைக்கிறேன். என்னுடைய கவிதையை தொடர்ந்து வாசிச்சால் ஒரு ஹிஸ்டரி மாதிரி வரும். ஆரம்பத்தில பொடியன்கள் போறது. பிறகு கேர்ள்ஸ் போறது பிறகு கொஞ்ச காலத்தால இயக்க மோதல்கள் வருதுதானே! அப்ப இயக்க மோதல் நான் சொல்றன். அய்யோ நான் எவ்வளவு சந்தோஷமாய் உங்களையெல்லாரையும் அனுப்பி வைச்சனன் இண்டைக்கு வந்து நீ அண்ணனை தம்பி சுடுற. தம்பியை அண்ணா சுடுறான். அப்பாவுக்கு குடு விழும். அண்ணாவுக்கு குடு விழும் யாரை நம்பரதிண்டு தெரியாது. இண்டைக்கு நான் மிரண்டு போயிருக்கிறேன். எதிரியெண்டு என்னையே புதைப்பானோ என் மகன் எண்டொரு கவிதை அந்த நேரம் அந்த டவுட் இப்ப மாறி மாறி இயக்கங்கள் அடிபட இயக்கமோதல் அப்படி வரும் அதுக்குள்ள போராட்ட சூழலுக்குள் எழுதப்படையால் முழுக்க ஒரு வாசிச்சிட்டு போனால் ஒரு போராட்டத்தின் ஹிஸ்டரி வரும். அதில் ஒண்ணுரெண்டு தனி பர்சனலான என்னுடைய உணர்வுகளை

எழுதியிருக்கிறேன். பர்சனல் உணர்வும் அதுக்குள்ள போட்டிருக்கன் காதல் கவிதையென்று சொல்லலாம் சும்மா நான் வந்து செப்பரேட் பண்ண விரும்பியில்ல. என்னுடைய கவிதைகள் எல்லாம் அரசியல் மட்டும் கவிதைகள் என்று யோசிக்கயில்லை. கொஞ்சத்தபோட்டனன்.

கே : நீங்கள் சிறுவயதில் எங்கிருந்தீர்கள்?

நான் பிறந்தது கொழும்பில அப்பா கொழும்பில வேலை யாயிருந்தாரு அஞ்ச வயசுவரை. கொழும்புல அப்பா செத்தவுடனே திரும்பி போய் யாழ்ப்பாணத்தில அளவட்டி என்ற ஊர்ல இருந்த நாங்கள். அந்த ஊர்லதான் என்னுடைய முழுபடிப்பும் இருந்தது. பிறகு யுனிவர்சிட்டிக்கு போனபிறகும் +1, +2, மாதிரி இங்கே படிச்சு முடிஞ்சதும் அங்கே 89ஆம் ஆண்டு யுனிவர்சிட்டியல்லாம் முடிச்சு நான் கொழும்பு வந்து நான் - சீவிக்க தொடங்குறேன். அவ்வளவுதான் என்னுடைய அந்த காலம். எழுப்பத்தியோராம் ஆண்டி லிருந்து எண்பத்தியொன்பதாம் வரையும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தது.

கே: சிறு வயதில் பார்த்த யாழ்ப்பாணத் துக்கும், போர்முடிந்த பிற்பாடான யாழ்ப்பாணத்துக்கும்.

ஓ... அதுக்கு ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறேன். நீங்களதை என்னுடைய கவிதைகுள்ளால எடுக்கலாம். படுபயங்கரமானதொரு அனுபவம் எனக்கு. மற்றவைகள் என்ன சொல்லுவின மெண்டு எனக்கு தெரியாது. ஆன என்னால இனி யாழ்ப்பாணத்தில போய் சீவிக்க இயலாது. எல்லாரும் போர் சம்மந்தமாக வெளியேறின ஆக்கள் எல்லாரும் வந்து எப்ப சண்டை முடியும் நாங்க போகலாம் எங்கட ஊர் யாழ்ப்பாணம் நாங்கள் இருந்த மண் அப்படியெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கனம்.

எல்லாரும் சொல்லினம். ஒன் இயருக்கு முன் போனன் எங்கட ஊருக்குள் என்னால ஒட்டவே முடியல. ஒட்டவே முடியல. என்ன காரணமெண்டு தெரியாது. நான் அதுக்கு ஒரு கவிதையெழுதியிருக்கேன். அந்த கவிதையில பாததீங்கண்டா தெரியும். ஒண்டு வந்து முக்கியமான நாங்கள் வந்து போராட்டத்துக்கால தப்பியோடுதறதுக்காக கொளும் புக்கு வந்தாட்கள் இல்ல இப்ப அது ஒரு முக்கியமான விஷயம் அதாவது அங்க போர் நடக்குது ஆமியால பிரச்சனை, எங்களுக்கு படிக்க முடியல, எங்கட பர்சனல் தேவை களையெல்லாம் நிறைவேத்தி கொள்ளமுடியலேயே என்பதுக்காக நாங்கள் புலம் பெயரலே. கொழும்புக்கு வரயில. பிரச்சனை என்னண்டு சொன்னால் போராட்டத்திலே எங்களுக்கிண்டு ஒரு கொள்கையை நாங்கள் வச்சிருக்க முடியாததால் தான் புலம் பெயர்ந்தோம் நாங்கள். நான் நினைக்கிறேன் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு கொள்கையிருக்கு. போராட்டம் தமிழ் ஈழம் அந்த மாதிரியான ஒரு விஷயத்திலே ஆரம்ப காலத்திலே எட்டு பத்து இயக்க மிருந்தது. எத்தனையோ இயக்கங்கள் இருந்தது. அப்ப

ஒவ்வொருவரும் தங்கட அறிவுக்கும், தங்கட அனுபத்துக்கு மேற்ற அந்த இயக்கங்களை தெரிவு செய்தவியள். பிறகு திடீரென்னு சொல்லி தன் ஒரு இயக்கம்தான் தமிழீழ விடுதலைக்காக போராடலாம் என்ற ஒரு கருத்து அது எந்த விதமான இதுவுமில்லாமல் அழிப்பு மோதல் முடிஞ்சு தனி ஒரு இயக்க நிலை கொள்ள நாங்களல்லாம் அந்த தனி ஒரு இயக்கத்தில இருக்காத ஆக்கள், எங்களுக்கு நாங்கள் வாழ்ந்த அந்த சூழல் வந்து சரியான அன்னியமா போச்சு ஏனெண்டால் எங்களையே துரோகியென்று நினைப்பினம் நாங்கள் ஓடி விளையாடின புளியமரம் என்ன வந்து இரவில வந்து பேய்மாரி விரட்டுதென்று, நான் விளையாடி என் மண் வந்து எனக்கு ஈட்டியால குத்துரமாரி இருக்குதென்று அந்தமாரி ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறன். எண்ட கவிதையை வாசிச்சா அந்த வடிவம் விளங்குமது. எனக்கு கூட பாதிச்சது ஏனெண்டால் நான் கொழும்புக்கு வரயக்கல எனக்கு அங்க இருந்து ஒண்டும் நாங்கள் செய்ய முடியாமல் போயிட்டது. அதாவது எங்கட நாங்கள் வந்து ஒரு காலமும் சமூகத்துக்கோ, அரசியலுக்கோ துரோகியாக வேலை செய்தது கிடையாது. எப்பொழுதுமே சமூக அக்கறையோடையும், சரியான நல்ல விசயமென்றால் நாங்கள் செய்தது, ஒரு அநியாயமும் என்னை பொருத்தவரை என்னோட சமூகத்துக்கு செய்ய இல்ல. ஆனால் எங்கட இருப்பு சாத்தியமில்லாமல் போயிட்டது. அப்ப நாங்கள் வெளிக்கிட்டம். வெளிக்கிட வந்து எங்கள் மண் துரத்திவிட்ட மாதிரிதான். நாங்கள் போகயில்ல மண் போ நீ இந்த மண்ணுக்குயில்ல. தேவையில்ல நீ போ நீ போன்றமாதிரி மண் துரத்தினமாதிரி அப்ப அதுல ஒரு கவிதை வருது “எம்மண்ணும் போயிட்டு செம்மண்ணும் போயிட்டுப்போ இனியென்ன” என்று. எம்மண் செம்மண் என்றெல்லாம் சொல்றதுக்குரிய உரிமை போயிட்டுண்ணா மண் துரத்திவிட்ட மாதிரிதான் யாரை குற்றம் சாட்டுவது என்ன பேரைச் சொல்லி

குற்றம் சாட்டறது. மண்ணுக்குள்ளருந்த ஆக்கள் வலிமையா வந்து எங்கள கலைக்கினம். மண் தானே மண் தானே அந்த ஆக்களதானே தெரிஞ்செடுத்திருக்கிறது. அப்ப நாங்கள் வந்திட்டம். தனி நபரோ புலி இப்படி செய்தது, டெலோ இப்படி செய்தது இ. பி. ஆர். எல். எப் இப்படி செய்தது என்று சொல்ல நான் விரும்பயில்ல. எண்ட பெர்சனல் உணர்வோ தெரியாது அதைத்தான் நான் நம்புறன். மண் செலக்ட் பண்ணி கடைசியாய் யார் வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்குது இவ்வாட்டி எங்கட கொள்கை வென்றிருக்கும்தானே நாலஞ்சிருந்து நாலஞ்சும் கலைச்சு உடன்பாட்டுக்கு வந்து நாங்கள் போராடியிருக்கலாம்தானே. அப்படி முடியேல்ல அப்ப மண் செலக்ட் பண்ணி நீ பொருத்தமில்ல போ என்று சொல்லுது. பிறகு நாங்கள் வந்திட்டம். வந்தபிறகு இவ்வளவு காலமும் இவ்வளவெல்லாம் நடந்து முடிஞ்சி இப்ப மீளவும் அமைதி வந்திருக்கிறது என்று போய் பாக்க மண்ணோடு ஓட்ட முடியல. அமைதி வந்தாலும் மண்ணோடு அங்க எனக்கு வாழ்க்கை சாத்தியமெண்டு நினைக்கயேயில்ல. எனக்கு நான் போய் நான் திரும்பி சந்தோஷமாயிருப்பன் என்னுடைய மண், மண்ணோட ஓட்டியிருப்பன், ஒரு அரசியல், மக்கள் அப்படியென்னுயில்ல. இப்ப வந்து நான் எந்த சூழல்ல இருக்கிற எந்த ஆக்களோ டேயும் சந்தோஷமாயிருக்கிறதுக்கு ஏலும். அதுவும் நான் நினைக்கிறன் எங்கட லைப்ல ஒரு சேஞ் என்று. எங்கட சமூகத்துக்குள்ள இருந்து மண்ணுக்குள்ள இருந்து வாழ்ந்துட்டு பிறகு இப்ப அடுத்த இதுக்கு வந்தாச்சு தானே. இடத்தை விட்டு ஓடிவந்ததுக்கு பிறகு இப்ப வந்து யாரோடையும் சந்தோஷமா சிரிக்கலாம் போலயிருக்கு அதாவது அடக்குமுறையில்லாமல் இருந்தால் மனுச தன்மையாயிருக்கிற இடங்களில் இருக்கலாம் போலிருக்குது இப்ப கூட நேசிக்கமுடியுது. யார் கொலை செய்தாலும் புடிக்கயில்ல அது யாரெண்டாலும். முந்தி யெண்டால் ஆமிய சுட்டால் சரியான சந்தோஷமாய் இருக்கும்.

அப்படி இப்பயில்ல அது எனக்கு தெரியாது சரியான மாற்றமோ, பிழையான மாற்றமோ எனக்கு தெரியாது. எனக்கு அப்படித்தான்ருக்கு. இப்ப முந்தி ஆமிய சுட்டுட்டாங்கனென்றால் சந்தோஷமாயிருந்தது அது ஒரு கொண்டாட வேண்டிய விஷயமாய் இருந்தது. இப்ப வந்து கவலையா இருக்குது. யார் செத்தாலும் கவலையா இருக்குது. அய்யோ எவ்வளவு கஷ்டம் பட்டு வளர்த்திருப்பினம். இப்ப நான் நினைக்கிறன். மெயின்லி நான் பிள்ளைகளையெல்லாம் பெத்த பிறகு அப்படி வந்ததோ எனக்கு தெரியாது. முந்தி அப்படியில்ல நான், முந்தி இயக்கங்களோடல்லாம் வேலை செய்யக்குள்ள அப்படி ஒரு உணர்வு இல்ல. இவ்வளவு அறிவு வளர்ந்தபிறகு இவ்வளவுவெல்லாம் சாத்தியமாக்குறும் சாத்தியமில்லா விஷயங்களை சாத்தியமாக்குறும். ஒரு பிரச்சனைக்கு சாக்காட்டாம தீர்வுகாண முடியலையேன்னு ஒரு பெரிய கரைச்சலாய் இருக்கு எனக்கு, சரியாய் பாதிக்குது எனக்கிப்ப அதாலதான் எனக்கு எழுத விருப்பமில்ல என்ன கதைச்சு என்ன செய்யப் போறம், சரியான கோவம் வருது எனக்கு. பேஸிக்கலா அதுதான் என்னுடைய உணர்வு. வேறு வேறு விதமாய் சொன்னன் உங்களுக்கு, என்ன பண்ண போறம். உலகத்தை புரட்டவா போறம். ஏன் ஓளவை கவிதை எழுதயில்ல என கேட்டால் நான் ஏன் எழுத எண்டு அப்படி கோவம் வருது. கோவம் வருது சரியான கோவம் வருது. ஏனெண்டால் என்னடா கவிதை எழுதுனாப்போல அல்லது புரட்டினாபோல அப்படியும் யோசிக்க வருது. ஆனா டோட்டலா பாக்கையில் அந்த சுத்தியிருக்கிற அன்னெச்சரியான சாவு ஒரு ஆள் ஒரு ஆள் பிடிச்ச தின்ற மாதிரி, குத்துறது. இப்ப நான் நினைக்கிறன் நான் இருக்கும் வரைக்கும் எனக்கு பக்கத்தில இருக்கிற ஆக்

கவிதை சம்மந்தமான புத்தகங்களை வாசிக்க ஆசை வரும், கவிதை கூட்டங்களுக்கு போக ஆசை வரும், கவிதை பற்றி ஆக்களோட கதைக்க ஆசை வரும் அது ஒரு உலகம் தானே, அந்த உலகத்தை என்னால கிட்டகொண்டுவரமுடியல. ஏனெண்டால் பேஸிக்கா நான் பொம்பிளை சரியா?

████████████████████

களுக்கு அன்பா அவையளுக்கு இடைஞ்சலில்லாமல் சந்தோஷமாயிருக்கிறதுக்கு. நான் கவிதை எழுத வெளிக்கிட்டால் அல்லது எனக்காக நேரத்தை செலவழிக்க வெளிக்கிட்டால் நிறைய பேருக்கு நான் டிஸ்டர் பென்லா இருப்பன். ஏனெண்டால் ஒண்டு வந்து எனக்கு எதாவது ஒரு விஷயம் செய்தால் அதுக்குள்ள ஃபுல் இன்வோல்வ்டா செய்ய வேணும் அப்ப கவிதை எழுதறதெண்டால் கவிதை சம்மந்தமான புத்தகங்களை வாசிக்க ஆசை வரும், கவிதை கூட்டங்களுக்கு போக ஆசை வரும். கவிதை பற்றி ஆக்களோட கதைக்க ஆசை வரும் அது ஒரு உலகம் தானே. அந்த உலகத்தை என்னால கிட்டகொண்டுவரமுடியல. ஏனெண்டால் பேஸிக்கா நான் பொம்பிளை சரியா? அப்ப சின்ன குழந்தையிலேருந்து எனக்கொரு அநியாயத்தைக்கண்டா எதிர்க்கிற மாதிரி ஒரு குணம் உண்டு. இயல்பா இருக்குது அது எப்படி வந்ததுண்டு எனக்கு தெரியல அப்ப எங்கட வீட்டுக்கு பக்கதலருந்த கோயில்ல பொம்பளைக தண்ணி அள்ளக் கூடாதென்று இடையிலதான் சட்டம் போடுவினம். இடையில் தான் சட்டம் வருது, ஆம்பளைகள் எல்லாம் சேர்ந்து போட்ட

சட்டம்மெண்டு தான் நினைக்கிறன் நான் என்ன செய்வே னெண்டால் எண்ட பாடல் நான் போயி எங்கட வீட்டுக்குத் தேவையான தண்ணியை நானே அந்த கிணத்துல அள்ளிக் கொண்டு வருவன் அதுக்கு அம்மா எதிர்ப்பு அம்மா சொல்வா சும்மா என்னத்துக்கு தேவையில்லாம எதிர்ப்பு சனமெல்லாம் பிழையா கதைக்கப்போவது நீ சும்மா பொம்பிளை பிள்ளை சும்மா தேவையில்லாம இப்படி செய்யுத் தேவையில்லை நங்கள் தண்ணிய யாரும் மொள்ளலாந்தானே. கடவுள் பொம்பள கடவுள் வைச்சுக்கொண்ட நீங்கள் அதைக் கொண்டாடிக் கொண்டு என்னத்துக்காக எங்களையெல்லாம் அள்ள வேண்டாமென்று சொல்லினமென்று அம்மா கிட்ட சண்டை பிடிப்பன். அம்மா சொல்லுவாள் பொம்பளைப் பிள்ளைகள் துடக்கு. தீட்டுவார பிள்ளைகள் அதனால்தான் செய்ய வேண்டாமென்று அப்ப நான் சொன்னன் அதெங்களுக்கு தெரியாதோ மாற்றவைக்கு தெரியுமோ அந்த நேரத்தில நாங்களும் செய்றதில்லை தானே எல்லாம் முடிஞ்ச பிறகு தானே நாங்கள் போறம் என்று சண்டை பிடிச்சுக் கொண்டு அள்ளுறது இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையா போச்சு. ஆக்களெல்லாருக்கும் தெரிஞ்சிட்டுது நான் அள்ளுறதென்று, என்னபாத்து ஒண்ணிரெண்டு பேர் அள்ளவும் வெளிக்கிட்டினம். அப்ப ஒருத்தரும் இல்லாத நேரம் ஆம்பிள்ளைகளுக்கு வெயிட்பண்ண ரோட்டுல போற ஆக்கள் ஊத்தி விடவும் மாட்டாக, அக்காள் எனக்கு நேரமில்லையென்று சொல்லிப்போட்டு போய்டுவாங்கள் அப்புறம் திருப்பி. அவைகள் என்ன செய்வினம் கூட்டம் கூடி சொல்வினம். இங்க சிலபேர் வந்து தண்ணி அள்ளினம் இதுக்குள்ள இப்படியெல்லாம் செய்யக்கூடாது அப்படியென்று. அது ஒரு மீட்டிங்மாரி நடக்குது ஊர் சனங்களையெல்லாம் கூப்பிட அந்தக் கோயில்குள்ளாற அப்ப அந்த கூட்டத்தில கோவம் வந்து நான் சொன்னன் நீங்கள் என்னெண்டு அப்படி அள்ளக் கூடாதென்று சொல்லுவிங்கள் அது பிழை. ஏன் எங்களை அள்ளவேண்டாமெண்டு சொல்லீங்களென்று அப்ப அவைகள் சொன்னம் நீங்கள் பொம்பளையள் தொடக்கு தீட்டு வராக்கள் தானே அப்பதினால் சரியில்லையென்று. நான் சொன்னேன் அப்ப ஒப்பனா ஒரு ஐம்பது சனமிருந்த கூட்டத்திலே நீங்கள் பொம்பள கடவுள் வைச்சிருக்கீங்கள் உங்கட கடவுளுக்கு இதுகல்லாம் உண்மையான பொம்பளையாயிருந்தால் வரத் தானே வேணும் கடவுளுக்கு வந்தால் அது ஒண்டுமில்ல எங்களுக்கு வந்தால் இதாரும் எண்டு சொல்லுவதோ எனக்கு எனக்காரும் செல்லிதெரியரதில்லை எனக்கு இயல்பான கோவம் வந்தது. அதுதான் முதலாவது எண்ட சண்டை ஒப்பனா புடிச்சது ஆக்களுக்கு முன்னால. அதற்கு பிறகு எல்லாம் பெரும்பாலும் இந்த மாதிரியான விஷயங்கள எதிர்க்கிறது பிழையென்று சொன்னால் சண்டை பிடிக்கிறது. சாதாரண கிராம மக்களுக்கு தண்ணி அள்ளுறதக்கு முடியாமல் ஆம்பிளையாள் வந்தாலும் அள்ளட்டுமென்றது. அதை

அட்வீஸ்ட் கேள்வி கேக்குதற்குரிய துணிவு அந்த பதினாறு வயசுல வந்துட்டுது.

கே : அதேபோல் இயக்கங்கள் உங்களுக்கு பிரச்சனை வந்திருக்கா?

இயக்கத்துலேயும் அதேமாரி பிரச்சனை வந்திருக்கு இயக்கங்கள் கூட்டங்கள் வைக்கேகளிலெல்லாம் ஒரு இயக்கம் வந்து சொல்லிச்சு. நாங்கள் வந்தால் என்ன செய்யலாம் உங்களுக்கெண்டு நாங்க கேட்டாம்? நீங்கள் வந்து அட்வீஸ்ட் அயர்ன்பண்ணண்டாலும் உங்களுக்கு தெரியாதோ? வெண்டு சொன்னது. அப்புறம் எனக்கென்னடா அயன்பண் ரதுக்கு எதுக்கு இயக்கத்துக்கு போரதென்று, ஏன் அப்படி சொல்றீங்கள் போராட்டம் அப்படி இப்படி என்று நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் அப்படியெல்லாம் கேள்வி கேட்பன். இதான் எனண்ட முதலாவது ஷ்யூ. இதற்கு பிறகு பப்ளிக்கா எனக்கொரு விபூ வந்திட்டுது. அதுதான் பிறகு பெமினி சமா வந்தது. மற்றவை சொல்லித்தந்து வாசிச்சு என்று ஒண்டுமில்ல எண்ட பாடல இயல்பா எனக்கு கோவம் வந்தது. சின்ன வயசுல. ஒரு ஆறாம் வகுப்புவ நினைச்சனன் சீதனம் கொடுத்து கல்யாணம் முடிக்கக்கூடா தென்று. சீதனம் கொடுத்து கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதில்ல. சீதனம் கொடுக்கிற தில்ல. அம்மா அப்படி ுப்போர்ஸ் பண்ணினா விட்டுட்டு எங்கயாலும் ஓடுறதொழிய சீதனம் கொடுக்கிறதில்ல சீதனம் கொடுக்கிறதில்லையெண்டு யாரைக் கல்யாணம் முடிக்கோனு மென்றதவிட சீதனம் கொடுக்கக்கூடாது. மற்றதை நான் தான் செலெக்ட் பண்ணோனுமென்று எனக்கு. அம்மா வும் மாத்தயேலாது, ஒண்ணும் செய்ய லாகாது. கல்யாணம் வந்து நாங்க முடிவு பண்ணிக் கொள்ளலாம்தானே.

என்ன பொறுத்தளவிலே தாயா வந்து இந்த போர்ஸ் அநியாயம் பிள்ளைகள் சாவினம். போருக்கு போயி உண்மையா செத்தது என்பது ஒருபக்கம் சந்தோஷம். ஆனால் நாட்டுக்காக போராட போயி கனபேரை இழுந்த தாய்மார்கள். கால கலமாய் இருக்கிறமாதிரி விக்ரம்ஸா பெண்கள் இருக்கிற மாதிரி பாலியல் வல்லுறவு அதெல்லாம் படுபயங்கரமாக இருந்தது.

சொல்லிக் கொண்டு போவினம் என்றால் அது எந்த இடமென்ற பிரச்சனை இல்லை. எண்ட கருத்தச் சொல்லிடனும் இல்ல வெண்டால் நித்திரையே வராது. நித்திரையே வராது. பள்ளிக் கூடத்திலே விளக்குத்தடியில் ஒரு பிரச்சனை வந்தது. அவையள் ஒரு காரணமுமில்லாமல் கெட்டிக்கார டான்ஸ் டீச்சரை நிக்கச் சொல்லியது. அது என்னத்துக்காகவெண்டால் யாரோ ஒரு டீச்சர்போய் கம்பளைண்ட் பண்ணியிருக்கு அவ லீவெடுக்கிறாண்டு. அது பொய். அந்த டீச்சர் போய் பிரின்சிப லோடு அனுகுறதுக்கு முடியுமாயிருந்தபடியால் அவ ஒப்பீனியனை சொன்னதும் பிரின்சிபல் எந்த விதமான என்கொரியுமில்லாமல் அவ ரெண்டு பேருல ஓராள் நிப்பாட்டிட்டா. இரண்டு டீச்சரும் நல்லவ. ஆனா இவதான் டான்ஸ்ல கெட்டிக்காரி. நல்ல டீச்சர். நல்ல டீச்சர் இருந்தாதானே பிள்ளைகளுக்கு நலம். நேர்மையில்லை அவ நிப்பாட்டினது. ஒருதரும் சொல்லையில்லை. சொல்லுவினும், சொல்லுவினம்

என்று எனக்கு இருக்க முடியல்லை. அவங்கிட்ட சொல்லி போட்டன் நீங்க கெம்பளய்ண்ட் பன்றன்னு நினைக்க தேவையில்லை. பிழையாய் என்ன அண்டர்ஸ்டான்ட் பண்ண தேவையில்லை. ஆனால் உங்கட பதவிக்கு வந்து நல்ல டீச்சர்தான் முக்கியம். பாடம் தான் பிள்ளைகளுக்கு முக்கியம். பாடத்துக்கு திறமையெண்டான் இவள் தன்னு சொன்னம். அதனாலே கொஞ்சம் சண்டைக்காரி அப்படி யெண்டு ஒரு பேர் எனக்கு வாய்க்காரி சின்ன வயசுல முழுவதும் வாய்க்காரி எண்டு சொல்லுவினம். என்னால் கதைக்க முடியலனா அந்த எடத்த விட்டு வெளியே வரனும். கதைக்க முடியாது உன்னை கொலை செய்வே னெண்டால் நான் அதைவிட்டு ஒதுங்கத் தானே வேண்டும். சும்மா சாக முடியுமோ, கத்தி கத்தி சாகயில

தெரியாத ஆக்களுக்கு நியாயம் சொல்லலாம். நியாயம் தெரிஞ்ச ஆக்களுக்கு என்னெண்டு சொல்றது. தெரிஞ்சு கொண்டு பிழைசெய்யுற ஆள திருத்த இயலாது. அப்ப நாங்க அந்த இடத்தைவிட்டு விலகுறதுதானே எங்களுக்கு பாதுகாப்பு, முரட்டுதனமா போய் அடிபட இயலாது.

கே : சொல்லாத சேதிகள் தொகுப்பு வந்ததுபற்றி? அதற்கு முன் இப்படி ஏதும் வந்திருக்கிறதா?

சொல்லாதசேதிகள் தான் முதல். அதிலிருந்துதான் பெண்ணியம் தொடர்பான பேச்சு தொடங்குது. இயக்கத்துக்குள் பொம்பள பிள்ளையள் போய் இணையறது. அந்த மாரியான காலகட்டத்தில் இதுவும் வருது. இயக்கத்துக்குள்ள பெண்கள்போய் வேலை செய்ய வேண்டிய ஒரு தேவை யிருக்குதானே. இயக்கத்துக்குள்ளேயே பெண்கள் பற்றின பிரக்ஞைபூர்வமான கருத்துக்கள் ஆரம்பிக்க தொடங்கிட்டது. இடதுசாரி இயக்கங்கள் எல்லாம் இருந்ததுதானே. அப்ப அவயள் பொம்பளைகளுக்கென்று தனியான அமைப்புக்கடி அவைகள் பெமினிசம் பத்தி பேசிகிட்டிருக்கிறப்ப பிறகு

பெயிளிஸ்ட் மூவ்மெண்ட்ஸ்லாம் வருது. அந்த அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத்துல பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தால வெளியிடப்பட்டதுதான் அது அவயள்தான் முதலாவது பெண் கவிஞர்கள் தொகுப்பை கொண்டு வந்தது. ஆனா பெயிளிசம் வந்து பேசப் படுற ஒரு பொருளாக 83க்கு பிறகு வந்திட்டுது. எண்பதுகளல இது தொடங்குது அது அரசியலோடதான் வருது.

இதில் ஊர்வசிதான் முதலில் கூட எழுதிக்கொண்டிருந்தவ. பிறகு மிச்ச ஆக்கள் எழுதாரம்பித்தது. இப்ப அதுல பலபேர் எழுதறது இல்ல. பலபேர் புலம் பெயர்ந்து போயிட்டனம். நான் நினைக்கிறன் நாங்க கொஞ்ச பேர்தான் இருக்கிறோம் என்று. ஊர்வசி இன்னும் வெளியில போகல. அவ மட்ட கிளப்புல வேலை செய்து கொண்டிருக்குறா. நான் கொழும்புல இருக்குறன். மற்றது சன்மார்க்கா அல எழுதறதில்லையண்டு நினைக்கிறன். தொடர்ச்சியாக எழுதிக்கொண்டிருக்கிற மாதிரியில்ல. அந்த தொகுப்புக்கு பிறகு அந்த அரசியல் சூழலுக்கு பிறகு நெறைய பெண்கள் எழுத வந்திருக்கார்கள். நிறைய பெண்கள் கவிதை எழுதினம். தொகுப்பாக வெளியிட்டு ஒரு சிஸ்டமாட்டிக்கா இல்ல அதுக்கு பிறகுதன் செல்வியிண்ட கவிதை தொகுப்பு, சிவரமணியிண்ட கவிதை தொகுப்பு அதுகள் வந்தது. அவர்கள் இறந்து போனபடியால் அது முக்கியான வேலையெண்டு கருதி வந்திருக்கு. நான் நினைக்கிறன் நெறையபேர் எழுதி வைச்சிருக்கினம். தொகுப்புகளாக வராதபடியால பெரியளவில் அவைகள பற்றி பேசப்படயில்ல.

ஊர் பற்றி:

தட்டைகள் மூடிய வீடுகளும்
தலை முறிக்கப்பட்ட பனைகளும்
மிதிவெடிகள் நிரம்பிய வயல் வெளிகளும்
கடந்த காலப் போரின் அவலத்தைச் சொல்லியழுதன.
எத்தனை அவலம்: எத்தனை இழப்பு
உயிர்தரும் எதையும் காணோம்
புதுக்கதிர்கள் விரிந்து பால்மணம் பரப்பும்
வயல்வெளியும்
நெற்கதிர்களும் சலசலக்க
வீசும் வயல் காற்றும், மணியோசையும்
எங்கே தொலைந்தன.
கட்டையடித்து கவிதை சொல்லும் - எம்
கிராமத்து காளையெங்கே நாதஸ்வர ஓசையெங்கே
உயிர் தரும் எதையும் காணோம்
எல்லாவற்றையும் தாங்கிய எம்மண்
இன்னமும் இருந்தது பாலையாக
இம்மண் வெறும் செம்மண்ணா
எம்மண்
எண்டு போயிறுக்கு.

அறுக்கப்பட்ட வேலையை ஓட்டுதல்
மீள நடுதல், தண்ணீர் ஊற்றுதல்;
வளர்த்தல் சாத்தியமற்று போயிற்று எனக்கு
ஆயினும் என்ன
என் வீட்டு முற்றத்தில் வேம்பு பூத்து சிலிர்த்திருக்கு
நிழலில் குழந்தைகள் கிரிகெட் விளையாடுகிறார்கள்
கிட்டிப்புள்ளும் கிளித்தட்டுமாடிய காலத்தின்
திளைப்பில் கட்டுண்டு கிடக்கிறது மண்.

இதுதான் மண்ணைமற்றி என் அபிப்பிராயம்.

‘மீள் வருகை’

வேரறுத்து ஒற்றை பறவையாய்
எல்லை கடந்து உயிரை மீட்பதற்காய் புறப்பட்ட
அந்த நாள் இரவின் அவலம்
இன்னும் என்னுள் அழியவில்லை

அது ஒரு முக்கியமான கவிதை. நான் மண்ணைவிட்டு எப்படி வந்தனென்று.

பதின்மூன்றாண்டுகள் ஓடிய பின்னும்
உயிரைப்பிழிந்த அந்த அவலம்
உயிர்ப்பாய் என்னுள்
மண்ணின் புதல்வி நான்
செம்மண் பாலையாக தொடங்கியபோது வேரறுத்து
எனது பயணம் தொடங்கிற்று.
நீண்ட கால பயண முடிவிலும்
மண்ணைவிட்டு விலக முடியவில்லை
எம் மண் செம்மண்ணாய் இருந்து நேர்மையுடனும்
வலிமையுடனும் என்னை வளர்த்ததால்
நீண்ட தூரம் விலக முடியவில்லை
மண்ணின் கனவுகளோடு
வாழ்வு கரைந்தது.
அழிக்கப்பட்ட வாழ்வின் உயிரைத் தேடி
கடந்து வந்து எல்லையை மீண்டும் தாண்டி
எம்மண்ணிடமிருந்து மீண்டிருக்கிறேன்.
இப்போது.
துணையோடும் என் குஞ்சுகளோடும்
பேச்சு வார்த்தை சமாதானம்
நன்றி.

நீங்கள் கேட்ட கெடுதல்கள்விக்கும், நீங்க கேட்ட அவ்வளவு கேள்விக்கும் அதுதான் ஆன்சர்.

கொழும்பில இருக்கிறது எங்கட மண்ணிலிருக்கிறதுக்கு சமனில்லை. எப்படியெண்டாலும் நான் எங்கட மண்ணிலே இல்லை. அப்ப வேற மண்ணுக்கு போனால் அந்த மண்ணோடு அட்ஜஸ்ட் பண்ணித்தானே வாழோணும் எண்ட மண்ல சண்டை பிடிக்கலாம் அட்ஜஸ்ட். பன்ற வகையிலே அங்க பிரச்சனைகள் வரும் உதாரணமா நாங்கள் சிலவேளை போகயக்கல செக் பண்ணுவார்கள் ஆமிக்காரர்கள் அப்ப எரிச்சலாகும் என்ன செக் பன்றவியன் நாங்கள் என்ன குண்டா வச்சுக்கொண்டிருக்கிறம் என்று கோவப்படுவேன். அவன் கேப்பான் எங்க போற என்று கேப்பான் அப்ப நான் எங்க போறன்னு இடஞ்சொல்லனும் பிறகு ஏன் போறன்னு கேப்பான். அதலாம் பொய்யும் சொல்லாம்தானே அதுக்கொரு புருப் இல்லதானே. அப்ப உடனே நான் முதல் கொஞ்ச நாள் என்ன செய்வனண்டால் எங்கபோறன்னு கேட்டா எங்க போனால் என்ன என்னிடம் குண்டிருக்குதோ நான் புலியோ என்று ஐடென்டி கார்ட பாரு நான் கண்டி போறன் நான் உனக்கு பொய் சொல்லலாம்தானே. என்னை என்னெயெண்டு கண்டு பிடிப்பே, கேள்வி எரிச்சல்லே அப்படி சொல்வன் பிறகு கொஞ்சநாளல் எனக்கு யோசனை வந்தது. அவன் தன்னண்ட டியூட்டியை செய்றான், பயம் தன்னை யாராவது அநியாயம் செய்திடுமோ சுட்டிடுமோ என்ற பயம் வந்து. சும்மா சொல்றது. எதாவது சொல்றது. அந்த இடத்திலிருந்து தப்பினா சரி. அவனை என்னத்துக்கு நான் நாயம் கதைக்க போனவன் அவன் என்ன செய்வான். நான் நாயம் கதைக்க.

பெண்ணிய இயக்கம் என்று சொல்லக்கொள்ள ஆரம்ப காலங்களில் இருந்திருக்கும் ஆனா பெரிய அளவிலே இயக்கம் மாதிரியான ஒரு வடிவத்தை அது எடுக்கல அரசியல் சூழல்களுக்கு பிறகு எண்பதுகளுலெல்லாம் அது வந்து பெண்ணிய இயக்க மெல்லாம் ஆரம்பிக்கிது. ஒவ்வொரு இயக்கத்துலேயும் அப்போ பெண்கள் அமைப்பு இருந்தது. அந்த பெண்கள் அமைப்புல வந்து அவையள் இயக்கத்துளே இருக்கிற ஆக்களே பெயினிசத்தை பற்றி பெண்கள் விடுதலை பற்றி கதைக்கத் தொடங்கினம். அப்படி எல்லா இடத்திலயும் பரவலா வரயக்கல போரட்டத்துக்கு பெண்கள் தேவைபடயக்கல அந்த சொள்கைகள் வந்து அவையளுக்கு தேவையா யிருந்தது. நாங்கள் வீட்டை விட்டுப்போயி போராடறதுக்கு பெண் விடுதலை கொள்கைகள் தேவைதானே கன இயக்கம்

ஈழத்துல இப்ப இருக்குறதுகளில் எல்லாம் வந்து சுயமா இயங்குறதுக்கு அங்க ஒரு அமைப்புகில்ல. பெண்கள் இயக்கமா பொதுவாக என். ஜி. ஓக்களின்ட காசல பண்டம் பன்ற மாதிரி அந்த மாதிரியான ஆர்களைசேஷன் தான் அங்க இருக்கு ஃபண்டு இருக்கும் வரைக்கும் இயக்கமியங்கும் இல்லாம போன பிறகு இல்லாம போகும். அதுதான் அது கவலைக்குரிய ஷ்யூ. சுயமா தங்கட பாட்டுல இயங்குற பெண்கள் இயக்கம் அங் கொண்டு மில்ல. பெரிய பார்லீஸ்னற கட்சிகள் இருக்கிற இதுகல தவிர. கஷ்டம் அங்க இதுமாரி ஒரு சூழல் இல்ல அங்க. சூப்புரவாயில்ல.

கே : போர் வந்ததினால் பெண்களுக்கு என்னன்ன மாதிரி பிரச்சனைகள் வந்திருக்கு?

கள் வந்திருக்கு பெண்கள் ஆய்வு வட்டம். அன்னையர் முன்னணி. இயக்கம் சார்ந்த சாராத இயக்கங்கள் இந்த பிரச்சனைகளும் குரல் கொடுக்கிறமாதிரி வந்திருக்கு. எல்லாம் எண்பதுகளோடதான் வருது. பெண்கள் ஆய்வு வட்டம் எண்டு இருந்தது பல்கலை கழகத்திலிருக்கிற கொஞ்சம் பேர். சொல்லாத சேதிகளில் வந்த கவிஞர்கள், கொஞ்சம் பெண்கள். நான், செல்வி, சிவரமணி எல்லாம் அதுக்குள்ள வேலை செய்த நாங்கள். அதுவும் ஒரு ஆய்வு வட்டம் தானே நாங்கள் அதுக்குள்ள ஒவ்வொரு ஷ்யூவையும் நாங்கள் கதைக்கிறது பெண்களளவுல அந்த கொள்கைகள நாங்கள் தெளிவு பெறுவதுமேரி பிறகு அதுல கொஞ்சம் பிரசுரங்கள் வெளி வந்தது புத்தக வெளியீடுகள்

கே : இப்ப அங்க ஈழத்துல செயல் படக் கூடிய அமைப்புன்னு?

பெண்களுக்குதானே முழு பெரிய பிரச்சனையும். என்ன பொறுத்தளவிலே தாயா வந்து இந்த போர்ல அநியாயம் பிள்ளைகள் சாவினம். போருக்கு போயி உண்மையா செத்தது என்பது ஒருபக்கம் சந்தோஷம். ஆனால் நாட்டுக்காக போராட போயி களபேரை இழந்த தாய்மார்கள். கால கலமாய் இருக்கிறமாதிரி விக்லம்ஸா பெண்கள் இருக்கிற மாதிரி பாலியல் வல்லுறவு அதெல்லாம் படு பயங்கரமாக இருந்தது. எல்லா ஆமிகளும் இந்திய ஆயிமியிலேருந்து , இலங்கை ராணுவத்திலேருந்து எல்லாரும் சண்டை நடக்குற இடங்களுக்குள்ள பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவு பிரச்சனைகள் நிறைய இருக்கு. ஆனா பேசக்கூடிய சூழல் அங்கயில்ல. அதை வெளில காட்டக்கூடாது. ஒளிக்கோணும் உங்களுக்கெல்லாம் நிறைய விஷயங்கள் தெரியும் அதைப்பற்றி இந்தியன் ஆயி வந்த நேரத்திலேயெல்லாம் எங்கிடை வீட்டுல கிட்ட

இருக்குற ஒரு பொம்பிளையை பாலியல் வல்லுறவு நடந்து எங்கட வீடுவரையும் கத்திக் கொண்டு வந்தவ பிறகு அங்கால எல்லாரும் சொல்லினம் கத்தினவெண்டால் எல்லாரும் உன்னை பழிப்பினம் எண்டு. அவளுக்கு அஞ்சு பிள்ளைய கள். பெரிய பெரிய தாயவ. என்னத்துகாகவெண்டா அவ போராளியுமில்லே ஒண்ணுமில்லே. மிக சாதாரணமான ஆளு. ஆனா அவளுக்கு இன்டைக்கு வரைக்கும் நாங்கள் கேள்விப் படுறோம் அதால அவளுக்கு ரொம்ப பிரச்சனையென்று. ஹஸ்பன்ட் விட்டுட்டு போயிட்டாறாம். இன்னைக்குவரைக்கும் அவளுக்கு பிரச்சனையிருக்கு பின்னே அமைதி வந்தா பிறகு

என்ன சமாதானம் வந்தா பிறகு என்ன அது பெரிய ஸ்யூ. இந்திய ராணுவம் செய்யும். இலங்கை ராணுவம் செய்யும் எல்லாரும் செய்வினம். அது அவயளுக்கு ஒரு பெரிய சந்தோஷம்தான. சண்டையில வெற்றி கொள்ளோம்னு சொன்னா பழைய காலத்துல அரசுகுமாரர்கள் சண்டை பிடிக்கக்கே அந்த நாட்டு

பொம்பிளையக கடத்திக்கொண்டு போற மாதிரி இன்டைக்கும் அது இருக்குத்தானே. புருஷன்மார் செத்தால் அங்க வந்து உழைப்பில்ல. புருஷன் தான் உழைச்சுக் கொண்டு வாரான். இப்போ மீன் பிடிக்கும் கிராமங்கள், விவசாயம் செய்யுற கிராமங்களக் குள்ளயெல்லாம் ஹஸ்பன்ட் வேற சாக்காட்டினால் பொம்பளையளுக்கு அங்கே பொருளாதாரமில்லே. பொருளாதாரத்துக்கு தங்கித்தான. எங்கட சித்தப் பாக்கள் பெரும்பாலும் கிராமப்புறத்திலே இருக்குது. சுயபொருளாதாரம் எல்லாரும் வேலை செய்றது எல்லாரும் உழைக்கலாம் என்பது இல்லதானே. அப்ப பாரிய பிரச்சனை கிழக்கிலே இது பெரிய பிரச்சனை. மட்டக்கிளப்பி லேயெல்லாம் இப்ப புருஷன் இல்லாத பொம்பளையாள் சரியான கூட. அப்ப

ரேப் பன்றது என்பது மறைக்கப்பட வேண்டிய விஷயம், ஒளிக்க வேண்டிய விஷயம் இப்படிதானே எங்கள் சொசைட்டி நினைக்குது. ரேப் என்றால் அது பொம்பளையோட பிழையென்றமாதிரிதானே. அதனால்தான் பெண், பெண்கள் விடுதலை சம்பந்தமாக வேலை செய்ய வேண்டும்.

அவையளுக்கு வந்து சின்ன சின்ன அலுவல்கள் செய்றதுகூட கஷ்டம் அங்கு ஓரிடத்திலேர்ந்து இன்னொரு இடத்துக்கு போறது கஷ்டம் சைக்கிள்ள போவணும் சைக்கிள்ள போறதண்டா இன்னமாதிரி பொடியன்களோட போவணும் பொடியன்களோட போனா ஊர்சனம் அதைபற்றி கதைக்கும் என்பதுமாதிரி அதைப்பற்றி மிகப்பெரிய பிரச்சனை. சரியான கஷ்டம் பொம்பளையளுக்கு பொருளாதாரமில்ல புருஷன்மார் செத்தவுடனே பொருளாதாரமில்ல பாலியல் வல்லுறவு ஒவ்வொரு கட்டத்திலேயும் அது இருக்கு. இப்ப புருஷன் செத்தாலும் உழைப்பிருந்தால் தங்களுக்கு சொந்தமா வசதியிருந்தால் உழைச்சுக் கொள்ளலாம். உழைப்பில்லாத ஆக்கள் என்ன செய்றது. யாரும் ஒன்னும் செய்யமாட்டாம் தானே. அந்த பொம்பிளை இன்னொரு ஆம்பிளையை பொடியன உதவிக்கு வச்ச சமூகம் அதை பற்றி ரிசர்ச் பண்ணி ஆராஞ்சு இவ புருஷன அவ வச்சிருக்கா, வந்து போறான் என்ற அந்த அவலம். போர் முடிஞ்சிரும் போர் முடிஞ்சாலும் பொம்பளையளுக்கு இருக்கிற இந்த அவலங்கள் முடியாது. ரேப் பண்ணப்பட்ட பொம்பளையக்கு சாகும் வரை பிரச்சனையானே. எத்தனை பேர் ரேப் பண்ணப்பட்டிருப்பினம் அப்படி.

ரேப் பன்றது என்பது மறைக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஒளிக்க வேண்டிய விஷயம் இப்படிதானே எங்கள் சொசைட்டி நினைக்குது. ரேப் என்றால் அது பொம்பளையோட பிழையென்றமாதிரிதானே. அதனால்தான் பெண், பெண்கள் விடுதலை சம்பந்தமாக வேலை செய்ய வேண்டும். பெண்கள் இயக்கங்களும் சரி சாதாரண மனுசர் மட்டத்திலும் சரி எல்லா மட்டத்திலும் வேலை செய்ய வேணும். பெண்கள்தான் வேலை செய்ய வேண்டுமென்னு இல்ல. அது எல்லார்ட்ட கடமையும். சமூகத்தின் ஒரு பிரச்சனையானே அது. பெண்கள் இயக்கம் மட்டும் பெண்களுக்கென்று கத்துவதாக இருக்க கூடாது. கவுன் சிலிங் கூட என். ஜி. ஓ. ஃபண்டித் தான் நடக்குது. சொந்தமாவென்று ஒன்றுமில்ல. கட்சி மாதிரி. பெண்கள் இயக்கம் அப்பமாதிரி இல்ல. ஆனா அதையெல்லாம் குறைச்சமதிப்பிட இயலாது ஏனெண்டால் அது இந்தளவிலயெண்டாலும் செய்யுதே. தனிப்பட்ட நபர் போய் செய்யேலாது.

எனக்கு தெரிஞ்சி இப்ப நான் போய் செய்யயேலாது. எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு பிடி மண் போட ஒரு கட்டத்தில் அது நிறையும். போடுற அளவை நாம் சந்தோஷமா ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். என். ஜி. ஓ. ஃபண்டுன்னாலும் அதுல யும் ஏதோ ஒண்ணு நடக்குது.

கே : நீங்கள் நாடகமும்... கலையிங்கற பட்சத்துல ஒரு முக்கியமான பங்களிச்சிருக்கிங்க பெண்கள் தொடர்பான நாடகங்கள் பற்றி...

இலங்கையில் அப்படி நிறைய வர்றது. பொதுவாக என்னுடையது மட்டும் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். பள்ளிக்கூடத்துல நான் 91ஆம் ஆண்டு படிப்பிக்கத் தொடங்கின காலத்துல இருந்து கிட்டத்தட்ட இன்னிக்கி வரையும் ஒவ்வொரு

வருசத்துக்கும் ஒரு நாடகம் கலைவிழா, தமிழ்தினப் போட்டிகளுக்கு ஒரு நாடகம் போடுவினம். அந்த நாடகம் ஆகக் குறைஞ்சது இருபது நிமிசமாவது இருக்கும். ஆனால் பெண்ணியக் கருத்துக்களாதான் இருக்கும். இப்ப. உதாரணமா ஃபோரஸ் பண்ணி கல்யாணம் முடிக்கிறதப் பத்தி. மற்றது ரேப் பண்ணப்பட்ட பொம்பளையளுக்கு நடக்கற அவலத்தப் பத்தி. ஒரு பொம்பள தற்கொலை செய்து செத்திருந்தால் சனங்கள் அந்த தற்கொலையப்பத்தி என்னெல்லாம் கதைக்கும் என்றதப் பத்தி. அன்ன மாதிரி எட்டு நாடகம் போட்டுருக்கன். அந்த எட்டு நாடகமும் பெஃமினிஸ்ட் இஷ்யூஸ்தான். பொம்பளையக்கு பிரச்சினையான இஷ்யூஸ்தான். பள்ளிக் கூட புள்ளையளை, என்னோட ஸ்டூடண்டையே வச்சி முழுக்கவே பெண்கள்தான். அதே டைமுல நல்லா லகுவாக செய்யலாமே. ஏனெண்டால் பொம்பள புள்ளை என்ற படியாலே நாங்கள் ஒருநாளும் ஸ்கிரிப்ட் எழுதறதில்லே. ரெண்டு ஒரு 'தீம்' நான் வைச்சிட்டு ஒரு கிழம ரெண்டு கிழம மொதல் அதுகளுக்கு வட்டமா இருத்திப்போட்டு கத சொல்ற மாதிரி அந்த 'தீமை' சொல்றது. அப்ப, இதத்தான் செய்யப் போறன்னு. அப்ப, நீங்க எந்தெந்த பாத்திரத்த எடுக்க விருப்பமென்று

அவைகள்டே கேட்டுக்கொள்ளது. “நான் இப்படியிருக்கன், நான் ஒரு பொம்பளையா இருக்கன், நீங்கதான் அம்மா” அப்படியெல்லாம் சொல்லிப்போட்டு. சரி, அப்பொ தொடங்குங் கோன்னு சொல்ல நாடகம் தொடங்கறது. தொடக்க ஸீன் நான் சொல்லுவன். இப்படி தொடங்கட்டும் அப்ப, நீங்க கதைப்பீங் கன்னு. உதாரணத்துக்கு ஒரு ரேப்பிங் அவலத்தப் பத்தி சொல்ல வெளிக்கிட்டால் அப்ப சரி, உங்களுக்கு முன்னால ஒரு ரேப் பண்ணப்பட்ட பொம்பள வந்துருக்குது. நீங்க என்ன செய்யப் போறீங்களாம். என்னண்டு கதை தொடங்கப் போறீங்களாம்? அப்ப அவைகள் ஆரம்பத்துல பிழை பிழையா கதைப்பினன். “ஈ... வெட்கக்கேடு ஒருத்தருக்கும் சொல்லாத அப்படி நாங்கக் கதைக்க இயலாது. ஏனென்டா ரேப் பன்றது அந்த ஆள் செய்யற பிழையில்லன்னு பெமினிஸ்டு தியரிய மாதிரி, கதைச்சப் போட்டு சொல்லிப்போட்டு அடுத்த ரெண்டு புள்ளைகள அந்த வியூல அடுத்தநாளே கதைக்க சொல்றது. அப்புறம் ஊர் பொம்பளைகள்தானே எல்லா வியூவும் அதுக்குள்ள வந்து கடைசி முடிவுல நாங்கன் எங்கட தீம்மை கொண்டு வாரது. அப்படியொரு எட்டு நாடகம் போட்டோம். சரியான பவுர் ஃபுல்லான நாடகம்! அதாவது பாடசால மட்டத்துல பவர்ஃபுல்தான். பள்ளிக்கூடத்துல என்ன சொல்வினம். “மிஸ் அவ்வை நாடகம் போட்டா, அய்யோ! ாங்கன் வரல்லைண்டு.” ஆனால், எனக்கு நாடக மன்றத்தோடு சேர்ந்து எனக்கு எந்த புலமையும் கிடையாது. அதாவது, நாடகத்தப் பத்தி படிச்சதுமில்ல. நாடகத்தப் பத்தி எனக்கு இந்த ஸ்கூல் வழிய சின்ன காலத்துல நடச்ச அனுபவமும் இல்ல. வளரத் தான் நல்ல நாடகங்கள் பார்த்த அனுபவம் மட்டும் உண்டு. அந்த நாடகங்கள் வந்து பள்ளிக்கூட மட்டத்துல நிறைய பிரயோசனமா இருந்தது. நிறைய ஸ்டுடன்ஸ் வந்து அதுக்கப் புறம் எனக்கு இன்டிமெட்டா வந்துருக்கினம். அந்த மாதிரி விசயங்கள் செய்யக் கூடியபோது பிள்ளைகளோட வந்து இயல்பான உறவு வந்தது. ஒவ்வொரு நாடகத்துக்கப்பறமும் நிறைய பிள்ளைகளோடு இயல்பான உறவு, ஏனென்டால் அவையளுக்கு பொம்பள புள்ளைகள் தானே. பெண்களோட பிரச்சினைகள் தானே. டக்கென்று விளங்கும். அந்த நாடக குறநடன எனக்கு ஒரு சரியான - ஒரு சந்தோசமா இருக்குது.

கே : இதை நீங்க யாழ்ப்பாணத்துலயே தொடங்கியிருந் தீங்களா? இல்ல இங்கவந்துதானா ?...

இல்ல, இல்ல, இங்க வந்துதான். படிப்பிக்கத் துவங்கிய ஒரு வருசத்துக்குப் பிறகு அவியன் கேட்டபடியால் கவிதை முந்தியே இருக்குது. அது வந்து என்னோட பெர்சனல்தானே? நாடகம் அப்படி இல்ல, நாடகம் பயங்கர சந்தோஷம் நல்ல சந்தோஷமான அனுபவம். ஏனென்டால் இப்ப நான் செய்துக் கொண்டிருக்கிற சமூக வேலையென்டால் அதுதான்.

கே : பொதுவாக நாடகம் என்றாலே ஸ்கிரிப்டோட இணைத்துத்தான் புரிஞ்சிக்கிட்டிருக்கிறோம். நீங்க வித்தி யாசமா...

ஓ!... அப்படியல்ல. ஸ்கிரிப்ட் இல்ல. ஸ்கிரிப்டே இல்ல. ஒரு நாடகத்துக்கும் நான் ஸ்கிரிப்ட் எழுதி செய்யல. ஆனால், நாடகம் முடிஞ்ச பெறகு பிள்ளைகள்கிட்ட சொல்றது, நீங்க... கதைச்ச எல்லாத்தையும் எழுதித்தாங்கோன்னு அப்ப அது ஸ்கிரிப்டாயிடும். ஸ்கிரிப்டா வச்சிருக்கன். புத்தகமா போட

ஆசை. ஏழு, எட்டு நாடகங்களும் நல்ல தீம். ஒண்டு வந்து போர்ஸ் பண்ணி முடிச்சிக் கொடுக்கற கல்யாணத்தப்பத்தி. புருசன் செத்துப் போறார். அப்ப அவ சொல்லுறன் பொட்டு கழட்ட மாட்டன் எண்டு. சனங்க வந்து ஃபோர்ஸ் பண்ணுது இந்த மாதிரி. அதுக்கு கடைசியா சொல்லுறா. நீங்க செய்யுங்கோ, நாணு செய்யவே எண்டு. பொட்டு வந்து நான் இப்ப வச்ச சாமானில்லே. சின்னதிலேயிருந்து வச்சிக்கொண்டு வார்றன். இப்படியெல்லாம் ஃபோர்ஸ் பண்ணாதிங்க என்னையங்கற மாதிரி. செல வேளைகளளே போட்டிகள்ள ப்ரைச கொடுக்க மாட்டினம். ஏனென்டால் கலாச்சார சீரழிவு எண்டு சொல்லிவிடு வனம். கடைசியா இந்த நாடகத்த இன்னொரு தரம் மேடையேத்தக் கூடாது என்றதுக்காகதான் ப்ரைஸ் கொடுக்கல்வே யெண்டு சொல்லிவிடுவனம். இன்னொரு நாடகம் - ‘கொலை’ என்று போட்டனான். அதுவும் அப்படித்தான் ஒரு புள்ள செத்துப் போச்சு. தற்கொலைச் செய்து, ஒரு பொண்ணு தற்கொலை செய்தா ஊரு சனம் என்னெல்லாம் கதைப்பனம் என்பது. அப்ப ஒரு ஆள் சொல்லும். முந்தி லவ் பண்ணி யிருக்குமெண்டு, வயத்துக்குள்ள புள்ளயிருக்கும், அப்படி யாக்கும், இப்படியாக்கும். கூடாத பொம்பள ஆட்டக்காரி அப்படியெல்லாம் வந்து ஊரு சனமெல்லாம் ஒவ்வொரு கதை கதைச்சி கடைசியா அந்த பொண்ணு வந்து விளம்புற மாதிரி. தானேன் செத்தன்னன்று சொல்ற மாதிரி. அவ சாகறதுக்கு முந்தி இதயம் இருந்த எடத்துல இதயமில்லை. சாம்பல் மட்டுந்தான் இருந்ததென்று, இப்ப, எனக்கு சந்தோஷமா இருக்கிற எல்லோ ரோடேயும் சேர்ந்து செய்யுற விசயமெண்டா நாடகம்தான். நல்ல! நல்ல! நல்ல!... அனுபவமது. நல்ல நாடகங்களாவும் வர்றது. பவர்ஃபுல்லாவும் வர்றது. ஒரு எட்டு நாடகம் போட்டிருக்கனம்.

கே : பொதுவா கேட்டு போடமாட்டீங்களா?

போடுவோம். ஆனா, கேக்கவேணும். நான் செய்யில்லே. ஏன்னா. இது நாடகக்குழு இல்லே? இது போட்டிக்காக பழக்கறது தானே. அப்ப, அது பிரின்சிபலுக்குள் வாரணும். அவைகள் விடமாட்டன்னா போட இயலாது. ஆனா, நான் என்ட பெர்சனல் செலவில் என்டாலும் வீடியோ பண்ணி வைக்க எனக்கு ஆசை. ஏனென்டால் நல்ல, நல்ல தீம். ஆனா ஸ்கிரிப்ட் இருக்குறப் படியால வெளியில இருக்குற ஆட்களும் செய்யலாம்.

கே : அங்க சித்ரலேகா, மெளன குரு இருக்காங்க. அவங்க மாதிரி ஆட்கள். அறிவு ஜீவிகள்- அவங்களோட பங்கு என்ன?

சித்ரலேகாமேல் எனக்கு விமர்சனம் இருக்கிறது. அது பெர்சனல் விமர்சனம். அது வேண்டாம்.

கே : அப்புறம், அங்குள்ள தலித் பிரச்சினை பற்றி ஏதும் சொல்லுங்க.

எனக்கு சாதியபத்தி ஒரு கான்சப்டே இல்ல. நான் நல்ல மனுசர்களோடுதான் பழகறது. நல்ல மனுசர்களோட பழகறது தான் என்னோட பர்சனலான ஆம்பிஷன். ஆனா, சாதிப் பிரச்சினை என்பது இலங்கையைப் பொருத்த வரையில கனத்த தேர்வியுற்றது. முந்தின மாதிரி இல்ல. முந்தி எல்லாம் சரியான அருவருப்பா இருக்கும். ஏனென்டால் வேற பாத்திரத்துல குடிக்கறது வேற பாத்திரத்துல சாப்பிடறது, வீட்டுக்குள்ள வந்தா விடறதுல்ல என்டெல்லாம் கிராமத்துல இருந்தது. ஆனா

இந்த இயக்கம் போராட்டம்னு வந்த எண்பதுகளுக்குப் பிறகு அதல்லாம் கொறஞ்சிட்டது. இப்ப யாரேனும் யாரு வீட்டுக்குள்ளயும் உள்ளுக்குள்ள வரன். ஊருக்குள்ளே இருக்கற சில இதுகள தவிர மற்றது திருமணங்கள் கூட பெரிசா பேசப் படாமல் நடக்குது. போராட்டத்துக்கு பெறகு அங்கு சூழல் நெறைய மாறியிருக்கு. எண்டாலும் அந்த சின்ன காலத்து வேயிருந்து வளர்ந்த அந்த ஒரு மனம் இருக்கித்தானே. அது சில சில சந்தர்ப்பங்களே வெளிக்காட்டிக் கினம். அது விளங்கிக் கொள்ளக்கூடும். அதுக்காக அக்லெப்ட்

பண்ணறதுன்னில்ல. அத நடைமுறையில சில வேளைகள் அந்த மாதிரியான இது இப்பவும் இருக்கு. நாங்கள் நல்லா பழகுவோம் எல்லாம் செய்வம் ஆனா கல்யாணம் மட்டும் முடிக்கப் போடாதுன்னு சொல்லுவினம். சரி இப்ப பிரச்சினையில, நீங்க வாங்க இருங்கோ. நாம் பேமிலி பிரண்ட்லா இருப்போம் கல்யாணத்த மட்டும் முடிச்சுப் போடாதிங்கன்னு. இயக்கத்தல இருக்கியக்குள்ளேயே நெறைய பேர் சொல்லுவினம். “அந்த புள்ளைய கல்யாணம் முடிச்சிராதடா. நீ போற வார்ட் எல்லா செய்யுற. கல்யாணம் முடிச்சிரதா. அது கஷ்டம்”. அப்படின்னு சொல்லுவினம். ஏன்னா தவிர்க்க முடியாது அது ஒட்டோ மேடிக்கா (Automatic) சேர்ந்து கொண்டதான் இருக்குது. அந்த மாதிரி பேசிக்கொண்டு இருக்கினம். அப்படி இப்பவும் . . . . முந்தின அளவு அந்த அருவருப்பா இல்ல. அருவருப்புன்னா முந்தி கண் பார்த்துக்கொண்டிருக்க பிரிக்கிறானே. எங்களுக்கெல்லாம் சில்வர் கிளாசிலே கொண்டு வந்தால் அவைகளுக்கு கண்ணாடி போத்தல்லே கொண்டு வருதுன்னு சகிக்க முடியாம இருக்கும். அந்த மாதிரி அவலங்களெல்லாம் இப்ப இல்ல. ஆனா மன

உணர்வேலயிருந்து முழுசா விட்டுப் போகல்லே எல்லோர்க்குமே. உள் மனசுக்குள்ள இருந்தாலும் வெளியில் காட்ட முடியாதுதானே. அந்த மாதிரி ஒரு சூழல். இப்ப நான் வந்து நல்ல குறைஞ்ச சாதியாள் என்று சொன்னால் உயர் சாதியாள் எண்ட ஃபிரண்ட் என்றால் என்னை அவன்ட வீட்டை கூட்டுப் போனால் அவையன்ட அம்மா ஒன்றும் சொல்லமாட்டாள். ஆனால் போனப்புறம் சொல்லுவார் எதுக்கு . . . ஆனால் எதிர்க்கமாட்டாள். முந்தி யென்றால் அடிப்பினம் நேரடியாவே வெளியே போ என்று சொல்லுவினம். ஸ்டேஜ் மாறியிருக்கு இப்ப.

கே : புலம் பெயர்ந்தால் கூட - ஜாதி குணம் மாறாமல் - இப்போ கனடா மாதிரி அதிக தமிழர்கள் வாழக்கூடிய இடங்களில் சட்ட சாதிரீதயா நடந்து கொள்கிறார்களாமே ?

இந்தப் போராட்டம் வந்து அவையளுக்குள் திணிக்கப் பட்டது தானே. அவற்றை விளங்கி ஏற்றுக்கொண்டவியள் அல்ல. தவிர்க்க முடியாமல் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கினம். ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய சூழல் வந்திட்டுது அப்ப இது போறதுக்கு

எனக்கு சாதியபத்தி ஒரு கான்சப்டே இல்ல. நான் நல்ல மனுசர்களோடுதான் பழகறது. நல்ல மனுசர்களோட பழகறது தான் என்னோட பர்சனலான ஆம்பிஷன். ஆனா, சாதிப் பிரச்சினை என்பது இலங்கையைப் பொருத்தவரையில கனத்த தோல்வியுற்றது. முந்தின மாதிரி இல்ல. முந்தி எல்லாம் சரியான அருவருப்பா இருக்கும்.

கொஞ்சம் காலம் எடுக்கும் அல்லது அதுல ஒண்டுமில்லையென்று உணரவேணும். மனசார உணர வேணும் இல்லை அதற்குரிய வேலை செய்ய வேணும். கனபேரை நான் கண்டிருக்கிறேன். நாங்கள் சாதிபார்க்கிற தில்லை ஒன்னும் பார்க்கிறதில்லை என்று சொல்லுவினம் ஆனால் மகள், அங்கே கல்யாணம் முடிக்க முடியாதுதானே. அப்போ அங்கே சாதி பார்க்கிறது. அதுதான் நான் நினைக்கிறேன் வெளி நாட்டிலும் இருக்கிறது. வெளி நாட்டிலே பழைய காலமாதிரியில்லே ஆனால் சாதி என்பது அடிப்படையிலே

இருக்குது தானே அந்த திமிர்த்தனம். தாங்கள் பெரிய சாதி ஆக்கள் என்று இந்த சாதியைப்பற்றின பிரச்சனை உள்ள ஆக்கள் போற போக்குல கேப்பினம் யாழ் பாணத்திலே எவ்விடம் எவ்விடமென்று அப்போ நான் ஓரிடத்தை சொன்னால் இவங்களுக்கு தெரிஞ்ச சாதிகாரண்ட வீட்டுக்கு பக்கத்திலேயோ, இங்கயோ, முன்னுக்கோ, பின்னுக்கோ என்று கேப்பினம். நம்முடைய வீடு எங்கண்டு கேட்டு கோயிலுக்கு பக்கத்தில என்று சொன்னால் அளவட்டி எண்டால் ஒரு ஃபேமல் ஆன தவில் வித்துவான். மேளம் அடிக்கறவர். அவர் சாதி கொண்டு பார்க்க அவர் வீட்டுக்கு பக்கத்து வீடா? அவையள் உங்களுக்கு சொந்தமோ இப்படி கேட்காத மாதிரி கேப்பினம் பிறகு இல்ல வேறொரு சாதியை பத்தி அறியனோமெண்டால் இன்னொரு சாதியிண்ட ஆள் பேரைச் சொல்லி அவருக்கு கிட்டவோ என்று கேப்பினம் சாதியை அறிஞ்ச வைக்கிற ஆர்வமும் இருக்கு. ஆனா அதை நடைமுறைப்படுத்துறதுக்கு வழியில்ல. செய்ய முடியாது இலங்கையை பொருத்தவரையில கல்வி பலவகையில் மைல்கல் இந்த சாதி பிரச்சனை

கனக குறைந்தது காரணம் கல்வி மரத்திலேறிகள் இறக்குன ஆக்கள் மரத்திலேறி கள்ளிறக்கிக்கொண்டிருக்கும் வரைதான் அவைகள் கூடாசனம் என்று சொல்லுவினம் ஒரு பள்ளியில் படிச்சா அந்த ஆளைபத்தி ஒண்டும் அவையளுக்கு தெரியாது. பிறகு போராட்டம்.

கே : சாதிரீதயான பிரச்சனைகள் அதிகமாக இருப்பதாக சிலர் சொல்கிறார்களே ?

இருக்குது இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை தானே. எண்பது வீதம் சாதி பார்க்குது இருபது வீதம் தான் இடதுசாரி இயக்கங்களேர்ந்து வந்தது. இயக்கங்களுக்குள்ளேருந்து வந்த இண்டலெக்கவல்ஸ் சாதியை பற்றி உண்மையாக அறிய ஒண்டுமில்லை என்று பீல் பண்ணுனது குறைஞ்சளவு பர்சன் டேஜ்தான். எண்பது விதமான ஆக்களுக்கு உள்ளுக்குள்ள உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. தவிர்க்கவியலாதபடி வெளியிலே ஒப்பனா கதைக்க இயலாது. கொல்லையில் வராதேயென்றோ, பிளேட்ல சாப்பாடு தரமாட்டேனென்றோ சொல்ல இயலாது. புகைந்து கொண்டிருக்கினம் ஆனால் எரிஞ்சுகொண்டிருக்க கேல்லை.

ஒளிநாடாவிருந்து எழுதியவர்: கு. மு. ஜவஹர்

மதமாற்றம் ஒரு நிவாரணம் ஆகாது

4 ஜூன் 1936

தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு மதமாற்றம் ஒரு நிவாரணம் ஆகாது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக திவான் பகதூர் ஆர். சீனிவாசன் “இந்து” நாளிதழில் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார் :

லக்னோ, பம்பாய், கேரள பகுதிகளில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் சில பகுதியினர் தங்கள் மதங்களை மாற்றிக் கொள்ளப் போவதாக செய்தித் தாள்களில் வரும் அறிக்கைகள் படிப்பதற்கு வேடிக்கையாக இருக்கின்றன. அவர்கள் ஆகாயத்தில் சிலம்பம் வீசுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

கீழ்க்காணும் உண்மைகள் கவனமான பரிசீலனைக்குரியவை.

1. சாதி இந்துவுக்கு முஸ்லீமோ கிறிஸ்தவனோ தீண்டத்தகாதவன். அவர்களுடன் அவன் சேர்ந்து உண்பதில்லை. அவர்களுடன் திருமண உறவும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. இஸ்லாம் அல்லது கிறிஸ்தவம் என்ற சமயம் அல்ல. அவனை ஆதரிக்கும் சமூக அமைப்பு என்ற கூட்டம் அவனுக்கு மனோதிடத்தை அளித்து, தன் உரிமைகளையும் தனக்குரிய சிலாக்கியங்களையும் கோரிப் பெறுவதற்குரிய தைரியத்தையும் தேவைப்பட்டால் எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கும் அவனுக்கு ஊக்கமளிக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனுக்கு இந்த தைரியம் வராது. அவனுடைய பொருளாதார நிலையும் கல்வி நிலையும் மிக மோசமாக இருக்கிறது. எனவே ஒருங் கிணைக்கப்பட்ட சமூகமாக தாழ்த்தப்பட்ட இனம் இருக்க முடியாது.

2. 1890இல் சென்னை மாநிலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட இனங்களின் (பறையர்கள்) ஒரு பிரிவினர் சங்கம் ஒன்றை நிறுவி குரல் எழுப்ப முடியாதவர்களின் குரலாகச் செயல்படும் பத்திரிக்கை ஒன்றையும் நடத்தினார்கள். சாதி இந்துக்களிலிருந்து தாங்கள் வேறுபட்ட இனத்தவர் என்பதை அரசு அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று இந்தியாவிலும் பிரிட்டனிலும் போராட்டம் நடத்தி, தங்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசிடம் சமர்ப்பித்தார்கள். தங்களது இழிநிலையைப் போக்கிடக் கோரினர்.

3. தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவரை உயர்த்தித் தீண்டாமையை ஒழிக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் மீது அனுதாபப்பட்டு, தற்போது தொழிலாளர் துறை என்றழைக்கப்படும் துறையை நிறுவி அதன் நேரடிப் பாதுகாப்பின் கீழ் அவர்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அத்துறை துவங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இம் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அரசு நிலம் 35, 170, இவர்களுக்காகக் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலம் 35, 540, வெட்டப்பட்ட மற்றும் பழுது பார்க்கப்பட்ட கிணறுகள் 4860, ரூ. 20, 30, 466 செலவில் 80 குளங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலம் 399,000 ஏக்கர் அளவுடையது, 7000க்கு மேற்பட்டவர்கள் குடியிருக்கத் தக்க

6 காலனிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடைபாதைகள், சுடுகாட்டு மனைகள் மற்றும் தேவையான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1000 பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டு 1300 ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆண்களும் பெண்களுமாகச் சேர்த்து 38,470 பேர் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். 10 தங்கும் விடுதிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கல்லூரிக் கல்விக்காகவும் வேறு சிறப்புக் கல்விக்காகவும் உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. தொழில் கல்வி, மோட்டார் வாகனம் ஓட்டுதல், வணிகவியல் தொடர்பான கல்வி போன்றவைகளுக்கும் கல்வி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. பயிற்சியளிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சன்மானம் வழங்கப்படுகிறது. இம்மாணவ மாணவியர்களுக்குத் தேர்வுக்கட்டணம் செலுத்துவதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 40 எழுத்தர்கள், 25 ஆய்வாளர்கள், 12 மேற்பார்வையாளர்கள் மற்றும் ஏவலர்கள் அடங்கிய ஒரு நிர்வாக அமைப்பு இம்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கென்றே அமைக்கப்பட்டது. இத்துறை ஆண்டொன்றுக்கு ரூ 10 இலட்சம் செலவிடுகிறது. இதைத் தவிர பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரும் பள்ளிகள் தவிர அரசு, நகர்மன்றக்குழு, உள்ளாட்சி மன்றக்குழு, பஞ்சாயத்துக்களின் கீழ் 9758 உதவிபெறும் பள்ளிகளும் அரசுமாளியம் பெறாத பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. இவற்றில் 262,790 மாணாக்கர் பயிலுகின்றனர். பொதுப் பணத்திலிருந்து இதற்கு ஆகும் செலவு ரூ 20,06, 602 ஆகும். பள்ளிக் கட்டணம் மூலம் ரூ. 15,035ம் வேறு வழியில் ரூ 28, 62,935 வருமானம் வந்துள்ளது.

பத்திரப் பதிவுத்துறை, கூட்டுறவு சங்கங்கள் அரசின் வேறு பல துறைகளும் தங்களது நேரத்தையும் கவனத்தையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கின்றன. தீண்டாதாரின் முன்னேற்றத்திற்காக சென்னை மாநில அரசு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 40 இலட்சம் செலவு செய்கிறது. இவ்வகுப்பு மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கத்தக்க அளவில் சட்டங்கள் திருத்தப்படுகின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய வைஸ்ராயின் ஆணைப்படி மாவட்ட ஆட்சியர் எங்கு சென்று தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்தாலும் அவ்விடத்தில் மேல் சாதி இந்துக்களின் அடக்குமுறைகள் கொடுமைகள் பறையர்களை அண்டாத வண்ணம் பாதுகாப்பதற்குரிய அனைத்து வசதிகளும் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு இருக்க வேண்டும்.

(காந்தியின் ஹரிஜன் இதழில் வெளியிடப்பட்டதின் தமிழாக்கம்)

தமிழில்: வே. அலெக்சர்

“விளிம்பு நிலை மக்களின் குரல்தான் மையத்திற்குப் பெரிய சவால்”

பின்காலனியச் சொல்லாடலைக் கட்டமைத்ததில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் கூகி வா தியாங்கோ (Ngugi Wa Thiongo) 1938இல் ஆப்பிரிக்காவில் “வெள்ளையின மேட்டுப் பகுதி” (White High Lands) என்று அழைக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்ட கென்யாவில் பிறந்தவர். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக 20ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலங்களில் நடத்தப்பட்ட ‘மாவ் மாவ்’ (Mau Mau) ஆயுதப் போராட்டச் சூழலில் வளர்ந்த இவர் தமது எழுத்துக்களில் காலனிய எதிர்ப்புக் கருத்தாக்கத்தை மிக ஆழமாக முன்வைத்தார்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கென்யாவின் நிலைபற்றியும், அங்குள்ள அரசியல்வாதிகளையும் விமர்சித்து அவர் எழுதிய Petals of Blood நூல் பெரும் சர்ச்சைக்கு உள்ளானது. இதன் விளைவாக 1977இல் இவர் கைது செய்யப்பட்டார். நாடுகடத்தப்பட்ட இவர் 1993வரை அமெரிக்காவில் உள்ள யேல் (Yale) பல்கலைக்கழகத்திலும் அதன்பின் இன்றுவரை நியூயார்க் பல்கலைக்கழகத்திலும் பணிபுரிந்துவருகிறார். தலித் இதழுக்கென எடுக்கப்பட்ட இந்த நேர்காணலின் பதிவும் மொழிபெயர்ப்பும்: ஆர். அழகரசன்

உங்களது இளமைப் பருவம், கல்விச் சூழல், காலனியத்தையும் ஆங்கில மொழியையும் சாடும் தீவிர விமர்சகராகவும், படைப்பாளியாகவும் நீங்கள் உருவானது ஆகியவை பற்றிக் கூற முடியுமா?

பிரிட்டிஷ் காலனியத்திற்கு உட்பட்ட கென்யாவில் 1938இல் நான் பிறந்தேன். எனது பெற்றோர் விவசாயிகளாகவும், பல சமயம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியக் குடியேறிகளுக்கு சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்தும் வந்தனர். காலனியத்தைப் பற்றிய எனது விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தைத் தீர்மானிக்கும் முக்கியச் சம்பவமாக இளமைப் பருவத்தில் நான் கண்ட “மாவ் மாவ்” ஆயுதப் போராட்டத்தைத்தான் கூறவேண்டும். இது மட்டுமல்லாமல் கதை சொல்லும் / கதை கேட்கும் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்தவன் நான். எங்களது வாய்மொழி மரபு மிகவும் முக்கியமானதாகவும், எனது படைப்புகளைப் பெருமளவு பாதிக்கும் வகையிலும் இருந்தது.

உங்களைப் பொருத்தவரை ஆங்கில மொழியை நிராகரிப்பது அரசியல் தேவையாக மட்டுமுள்ளதா? அல்லது கென்யாவின் கதை சொல்லும் பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுக்கத் தேவையான உத்தியாகவும் உள்ளதா?

இதனை எனது Decolonising the Mind என்ற நூலில் விளக்க முற்பட்டுள்ளேன். என்னைப் பொறுத்தவரை, இது ஒரு அரசியல் பிரச்சினைதான். ஒரு எழுத்தாளன் யாருக்காக எழுதுகிறான் என்ற கேள்விதான் முதலில் எழுகிறது. அவர் எந்த மொழியில் எழுதுகிறார் என்பது கண்டிப்பாக அவரது வாசகர்களாலேயே முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அதற்குப்பின் கலையனுபவத் தேவைகளும்

சேர்ந்துகொள்கின்றன. என்னுடைய மக்களின் மொழியோடு (உதாரணமாக, ஒரு ஆப்பிரிக்க மொழியோடு) என்னைத் தொடர்புபடுத்திக்கொள்ளும்போதுதான் என்னுடைய மக்களின் கதை சொல்லும் திறனோடு என்னால் உறவு கொள்ள முடிகிறது. இதற்கு உதாரணமாக எனது Matigari மற்றும் Devil on the Cross ஆகிய புதினங்களைக் குறிப்பிடலாம். அவை பெருமளவு கென்யாவின் நாட்டார் மரபை ஓட்டி எழுந்தவை.

கென்ய வேர்களை மீட்டெடுக்கும் உங்கள் எழுத்துமுறை காலனிய நீக்கு சக்தியாக மட்டும் செயல்படுமா? அல்லது பின்காலனியச் சொல்லாடலையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதாக இருக்குமா?

இரண்டையும் செய்யும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். பின்காலனியம் என்பது பெருமளவு காலனியத்தின் கூறுகளைத் தாங்கியபடியும் அதன் தொடர்ச்சியாகவுமே இருக்கிறது. அதாவது, “பின் காலனியம்” “நவ காலனியத்தை” தன்னகத்தே மறைத்து வைத்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

நவகாலனியத்தை மையப்படுத்திப் பேசும் கறுப்பின அறிவுஜீவியாக இருக்கும் உங்களது நிலைப்பாடு எந்த அளவு பின்காலனியச் சொல்லாடலிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது?

உழைக்கும் மக்களை முன்வைத்துத்தான் எனது நிலைப்பாடு எப்போதும் இருந்துவருகிறது. அவர்களுக்குத்தான் என் எழுத்துக்களில் முதலிடம்.

இதனை இன்னும் தெளிவாக விளக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதாவது தலித் அறிவுஜீவிகள் இந்தியாவை

முன்னிலைப்படுத்திப் பேசப்படும் பின்காலனியத்தை சந்தேகிக்கும் அதே சமயம் சையத், பேனான் மற்றும் கருப்பினத்தவரின் எழுத்துக்களை ஆர்வத்தோடு வாசிப்பதுடன் மொழியாக்கம்சூட்சு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பின்னணியில் பின்காலனியச் சொல்லாடல் என்ற பரந்த அறிவு தளத்தில் உங்களது நிலைப்பாட்டை விளக்குங்கள்.

உங்களது விளக்கத்துக்கு நன்றி. நான் அக்கறை காட்டுவதெல்லாம் “பின்காலனியம்” என்று சொல்லப்படுவது. “நவ காலனியத்தை” கவனிக்காமல் விட்டுவிடக் கூடாது என்பதைத்தான். அறிவுஜீவிகளின் தனிப்பட்ட சமூக மற்றும் கருத்துருவக் கண்ணோட்டம்தான் மிக முக்கியமானதெனக் கருதுகிறேன். இதுவே ஒரு பின்காலனிய அறிவுஜீவியை வேறொரு அறிவுஜீவியிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகிறது. கென்யச் சூழலிலும் இதுவே உண்மை. ஆதிக்க வெறி கொண்ட ‘மோய்’ (Moi) ஆட்சியாளர்களையும், அவர்களுடன் தற்போது இணைந்துள்ள கிபாக்கி (Kibakki) ஆட்சியாளர்களையும் ஆதரிக்கும் சில அறிவுஜீவிகள் தற்போதைய கென்யாவில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் மக்களுக்கு ஆதரவாக இயங்கிவரும் அறிவுஜீவிகளை எதிர்த்து வருகின்றனர். அனைத்து வகையான தேசிய இனங்களையும் சமமாக பாவிக்கும் போக்கே எனது செயல்பாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. மேலும், இந்தப் பலதரப்பட்ட தேசிய இனங்களிலும் உள்ள அடித்தட்டு மக்களின் அரசியல், பண்பாட்டு மற்றும் மனதள விலாச விடுதலைக்கான செயல்பாடுகளே என்னை வழி நடத்திவருகின்றன. அதனால்தான் நான் தொடர்ந்து “உழைப்பாளிகள், விவசாயிகள்” என்ற சொற்களை பயன்படுத்திவருகிறேன்.

சமீபகாலமாக ஆஸ்திரேலியாவில் அபர்ஜின் இனத்தவரும், நியூசிலாந்தில் மொளிர் இனத்தவரும், இந்தியாவில் “தீண்டத்தகாதவர்” என கருதப்படும் தலித்துகளும், ஊடாவில் “முதல் தேசத்து மக்கள்” என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் பூர்வீகக் குடியினரும் இதுநாளவரை கட்டமைக்கப்பட்டு வந்த தேசியத்தை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்புகின்றனர். இவர்கள் பல சமயம் பின்காலனியச் சொல்லாடலையும் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார்களே. இவர்களது குரல்கள் எழுப்பும் சவால்களைப் பற்றி. . .

நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல, எந்தப் பின்காலனிய அறிவுஜீவிகளைக் கருத்தில் கொண்டு அந்தக் குரல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதே சமயம் தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தாமே முன்வந்து பேசாமலாவது அவர்கள் மேலெடுத்து வந்திருப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகப்படுகிறது. இவர்களது குரல்கள் தான் இன்று மையத்தை நோக்கி எழுப்பப்படும் பெரிய சவால்களாக இருக்கமுடியும். மையத்திடம் தனக்கான இடத்தை, உரிமையை வேண்டி போராடும் உண்மையான குரல்களாக இந்த விளிம்பு நிலை மக்களின் குரல்களைத் தான் கூறவேண்டும்.

பின்காலனிய அறிவுஜீவிகள் முன்வைக்கும் தேசியம், தேசிய மொழி, பாரம்பரியம் என்பது இந்தப் பூர்வீகக் குடியினரின், அடித்தட்டு மக்கள்மீதான மற்றொரு ஏகாதிபத்தியமாகத்தானே இருக்கிறது? இதற்கு ஆங்கிலமே மேல் என்று சொல்லுமளவுதான் இங்கு சமுதாயக் கட்டுப்பாடும், அறிவு தளத்தின் செயல்பாடும் இருக்கிறது. இதன் பின்னணியில் ஆங்கில மொழியை முற்றிலும் புறக்கணிக்கும் உங்கள் நிலைப்பாடு கென்யச் சூழலையே முன்னுதாரணமாக வைத்து எழுந்தது என்று கூறலாமா?

மொழியாக்கம் என்பது ஒரு பரந்துபட்ட வாசக வட்டத்தை எதிர்நோக்கும் அரசியல் செயல்பாடாக ஆகிவிட்ட இன்றைய சூழலில், நாம் ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

தலித் எழுத்தாளர்களும், மற்ற பூர்வீகக் குடியினரும் தமது மொழிகளிலேயே எழுதி, தேவைப்படுமானால் அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்ய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். நமது மொழியில் நாம் ஆழமாக உன்றிருப்பது அவசியமென நான் கருதுகிறேன்.

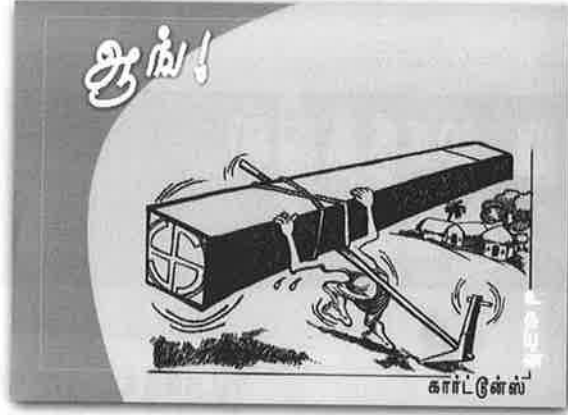
இந்தியாவில் தீண்டப்படாதவர்கள் அனுபவித்துவரும் கொடுமைகள், கென்யாவில் ‘வாட்டாக்களும்’ (Wattas), சொமாலியாவில் ‘மிட்கான்’ (Mitcons) என்ற பிரிவினரும், நைஜீரியாவில் ‘ஓசஸ்’ (Oosus) என்ற பிரிவினரும் அனுபவித்துவரும் கொடுமைகளோடு ஒப்பிடுமளவுக்கு இருக்கிறது. இதேபோல இவர்களின் துயர்களைத் தடைக்க சில காலனிய அதிகாரிகள் மற்றும் மிஷினரிகள் எடுத்த முயற்சிகளுக்கு இடையேயும் ஒப்புமையைக் காண முடிகிறது. இந்த நிலையில், வெறுமனேக் காலனிய எதிர்ப்பு என்று குரல் எழுப்புவது ஒருவித தேசியவாத. மேல்தட்டு வர்க்கத்தின் கூக்குரலாக மட்டும்தானே இருக்கும்?

காலனிய வெறுப்பு என்பது பொதுவான அர்த்தமுள்ள சமுதாயப் புரட்சியின் ஒரு அங்கமாகவே இருந்துள்ளது. ‘சமூக நீதி’ என்பது ஒரு தேசத்தில் உள்ள பல்வேறு இனங்களின் பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் பண்பாடுகளும் சமமாக அங்கீகாரம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதில்தான் அடங்கும் என நினைக்கிறேன்.

கென்யப் பண்பாட்டு வேர்களை மீட்டெடுக்கும் தங்களது முயற்சி எந்த அளவுக்கு அதன் பன்முகத்தன்மையை வெளிக்கொணர உதவுவதாக இருக்கும்?

நமது பண்பாட்டினுடைய பன்முகத்தன்மையின் ஒரு பகுதியாகத்தான் நாம் இருக்கிறோம். இதனை உணர்ந்தால், நாம் பேசுகிற மொழி மற்றும் நமது எழுத்துக்கள் அங்குள்ள பலவகைப்பட்ட தேசியங்களையும், தேசிய இனங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளுவதாக அமையும். கென்யச் சூழலை வைத்து இதனை விளக்க முயல்கிறேன். கென்யா 1895இதான் பிரிட்டிஷ் காலனியாக ஆனது. கென்யாவில் பல மொழிகள் பேசிவந்த, தமக்கான பிரத்தியேகமான வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்த பல்வேறு இனங்களை ஒரு எல்லைக்குட்பட்ட அரசுக்குக் கீழ் கொண்டுவந்த காலகட்டமாகவும் இதனைக் கூறலாம். காலனிய எதிர்ப்புத் தேசியவாதம் இந்தப் பலதரப்பட்ட இனங்களை ஒருங்கிணைத்த ஒரு “கென்யத் தன்மையை”க் கட்டமைக்கவும் உதவியது. இந்தக் காலனிய எதிர்ப்பின் உச்சகட்டமாக 20ஆம் நூற்றாண்டில் 50களில் நடந்த “மாவ் மாவ்” ஆயுதப் போராட்டத்தைச் சொல்லலாம். அதன்பின் 1963இல் கென்யா பிரிட்டிஷிடமிருந்து விடுதலைபெற்றது. அதன்பின் ஆங்கிலமே அதன் அரசு மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டது. “கிஸ்வாஹிலி” என்ற மொழிதான் அதன் பேச்சுமொழி. இதைத் தவிரக் கிட்டத்தட்ட 50க்கும் மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் தங்களுக்கென தனிப்பட்ட மொழிகளையும், பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்தன. இவை யாவும் தத்தமது தேசியத்தை மட்டும்—பேசாமல் ஏனைய தேசிய இனங்களையும், கென்ய தேசத்தையும் அதன் நீட்சியாக உலகு பற்றியும் பேச வேண்டும் என நினைக்கிறேன். இந்த மொழிகள் யாவும் (மொழியாக்கம் வழியாக) மற்ற பிராந்திய மொழிகளுடன் கலந்துறவாட வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. எந்த ஒரு மொழியும் பண்பாடும் வேறொன்றின்மேல் திணிக்கப்படக்கூடாது. மொழிகளுக்கு இடையேயான உரையாடல் மூலம் ஒரு புதிய மொழி உருவானால், அது அனுகூலமான விசயமே. அதே சமயம் (என்னுடைய Moving the Centre என்ற நூலில் “Imperialism of English” என்ற பகுதியில் நான் சொல்லியிருப்பதைப் போல) இந்தப் புதிய மொழியின் பிறப்பு மற்ற மொழிகளின் கல்லறையின் மேல் உருவாகக்கூடாது.

காலச்சுவடு- புதிய வெளியீடு

ஆங்!
உதயனின் கார்ட்டூன்கள் தொகுப்பு
பக். 192 விலை ரூ. 200

காலச்சுவடு பதிப்பகம், 669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629001.

வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறேன்

தனியார் துறையில் இடஒதுக்கீடு

பிரச்சார மாநாடு

8-8-2004

நெய்வேலி

கே.நாகராஜன்

பொதுச்செயலாளர் எஸ்சி/எஸ்டி பணியாளர் நலச்சங்கம்

மாவட்டத்தலைவர், இந்திய குடியரசு கட்சி

10-அ வகைவீதி குடியிருப்பு, வட்டந்4, நெய்வேலி - 1

மொபைல்: 94432 78081

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

தனித் வரலாற்று மாதத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஆவணம்

ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு ஒவ்வொரு வாக்குக்கும்
ஒரே மதிப்பு என்பது அம்பேத்கர் வென்றெடுத்த
அரசியல் சமத்துவத்தின் அடிப்படையாகும்.
தனித்துகளின் வாக்குகளுக்கு மதிப்பில்லாமல்
ஆக்குவதன் மூலம் அரசியல் சமத்துவத்தை அழிக்க
சாதி இந்துக்கள் முற்படுகிறார்கள். 1999 பாராளுமன்றத்
தேர்தலின்போது சிதம்பரம் தொகுதியில்
ஏவப்பட்ட வன்முறைகளை ஆய்வுசெய்யும் இந்த நூல்,
இரட்டை வாக்குரிமை மூலம்தான் தனித்துகள் தமது
சரியான பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும்
என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

வன்முறை ஜனநாயகம்
ரவிக்குமார்
விலை ரூ. 30
தனித் வெளியீடு

பிரதிகளுக்கு...
28 வீரபத்ரசாமி கோயில் தெரு வாஸ்பேட்டை
பாண்டிச்சேரி 605008